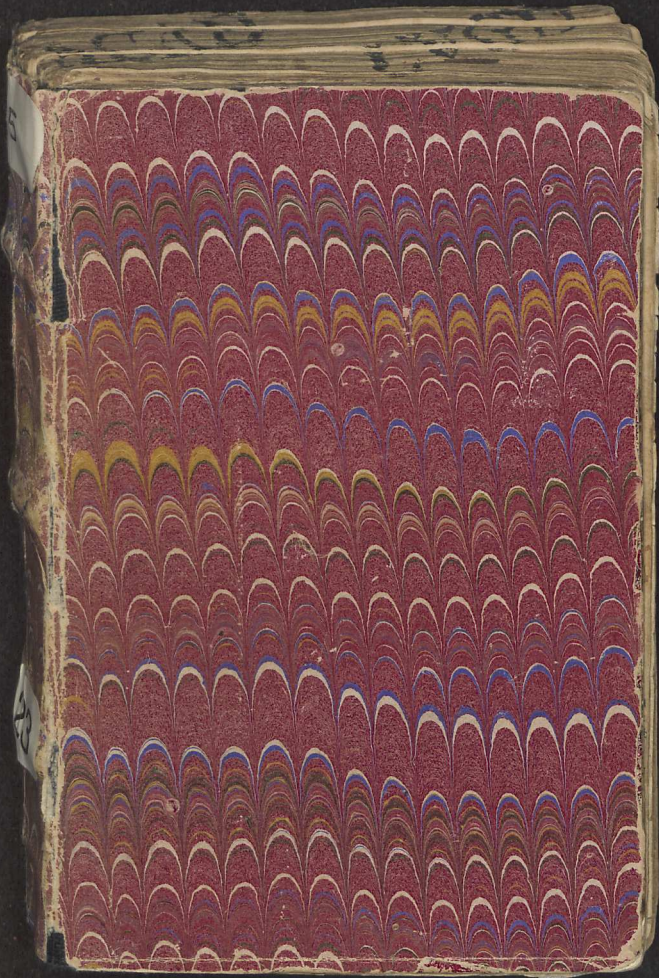

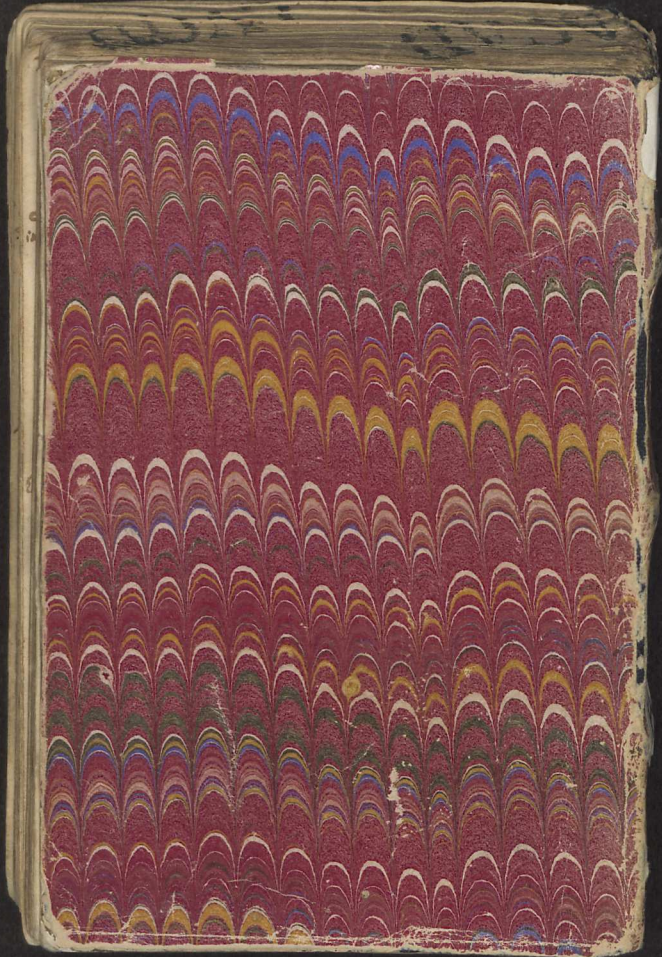
755

H23

755

H23

755
H. 23

(olim Lips. 59)

Scaliger has
entered in the
margins of this
book a collation
of the liber
Cuiacianus of
Catullus Tibullus
Propertius and
the Priapeia,
now Lond. B. M.
Ms. Egerton 3027.
Grafton

755. 76. 23

[olim Lips. 59. In Musaeo
Lipsiano an 1722 pag. 453. n.º 311.]

Cum collationibus et notis
Jos. Scaligeri.

Tibullus. Q. Scaligeri Castigatione
in Cat. Tib. Prop. (an. 1600) p. 125.

Tibullus ed. Broukhuisius p. 442 499.

— Lachmann. praef. p. VI.

C. Sb. Francken in „Verlagen von Abteed.
d. kon. Akademie v. Wetensch. dl. X. p. 33

[Fam. Edit. Q. 125. p. 4] et idem in:
„Jahrbücher f. class. Philologie“ t. 99,
p. 207]

Tibullus ed. Luc. Mueller, praef. p. IV.

E. Hiller in Mus. Rhem. 29 (1874)
p. 97 [Fam. Edit. Q. 122].

Tibullus ed. Baehrens. proleg. p. XIX sq.

— Hiller — VI.
Postgate [1908] — VI.
Leonhard, de codd. Tibull. p. 4. 99.

Kolthstein, de codd. Tibull. p. 4.
Jo. Bergmann, de Tibull. codd. Lipsal. (Diss.
maus Lipsal. 1889) p. 7. O. Hirschfeld, in Tib.
I. 7. 11 (St. Pauli. k. Preuss. Acad. d. Wiss. z. Berlin
1866. II. 712-716). [L. 234]

755
H. 23 (olim Lips. 59)

This MS was
identified by
C. Palmer and R
Ellis (*Hennathena II*
124-158); see B. M.
Cat. Add. MSS 1916-
1920, pp. 337-338.
Scaliger has erred
in writing 1469
for 1467 in the
colophon to Prop
which he copied
at the end of
this book.

755
H.

Propertius. Cf. Scaliger, Casti-
gationes p. 191.

N. Hirsmanus ord. Vellium Pat.

II. 87.

Propert. ad. Burman. - Santon. praef. p. V.

————— Lachmann (an. 1816) p. XIII.

CASTIGATIONES

10
p. 30

... desiderio...
Carum nescio quid lubet sciri...
Et solatio sibi salubris...
comparat uti quem erroris acquiescat ardor

C. H. PLANTINVS
LECTORI.

EN tibi, candide lector, Catullum, & Tibul-
lum doctissimorum virorum lectionibus à
Victore Gisefino, & Theodoro Pulmanno
Craneburgio, studiosè & diligenter col-
lectis, emendatis, quibus suo iure accessit
Propertius Gulielmi Canteri Scholijs ita
illustratus, nihil ut amplius ad optimum
poëtam rectè intelligendum desiderari pos-
se videatur. Vale, & fructe.

Notarum explicatio.

- Pont. Iouianus Pontanus.
- Turn. Adrianus Turnebus.
- Muret. M. Anton. Muretus.
- Fab. Georg. Fabricius.
- Faër. Gabriel Faërus.
- Stat. Achilles Statius.
- Cant. Gulielmus Canterus.
- Scal. Iosephus Scaliger.
- Fruter. Lucas Fruterius.
- Gif. Obertus Gifayus.
- Car. Lodouicus Carrion.
- In Tibullo S. est Achilles Statius.
- M. M. Ant. Muretus,

Ad patriam redeo longis a finibus exul
Causa mel reddere compatriota fuit.
Sed tunc a calamis tribuitur cui Francia nomen
quis notat cur sum proterantibus iter.
no tunc ingenio vestrum reuocare Catullum.
Quous sub medio clausis patropis corat.

Strixingis. 62

Emp. Proeniss. dias...
a. h. l. l. in...
3

C. VALERII
CATULLI POETAE. V.
VERONENSIS AD
CORN. NEPOTEM

LIBELLVS.

LIBER INCIPIT
FELICITER. V.

CARM. I.

primus, hinc
trinitas, quoniam
...
...
...
patrona

a Stat. Quis vel
potius, Quis.

CVI dono lepidum nouum libellum,
Arido modo pumice expositum?
Comelii tibi. namque tu solebas
Meas esse aliquid putare nugas,
Iam tum, cum ausus es vnus ualorum
Omne aut tribus explicare chartis,
Doctis, Iupiter, & laboriosis.

76.

Quare habe hoc tibi quidquid est libelli? ^b Stat. Quare
Qualaecumque quidem ora per uirorum ^c Stat. Quare
Plus uno maneat perenne saclo ^d Stat. Quare

74

Ad passerem Lesbiam. ^e Stat. Quare
Passer, delicia mea puella, ^f Stat. Quare
Qui cum ludere, quem in sinu tenere, ^g Stat. Quare
Cui primum digitum dare adpetenti, ^h Stat. Quare

13

Et acris solet ingrare mosus, ⁱ Stat. Quare
Cum desiderio meo nitenti, ^j Stat. Quare
Carum nescio quid lubet iocari, ^k Stat. Quare
Ut solaciolum sui doloris. ^l Stat. Quare

quam v.

Credo, ut tum grauis acquiescat ardor, ^m Stat. Quare
Fecum ludere, sicut ipsa, possem, ⁿ Stat. Quare
Et mistes animi lenare curas. ^o Stat. Quare

Tam gratum mihi, quam serui puella, ^p Stat. Quare
Pernici aureolum fuisse malum, ^q Stat. Quare
Quod zonam soluit diu ligatam. ^r Stat. Quare

Credo. ut. 72

A 3

Lu-

...
...
...

Luctus Passeris. III.

LYGETE, ó Venere, Cupidinesque,
Et quantum est hominum venustioram.

Passer mortuus est mea puella. *Passer de litis mort
puella. v.*

Quem plus illa oculis suis amabat.

Nam melius erat, suamque norat

ipsam tam bene, quam puella matrem:

Nec sese á gremio illius mouebat;

Sed circumstiliens modo huc, modo illuc,

Ad solam dominam usque pipillabat. *pipilla de hanc
vener. pipillam
venerat.*

Qui nunc ite per iter tenebicosum,

Illuc, unde negant redire quemquam.

At vobis male sit male tenebrae

Orei, quae omnia bella deuorat;

Tam bellum mihi passerem abstulistis.

O factum male, ó miselle passer,

Tua nunc opera mea puella

Flendo turgiduli rubent ocelli.

Phaselli laus, & dedicatio IV.

PHASELLVS ille, quem videtis hospites,

Ait fuisse nauium celerissimus,

Neque ullius natantis impetum irabis

Nequisset praeterire, sine palmulis

Opus foret volare, siue linteo.

Et hoc negat minacis Adriatici

Negare litus, insulasque Cycladas,

Rhadumne nobilem, horridamque Thraciam,

Propontida, rucemque Ponticum sinum;

Vbi iste, post phasellum, antea fuit

Comata sylvia, nam Cytorio in ingo

Loquente saepe sibilum edidit coma.

Amasstri Pontica, & Cytore buxifer

a Stat. ipsa

b Gifan. pipilla-

c Stat. illud,

in mag. summo

Tibi haec fuisse, & esse cognitissima

Ait phasellus: vltima ex origine

Tuo stetiisse dicit in cacumine,

Tuo imbuisse palmulas in aquore,

Et inde tot per impotentia freta

Herum tulisse, leua, siue dextera

Vocaret ama, siue utrumque luppiter

Simul secundus incidisset in pedem;

Net vlla vora litoralibus Dys

Sibi esse facta, cum veniret á mare

Novissime hunc ad usque limpidum lacum. *Novissimo. Passer*

Sed haec prius fuerunt: nunc recondita

Senet quiete, seque dedicat tibi

Gemelle Castor, & gemelle Castoris.

Ad Lesbiam. v.

VIVAMVS, mea Lesbia, atque amemus,

Rumoresque senum sterciorum

Omnes vnus estimemus asis.

Soles occidere, & redire possunt:

Nobis cum semel occidit brevis lux,

Nox est perpetua vna dormienda.

Da mi basia mille, deinde centum,

Dein mille altera, dein secunda centum:

Dein usque altera mille, deinde centum.

Dein cum millia multa fecerimus,

Conturbabimus illa, ne sciamus,

Aut ne quis malus inuidere possit,

Cum tantum sciat esse basiorum.

Ad Flauium. VI. de illepidi vici amoribus. v.

FLAVI delicias tuas Catullo,

Ni sint illepide, atque inelegantes,

Velles dicere, nec tacere posses.

vac. v.

non.

non.

Stat. lino. Passer

Stat. lino. Passer

Stat. lino. Passer

Stat. lino. Passer

a Stat. Deinde.

Tibi

A 3

Vetus

Quare aut hendecasyllabos trecentos
 -Expecta, aut mihi linctum remitte:
 Quod me non mouet afirmatione,
 Verum est *non mouet* uerborum mei sodalis.
 Nam sudaria Scaba ex Iberis
 Miserunt mihi muneris Fabullus,
 Et Veranius: hoc aniem, necesse est,
 Et Veraniolum meum, & Fabullum.

Ad Fabullum. XIII.

CENABIS bene, mi Fabulle, apud me
 Paucis, si tibi Dij fauent, diebus,
 Si tecum attuleris bonam, atque magnam
 Cenam, non sine candida puella,
 Et uino, & sale, & omnibus cachinnis.
 Hac si, inquam, attuleris Fabulle nosser,
 Cenabis bene, nam tui Catulli
 Plenus sacculus est aranearum.
 Sed contra accipies meros amores,
 Sem quid suauis, elegantiusue est:
 Nam unguentum dabo, quod mea puella
 Donarunt Veneres, Cupidinesque:
 Quod tu cum olfacies, Deos rogabis,
 Totum ut te faciant, Fabulle, nasum.

Ad Licinium Caluum. XIV.

NI te plus oculis meis anaream,
 Iucundissime Calue, munere isto
 Odissem te odio Vatimiano.
 Nam, quid feci ego, quidne sum locutus,
 Cur me tot male perderes poteris?
 Isti Dij mala multa dent clienti,
 Qui tantum tibi misti impiorum.
 Quod si, ut suspicor, hoc nouum, ac ^{reperitum}

6
207 v.
 a Stat. haec
 b Stat. Et

c Stat. Venuste.

malis v.

d Stat. haec

antrosorum v.
v. sup. scriptum.
John & ihero.
antrosorum v.

non mouet
reperitum
reperitum

malis v.

Munus

Munus dat tibi Sylla literator, & amatoris, et Calculator. p. 100. v. 10.
 Non est mi male, sed bene, ac beate, *et. f. l. v. g. l. i. c. e. n. t. e. r.*
 Quod non differunt tui labores.
 Dij magis, horribilem, & sacrum libellum,
 Quen tu scilicet ad tuum Catullum
 Misti, continuo ut die periret,
 Saturnalibus, optimo dierum.
 Non, non hoc tibi satis sic abibit.
 Nam si luxerit, ad libratorum
 Curam scimia, Casios, Aquinos,
 Sussenum, omnia colligam venena,
 Ac te his supplicij remunerabor.
 Vos hinc interea valete, abite
 Illuc, unde malum pedem attulistis,
 Sacelli incommoda, pessimi poeta.

Ad Aetelium. XV.

COMENDO tibi me, ac meos amores,
 Aureli, veniam peto pudentem:
 Vt, si quidquam animo tuo cupisti,
 Quod castum expeteres, & integellum,
 Conserues puerum mihi pudice:
 Non dico, a populo: nihil veremur
 Istos, qui in platea modo huc modo illuc
 In re pratercent sua occupari:
 Verum a te metuo, tuoque penne,
 In festo pueris bonis, malisque:
 Quem tu, qua lubet, ut lubet, moueto
 Quantum vis, ubi erit foris paratum.
 Hunc unum excipio, ut puto, pudenter.
 Quod si te mala mens, furorque rectoris
 In tantam impulcrit scelaste culpam,
 Vt nostrum insidijs caput laceffas,

mi f. v.

equino. v.

c Stat. talis

Si quis forte incipit
libellus
non bene v.

ab. v.

Nunc v.

13

A 10

Existit quia...
Dolores...
Sicut...
Alph...
oben...
a Fabr. dff, he-
mines. Stat. De
hinc hom.
b Stat. ac nob.
c Muret. memi-
nere, et uerem.
Ch. 7.

LIBER

Quid hunc (malum) foueris, aut quid hic potest,
Nisi uncta deuotare parmonia?
Eone nomine uobis opulenti sume - imperum uice.
Socer, generique perdidisti honoria?

Ad Alphenum. xxxix.

ALPHENE immemor, atque unanimes sal-
se sodalibus,

Iam te nil miseret dure tui dulcis amiculi.
Iam me prodere, iam non dubitas fallere perside.
Nec facta impia fallacum hominum caliculis placent.
Que tu negligis, ac me miserum deseris in malis.
Eheu quid faciat, dico, homines, cuius habeat fidem?
Certe tute subebas animam tradere, inique me
Inducens in amorem, quasi tuta omnia mi forent.

Idem nunc retrahis te, ac tua dicta omnia factaque
Ventos imita ferie ^b ad nebulas acutas sinus.
Si tu oblitus es, at Di ^c meminuerunt, meminit Fides,
Que, te ut pamineat postmodo facti, faciet, tui.

Ad Sirmionem, peccinulam. xxxix.

PENINSVLARVM Sirmio, insularumque
Ocelle, quas cumque in liquentibus stagnis,
Marique vasto seu uitae Neptunus,
Quam te libenter, quamque latius inuiso,
Vix mi ipse credens Thyniam, atque Bithynos
Liquisse campos, & uidere te in tuto.

O QUID soluitis est beatus curis?
Cum mens onus reponit, ac peregrino
Labore festi uenimus Larem ad nostrum,
Desideratque acquiescimus lecto.
Hoc est, quod unum est pro laboribus tantis.
Salue, o uenusta Sirmio, atque heu gaude:
Gaudere uosque Lydia lacus unda:

Ridete

CATVLLI.

Ridete quidquid est domi cachinnorum
Ad Ipsithillam. xxx.

AMABO mea dulcis ^a Ipsithilla,

Mee delicia, mei lepores,
Iube, ad te ueniam meridiarum.

Quod si inuisci illud ^b adiunato,
Ne quis liminis obseret tabellam,

Neu tibi iubeat foras abire:
Sed domi maneat, pavesque nobis

Novem continuas furnitiones.
Venim, si quid ages, statim iubeo.

Nam pransus iaceo, & ^c satur supinus
Pertundo tunicamque, palliumque.

In Vibennios. xxxi.

OFVRVM optime balneariorum,
Vibemi pater, & emede fili.

Nam decera pater ^d inquinatore,
Culo filius est ^e uoracior.

Cur non exsilium, malasque in oras
Itis: quandoquidem patris rapinas

Note sunt populo, & nates pilosae
Fili non potes esse uenditare.

Saeculare carmen ad Dianam. xxxii.

DIANA sumus in fide
Puella, & pueri integri.

^f Dianam pueri integri,
Puellaque canamus.

OLATONIA, maximi
Magna progenies Iouis,

Quam mater prope Deliam
Deposuit oliuam,

Mentium domina et feres,

Ipsithillam

Ipsithilla

Tuta - hostilla

b Fabr. aduere.

c Stat. sate

d Carr. uoracior

e inquinatore

f Stat. negat hoc carmen in vilo esse m. l.

B 2

Silva

Atqui putate: nante totius vobis
 Frontem tabernae scipionibus scribam.
 Puella nam mea, qua meo sinu fugit,
 Amata tantum, quantum amabitur nulla,
 Pro qua mihi sunt magna bella pugnata,
 Confedit isfic hanc boni, beatique
 Omnes amatis, & quidem, quod indignum est,
 Omnes pusilli, & semitarij mæchi,
 Tu prater omnes cone de capillatis,
 Cuniculosa Celtiberie filij,
 Egnati, opaca quem bonum facit barba,
 Et dens, iberia defricatus vrima.

Ad Cornificium. xxxvi.

MALÉ est, Cornifici, tuo Catullo.
 Male est, mehercule, & laboriose,
 Et magis magis in dies, & horas:
 Quem tu, quod minimum, facillimumque est,
 Qua solutus es ad locutione?
 Praefecit tibi, sic meos amores
 Paulum? quid lubet ad locutionis
 Mæstus lacrimis Simonideis.

In Egnatium. xxxvii.

E GNATIVS, quod candidos habet dentes,
 Renidet vsquequaque, seu ad rei ventum est
 Subsellium, cum orator excitat stertum,
 Renidet ille: seu p̄ ad rogum sili
 Lugetur, orba cum sili vnicum mater,
 Renidet ille: quidquid est, ubicumque est,
 Quodcumque agit, renidet, hunc habet morbum,
 Neque elegantem, ut arbitror, neque urbanum.
 Quare monendus es mihi: bone Egnati,
 Si urbanus esses, aut Sabinus, aut Tibars,

Aut d' parvus Vmber, aut obesus Etruscus,
 Aut Lannunius ater, atque dentatus,
 Aut Transpadanus, ut meos quoque attingam,
 Aut quilibet, qui putiter lavit dentes,
 Tamen renidere vsquequaque te nollent.
 Nam R I S V ineptiores ineptior nulla est.
 Nunc Celtiberus, Celtiberia in tora
 Quod quisque minxit, hoc sibi solet mâne
 Dentem, atque rufam d. defricare gingivam:
 Vt, quò isle veser expolitor dens est,
 Hoc te amplius bibisse praedicat loti.

Ad Ravidum. xxxviii.

Q V A E N A M temala mens, miselle Ravidè,
 Agit precipitem in meos iambo?
 Quis Deus tibi non bene advocatus
 Recordem parat excitare rixam?
 An ut pervenias in ora vulgus?
 Quis visus qualuber esse notus optas?
 Eris: quaudoquidem meos amores
 Cum longa voluisti amare parva.

De Acme. xxxix.

A C M E illa, illa puella desinita,
 Totam militia me decem popofcit,
 Ista turpiculo puella naso,
 Decoctoris amica Formiani.
 Propinqui, quibus est puella cura,
 Amicos, medicosque conuocate.
 Non est sana puella: nec rogare
 Qualis sit, solet hac imaginisum.

In quamdam. xl.

A D E S T E hendecasyllabi, quot estis
 Omnes undique, quot quot estis omnes.

Celtiber. v. 2. vel. d

Scalig. & Stat.
 rufam. v.

mibi. v. ad
 improbat. / s. sibi

c Stat. Quidis,
 vel Quoni qu a
 lubet esse nosas
 optae.

d Stat. Ameaus.
 vel Acme, una
 puella.

e Turn. rogare
 e Turn. imago
 nasua.

De Acme, & Septimio. XLIII.

ACMEN Septimius, suos amores,
Tenens in genio, mea, inquit, Acme,
Ni te perdere amo, atque amare porò
Omnes sum adfidè paratus annos,
Quantum qui pote plurimum perire,
Sols in Libya, Indiane tosta,
Casto veniam obtinus leoni.

Hoc ut dixit, Amor^a sinistra, ut ante
Dextra, sternuit adprobatione.

At Acme, leuiter caput reflectens,
Et dulcis pueri ebrios ocellos
Illo purpureo ore suauata,
Sic inquit: mea vita Septimille,

Huic^b vni domino vsque seruiamus,
Yt multo mihi maior, acriorque
Ignis mollibus ardet in medullis.

Hoc ut dixit, Amor sinistra, ut ante
Dextra, sternuit adprobatione.

Nunc ab auspicio bono profecti,
Mutis animis amant, amantur.

Vnam Septimius misellus Acmen
Mauult, quam Syrias, Britanniasque.

Vno in Septimio fidelis Acme
Facit delicias, libidinesque.

Quis illos homines beatiores
Vidit? quis Venerem auspiciorem?

Ad seipsum de aduentu veris. XLIV.

IAM ver egelidos refert topores,
Iam cali furor, equinoctialis
Lucundi Zephyri fiescit auris.

Linguantur Phrygiæ, Catulle, campi,

a Stat. sinistra
Dicit. Describit
adprobationem.

b Stat. vno v.

inante

inante

Et pueri ebrios
Zeros & leones
et pueri, obyn.

misescit. v. m.

c Stat. Linguantur

si hinc est ad hunc

Niceæque

Niceæque ager ubet estuosa,
Ad claras Assæ volentis urbes.
Iam mens prærepidans auet vagari:
Iam leti studio pedes vigescunt.
O dulces comitum valete cætus,
Longè quos simul à domo profectos,
Dmersos variæ via reportans.

Ad Porcium & Socratonem. XLV.

PORCI, & Socraton, duæ sinistra
Pisonis scabies, famésq. mandi,

Vos Veraniolo meo, & Fabullo
Verpus preposuit Priapus ille?

Vos conuiuia lauta sumptuosè
De die facitis, mei sodales

Querunt in triujs uocationes?

Ad Iuuentium. XLVI.

MELLITOS oculos tuos, Iuuenti,
Si quis me finat vsque basiare,

Vsque ad millia basiem trecenta:

Nec unquam saturnum inde cor futurum est.

Non si densior aridis aristas
Sit nostra seges osculationis.

Ad Marcum Tullium. XLVII.

DISERTISSIME Romuli nepotum,

Quot sunt, quotque finere, Marce Tulli,

Quotque post aljs erant in annis,

Gratias tibi maximas Catullus

Agit, pessimus omnium poeta,

Tanto pessimus omnium poeta,
Quanto tu optimus omnium patronus.

a Stat. Mandi

b Stat. Nec eni
iniquam videer
satur futurum.

Ad

Ad Licinium. XLVIII.

HESTERNO, Licini, die otiosi,
Multum lustrum in meis tabellis,
Vi conuenias esse a delicatis,
Scribens versiculos uterque nostrum,
Ludebat numero modo hoc, modo illoc,
Reddens mutua per iocum, atque vinum.

Atque illinc abij tuo lepore
Incensus, Licini, faceris, si que,
Vt nec me miserum cibis inuaret,
Nec somnus tegetet quiete ocellos,
Sed roto indomitus furore lecto
Versarer, cupiens videre lucem,

Vt tecum loquerer, simulque ut essem.
At defessa labore membra postquam
Semimortua lectulo iacebant,
Hoc incunde tibi poema feci,

Ex quo perspiceres meum dolorem.
Nunc andax caue sis, precesque nostras,
Oramus, caue despuas ocelle,
Ne poenas Nemesis reposcat a te.

Est uehemens Dea: ladere hanc caueto.

Ad Lesbiam. XLIX.

ILLE mi par esse Deo videtur,
Ille, si fas est, superare Diuos,
Qui sedens aduersus identidem te
Spectat, & audit

Dulce videntem, misero quod omnes
Eripit sensus mihi: nam, simul te
Lesbia appexi, nihil est super mi
Quod loquar amens.

Lingua sed torpet, tenes sub artus
Flamma dimanat, sonitu snoopte

Tinnium aures, gemina teguntur
Lumina nocte.

Otium, Catulle, tibi molestum est:
Otio exultas, nimiumque gestis.
Otium & reges simul & beatas
Perdidit urbes.

Ad scipsum de Struma, & Vatino. L.

QVID est, Catulle, quid moraris emori?
Sella in curvuli Struma Nonius seder:
Per consulatum pegerat Vatinius.

Quid est, Catulle, quod moraris emori?

De quodam, & Caluo. LI.

RISI nescio quem modo in corona,
Qui, cum misiscee Vatiniانا
Meus crimina Caluus explicasset,
Admirans ait hec, manusque tollens,
Dij magni salicippium diserum.

Ad Rusticum. LII.

OTTHONIS caput opido est pusillum,
Heri rusticus semilaua cura
Subtile, & leue pedium Libonis
Sed non omnia displicere vellem

Tibi, & Euffecio seni recocto.

Trasfere iterum meus iam bis

Immerentibus vnic Imperator.

Ad Camerium. LIII

ORAMVS, si forte non molestum est,

Demonstres, ubi sint tua tenebra,
Te quaesumus in minore campo,
Te in circo, te in omnibus tabellis,
Te in templo superi tonis sacratio,
In Magni simul ambulatione,

Tinnium v.

a Anacrotictior, Carullini poematis quod perierit. Stat.

e. v.

Caruina v.

Et peri

Turneb. Salicippium, Salipulium, Salipulium, Scalaheston

Ad Rusticum

Stat.

Subtile & leue

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Peri. 313

Femellas

A in v.

Te campo, quo finis in minore

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

causas.

cos

de. v.

Janina Annonaculca. L. Junij Colto Annonaculca.

32

I LIBER

In nuptias Iuliae, & Manlij. LVIIII.

COLLIS o Heliconij
Cultor, Vrania genis,
Qui rapis teneram ad vitum
Virginem, o Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

CINGE tempora floribus
Suaue olentis amarici.
Flammeum cape letus huc
Huc veni, niveo gerens
Iuteum pede soccum:

Excite squae hilari die,
Nuptialia concinens
Voce carmina timula,
Pelle humum pedibus man-

2 Stat. Iulia. Namque^a Iulia Maltio,
Qualis Idalium colens
Venit ad Phrygium Venus
Iudicem, bona cum bona
Nubis alite virgo.

Floridis velut emittens
Myrtus Asia ramulis,
Quos Hamadryades Dea
Ludicum sibi roscido
Nuntium humore.

Quare age huc aditum ferens
Perge linguere Thespie
Rupis Aonios specus,
^b Lympha quos simul irrigat
Frigerans Aganippe:

^c Ac domum dominam voca,

^b omnes l. Nympha.
^c Stat. alij.
^c Ad domum vel Ac domus. Stat.

Coniugis

Cic. Attico. 15. Epist. 329. 4. in lacuna vigilarem. l. 4. in lacu nauigilarem; nauicularum.

CATULLI.

Coniugis cupidam noui,
Mentem amore reuincens,
Vt tenax edera^a hac, & hac
Arborem implicat errans.

Vos irem simul integre
Virgines, quibus aduenit
Par dies, agite, in modum
Dicite, o Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Vt libentius audiens,
Se citatier ad suum
Munus, huc aditum ferat,
Dux bone Veneris, boni
Coniugator amoris.

v. Quis Deus magis^b optimis
Est petendus amantibus?
Quem colant homines magis
Calitum? o Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Te suis^c tremulus parens
Inuocat: tibi virgines
Zonula soluunt sinus:
Te^d timens cupidam nouos
Captat aene maritos.

Tu ferro iuueni in manus
Floridam ipse puellulam
Manus e gremio sue
Dedis, o Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Nil potest sine te Venus,
Fama quod bona comprober,
Commodi capere: at potest,

C

Te

naucularum. aya hantib.
a hac & hac. in l. m. o. Stat.

6. dicit. Cic. p. 29. 4. 24
omnis. v. 36. 2 a macris
Stat.
omnis iam Lydia sentit.

Remulus in q. lib Statij.

d vel senene St.

Te volente. quis huic Deo
Compararier ausi?

Nulla qui sine te domus

Liberos dare, nec parens

Stimpe dicit: at potest,

Te volente. quis huic Deo

Compararier ausi?

Qua tuis careat sacris,

Non queat dare praesides

Terra finibus: at queat,

Te volente. quis huic Deo

Compararier ausi?

Claustra pandite ianuae.

Virgo adest, vident, rot faces

Splendidas quatiunt comas?

Sed moraris. abit dies.

Prodeas, noua nupta.

Tardat ingenium pudor,

Quem tamen magis audient

Flet, quod ire a necesse sit.

Sed moraris. abit dies.

Prodeas, noua nupta.

Fleat desine: non tibi

Arculeia periculum est.

Nequa femina pulchrior

Clarum ab Oceano diem

Viderit venientem.

Talis in vario solet

Diuitis domini hortulo

Stare flos hyacinthinus.

Sed moraris. abit dies.

Prodeas, noua nupta.

vincier. v.
iungier.
iuncier.

det. v. de g. v. i.
iudone. v. v. v.

a Stat. uocesse. v. v.

b In ver. l. Ad-
vinculeia. quod
retinet Turn.
Arculeia, vel
Hir. Aleia, St.

TARDEON
iudone

Quintidox

Prodeas.

Prodeas, noua nupta, si

(Iam viderit, & audias

Nostra verba. vident, rot faces

Aureas quatiunt comas)

Prodeas, noua nupta.

Non tuis leuis in mala

Dediui vir adultera,

Probra turpia persequens,

A tuis teneris vider

Secubare papillis:

Lenta qui velut asitras

Vitis implicat arbores,

Implicabitur in tuum

Complexum. sed abit dies.

Prodeas, noua nupta.

O cubile, quot omine

Candido pede lectuli,

Qua tibi veniunt bona.

Gaudeas. sed abit dies.

Prodeas, noua nupta.

Qua tuo veniunt hero,

Quanta gaudia, qua vagg

Nocte, qua media die.

Gaudeas. sed abit dies.

Prodeas, noua nupta.

Tollite, o pueri, faces:

Flammenum videro videte.

Ite, concimite in modum,

O Hymen Hymenae Hymen,

Hymen o Hymenae.

Neu diu taceat procax

Fescennina locutio:

C. 2

a Stat. vide, vs
faces

b Forc. Petras,
gas pia post. Stat.

quot o nimis
c Hi tres versus
absunt a vet. li.

Quar. Stat. v. v.
v. v. v. v.

d Stat. Gaudios. v.

e St. Flammeus
videt vider.

f Hymen o Hy-
menae lo. & ita
alibi

a St. Nae
b St. Desertum
alaminam
c St. amore

^a Neu nuces pueris neget
^b Desertum domini audiens
Concubinus ^c amore.

Danuces pueris iners
Concubine: satis diu
Lussisti nucibus: lubes
Iam seruire Thalassio.
Concubine, nuces da.

Sordebant tibi villice
Concubine hodie, atque heri.
Nunc tuum cinerarius
Tondet os, miser, a miser
Concubine, nuces da.

Dicris male te a tuis
Vnguentate glabris marite
Abstinerere: sed abstine.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Scimus, hac tibi, qua licent,
Sola cognita: sed marito
Ista non eadem licent.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Nupta tu quoque que tuus
Vir petet, caue ne neges,
Ne peritum aliunde eat.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

En tibi domus ut potens,
Et beata viri tui,
Que tibi sine sine erit.
O Hymen Hymenae Hymen,

e Pontab. Qua
sibi, sine, seruata.
Stat. Que seni
sibi seruata

Hymen

Hymen o Hymenae.
Vsq; dum tremulum mouens
Cana tempus amittas
Omnia omnibus annuit.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Transfer ovine cum bono
Linen aureolos pedes,
Rasilemque subi forem
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Aspice, vnus ut accubans
Vir tuus Tyrio in toro,
Totus immineat tibi.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Ille non minus atque tu,
Pectore vitur intimo,
Flamma, sed penita magis.
Hymen o Hymenae Hymen,
O Hymen Hymenae.

Mitte brachiolum teres
Prætextate puellula,
Iam cubile adeat viri.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Vos vnus senibus bone
Cognita bene femina
Collocate puellulam.
O Hymen Hymenae Hymen,
Hymen o Hymenae.

Iam licet venias marite:

a In lib. vet. an-
te ar. Stat.

b Stat. in ius

c In ver. J. St.
Illi n. m. ac tibi
Pectore vitur in

d Stat. ad eum

e Stat. Vt bene
senibus vira

Vxor in thalamo est tibi

Ore floridulo nitens,

Alba parthenice velut,

Luteumve papaver.

Non diu remoratus es.

Iam Venus, bona te Venus

Iuverit, quoniam palam

Quod cupis, capis, & bonum

Non abscondis amorem

At maritum tuum tamen

Celites, nihil minus

Pulchra res: neque te Venus

Negligit, sed abit dies.

Perge, ne remotare.

Ille pulvis Erythraei

Siderumque micantium

Subducit numerum prius

Qui vestri numerare cuncta

Multa milia lusuam.

Ludite, ut lubet, & breui

Liberos date, non decet

Tam vetus sine liberis

Nomen esse, sed incidere

Semper ingenerari.

Torquatus, volo, parvulus

Matri e gremio sua

Porigens teneras manus,

Dulce rideat ad patrem,

Sed micante labello.

Sit suo similis patri

Manlio, & facile, inscye

Nosciteur ab omnibus.

Nimirum Hecano ostendit Noctifer imbre.

Ee pudicitiam sua

Marris indicet ore.

Talis illius a bona

Maere laus genus adprober,

Qualis unica ab optima

Maere Telemacho manet

Fama Penelopeo.

Claudite ostia, virgines,

Lusimus satis, at boni

Coniuges bene vivite, &

Munere adsiduo valentem

Exercete iuventam.

CARMEN NUPTIALE. IX.

Vesper adest, iuvenes, cōsurgite, Vesper Olympo

Expectata diu vix tandem lumina tollit.

Surgere iam tempus, iam pinguis linguae mēsas.

Iam veniet vingo, iam dicitur Hymenaeus.

Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

Cemitis, innupta, iuvenes, cōsurgite contra.

Nimirum a egos ostendit noctifer imbres.

Sic centē vident ut pemicitur exsiluerē

Non temere exsiluerē, canent quos vincere par est.

Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

Non facilis nebis, aequales, palma parata est.

Aspicite, innupte secum ut meditata requirunt.

Non frustra meditatur, habet memorabile quod sit.

Nec mirum: tota penitus quae mente laborant.

Nos alio mentes, alio diuisimus aures:

Iure igitur vincemur. A MAT victoria curam.

Quare nunc animos saltem committite vestros.

Disere iam incipient, iam respondere decebit.

Handwritten marginal notes in Latin, including 'Vxor in thalamo est tibi', 'Ore floridulo nitens', 'Alba parthenice velut', 'Luteumve papaver', 'Non diu remoratus es', 'Iam Venus, bona te Venus', 'Iuverit, quoniam palam', 'Quod cupis, capis, & bonum', 'Non abscondis amorem', 'At maritum tuum tamen', 'Celites, nihil minus', 'Pulchra res: neque te Venus', 'Negligit, sed abit dies', 'Perge, ne remotare', 'Ille pulvis Erythraei', 'Siderumque micantium', 'Subducit numerum prius', 'Qui vestri numerare cuncta', 'Multa milia lusuam', 'Ludite, ut lubet, & breui', 'Liberos date, non decet', 'Tam vetus sine liberis', 'Nomen esse, sed incidere', 'Semper ingenerari', 'Torquatus, volo, parvulus', 'Matri e gremio sua', 'Porigens teneras manus', 'Dulce rideat ad patrem', 'Sed micante labello', 'Sit suo similis patri', 'Manlio, & facile, inscye', 'Nosciteur ab omnibus'. Includes a large 'Et' at the bottom right of the page.

Handwritten marginal notes in Latin, including 'Nimirum Hecano ostendit Noctifer imbre', 'Ee pudicitiam sua', 'Marris indicet ore', 'Talis illius a bona', 'Maere laus genus adprober', 'Qualis unica ab optima', 'Maere Telemacho manet', 'Fama Penelopeo', 'Claudite ostia, virgines', 'Lusimus satis, at boni', 'Coniuges bene vivite, &', 'Munere adsiduo valentem', 'Exercete iuventam', 'CARMEN NUPTIALE. IX.', 'Vesper adest, iuvenes, cōsurgite, Vesper Olympo', 'Expectata diu vix tandem lumina tollit', 'Surgere iam tempus, iam pinguis linguae mēsas', 'Iam veniet vingo, iam dicitur Hymenaeus', 'Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae', 'Cemitis, innupta, iuvenes, cōsurgite contra', 'Nimirum a egos ostendit noctifer imbres', 'Sic centē vident ut pemicitur exsiluerē', 'Non temere exsiluerē, canent quos vincere par est', 'Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae', 'Non facilis nebis, aequales, palma parata est', 'Aspicite, innupte secum ut meditata requirunt', 'Non frustra meditatur, habet memorabile quod sit', 'Nec mirum: tota penitus quae mente laborant', 'Nos alio mentes, alio diuisimus aures', 'Iure igitur vincemur. A MAT victoria curam', 'Quare nunc animos saltem committite vestros', 'Disere iam incipient, iam respondere decebit'. Includes a large 'Et' at the bottom right of the page.

Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.
Hesperere, qui celo fertur crudelior ignis?

Qui natam postis complexu auellere matris,
Complexu matris retincentem auellere natam,
Et iuueni ardenti castam donare puellam?
Quid facium hostes capta crudelius urbe?

Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.
Hesperere, qui celo lucet incandior ignis?

Qui desponsa tua firmes conubia flamma.
Quod * pepigere viri, pepigerunt ante parentes,
Nec iunxere prius, quam se tuus extulit ardor.

Quid datur a Diuis felici optatus hora?
Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

Hesperus a nobis aequales abstulit unam.

Nanq; tua aduentu vigilat custodia semper.
Noctē latent fures, quos idem saepe reuertens
Vespere mirato comprehendis nomine eisdem.
At lubet inuuptis ficto te capere questu.

Quid tum si carpunt, tacita quod mente requirunt?
Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

Vt stros in sepiis secretus nascitur horris,
Ignotus pecori, nullo contusus aratro,

Quem mulcent aura, firmat Sol, educat imber,
Multi illum pueri, multe optauerunt puella,

Idem cum tenui carptus desloruit ungus,
Nulli illum pueri, nulla optauerunt puella:

Sic virgo, dum intacta manet, dum cara suis sed
Cum castum amisti polluto corpore florem,

Nec pueris iucunda manet, nec cara puellis.
Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

Ve vidua in nudo viuis qua nascitur aruo,
Nunquam

Nunquam se extollit, nunquam mitem educat unā,
Sed tenerum prono despectens pondera corpus,

Iam iam contingit summum radice flagellum:
Hanc nulli agricolae, nulli accollere iuuenis:

At si forte eadem est vltimo coniuncta marito,
Multi illam agricolae, multi accollere iuuenis:

Sic virgo, dum intacta manet, dum inculta senescit:
Cum par conubium maturo tempore adepta est.

Casa viro magis, & minus est iniussa parenti.
Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

At in ne pugna cum tali coniuge virgo.
Non aequum est pugnare, pater cui tradidit ipse,

Ipse pater cum matre, quibus parere necesse est.
Virginitas non tota tua est: ex parte parentum est:

Tertia pars patri data, pars data tertia matri,
Tertia sola tua est, noli pugnare duobus,

Qui genero sua iura simul cum dote dederunt.
Hymen o Hymenae Hymen ades o Hymenae.

DE ATTINE TURORI POCITO.

DEBERECYNTIA ET ATTII. LXII.

SUPER alta vectus Attis celesti rate maria,
Phrygium ut nemus citato cupide pede tetigit,

Adiitque opaca siluis redimita loca Dee,
Stimulatus ut furenti rabie, vagus animi,

Diuellit ille acusp sibi pondera silice.
Itaque ut relicta sensit sibi membra sine viro,

Etiam recente terra sola sanguine macularis.
Nineis citata cepit manibus lenae tympanum,

Tympanum, tubam, & Cybelles tua mater initia:
Quatenisque terga tami teneris caua digitis,

Canere hac suis adorta est tremebunda comitibus.
Agite, ite ad alta Galle Cybelles memoria simul,

Simul

a In duobus l.
Stat. hic & mox
est, coluere

b St. Estu nec

c In o. mobilis
Stat.

d In o. m. De-
noluit. Fortas,

denonit. Stat.

e Ita St. Anob.
f In o. m. Stat
Et iam

g vel Fort. Cybe-
li St.

a Se. Alienag.
petite pede exitis
loca celeri.

b vel concitatis
Stat.

c Giffan, cymba
lo infonae
d In m. vno St.
vix

celebrare v.
a St. vt Ald.
n rha

f In q. m. incre-
pent. St.
g St. animi

ammagant v.
luci. luci v.
m. m. c. s.

h In q. m. St.
Lebaute
i Aug. rabidior
rapidas v.

rapida v.

Simul ite Dindymene domine vaga pecora,
 a Aliena petentes pede, velut exsules, loca celeri,
 Scilam meam exerceat duce me, mihi comites
 Ravidum salum tulistis, truceletraque pelagi,
 Et corpus euirasti, Veneris nimio odio.
 Hilarate b excitatis erroribus animum.
 Mora tarda mente cedat, simul ite, sequimini
 Phrygia ad domum, Cybelle Phrygia ad nemora Dea,
 Vbi cymbalum sonat d vox, ubi tympana reboant,
 Tibicen ubi canit Phyx curuo graue calamo,
 Vbi capita Menades oi iacium hederigera,
 Vbi sacra sancta acutus volatibus agitant,
 Vbi suenit illa Diue volitare vaga cohors,
 Quo nos decet citatis celerare tripudijs.
 Simul hec comitibus Atris cecinit e noua mulier,
 Thiasus repente linguis trepidantibus vllulat,
 Leue tympanum remugit, caua cymbala f recrepant,
 Viuident citus adit Idam properante pede chorus.
 Furibunda simul, anhelans, vaga vadit, s animo egēs,
 Comitata tympano Atris, per opaca nemora dux,
 Veluti iuuenca vitans onus indamita iugi.
 Rapida decem sequuntur Galla pede propero.
 Itaque vt domum Cybelle renigere lassula,
 Nimio e labore somnum capiunt sine Cerere.
 Piger his, h labantes langore, oculos sopor operit,
 Abit in quiete molli i rabidi furor animi.
 Sed ubi oris aurei Sol radiantibus oculis
 Lustrauit aethera album, sola dura, mare ferum,
 Populitque notis vmbrae vegetis sonipedibus,
 Ibi somnus excitum Atrin fugiens citus abiit:
 Fugientem eum recepit Dea Rasthea sinu.
 Ita de quiete molli tabida sine rabie,

Simul

Petrinam allocutus est ista voce miserum meo mla - V
 maissa - vnd CATVLLI. p. alluente vou. ff. in mor. mla
 43

Simul i ipsa pectore Atris sua facta b recoluit.
 Liquidaque mente vidit sine quis, ubique foret,
 Animo estuante rursus reditum ad vada retulit.
 Ibi maria vasta visens lacrymantibus oculis,
 Patriam c adlocuta est tra voce mastia miseriter.
 Patria o mea creatrix, patria o mea genetrix,
 Ego quam miser relinquens, dominos vt herifuge
 Fanuli solent, ad Ida teruli nemora pedem,
 Vt apud niuem, e ferarum gelida stabula forem,
 d Erearum omnia adirem furi bunta latibula:
 Vbi nam, aut quibus locis te positam patria rear?
 Cupit ipsa puppula ad te sibi dirigere aciem,
 Rabie fera carens dum breue tempus animus est.
 Egone a mea remota hac ferar in nemora domo?
 Patria, bonis, amicis, genitoribus abero?
 Abero foro, palestra, stadio, e gymnasiis?
 Miser, a miser querendum est etia, atq; etiam animo.
 Quod enim genus figura est? ego num quid f abierim.
 Ego mulier, ego adulescens, ego ephebus, ego puer,
 Ego gymnasti fui slos, ego etiam decus olei.
 Mihi iamue frequentes, mihi limina tepida,
 Mihi b floridis corollis redimita domus erat,
 Linguendum ubi esset oro mihi Sole cubiculum.
 Egone Deum ministra, e Cybeles famula ferar?
 Ego Menas, ego mei pars, ego vir sterilis ero?
 Ego vuidis algida lide nime amicta loca colam?
 Vbi cerua siluicultrix, ubi aper memoriuaguus?
 Ego vitam agam sub alis Phrygiae columinibus?
 iam iam dolet, quod egi, iam iamque penitet.
 Roseis vt huic labellis * sonitus abijt.
 Geminas Deorum ad aureis noua nuntia referens,
 Vbi iuncta iuga resolvens Cybele leonibus,

a Stat. r. ff. de
reueliti
u. l. c. v. v. ff. de
e Stat. allocutus,
e f est in v o
es miserum v.
dominam v.
miser v. l. oris f)
T. h. a. s.
d Stat. v. omnia
et ut omnia cup
mor. v.
acta v. v. d. m
v. v.
a. d. n. z. i. b. i. n. d. i. f.

e Auant. a quo
f vel, obierim deo
figura v.
abiero v.
ego nam quid
puber
u. l. c. v. v. ff. de
u. l. c. v. v. ff. de
g St. florid
v.

incandida v.
Nagam v.

Simul

colantur o s. p. n. s. s. v. s.
 Quod enim genus figura est, ego non quod sabuctio?
 animalis. p. q. v. c. l. i. c. o.

a Versus hic ex
ra. l. restitui re-
quit. in ijs enim
voces integræ ac
pedes desideran-
tur. Stat.

libora. v. liberal.

Fac ut. v.

Fac ut. v. vald.

Apud. Arisyl.

adortalis. v. 188

hæmida. v.

Leuunguè pecoris hostem stimulas, ita loquitur.
Agedum, inquit, age ferox, hunc agedum aggredere
furor.

Face, ut furoris icu reditum in memora ferat,

Mea liberè nimis qui fugere impèria cupit.

Age cede terga cauda, tua verbera patere.

Face, cuncta mugienti fremitu loca retonent.

Rutilam ferox torosa ceruice quate iubam.

Ait hæc minax Cybelle, religatæ iuga manu.

Feris ipse sese adhortans rapidum incitat animum,

Vadit, fremit, resingit virgulta pede vago.

At ubi Ultima albicantis loca litoris adijt,

Tenerumquè vidit Aitin prope marmora pelagi,

Facit impetum. ille demens fugit in memora fera.

Ibi semper omne vitæ spatium sanula fuit.

Dea magna, Dea Cybelle; Dea domiua Dindimeis,

Procul a mea tuus sit furor omnis hera domo:

Alios age incitados, alios age rabidos.

DE NVPTIIS PELEI ET THETIDOS. LXII.

PELLIACO quondam prognate vertice pinus

Dicuntur liquidas Neptuni nasse per undas

Phasidos ad fluctus, & fines Acetosos:

Cum lecti iuvenes, Argiva robora pubis,

Auratum optantes Colchis auertere pellem,

Ausi sunt vada falsa cita decurrere puppi,

Cerulea verrentes abiegnis æquora palmis:

Diuæ quibus retinens in summis viribus arces,

Ipsa leui fecit volitantem flamine currum,

Pinea coniungens inflexæ texta carina.

Illa radem cursu prima imbuit Amphirriten.

b Fort. Væ radi
cu su pro em.
Stat.

pinnæ hinc pinnæ hinc.

QUE

Que simul ac rostro venosum profcidit æquor,

Tortaque remigio spumis^a incantit unda,

Emesere feri canenti è gurgine vultus,

Æquorea monstrum Ne eides admittantes.

^b Illaque atque alia videntur luce marinas

Mortales^c oculi mdatro cospote Nymphas,

Nutricum tenuis extraxeres è gurgite cano.

Tum Thetidis Peleus incensus feruit amore:

^d Cum Thetis humanos non desepxit Hymenæos:

Tum Thetidis pater ipse ingandum Pelea sensit.

O nimis optato seclorum tempori nati

Herodis saluete, Deum genus: o bona mater:

Vos ego sepe meo vos carmine compellabo.

Teque aded eximie tædis felicibus anctæ

Emathie columen Peleu, cui Iupiter ipse,

Ipse suos Diuum genitor concessit amores.

Tene Thetis tenuit pulcherrima Neptunine?

Tene suam Tethis concessit ducere neptem?

Oceanuquè^e pater, torum qui amplectitur orbem?

Que simul optate finio tempore lucas

Aduerere, domum conuientu tota frequentat

Thessalia, oppletur leranti regia cœni.

Dona ferunt præ se, declarant gaudia vultu.

Deseritur Scyros, linguunt Phthorica Tempè

Græingenasque domos,^f ac nitentis alacrifera.

^g Phasaliæm cœnunt, Phasalia tecta frequentant:

Rura colit nemo: mollescunt tolla iuuenis:

Non humilis curvis purgatur vinea rastro:

Non glebam præno conuclit vomere taurus:

Non falx attenuat frondatorum a boris umbram:

Squalida desertis robigo inferitur aratri.

Ipsu at sedes, quatumque opulenta recessit

Strabo

Regia,

a In m. o. Stat.
iucandis

b In iislem l.
Ila atq. Fort. l. fac
Stat.

c In duob. m. St.
c. ult.
d In vno m.
Tum Thetidis,
vt versus seq.

e Stat. macr. v.
tant. v.

f Vidor. Cre-
monisq. Phasalia. v.

g St. Arne teuse
ac Larissa.
h Rom. Phasalia

Regia, fulgenti splendent auro, atque argenteo:
 Candet ebur solis: conlucent pocula mensis:
 Tota domus gaudet regali splendida gazâ.
 Palmiarum vero Diuæ geniale locatur
 Sedibus in medijs, Indo quod dente positum
 Tincta tegit roscæ conchyliis purpura fuso.
 Hac vestis piscis hominum variata figuris,
 Heroum mixta virtutes indicat arte.
 Namque fluuio sono prospectans litore Dia
 Thesea cedentem celeri cum classe ruerur
 Indomitos in corde gerens Ariadna furores:
 Nec dum etiam a seseque sui tum credidit esse,
 Ut pote fallaci quæ tum primum excita somno
 Desertam in sola miseram se cernit arena.
 Immemor at iuuenis fugiens pellit vada remis,
 Inuita ventose. Iniquis promissa procelle:
 Quem procul ex alga mæstis Minois ocellis,
 Saxeæ ut effigies bacchantis proficit enee:
 Proficit, & magnis curarum fluctuat undis,
 Non flauo verimens subilem verice mirram,
 Non contecta leui velarum pectus amictu,
 Non terei strophio^b lactentis vincha papillas.
 Omnia quæ toto delapsa ex corpore passim
 Ipsius ante pedes fluctus salis alludebant.
 Sed neque ium mirra, neque tum fuitantis amictus
 Illa vicem curans, toto exire pectore Theſeu,
 Toto animo, tota pendebat perdita mente.
 A misera, assiduis quam lactibus^c extenuant
 Spinofas Erycina ferens in pectore curas.
 Illa tempestate^d ferreaq; tempore Theſeus
 Egressus curuis è litoribus Piræi,
 Arrigit iniusti regis Gortynia tecta.

conchyliis
 cui..... croch.
 a Ex m.l. veretur St. ne quid verſui delit. vulgata m. loc. sic emendati: ſe qua ſiſum c.

b St. Lucania. alii, Lucania

allidobat. v. am. tam. ab. v. probabat. v.

Nonius, Ald. & lin. o. Stat. extenuant. v. d St. qua. vel potius. quo & rem. pore

compla. v.

Nam

Nam perhibent olim crudeli peste coactam
 Androgeonæ pœnas exoluere cadis,
 Electos iuuenes, simul & decus inuictarum
 Cecropiam solitem esse dapem dare Minorano.
 Quis angusta malis cum mœnia^b vexarentur,
 Ipse sum Theſeus pro caris corpus Athenis
 Proicere optauit potius, quàm talia Cretam
 Fœnæ Cecropiæ, ne funera, portarentur.
 Atque ita naue leui nitens, ac lenibus auris,
 Magnanimus ad Minoa venit, sedesque superbas.
 Hunc simulac cupido conſpexit lumine virgo
 Regia, quam suavis exspirans lectus odores
 Lectulus in molli complexu matris alebat,
 Quales Euroæ progignunt flumina myrtos,
 Auræe distinctos educit verna colores,
 Non prius ex illo flagrantia declinavit
 Lumen, quam^d toto concepit pectore flammam
 Funditus, atque imis exarsit tota medullis,
 Heu misere exagrans immitti corde furores
 Sancte puer, curis hominum quigaudia miſces,
 Quæque regis Golgos, quæque idalium frondolum,
 Quilibet incensam iactastis mente puellam
 Fluctibus, in flauo sæpe hospite suspirantem
 Quamvis illa tulit languenti corde timores,
 Quanto sæpe magis fulgore expalluit auris!
 Cum seuum cupiens contra contendere nostrum,
 Aut mortem oppeteret Theſeus, aut præmia laudis:
 Non ingrata tamen frustra munuscula Diuis
 Promittens, tacito^e subſendit vota labello.
 Nam velui in summo quatient em brachia Tauri
 Quercum, aut conigeram sudantis^h cortice pinum
 Indomitus imbo contorqueus flamine, robur

Quomandrogenæ. v.
 a Idem, Androgeonæ

In duobus Stat. versentur. v.

In duob. m. nec funera. Fort. nec funera St.

In o. l. Stat. cundo

21. Jam
 e In duobus an. & Ald. Quisque

f Facto. Quam sum

expectat. v.

g In vno m. succendit. in 17. succedit. Fort. succipit vel suscipit. Stat.

h In 11. m. Stat. corpora

Emiss

pacuimus Niptris

prius quam oppeto malum pestim mandalam
 hostili manu.

*quasi quocumque omnia
frangit. omnia
frangens.*

Excursata. v.

*a Fort. late qua-
cumq; sibi ubi e
frangens Stat.*

*b In o. m. &
Abd. sp. v.*

d. v. v. v. v.

*e Fort. constan-
tineum Se.
d Facr. vt alii,
misero gnata
e lullu
f Fort. prop-
erit Sr.
g abest vox
ab o. m. Stat.*

*claritas. v.
infirmitas
ab. v.*

h Stat. enclitica

*i Fort. non hoc
nobis. v.*

Eruit illa procul radicibus extirpata
Prona cadit, lareque & cominus omnia frangit:
Sic domito seuum prostravit corpore Theseus, prostravit.
Neququam vanis iactantem cornua ventis.
Inde pedem victor multa cum laude reflexit.
Errabunda regens tenui vestigia filo,
Ne Labyrinthis est flexibus egredientem
Tecti frustraretur inobseruabilis error.
Sed, quid ego, à primo digressus cammine, plura
Commemorem? ut linquens genitoris filia vultum,
Vt sanguinea complexum, ut denique matris,
Quae misera ignaro fletu deperdita lecto,
Omnibus his Thesei dulcem praeferet amorem:
Aut ut vecta ratis spumosa ad litora Dier:
Aut ut eam dulci deunctam lumina somno
Liquerit inmemori discedens pectore coniux.
Saepe illam perhibent ardentem corde furentem
Clarifonas imo fuisse & pectoror voces,
Ac tum praeuipos tristem conscendere montes,
Vnde aciem in pelagi vastos protenderet astus.
Tum tremuli salis aduersas procurare in undas,
Mollia nudata tollentem tegmina lina,
Atque haec extremis mestam dixisse querellis,
Frigidulus vado singulari ore cientem.
Siccine me patris abductam perfide ab oris,
Perfide deserto liquisti in litore Thesei?
Siccine discedens neglecto numime Divum,
Inmemor, à deuota domum peritura portae,
Nullane res parui crudelis flectere mentis
Consilium: tibi nulla fuit clementia praesto,
Inmitte ut nostri vellet miserescere pectus?
At non haec quondam blanda promissa dedisti
Dixi. Hæc. et tunc cupas solabro tenuis Amiles.
deponit. deponit. leta. v.

Vocemihit non hoc miseram sperare iubebas,
Sed conubia lata, sed optatos Hyememeros:
Que cuncta acern disserpunt imita veni.
Tum iam nulla vno miranti formida credat:
Nulla viri speret sermone esse fideles.
Qui dum aliquid cupiens animus praegessit apisci,
Nil metuum iurare, nihil promittere parcunt:
Sed, simulac cupida mentis satiata libido est,
Dicta nihil metuere, nihil peritura curant.
Certe ego te in medio versantem in bime leti,
Eripui, & potius germanum amittere creui,
Quam tibi fallaci supremo in tempore deesse.
Pro quo dilaceranda feris dabor, altibusque
Preda, nec iniecta tumulabor motina terra.
Quenam te genuit sola sub rupe leana?
Quod mare conceptum spumantibus exurit undis?
Que Syrtis, que Scylla vorax, que vasti Charybdio,
Talia qui reddis pro dulci premia vita?
Si tibi non cordi fuerant conubia nostra,
Seu a quod horrebas prisca præcepta parentis:
Attamen in vestras potuisti ducere sedes,
Quis tibi incundo famularer seuua labore,
Candida permulcens liquidis vestigia lymphis,
Purpureæ tum consertemens veste cubile.
Sed, quid ego ignavis neququam conqueor armis
Extremata malo: que nullis sensibus auctæ,
Nec missas audire queunt, aut reddere voces.
Ille autem propè iam medijs versatur in undis:
Nec quisquam apparet vacua mortalis in alga.
Sic nimis insubians extremo tempore læua,
Fors etiam nostris inuidit questibus fauces.
Iupiter omnipotens, vitinam nec tempore primo

*mi fore. v.
contra. v.*

*a Sta. vt alii, Ne
iam, vel iam iam*

b In l. m. Quæcum.

c In m. o. v. v. v.

d In m. o. v. v. v.

d In m. o. v. v. v.

*e In vno m.
Stat. Sed
f m. l. m. v. Stat.*

D Gnosia

*Quia. v. i. Derin. ob autem meator in cognata ref.
us. offer. offic. et. apponet. immunit. et. appand. f. apponit.
ouit. h. i. ouit.*

scripsit... in eadem...
Illi...
50

IIBER

me digna v.

In ali, redisti...
liquores v.

Fort. Innaesie...
aegnor. Sta.

b. For. v. Sta. Sta.
vetitos v.

c In vno Stat.
nulle est

vires v.

d In o. m. ve mi.
sera. Stat.

Gnosta Cecropia terigissent horra puppes,
Indomito nec dirafersens stipendia tauri.
Perfidus in Cretam religasset nauita funem.
Nec malus hic, ealans dilei crudelia forma.
Consilium nostris quassisset sedibus hospes.
Nam, quò me referam? quali spe perdisa nitari?
Isthmonesne petam montes? at gurgite lato
Discernens patriam trunculentum diuidit aquor.
An patris auxilium sperem? quemme ipsa reliquit.
Respersum iuuenem fraternam eade secuta?
Coniugis an fido consolere memet amore?
Qui ne fugi^b lentos incuruans gurgite remos?
Prætere litus: nullo sola insula recto.
Nec patet egressus, pelagi cingentibus undis.
Nulla fuga ratio, nulla spes: omnia muta.
Omnia sunt deserta: ostentant omnia letum.
Non tamen ante mihi languescunt lumina morte,
Nec prius à fesso secedent corpore sensus,
Quàm iustam à Diuis expositam prodira multam.
Cælestiumque fidem postrema concreper hora.
Quare facta virum multantes vindice pana
Eumenides, quibus anguineo redimita capillo
Frons exspirantis præportat peitoris iras,
Huc huc aduentate, meas audire querelas,
Quas ego ðve misera, extremis profere medullis
Cogor mops, ardens, ameni cæca fivore.
Quæ quoniam verè nascuntur pectore ab imo,
Vos nolite pati nostrum vanescere luctum:
Sed, quali solam Thebesus me mente reliquit,
Tali mente Deo fivestet seqe suosque.
Has postquam mæsto profudir pectore voces,
Supplicium sanis exposcens anxia factis,

Præterea litus solus, nullo insula recto.

An.

CATVLLI.

SI

Annuis inuictò caelestium numine vector,
Quo tunc & telus, atque horrida contremuerunt
Aequora, concussitque micantia sidera mundus.
Ipse autem cæca mentis caligine Thebesus
Consistens, obliito dimissis pectore cuncta,
Que mandata prius constanti mente tenebas:
Dulcia nec mæsto sustollens signa parenti,
Sospitem, & ereptum se ostendit visere portum.
Namque ferunt, olim clasi cùm mania Diæ
Linqquentem gnatum ventus concrederet Aegæus,
Talia complexum iuueni mandata dedisse.
Gnate, mihi longa incundior vice vita,
Gnate, ego quem in dubios cogor dimittere casus,
Reddite in extrema nuper mihi sine senectæ,
Quandoquidem fortuna mea, ac tua seruida virtus
Eripit inuito mihi te, cui languida nondum
Lumina sunt quati cara saturata figura:
Non ego te gaudens latenti pectore mittam,
Nec te ferre sinam fortune signa secunda:
Sed primum multas expromam mente querelas,
Canitiam tena, atque infuso pulvere ferdans:
Inde infecta vago suspendam lintea malo,
Nostros ut luctus, nostræque incendia mentis
Carbasus obscura dicat ferrugine lbera.
Quod tibi si sancti concesserit incola Ithym,
Que nostrum genus, ac sedes defendere sueta,
Annuerit tauri ut respergas sanguine dextram:
Tum vero facito, ut memori tibi condita corde
Hæc vigeant mandata, nec vlla obliteret atas.
Vt, simulac nostros inuisent luminina colles,
Functam antennæ deponant undique vestem,
Candidaque intorti suffollant vela rudentes,

a in st. m. Stat.
tauro.

b Stat. mentem v.

a Alij ereptum v.

d In vno m. Sta.
corpore

peccatore v.

f Stat. simul hic

D 2

Quam

1133 non, cor de pelam montis, a gurgite lato
discernens - am in m. v.

8. Epistola. Attulit nobis opulentijs alipiendo ardas
maximam, aduentum dei

a Faern. hic in-
terferit Cat. ver-
sum ex Nonio:
Lucida quae splen-
dent summi car-
theba mali.
a In o.m. Stat.
casto v.

Quam primum cernens, ut leta gaudia mente
Agnoscam, cum te reducem, fors prospera sistens
Hæc mandata prius constanti mente tenentem
Thesæa, ceu pulse ventorum flamine nubes
Aërium nuci montis liquere cacumen.
At pater, ut summa proscelsum ex arce petebat,
Anciæ in astranos absumens lumina stetus,
Cum primum inflati conspexit lintea veli,
Præcipitem sese scopulorum è vertice iecit,
Amissum credens inimiti Thesæa fato.

b Fort. vt alij,
paterna Stat.
c Fort. Que ten-
sum affectus Sta.
d In o.m. Stat.
e Aspater ex alijs

Sic funesta domus ingressus recta, paterna,
Morte ferax Thesæus, qualem Minoïdi luctum
Obtulerat mente inmemori, talem ipse recepit.

Que tum prospectans cedentem mæsta carinam,
Multiplies animo voluebat sancia curas.

At parte ex alia florens voltabat lacchus,
Cum thiaso Satyrorum, & Nisigenis Silenis,
Te querens Ariadna, tuoque incensus amore.
Qui tum alacres passim lymphata mente furebant,
Euoë Bacchantes, euoë capita insectentes.

e In o.m. Stat.
f Atque

Homini pars recta quætebant cuspidè rhyssos,
Pars è diuiso iactabant membra iuuenco,
Pars sese torris serpentinibus incingebant,
Pars obscura cauis celebrabant orgia cistis.

Orgia, quæ frustra cupiunt audire profanti.
Plangebant alij proceris tympana palmis,
Aut tereti tenues rinitus ære ciebant,

g Stat. Multis
h Multis

Multi quæ rationos esslabant corna bombos,
Barbaraquæ horribili stridebat tibia cantu.
Talibus amplifice vestis decorata figuris,
Pulninar complexa suo velabat amictu.

Que

Quam tamen Horatius in Epistola ad C. C. X. Actus.
Hæc te prime dies bello dedisti, sacre cadem impetu,
Cuius tamen

proscelsum Thesæa, leni plangore cachinni, proscelsum
Lætinum. pulchre ad eam defertur.
CATVLLI. 53

Que postquam cupide spectando Thesæa pabes
Expleta est, sanctis capis decedere Diuis.
Hic qualis flau placidum mare matutino
Horificans Zephyrus proclius incitat undas,
Aurora exoriente, vagi sub lumina Solis,

a Fort. Rein es-
dte

Que tarde primum clementi flamine pulse
Procedunt, leuiterquæ sonant plangore cachinni,
Post, vento crescente, magis magis increbrescunt,
Purpureaque procul nantes à luce resurgunt:
Sic tum vestibuli limquentes regia tectia,
A se quisque vago passim pede discedebant.

proscelsum resonant len

b Vel vt est in
duob. m. Ad fo
Stat.

Quorum post abitum, princeps è vertice Pelij
Aduenit Chiron portans siluestria dona.

Nam quoscunque ferunt campi, quos Thesæa magnis
Montibus ora creat, quos propter sinuinis undas
Aura parit flores tepidi secunda Fauoni,
Hos indistinctis plexos tulit ipse corollis,

c In duob. m.
Sta. Quor.
Faern. Quo
d Fort. videntia
e For. Mænes fone
dubis Stat. vel
Aemulidum latis
Turm.

Queis permulsa domus incundo risti odore
Confectim Peneos adest, vridantia Tempe,
Tempe, quæ siluæ cingunt super impendentes,
Nereidum linguens claus celebranda choreis

Non vacuus: namque ille tulit radicibus altis
Fagos, ac recto proceras stipite lauræ,
Non sine nutanti platano leniæque sorore
Flammati Phææ honis, & aëria cupressu.

f Fort. Nō agrea,
Idem.

Hæc circum sedes latè contexta locanti,
Vestibulum ut molli velatum fionde videret,
Post hunc consequitur solerti corde Prometheus,
Extenuata gerens veteris vestigia pæna,

g Fort. Nō agrea,
Idem.

Quam quondam, filici restrictus mentra catena,
Perfoluit, pendens è venicibus præruptis.
Inde pater Diuum sancta cum coninge, natisquæ,

D 3

Aduenit,

h nona vridantia.
i Minos in Minos in.

a Fort. Hydras: Sa-
idri. v.

in Ath. *exprobra-
tor graeculi*

b Scalig. querens
Candida purpu-
reus ramis
c Fort. Tyrrin-
geriaerata Stat.

idri. v. in mny

d Fort. pellentes
atra, Facrn, vel,
pellentes velleri
Stat
e in vno l. Stat.
augens Emathite
sentiam opa,

Aduenit, celo te solum Phœbe relinquens,
Vnigenam quæ simul cultricem montibus Ida:
Pelea nam tecum pariter foror aspernata est,
Nec Theridîs tedas voluit celebrare iugales.
Qui postquam niveos steterunt sedibus artus,
Large multiplici constructæ sunt dape mense.
Cum interea infans quatuor corpora motu,
Veridicos Parca cœperunt edere cantus.

His corpus tremulum complectens undique vestis, Jeryus
Candida purpurea ralos intinxerat ora, *questus. v*
At roseo nivea residebant vertice vitte, *Tyrus extinjerat*
Aetemungue manus carpebat rite laborem. *extinjerat*
Læna colum molli lana retinebat amicam: *in mag. in integrum.*
Dextera tum leniter deducens fila supinis
Formabat digitis, tum, prono in pollice torquens,

Libratum teneri versabat turbine fusum:
Atque ita decerpens æquabat semper opus dens,
Laneaque aridulis hærebant morsæ labellis,
Que prius in leui fuerant extantia filo.
Ante pedes autem candidentis mollia lana
Vellera vingati custodiabant calathifcî.

Hæ tum clarissima pellentes vellera voce
Talia diuino fuderunt carmine fata,
Carmine, persidit quod post nulla arguet aras. *perflabat*
O decus eximium, magnis virtutibus augens,
Emathis columen Peleu, clarissime nato.

Accipe, quod læta tibi pandunt luce sorores,
Veridicum oraculum, sed vos, quos fata sequuntur,
Currite ducentes subtemina, currite fusi.

Adueniet tibi iam portans optata manûs
Hæstus: adueniet sancto cum sidere conius,
Que tibi flexo animo mentis perfundet amorem,

*Langui-
mentis. defvas.*

Languidosque patet tecum coniungere somnos,
Lenia sustentens robusto brachia collo,
Currite ducentes subtemina, currite fusi.

Nulla domus tales vnguam contexit amores;
Nullus amor tali coniuncti federe amantes:
Qualis adest Theridi, qualis concordia Peleo, *Peleo. h*
Currite ducentes subtemina, currite fusi, *idri. v. in mny*
Nascetur vobis expers terroris Achilles,
Hostibus haud tergo, sed forei pectore notus
Qui perseperago ruitor centamine cursus,
Flammea prænetet celeris vestigia cæcis.

Currite ducentes subtemina, currite fusi, *in mny. tenero*
Non illi quisquam bello se conferet heros,
Cum Phrygi Teneo manabunt sanguine riuî, *Teneo. h*
Troicaque obsidens longinquo mania bello
Periurî Pelopis vastabit tertius heres,
Currite ducentes subtemina, currite fusi.

Illius egregias virtutes, claraque sacra
Sæpe færebuntur gnatorum in sinere matres,
Cum tremulo incanos solucit a vertice crines, *Cineres. e Stat. fort. Cinq
incentro incanos fa
d in vno m. Sta.*
Putridaque infirmis variabunt pectora palmis,
Currite ducentes subtemina, currite fusi.

Namque velut densas prosternens messor aristas,
Sole sub ærdenti flauentia demetit arua,
Troisgenum infesto prolemet corpora ferro,
Currite ducentes subtemina, currite fusi.

Testis erit magnis virtutibus unda Scamandi,
Que passim rapido diffunditur Hellestonio,
Cuius iter castis angustans corporum acervus,
Alta resefaciet permitta flumina eade.
Currite ducentes subtemina, currite fusi.

Denique testis erit mori quoque ædina prada,

D 4 C.178
*At hoc sacrificio caritatem in prae-
sidiatibus caritatis.*

a Hic tres ver-
sus seq. non erit
in m. duob. Stat.

b Stat. Inter alia
conicit legendû,
mny.

e Stat. fort. Cinq
incentro incanos fa
d in vno m. Sta.
Putridaque
e Stat. fort. prave-
pens. xelstr.

maestrem. a qui in ierone. ut permittit partes
perculsi brisus.

Cum teres excelsa coarctatum agere bustum
Armatas hominum percussa virgine artus
Currite ducentes subtemina, currite fusi
Nam simulac fessis dederit Fors copiam Achillis
Verbis Dardania Neptunia solvere vincula
Alta Polyxenia madefient caede sepulchra
Quae velut ancipiti succumbens victima ferro
Proiciet truncum submissio poplite corpus
Currite ducentes subtemina, currite fusi
Quare agite, optatos animi coniungere amores
Accipiat coniux felici federe Diuam
Dedatur cupido iam dudum nupta marito
Currite ducentes subtemina, currite fusi

a Stat. fort. me-
didescent, vel ma-
didescens

Non illam nutrix orienti luce reuisens
Hesperio collum poterit circumdare filo
Currite ducentes subtemina, currite fusi

Anxia nec mater discordis mastra puella
Secubitu, caros mittet sperare nepotes
Currite ducentes subtemina, currite fusi

Talia praesentes quondam, felicia Pelei
Carmina diuino cecinerunt pectore Parca
Praesentes namque ante domos iniisere castas
Sapius, ex sese mortali ostendere caetu

amini. v.

Herodotus ut v.

Calicole, nondum sprata pietate, solebant
Sape pater Diuum templo in fulgente reuisens
Annua dum festis venissent sacra diebus
Conspexit terra Cretam procurere curus

Centum. v.

Sape vagus Liber Parnassi è vertice summo
Thyadas effusus enantes criminibus egit
Cum Delphi tota certatim ex urbe ruentes
Acciperent lati Diuum fumantibus aris

Sape in lethifero belli certamine Mauois
Hec expressit sibi carmina Battiade:

vidio s. u. u. i. Cetero quod in u. o. h. i. l. a. b. o. i. p. i. i. g. e.
Iupiter Parnaso ante sacra Olympiae Iugis.

Aug

Aut rapti Tritonis hera, aut Rhan nusa virgo
Armatas hominum est praesens horridata caenas
Sed postquam tellus scelere est imbuta nefandos
Iustitiamque omnes cupida de mense fugarunt
Persudere manus fraterno sanguine fratres
Desinit extinctos natus lugere parentes
Optauit genitor piimeui funera nati
Liber tu in nupta poteret florere uouerca
Ignaro mater substemens se impia nato
Impia non uerita est Diuus scelerare penates
Omnia sanda, nefanda malo permissa furore
Iustificam nobis mentem auerere Deorum
Quare nec tales dignantur uisere carnis
Nec se contingi patiuntur lumine claro.

AD ORTALV. LXIII.

ET SI me adsiduo confectum cura dolore
Senocat à doctis Ortale uirginibus
Nec potis est dulces Musarum expromere fetus
Mens animi: tantis fluctuat ipsa malis
Namque mei nuper Letheo gurgite fratris
Pallidulum manans alui uida pedem
Troia Rhetor quem subter litore tellus
Ereptum nostris obtinuit ex oculis
Adloquar? audiere ne unquam tua uerba loquentem
Numquam ego te uita frater amabilior
Aspiciam posthac: at certe semper amabilis
Semper mesta tua carmina morte canam
Qualia sub densis ramorum concinit umbris
Daulias, assumpti fata gemens Ixylis
Sed tamen in tantis meroribus Ortale mitto
Hec expressit sibi carmina Battiade:

partibus
partibus

harum dulcis in sonant

a Th. o. m. Stale-
thaci gurgite

b Stat. fort. abruis

Ab. v.

Verfus northus
neque est in vl-
lo m.

c Stat. fort. legam

d Stat. fort. ab iun-
pii

excerta. v

VIII. *Sparsi. Intertra cum iam Nabulis subvata moutura*
aspexit genidus armata, abiliq; pinnas, dispersa mugire
boves, nix oc...
clamore volingit: Reddit una bona voca, vestig' felle
antbor Praggi

Ne tua dicta vagis nequiquam credita venia.
Effluisse meo forte putas animo,
Ut missum sponsi furtivo munere malum
Procurrit casto virginis è gremio,
Quod misera oblita molli sub veste locatum,
Dum advenit matris profluit, excutitur.
Atque illud prono praeceps agitur decursu.
Hinc manat tristi confusus ore tubor.

De Coma Berenices. LXIII.
O M N I A qui magni desexit lumina mundi,
Qui stellarum ortus comperit, atque obitus,
Flammæ ut rapidi Solis non obscuratur,
Ut cedant certis sidera temporibus,
Ut Triiniam furtim sub Latmia saxa relegans
Dulcis amor gyro devocet aërio,
Idem me ille Cohon celesti numine vidit
E Beroniceo vertice caesiætiem,
Fulgentem clarè, quam multis illa Dearum,
Lenia protendens brachia, pollicia est,
Qua rex tempestate bonis auctus Hymenais,
Vasbarum fines iuerrat Assyrios,
Dulcia nocturne portans vestigia rixæ,
Quam de virginis gesserat exuvijs.

Est ne nonis nuptis odio Venus? an ne parentum
Frustrantur falsis gaudia lacrimulis,
Vertim thalamii quas intra limina fundant?
Non, ita meo Divi vera genuunt, iuerm.
Id mea me multis docuit regina querellis
Inuisente nouo prelia tota viro.
At tu non orbum luxuri deserta cubile,
Sed farris cari flebile discidium,
Cum penitus mastas excedis curia mediæ hœ.

a In vno m. Sta.
b Stat. ut Ald. & alij, dispexit

sublimi ab axe
sublittera v.
ab. v. al. quod in lino.

e In vno m. mro
per. Cant. & St.
fort. lumine

d Stat. nono Au-
lius Hymeras. v.
e In l. m. Sta. spæ

f In vno m. Sta.
iucet lumina
g Stat. fort. di
as v. g. i.

Et. v.

ἔπειτα δὲ τὸν ἄνθρωπον τὸν αὐτὸν ἀποπέσει πάλιν.
ἰν ἄλλοιαν ἀνὰ ἄλλοιαν ἢ καὶ τὸν αὐτὸν ὄφθαλμον ἔφρανε.

Hinc bonum est hinc facinus, quod regium accipis...
Coniugium? quod non fortior aut in alio...
CATVLLI. 59

Vt tibi nunc toto pectore solcite
Sensibus creptis mens excidit. atqui ego certè
Cognoram à parua virgine magnanimam.
An ne bonum oblita es facinus, quo regium adeptas
Coniugium, quod non fortior auxit auis.
Sed tum mesta virum mittens, que verba locuta es?
Iuppiter, ut resti lumina sepe manu
Quis te mutauit tantus Deus? an quod amantes,
Non longè à caro corpore abesse volunt?
At qua ibi pro cunctis, pro dulci conige Diuis
Non sine tamino sanguine pollicita es.
Si reditum tetulisset is, hand in tempore longo,
Capram Asiam AEgypti finibus adiceret.
Queis ego pro factis celesti reddita carni,
Pristina vota nouo munere dissolio.

Inuita o regina tuo de vertice cessi,
Inuita adiuvo regie, inuimque capue,
Digna ferat, quod si quis inuinit et adiuarit.
Sed qui se ferro postuler esse parens,
Ille quoque euersus mons est, quem maxima in ortis
Progenies Phibia clara superuehitur,
Cum Medis irrupere nouum mare, cumque inuentus
Per medium classi Barbara nauit Athon.
Quid facient crimes, cum ferrotalia cedant?
Iuppiter ut xadæu omne genus pereat:
Et qui principio sub terra quarene venas
Institit, ac ferri frangere duritiem.

Abiuncte paulo autè comæ meâ fata sorores
Lugebant, cum se Memnonis AEthiopijs
Frigena impellerent nuntantibus aëra pennis.
Obenlit Arsyuodes Chloridosales equos.

Si reddim tetulisset is, aut in tempore longo
Capram Asiam AEgypti finibus adiceret.

quod non fortior aut in alio
facinus, quo regium adeptas
conjugium, quod non fortior auxit auis
Iuppiter, ut resti lumina sepe manu

quis te mutauit tantus Deus? an quod amantes,
non longè à caro corpore abesse volunt?

si reditum tetulisset is, hand in tempore longo,
capram Asiam AEgypti finibus adiceret.

inuita o regina tuo de vertice cessi,
inuita adiuvo regie, inuimque capue,
digna ferat, quod si quis inuinit et adiuarit.

sed qui se ferro postuler esse parens,
ille quoque euersus mons est, quem maxima in ortis
progenies Phibia clara superuehitur,
cum Medis irrupere nouum mare, cumque inuentus
per medium classi Barbara nauit Athon.

quid facient crimes, cum ferrotalia cedant?
iuppiter ut xadæu omne genus pereat:
et qui principio sub terra quarene venas
institit, ac ferri frangere duritiem.

abiuncte paulo autè comæ meâ fata sorores
lugebant, cum se Memnonis AEthiopijs
frigena impellerent nuntantibus aëra pennis.
obenlit Arsyuodes Chloridosales equos.

margin notes on the left side of the page

margin notes on the right side of the page

invidiosam afflatu. f. leu. Laogobud.

Stat. Lux autem c. T. restituar, e in vno m. Stat. hic de in daob. fere licet hic

60 LIBER
Isque per aetheras me tollens aduolat auras,
Et Venereis casto^o conlocat in gremio.

Stat. f. Canopitis, vel Canopicia
Stat. f. Lamen ysi

Ipsa suum Zephyritis eo famulum legarat,
Grata^o Canopaeis incola litoribus,
Scilicet in vario ne solum limite cali

Ludi vbi

Ex Ariadnaeis aurea temporibus
Fixa corona foret: sed nos quoque fulgeremus
Deuota flani verticis exunia.

Stat. f. Lumen ysi

Uindulum a fletu, cedentem ad templa Deum me
Sidus in antiquis Diua nouum posuit.

Stat. f. Lumen ysi

Virgines & saui contingens namque Leonis
Lumina, Callisto iuncta Lyaconis,
Vetor in occasum, tardum dux ante Booten,
Qui vix sevo alto mergitur Oceano.

Stat. Lux autem c. T. restituar, e in vno m. Stat. hic de in daob. fere licet hic

Sed quamquam me nocte premunt vestigia Diuum,
Luce autem cane Tethyi restitutor,

Stat. f. Lumen ysi

Pace tua fari hec liceat Rhamusia virgo,
Namque ego non vilo vera timore regam,
Non, si me insectis discipant sidera dictis,
Conditu quin vere pectoris euolyam,

Stat. f. Lumen ysi

Non his tam lator rebus, quam me abfore semper,
& Abfore me a domine vertice discuntior.

Stat. f. Lumen ysi

Quicquam ego, dum vingo quondam fuit omnibus expers,
Vnguentis vna millia multra bibi.

Stat. f. Lumen ysi

Nunc vos optato quas inuixit lumine teta,
Non prius vnanimis corpora coniugibus

Stat. f. Lumen ysi

Tradire, nudantes reiecta veste papillas,
Quam in cuncta mihi munera libet onyx.

Stat. f. Lumen ysi

Vester onyx, casto colitis qua iura cubili,
Sed quae se impuro dedit adulterio,

Stat. f. Lumen ysi

Illius aura leuis bibat. & dona invita puluis:
Namque ego ab indignis pramia nulla peto.

Sic

sequitur expentem voluere esse beata

CATULLI. Fulgore, ad Stat. f. Lumen ysi

Sic magis o nupte semper concordia vestras
Semper amor sedes incolat adsiduus.

Tu vero regina tuens cum sidera, Diuam
Placabis festis luminibus Venere,

Sanguinis expertem, non voris esse tuam me,
Sed potius largis effice munericibus.

Sidera cur iterent, utinam coma regia fiam,
Proximus hydrochoi fulgeat Oarion.

AD IANVAM IMPVDICAE CVIVS
DAM MVLERIS. LXV.

ODVLCI incunda vino, incunda parenti,
Salve, teque bona Iuppiter auctet ope,

Ianua, quam Balbo dicunt seruisse benignè
Olim, cum sedes ipse senex tenuit.

Quamque ferunt rursus voto seruisse maligno,
Postquam est proiecto facta marita sena.

Dic age dic nobis, quare mutata seraris
In dominum veterem deseruisse fidem.

Non, ita Cecilio placeam, cui credita nunc sum,
Culpa mea est, quamquam dicitur esse mea.

Nec peccatum a me quisquam pote dicere quidquam,
Verum istac potius ianitor ipse facit.

Quin quacumque aliquid reperitur non bene facinum,
Ad me omnes clamant, ianua, culpa tua est.

Non istuc satis est vnate dicere verbo,
Sed facere, ut quisquis sentiat, & videat.

Quod possum inemo querit, nec scire laborat.
Nos volumus vobis dicere, ne dubita.

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

Stat. f. Lumen ysi

a Stat. ex q. m. petenti. v.

quam salius. v.

b In o. m. Stat. certa. fo. vel. certa. c Abest versus à l. m. Sta.

d Stat. in deserto alijs. v.

e Stat. vel. mi. est. v. el. potius. vt. Turn. seru. erit.

f Taurcl. Lemia.

tristis. v.

ca. v.

baso. v. 30

g Stat. ex m. vno. viatorum.

h In o. m. Stat. hic. h

i St. fo. implorante

la. pater. v. m. o.

k In vno m. Stat. nas. exercemus

Quod tibi non vniuersum periti copia facta est
 Vltro ego deferrem, copia si qua foret.
 Non possem reticere Dea, qua Mallius in reuolu
 Inuenit, aut quantis inuenit officijs.
 Ne fugiens saeculis obliuisceribus etas
 Illius hoc caca nocte regat studium.
 Sed dicam vobis: vos non dicitur multis
 Millibus, & facite, haec chara loquatur anus.
 Omnibus inque locis celebretur fama sepulchri.
 Notescatque magis mortuus, atque magis
 Ne tennem recens sublimis auarata telam.
 Deserto in Malli nomine opus faciat.
 Nam, mihi quam dederit duplex Amantia curam,
 Scitis, & in quo me conuenit genere,
 Cum tantum arderem, quantum Primacia rupes,
 Lymphaque in Oetais Mallia Thermopylis
 Mesta nec absiduo tabescere lamma sietu
 Cessarent, neque tristi inbre madere gena.
 Qualis in aerij pellucens vertice montis
 Rinus muscoso profilit è lapide.
 Qui cum de prona praecipit valle volutus,
 Per medium densi transit iter populi,
 Dulces viatorum lasso in sudore leuamen,
 Cum grauis exentus estus hinclear agros.
 Ac veluti nigro iactatus in turbine nautis
 Lenius aspirans aura secunda venit,
 Tam prece Pollucis, iam Castoris implorata,
 Tale fuit nobis Mallius auxilium.
 Is clausum lato patefecit limite campum,
 Isque domum nobis, isque dedit dominam,
 Ad quam communes exercereamus amores.
 Quo mea se molli candida Dina pede

Inulit,

Auto. v.

Inulit, & trito fulgentem in limine plantam
 Mixta, arguta constiit in solea.
 Coniugis ut quondam flagrans aduenit amore
 Profliscam Laodamia domum,
 Incepta frustra nondum cum sanguine sacro
 Hostia caelestes conciliasset heros.
 Nil mihi tam valde placeat Rhamnusia virgo,
 Quod temere inuitis suscipiatur heris.
 Quam teuma pium desideret ara cruorem,
 Docta est amisso Laodamia viro
 Coniugis ante coacta nouum dimittere collum,
 Quam veniens vna, atque altera rursus hiems
 Noctibus in longis anidum saturasset amorem.
 Posset ut abrupto viuere coniugio.
 Quod scibant Parca non longo tempore abesse,
 Si miles muros esset ad Iliacos.
 Nam tum, Helena rapta, primores Argiuorum
 Coeparat ad sese Troia cedere viros,
 Troia nefas commune sepulchrum Europe, Asiaque,
 Troia vnius, & virtutum omnium acerba cinis,
 Quas nempe nostro letum miserabile fratri
 Attulit, hei misero frater adempte mihi:
 Hei misero fratri iucundam lumen ademptum:
 Tecum vna tota est nostra sepulta domus:
 Omnia tecum vna perierum gaudia nostra,
 Qua tuus in vita dulcis alebat amor.
 Quem nunc tam longè non inter nota sepulchra,
 Nec propè cognatos compositum cineres,
 Sed Troia obscana, Troia infelicè sepulchrum
 Detinet à nostro terra aliena solo.
 Ad quam cum properas ferus simul undique pubes
 Graeca penereales deseruisse focos:

E

Ne

a Stat. ex o. m. constitui. f. v.

b Turn. Incepit

c vel vtilij. & o. m. caelestis pacificasset.

d Stat. f. desecris

e Stat. vt alij.

f m. Sta. abisso

Quam. v.

68

Qualis etiam

g Stat. fort. Que veteri domus, & nostro veluti lectus

h Stat. vt alij & o. m. sepulchrum, i tidem, tam v. k v. o. Stat. l In isidem, peneratis, & retice,

Quae vo veniit in miser
Mallius veniit in

Ne Paris abducta gavisus libera mœcha
Oria pacato degeret in thalamo.

Quo tibi tum casu pulcherima Laodamias
Ereptum est vina dulcis, atque anima

Coniugium tanto te absorbens voritice, amoris
Aestus in abruprum detulerat Barathrum.

Quale ferunt Gran^o Peneum Cyllenaicum
Siccari emulsa pingue paludè solum,

Quod quondam castis montis fodisse medullis
Ausus falsiparens Amphitryonides,

Tempore quo certa Stymphalia monstra sagitta
Perculit imperio deterioris heri,

Pluribus ut cæli teneretur ianna Diuis,
Hebe nec longa virginitate foret.

Sed tuus alius amor Barathro fuit altior illo,
Quo Diuum dominum ferre iugum docuit.

Nam neque tam carum confecto ante parenti
Vna capui feri gnata nepotis alit,

Qui cum auitijs vix tandem inuentus auitis
Nomen restatas intulit in tabulas,

Impia densi gentilis gaudia tollens,
Suscitât & cano voluturium capiti:

Nec tantum nireo gavisus est vlla columbo
Compar^o, seu quidquid dicitur improbius

Oscula mordenti semper decerpere rostro,
Quantum precipue multivola est mulier.

Sed tu harum magnos vicisti sola furores,
Ut senel es sauo conciliata vino.

Aut nihil, aut paulo cur^o tu concedere digna,
Lux mea se nostrum consulit in gremium:

Quam circumcinctus huc illic saepe Cupido,
Fulgebatur cocinea candidus in tunica.

se. v.
a Stat. vi Ald. Peneum
b In q. m. Stat. fuisse
c In o. m. Stat. Aules. v.
Stymphalia. v. Salmasius
de. v.
d Stat. Qui tam. tam in domum
e In q. m. Stat. fuisse
f In trib. m. Stat. qui. in vino, que
g Sta. Quinquam
olim. v.
h Stat. f. p. m. quoj. v.
i Stat. hinc illius

olim. m. g. m. o. i. s. s. a. i. y

Et qui principio in nobis te tradidit Oupens.
CATVLLI.

Que tamen & si uno non est contenta Catullo,
Rara verecunde furta feremus heræ.

Ne nimium finis stultorum more molesti.
Sæpe etiam luno maxima Calicolum

Coniugis in culpa flagrant cotidiana, flagrantem. v. a Fort. deest
Noscens omnivoli plurima furta Iouis.

Atqui nec Divis homines componier equum est,
Ingratum tremuli tolle parentis onus.

Nec tamen illa mihi dextra deducta paterna,
Fragrantem Assyrio venit odore domum,

Sed fatua dedit nigra munuscula nocte,
Ipsius ex ipso dempta viri gremio.

Quare illud satis est, si nobis id datur vnus,
Quo lapide illa diem candidiore nocet.

Hoc tibi, quo potui, confectum carmine munus
Pro multis alijs redditur officijs;

Ne nostrum scabrya tangat robigine nomen
Hæc atque illa dies, atque alia, atque alia.

Huc addant Divi quam plurima, que Themis olim
Antiquis solita est munera ferre pijs.

Sitis felices & tu simul, & tua vincta,
Et domus ipsa, in qua lusimus, & domina.

Et qui principio nobis dominam dedit, a quo
Sunt primo nobis omnia nata bona, A quo primo

Et longe ante omnes mihi qua me carior ipso est,
Lux mea, qua vincta, vivere dulce mihi est.

In Rufum. LXVII.
NOLI admirari, quare tibi femina nulla

Ruse velit tenerum supposuisse femur,
Non si illam rara labefactes munere vestis,

Aut pelluciduli delicias lapidis.
Lædi te quædam mala fabula, qua tibi fertur

Et Valle
Et qui principio nobis te tradidit Oupens,
tragedie in odij

C. IANU.
a Stat. m. i. n. e. v.
b Stat. m. i. n. e. v.
c Stat. f. m. i. n. e. v.
d. Stat. h. i. d. a.
e. Stat. m. i. n. e. v.
f. Stat. f. m. i. n. e. v.
g. In f. i. l. i. e. m. p. r. o. d. u. c. t. a. v. s.
h. Stat. f. m. i. n. e. v.
i. Stat. f. m. i. n. e. v.
j. Stat. f. m. i. n. e. v.
k. Stat. f. m. i. n. e. v.
l. Stat. f. m. i. n. e. v.
m. Stat. f. m. i. n. e. v.
n. Stat. f. m. i. n. e. v.
o. Stat. f. m. i. n. e. v.
p. Stat. f. m. i. n. e. v.
q. Stat. f. m. i. n. e. v.
r. Stat. f. m. i. n. e. v.
s. Stat. f. m. i. n. e. v.
t. Stat. f. m. i. n. e. v.
u. Stat. f. m. i. n. e. v.
v. Stat. f. m. i. n. e. v.
w. Stat. f. m. i. n. e. v.
x. Stat. f. m. i. n. e. v.
y. Stat. f. m. i. n. e. v.
z. Stat. f. m. i. n. e. v.

a te. Cic. Titoni. In tua amicum diligentiorem si adhiberis
magis nobis incolumem praestiteris, amicum a te ducimus.

68 LIBER
Valle sacro, rite obsequi. Ludianisq
Valle sacro alarum tuarum habitare caper.

Hunc metuum omnes, neque minerva mala valle est
Bestia, nec qui cum bella puella cubet.

Quae aut crudelium nasorum interficere pestem,
Aut admirari desine, cur fugiunt.

De inconstantia feminei
amoris. LXXVIII.

N V L L I se dicit mulier mea nubere malle,
Quam mihi: non si se suppiter ipse petat.

Dicit: SED mulier cupido quod dicit amanti,
In vento, & rapida seribere oportet aqua.

L X I X.
S I C I tunc bene sacer alarum obstitit hircus,
Aut si quem merito tarda podagra secat.

A Emulus iste tuus, qui vestrum exercet amorem,
Mirifice est astu nactus vitiumque malum.

Nam quoties futuit, toties ulciscitur ambos,
Illam affligit odore, ipse perit podagra.

Ad Lesbiam. LXX.

D I C E B A S quondam, solum te nosse Catullum
Lesbia, nec pra me velle tenere Iouem.

Dilexi tum te, non tantum ut vulgus amicam,
Sed pater ut genitos diligit, & generos.

Nunc te cognoui. b quare, est impensus vror,
Nulla nam me nec tu vilior, & leuior.

Qui potis est: inquis. a quod amantem iniuria talis
Cogat amare magis, sed bene velle minus.

Abjuncta Ingratum. LXXI.
D E S I N E de quo quam quidquam bene velle mereri,
Aut aliquid fieri posse putare tuum.

Omnia sunt ingrata, nihil fecisse, benignum
Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

Imo etiam tader, tader, obestque magis.

V. & Libi sta obsequi. Res feratly Ruranda von v.

Ut mihi, quem nemo grauius, nec acerbius urget,
Quam modo qui me vnum, atq; vnicum amicum ha-

In Gellium. LXXII. (buit.

G E L L I V S audierat, patrum obtingere solere,
Si quis delicias diceret, aut faceret.

Hoc ne ipsi accideret, patrum perdespuit ipsam
Vxorem, & patrum reddidit Harpocratem.

Quod voluit, fecit: nam quantum intrumet ipsum
Nunc patrum, verbum non faciet patrum.

In Lesbiam. LXXIII.

H V C est mens deducta tua mea Lesbiam culpa,
Atque in a se officio perdidit ipsa suo,

Vitam nec bene velle queam tibi, si optima fias,
Nec desistere amare, omnia si facias.

Ad se ipsum. LXXIV.

S I qua recordam bene facta priora voluptas
Est homini, cum se cogitat esse piuum.

Nec sanctam violasse fidem, nec foderet in vello
Diuinum ad fallendos numine abusus homines:

Multa parata manent in longa etate Catulle
Ex hoc ingrato gaudia amore tibi.

Nam quaeq; homines bene cuiquam aut dicere possunt,
Aut facere, haec a te dictaque, factaque sunt.

Omnia quae ingratis perierunt credita menti.

Quare te iam cur amplius excureris?
Quam te animo affirmas, teq; instringi que redicq;

Et Dijs iniuriis desinis esse miser?
Difficile est longum subito deponere amorem,

Difficile est: verum hoc, quia lubet, efficias.
Vna salus hoc est, hoc est tibi periuicendum.

Hoc facies, siue id non pote, siue pote.

O Di, si vestrum est misereri, aut si quibus unquam

div. Bupior

quor. v.

facies

Op. in

inuentar

Co. h. m. h. e.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

et. m. h. i. n. g.

quor. v.

ab. in. v.

(buit.

flor. v.

a Caechus & alij,

perdespuit

73

Ma. v.

b Hos versus le-

git vult Stat.

cum carm. lxx.

aut Ratin post.

quor. v.

ci. v.

Sta. f. Quis in

animam affrendit,

atque istinc diu

reclinet in h. v. l. x. x. x.

face. is

ob. h. h. t. ob. h. h. t. ob. h. h. t.

ob. h. h. t. ob. h. h. t. ob. h. h. t.

mem. v. ab. inu.

Extrema iam ipsa in morte tulisti opera,
 Me miserum aspiciet: & si vitam puritet ego,
 Eripite hanc pestem, perniciemque mihi,
 a Que mihi subrepens imos, ut torpor, in artum, corpore
 Expulsi ex omni pectore leuias.
 Non iam illud quero, contra ut me diligit illa,
 Aut, quod non potis est, esse pudica velit.
 Ipse valere opto, & terrum hunc depaure morbum.
 O Dii, reddite mi hoc pro pietate mea.

Stat. f. Hec
 mihi s. imo in
 corpora a.
 b Idem. ex om-
 nia l.
 c In m. Stat. ces.
 de a. t. de

Ad Rufum. LXXXV.

RUFUS mihi frustra, ac nequiquam credite amice,
 Frustra: imo magno cum pretio, atque malo:
 Siccine subrepsi mi, atque intestina peruenis,
 Sic misero eripuisti omnia nostra bona?
 Eripuisti, heu heu nostram crudele venenum
 Vitae, heu heu nostram pestis amicitia.

amico. v.
 me. v.
 m. v.
 pectus. v.

De Gallo. LXXXVI.

GALLUS habet fratres, quorum est lepidissima coëna
 Alerius, lepidus silius alerius.
 Gallus homo est bellus: nam dulces iungit amores,
 Cum puero ut bello bella puella cubet.
 Gallus homo est stultus, nec se videt esse maritum,
 Qui patrius parui monstret adulterium.

d Suspiciatur
 Stat. sequentia
 u i suo loco esse
 posita aut esse
 eorum copu-
 tio.
 e In q. l. Gallus
 Callius. v.
 que dum?

Sed nunc id doleo, quod pure impura puella
 Suavia coniunxit spurca salus tua.
 Verum id non impune feret: nam te omnia secula
 Noscet, & qui sis, fama loquetur anus.

In Lesbium. LXXXVII.

LESBIUS est pulcher quid nisi quæ Lesbiam male,
 Quam te cum tota gente, Catulle, tua,
 Sed tamen hic pulcher vendat cum gente Catullum,
 Si tria amatorum suavia repererit.

notarum. v. b
 notatque

notatque multi phorice dicitur que dulci Laminæ mactat.

Ad

Ad Gellium. LXXXVIII.
 QUID dicam, Gelli, quæ te ofensa ista labella
 Hiberna sicut candidiora nunc,
 Mane domo cum exis, & cum te octava quiete
 E molli longo suscitatur hora die?
 Nescio quid certe est, an vere fama susurrat
 Grandia te medijs tecta vocare viris?
 Sic certe est, clamans Victoris iurgia miselli
 Illa, demulso labra notata sero.

39

Ad Inuentium. LXXXIX.

NEMO ne in tanto potuit populo esse, Inuenti,
 Bellus homo, quem tu diligere inciperes,
 Præterquam iste tuus moribunda sede Pisauri
 Hospes, inaurata pallidior statua?
 Qui tibi nunc cordi est, quem tu præponere nobis
 Audes, at nescis, quod facinus facias.

Ad Quintium. LXXX.

QUINCTI, si tibi vis oculos debere Catullum,
 Aut aliud, si quid carius est oculis:
 Eripere ei noli, multo quod carius illi
 Est oculis, seu quod carius est oculis.

In Lesbia maritum. LXXXI.

LESBIA mi, præfente viro, mala plurima dicit.
 Hoc illi satno maxima lætitia est.
 Mute, nihil sentis, si nostri oblita taceret,
 Sana esset, quod nunc garrit & obloquitur,
 Non solum meminit, sed, quæ multo acrior est res,
 Irata est, hoc est, vitur, & loquitur.

De Attio. LXXXII.

CHOMMODA dicebat, si quando comoda velles
 Dicere, & hinfidias Attius infidias:
 Es tum misere sperabas esse locutum,

E 4

Chom

ost chom
 Et molli. v. r.
 vero. v.
 tantum. v. Statius.
 sed certe clamant. v.
 ille te mulso. a Pier. & Pat.
 v. m. Illaque omnia.
 Stat. quo misse
 in alijs. Illa
 te opul. a. d. h. h. h. h.
 illa te omulso.
 Cor. i. Cor. i. T. quorum ab
 de p. p. d. d. d. d.
 Quis. v. v. v. v.
 70
 et. v

e Stat. vno m.
 Nulle,
 d Stat. Scenna
 e In m. Stat.
 gannis. v.

Cum quantum poterat, dixerat hinc fidias.
 Credo sic mater, sic Liber avunculus eius, *Hiber*
 Sic materius avus dixerat, atque amia, *dixerit. v.*
 Hoc misso in Syriam, requierant omnibus avres:
 Audibant eadem hac leniter, & leuiter:
 Nec sibi postilla metuebant talia verba,
 Cum subito affertur nuntius horribilis;
 Ionios suetus, postquam illuc Anirus isset;

Iam non Ionios esse, sed Hionros.
 In Lesbiam. LXXXVIIII.

ODI, & amo, qua te id faciam, fortasse requirit:
 Nescio, sed fieri sentio, & excrucior.
 In Quintiam, & Lesbiam. LXXXVIII.

QVINTIA formosa est multis, mihi cadida, longa,
 Recta est, haec ego, sic singula confiteor.

Totum illud, formosa, nego, nam nulla venustas,
 Nulla in tam magno est corpore mica salus.

Lesbia formosa est, que cum pulcherrima tota est,
 Tum omnibus una omnes superpuit Venes.

De suo in Lesbiam amore. LXXXV.

NVLLA potest mulier tantum se dicere amata,
 Vere, quantum à me Lesbia amata mea est.

Nulla fides illo fuit, unquam federe tanto,
 Quantum in amore suo ex parte reperta mea est.

In Gellium. LXXXVI.

QVID facit is, Gelli, qui cum matre, atque sorore
 Prurit, & abiectis perungit tunicis?

Quid facit is, patrum qui non sinit esse maritum?
 Equid scis, quantum sufficit sceleris?

Suscipit ò Gelli, quantum non Ulmia Terhis.
 Non Genitor Nympharum abluat Oceanus.

Nam nihil est, quicquam sceleris, quo prodeat ultra,
 Nos

Non si demisso se ipse vorat capite.
 In eundem. LXXXVII.

GELLIVS est tenuis, quidni? cui tam bona mater,
 Tamque valens vniat, tamque venusta soror,
 Tamque bonus parvus, tamque omnia plena puellis
 Cognatis, quare is desinat esse macer?
 Qui ut nihil attingat, nisi quod fas tangere non est,
 Quantumuis quare sit macer, inuenies.

In eundem. LXXXVIII.

NASCATVR magis ex Gelli, marisque nefando
 Coniugio, & discat Persecum haruspicium.

Nam magis ex matre & gnato nascatur, oportet,
 Si vera est Persarum impia religio.

Gnatus ut accepto veneretur carmine Divos,
 Omentum in flamma pingue liquefaciens.

In Gellium. LXXXIX.

NON ideo, Gelli, sperabam, te mihi fidum
 In misero hoc nostro perditio amore fore,

Quod te cognossem bene, constanterque putarem,
 Haud posse à turpi mentem imberbe probro:

Sed, neque quod matrem, nec germanam esse videbam
 Hanc tibi, cuius me magnus edebat amor.

Et, quamuis tecum milio coniungeret usu,
 Non satis id causa credideram esse tibi.

Tu satis id duxit, tantum tibi gaudium in omni
 Culpa est, in quacumque est aliquid sceleris.

In Lesbiam. XC.

LESBIA mi dicit semper male, nec tacet unquam
 De me, dispeream, nisi Lesbiam amat.

Cui ego quasi eadem totidem mox deprecor illi
 Adidue, verum dispeream, nisi ano.

Ab. in v. *E. In*
 Cui ego qua si, *caus. 3. iust. 4.* Quoi in
 culphi. *in non sit quom esse demin hom*
 velit.

ab. in v.
 ber. in v.
 Siria. v.
 d Sta. f. Hinc
 e. am. v. m.

Censco. v.
 se. in. v.

hoc. v.

quom. v.

Quarta. v.
 b in m. o.
 Stat. ius. v.

c in iisdem, Nec
 t. v.

myt. v.

continuantur in v.

a In vet. o. haec
 misero. hoc perid.
 b Stat. ex q. m.
 Constantiane p.
 Aut p.
 c Guar. Sed quid
 nec m.

industri. v.

Lesbia me dispeream, nisi amo.

d In m. o. Stat.
 Lesbia me dispeream
 nisi. a. v.
 e Sta. f. Quo si
 ergo, quas animi
 residem

apnam portentur ad ipam. 33. Collocat. Xenophontem
rursus. rursus. rursus. rursus. rursus. rursus. rursus. rursus. rursus. rursus.
LIBER

si ovem. v.
si alius an aliter.
n. l. s. j. d. p. e. r. g.
d. d. e. n. e. g. s. v.

In Casarem. xci.

NIL inimum studeo Casar tibi velle placere,
Nec ferre, utrum sis albus, an ater homo.

In Mentulam. xcii.

Mentula mæchatur, mæchatur mentula, cente.
Hoc est, quod dicunt, ipsa vetera olla legit.

In Smyrnam Cinnæ. xciii.

Smyrna mei Cinnæ nonam post denique messam,
Quam capta est, nonamque edita post hiemem:

Millia cum interea quingenta Hortensii uno
Smyrna canas Attractis penitus interitur ad undas:

At Voluis annales paduam portentur ad ipsam. v.

Et laxas scrobis sepe dabunt tunicas.

* xciiv.

PARVA mei mihi sunt cordi monumenta fodalis.

At populus tumido gaudeat Antimacho.
Ad Caluum de Quinctilia. xcvi.

SI quidquam mutis gratum, acceptumque sepulchris
Accidere a nostro Calue dolore potest,

Cum desiderio veteres renouamus amores,
Atque olim missas stenuis amicitias,

Certe non tanto mors immatura dolori est
Quintiliæ, quantum gaudet amore tuo.

In AEmilium. xcvi.

NON ita me Di ament, quidquam referre putavi,
Utrum os an culum ofscarem AEmilio.

ENil immundius hoc, nihil est immundius illo: nihilog. v.
Verum etiam culus immundior, & melior.

Nam sine dentibus est, hoc dentes sesquipedales, i. i. v.
Gingivas vero ploxemi habet veteris. ploxemi. v.

Prætereâ nictum, qualem desessis in estu
Meiciensis mula cunnu: habere solet.

astan. f. d. f. f. f. f.

canas fatrach. v.
Aut aliquid
ante huc versum
desit: aut hic suo
loco positus non
est. Sanè hoc de-
pote possent tria
disticha simul le-
gi. Sta.
Stat. f. Smyrnam
canæ d. f. peras-
locat.
In q. m. Stat. fnt
Ab o. m. Stat.
aber

Chor. Vir. h. e. o.
Stat. f. standus
hoc nihil est nar-
bis, quàm immu-
aus illud. vel.
Nihil o. m. h. u.
q. i. i.
Stat. hic
astan. f. d. f. f. f. f.

astan. f. d. f. f. f. f.

Hic fuit multas, & se facit esse venustum,
Et non pistino traditur, atque asino,
Quem si qua attingit, non illum posse putemus

A Egroti culum lingere carmicis?

In Vectum. xcvi.

IN te, si quemquam, dici pote, puride^v Visti, qui quæ-
Id, quod verbosus dicitur, & fatuus.

Ista cum lingua, si visus veniat tibi, possis
Culos, & crepidas lingere Carbatinas.

Si nos omnino vis omnes perdere Visti,
Dicas, omnino, quod cupis, efficias.

Ad Iuventium. xcviij.

SVRRIPI tibi, dum ludis, mellite Iuuenti,
Suauiolum dulci dulcius ambrosia.

Verum id non impune tuli: namque amplius horam
Suffixum in summa me memini esse cruce,

Dum tibi me purgo, nec possum steribus vellis
Tantillum vestra demere sentia.

Nam simul id factum est, multis diluta labela
Absteresi guttis omnibus articulis:

Ne quidquam nostro contractum ex ore maneret,
Tamquam commixta spurca salina lupa.

Prætereâ in fessio miserum me tradere amori
Non cessasti, omnique excruciare modo:

Ut mi ex ambrosia mutatum, iam foret illud
Suauiolum tristi tristius helleboro.

Quam quoniam panem misero proponis amori,
Numquam iam posthæc basia suscipiam.

De Cælio, & Quinctio. xcix.

CÆLIVS Ausilem, & Quinctius Ausilem,
Flos Veronensum depereunt iuuenum,

Hic fratrem, ille sororem, hoc est, quod dicitur, illud
Fratr-

ab. in. v.
ent. v.
a Stat. f. f. f. f. f. f.
v. vel aliud simi-
le proprium ce-
men-
b Stat. scribit,
Veni.
Carpaciæ. v.
qui dicitur genitrus
Vagenis

ab. in. v.
ent. v.
a Stat. f. f. f. f. f. f.
v. vel aliud simi-
le proprium ce-
men-
b Stat. scribit,
Veni.
Carpaciæ. v.
qui dicitur genitrus
Vagenis

Fraternum verè dulce sodalium.
 Cui fauceam potius? Celi tibi. nam tua nobis
 a ^{In q. m. Stat.} ^{Perfecta Fruter.}
 b ^{est iactur for. v.}
 c ^{Perfecta exigitur unica amicitia.}
 Cum vesana meus tereret flamma medullas.
 Sis felix Celi. sis in amore potens.

Inferiæ ad fratris tumulum. c.
 M V L T A S per gentes, & multa per æquora vectus,
 b ^{Aduenio has miseras frater ad inferias,}
 c ^{Ut te postremo donarem munere mortis,}
 Et mutum nequiquam adloquerer cinerem.
 Quandoquidem fortuna mihi tere abstulit ipsum.
 Hec miser indignè frater adempti mihi.
 Nunc tamen interea præsto qua more parentum
 Tradita sumi tristis munera ad exsequias,
 Accipe, fratrem multum manantia steti,
 Aique in perpetuum frater hæc, atque vale.

Ad Cornelium. c. i.
 S I quicumque tacite commissum est fido ab amico,
 Cuius sit penitus nota fides animi,
 h ^{Me vnum esse iuuenis illorum iure sacratum,}
 h ^{Corneli: & factum me esse puta Harpocratem.}
 Ad Silonem. c. i i.

A V T sodes mihi reddè decem sesertia, Silo,
 Deinde esto quamvis sanus, & indomitus:
 Aut si te nummi delectant, desine queso
 Leno esse, atque idem sanus, & indomitus.
 Ad quemdam de Lesbia c. i i i.

C R E D I S, me potuisse mee maledicere vitæ,
 Ambobus mihi que carior est oculis?
 Non potui; nec, si possem, tam perdidè amarem.
 Sed tu cumi campone omnia mensura facis.

Ad Aulilenam. c. i x.
 A V T I L E N A, bonæ semper laudantur amica
 Accipiunt, pretium, que facere insitutum.

notisq; tandem, magis probata presentis vixit iter durum pietas
 e In duob. m.
 f In o. m. Stat.
 g Stat. f. Si quicumque tacite, vel, si quicquid taciti
 h Stat. Me quem ipse adurer. vel, Ne quem ipse inuentas illo cum f.
 i In vno m. Stat.
 k In q. m. Stat.
 l Stat. f. cum imp.
 m Stat. f. magis
 n In vno m. Stat.
 o Stat. f. Si quis quid cupido, o. obulit
 p Stat. f. Suspicatur Deesse. vel, f. Stat. f. magis, mi esse Optandum in v. d. quid p.
 q Stat. f. populi
 r Stat. f. arbitrio
 s In vno m. Stat. gargite
 t In vno m. Stat.
 u In vno m. Stat.
 v In vno m. Stat.
 w In vno m. Stat.
 x In vno m. Stat.
 y In vno m. Stat.
 z In vno m. Stat.

In Mentulam. c. i i i i.
 M E N T V L A conatus Pimplei scandere montem: Pimpleum. v.
 Misse furcillis præcipitem eiciunt.

De puero, & præcone. c. v.
 C V M puero bello præconem qui videt esse,
 Quid cretat, nisi se vendere discupere?
 Ad Lesbiam. c. v i.

S I quicumque cupido, optantique obigit umquam
 Insuperanti, hoc est gratum animo proprie.
 Quare hoc est gratum, nobis quoque carius auro,
 Quod te restituis Lesbia mi cupido.

Restituis cupido, atque insuperanti ipsa refers te
 O mihi cara magis candidiore nota.
 * Quis me vno vincti felicior, aut magis hæc est
 Optandus vita, dicere quis poterit?

In Cominium. c. v i i.
 S I Comini, arbitror populi tua cana senectus
 Spurcata impuris moribus intereat,
 Non equidem dubito, quin primùm inimica bonorum

Lingua exsecta anido sit data vulturio,
 Effoscos oculos voret atro gutture coruus,
 Intestina canes, cetera membra lupi.

Ad Lesbiam. c. v i i i.
 I V C V N D V M, mea vita, mihi proponis amorem
 Hunc nostrum inter nos, perpetuumque fore.
 Dii magni, facite, ut verè promittere possit,
 Atque id sincere dicat, & ex animo,
 Ut liceat nobis tota producere vita
 Aeternum hoc sanctæ fœdus amicitie.

Ad Aulilenam. c. i x.
 A V T I L E N A, bonæ semper laudantur amica
 Accipiunt, pretium, que facere insitutum.

*His talibus vel his magis duob;
 Quis queat optato magis esse beator auro?*

Tu quod promisti mihi, quod mentita inimica es,
Quod nec das, & fers, sepe facis facinus.

Aut facere ingenua est, aut non promisse pudica,
Ausilena, fuit, sed data corripere

Fraudando, efficitur plusquam meretricis auata,
Que sese toto corpore prostituit.

Ad Ausilenam. CX.

AVFILENA, viro contentam vivere solo,
Nuptiarum laus est laudibus eximijis.

Sed curis quamvis potius succumbere fas est,
Quam matrem fratres effitere ex patre.

In Nationem. CXI.

MVLTVS homo es, Naso, neq; tecum multus ho-
mo, sed

Descendi Naso, multus es, & pathicus.
Ad Cinnam. CXII.

CONSULE Pompeio primum, duo Cinna sedebas
Machilla, factio Consule nunc iterum.

Manferunt duo, sed creuerunt milia in unum
Singula, secundum semen adulterio.

In Mentulam. CXIII.

FIRMANO salu non falso Mentula diues
Fertur, qui tot res in se habet egregias,

Aucupia omne genus, pisces, prata, arua, ferasque
Nequicquam fructus sumptibus exsuperat.

Quare concedo sit diues, dum omnia defuit,
Saltum laudemus, dum tamen ipse eget.

In eundem. CXIII.

MENTVLA habet instar virgina ingera prati,
Quadraginta arui, & cetera sunt maris.

Cur non diuitijs Cressum superare potis sit,
Vno qui in saltu tot bona possideat?

nee v.
promissa pudicitia v.
efficitur v.
effectus v.
contenta est v.
a stat. a lane
dland. par. v.
dona in v.
in di. virgine luan.
nam. v.
ep. v.
dib. v.
salsabant. v.
Machilla
Stat. Machilli
Stat. Machilli
p. C.
Firmanus salu v.
e in m. St. greg. v.
d in illidem. Au-
cupia, omne genus
piscis
e ex m. o. dum v.
modo. Saltem v.
lupa m.
Stat. E. insti
g in vno m.
Stat. exte
h in eodem
modi. media v.
Formanus salu
Ann modo ipse egos

CAEPTI facim
CAEPTI
tu parit
pax

pati. v.

nosq; v.

Prat-
Machilla
Machilla a factio
Machilla
mod. III a

Prata, arua, ingent es siluas, salusque, paludesque,
Vsq; ad Hyperboreos, & mare ad Oceanum.

Omnia magna hac sum. tamen ut sint maxima,
Vltra,

Non homo, sed vere Mentula magna nimis.
Ad Gellium. CXV.

SAEPE tibi studioso animo venante requires
Carmina uti possim mittere Battiada.

Qui te lenirem nobis, neu conarere
Tela infesta meum mittere in vsque caput.

Hunc video mihi nunc frustra sumptum esse laborem,
Gelli, nec nostras huc valuisse preces.

Contra nos tela ista tua euitamus amictus.
Adfixus nostris in labi supplicium.

Arf.
At non invenirem fides nocturna bellis aut cum curia
Libra tracci, & pectus super, ea pennis picala mentis.
Et protulit, impati, impudicibus, factis, saluo. Apul. Batti. In lustris.
maly. saluo vno. dicitur infesto mi icere. conha
Doinov. A. Hicimus.

tamen ipse et maxima lustris
Non homo, sed vero mentula magna, minax

Multus homo (es nam multus
Multus homo (es, Naso, nam multus tecum matris bo) est, qui
descendit Naso, multus es, et pathicus?
Multus homo est Naso (nam tecum multus bo es) qui
descendit!

Tibulli vita.

Albius Tibullus eques R.O. insigni forma cultusq
Corporis. ante alios Corvinum Infulam oratore
dilexit. cuius et contubernalis Aquitanico
bello militariibus donis donatus est. Itic multoꝝ
iudicio principem inter elegiographos obtinet
locum. Epistola quoq; eius amatoricæ, quæ
breuis, omnino vitiles sunt. obiit adolescens
tempore virgilio, ut indicat epigramma
infra scriptum.

To quoq; virgilio comitem non æqua Tibulle
Mors iuvenem campos misit ad Elysios.
Ne foret aut elegis molles qui fletet amores,
Aut careret forti regis bella potest.

Quum solidario vero nitenti
Carum insilio quid labora iocari,
Et solatium sui doloris

credunt, quum pariter æquid sit Ardet
Quum meum amur. perungula
Euf. qu. in insilla. Credent. acquirit. ipse. socie. iude.

ardunt. tranila. est. habent. epigram. 13. car. dicit. ap. v. 2
το αὐτὸς μὲθ' αὐτῶν ἢ μὲθ' ἑστέων ἀνδρῶν.

capit. 1. ἀμείβη δὲ τῶν περὶ παραδὸς δὲ τῶν καλῶν
ἀβυσσοδωτῶν δὲ φάλαγγας καλὰ καλῶν.

Implicentibus famus famosi.

81

ALBII TIBULLI EQVITIS ROMANI LIBER I.

ELEGIA I. *Ad missalam in orientem*
proficiens.

IVITIAS alius fuluo sibi conge-
rat auro,
Et teneat culti iugera magna a Achilles Stat-
soli: *multa. v. A.*
Quem labor assiduo vicino terreat

hoste,
Marta cui somnos classica pulsa fugent.
Me mea paupertas vite trahat inerti,
Dum meus^b assiduo luceat igne focus.
Ipse seram teneras maturo tempore vites
Rusticus, & facili grandia poma manu.
Nec spes destitnat, sed frugum semper aceruos
Præbeat, & pleno pingua musta lacu.

vita. v.
b S. exiguo. v. A.

Nam veneror, seu stipēs habet desertus in agris,
Seu veteris in trivio^c florida seta lapis:
Et quodcumq; mihi pomum novus educat annus,
Libatum agricolæ ponitur ante Deo.
Flava Ceres, tibi^e sit nostro de iure corona
Spicea, qua templi pendeat ante fores.
Pomofisque iuber custos ponatur in hortis,
Teneat^f ut sua falce Priapus aues.
Vos quoque felicitis quondam, nunc pauperis agri
Custodes, fertis munera vestra Lares.

e Georg. Fabri-
cius Partitionū
grammat. li. iij
libra. v. v.
d S. ante Drac.
al. Libatum egi-
colam ponitur
ante Desim.
e St. id. est. dic-
tur, consecratur.
f St. &

Tunc vitula innumeris instrabat casa iuvenecos,
F Nunc

a M. magna

Nunc agna exigui est hostia^a parua soli.
 Agna cadet vobis, quam circū rufica pubes
 Clamet, iō mēſſes, & bona vīna date.

Sed ego iam

v. A.

Iam modō nōy poſſum contentus viuere parua,
 Nec ſemper longe deditus eſſe via:
 Sed Canis eſtius ortus vīnare ſub umbra

b St. bidentem,

Arboris, ad riuos prætereuntes aque,
 Nec tamen interdum pudeat tenuiſſe^b bidentem,
 Aut ſtimulo tardos increpuiſſe boues.

c S. agnamque
ſua pudeat, fe-
tūmque

Non^c agnam ſini pigeat, ferunūe capella
 Deſertum oblita mare referre domum.

d S. abſta qui
bullani vet. lib.
eſt,
e St. Palen.

At vos exiguo pecori furesque lupique
 Parcite. De magno^d eſt præda petenda grege.
 Hic ego paſtoremque meum luſtrare quotannis,

f. Sicut vos de

v. S. quod, adſtin
Dei. v. A.

Et placidam ſoleo ſpargere lacte^e Palem.
 Adſtis Diui, nec vos e paupere menſa
 Dona, nec e puris ſpernit ſtētibibus.

Fictilia antiquus primū ſibi fecit agreſtis
 Pocula, de facili, compoſuitque luto.

Non ego diuitias patrum, fructūque requiro,
 Quos ruli antiquo condita mēſſis auo.

g Muret. forē,
leio, ſi licet,
h St. refero ſolo.

Parua ſeges ſatis eſt, ſatis eſt requieſcere^g lecto,
 Scilicet & ſolio membra^h leuare toro.

Quam inuat immittes ventos auſtre cubantem,
 Et dominam tenero continuiſſe ſinu:

Aut, gelidas hibernus aquas cum fuderit Auſter,
 Securum ſonans, igne inuante, ſequi.

Hoc mihi contingat, ſi diues iure, furorem
 Qui maris, & tiſſes ferre poteſt pluuias.

Quantam eſt auri, perat, potius que ſinatagdi,
 Quam ſeat ob noſtras cilla puella vias.

I. e. bellare decet terra, Meſſaha, marique,

VI

Vt domus hoſtiles præferat exuuias.

Me retinent vincitum formoſe vincta puella:
 Et ſedeo duras ianitor ante fores.

Non ego laudavi^a cupio, mea Delia: tecum
 Dummodo ſim, quaſo ſegnīs, inerſque vocer.

Te ſpectem, ſuprema mihi cum venerit hora,
 Et teneam moriens deſiciente manu.

Flebis, & aſturo^b poſtūm me Delia lecto,
 Triſtibus & lacrymis oſcula miſta dabis.

Flebis: non tua ſunt duro precordia ferro
 Vincita, nec in tenero ſtat tibi corde flex.

Illo non iuuenis poterit de ſunere quiſquam
 Lumina, non virgo ſicca referre domum.

Tu Manes ne lade meos, ſed parce ſolutis
 Crinibus, & teneris Delia parce genis.

Interea, dum ſata ſiunt, iungamus amores.
 Iam veniet tenebris mors adoperta cecubit.

Iam ſubrepet iners etas, nec amare decebit,
 Dicere nec cano blanditias^c capite.

Nunc leuis eſt tractanda Venus, dum frangere poſtes
 Non pudet, & rixas inſeruiſſe iunat.

Hic ego dux, milesque bonus, vos ſigna, iubaque
 Ite procul, cupidis vulnera ferte viris.

Ferte & opes, ego compoſito ſecurus a cæro
 Dives deſpiciam, deſpiciamque ſamem.

ELEGIA II.

AD DE METUM, VINIQUE GRAUES COMPESCE^d DO-
 Occupet ut feſti lumina victa ſopor:

Neu quiſquam multo^e perſuſum tempora Baccho
 Excitet, infelix dum requieſcit^f amans.

Nam poſita eſt noſtra cuſtodia ſæua puella,
 Claudere & dura ianua^g firma ſera.

F 2

Ianus

a St. cæro,

b M. & S. To

c S. oppoſtum

d S. Ieuſta,

e Sic M. & S.

non, capiti. laus. v.

f S. Deſpiciam
dices,g M. & S. nouar
h M. ſuarcep.i M. & S. per-
ceſſian

k M. & S. comer.

l M. & S. ſulſæ

a S. domini. itaque
Jonenem
fortè intelligit.
imo maritum.

b St. Nen

c St. Ef
d St. dabim.

e St. iuuenum

f S. discedere

g St. proferre
h Sic Mur. & St.
non addere, in a-
liis reduere

i Mur. Presidio
mollis sentio ad-
esse Deam. ad.
Ile Deas certa
dicit mihi signa
via. Vide St.
k S. Quelli: et
l St. nec

m St. taciturne

n St. fax

o St. Nr

Ianua difficilis domine te verberet imber;

Te Iouis imperio fulmina missa petans.

Ianua iam pateas vni mihi victa querelis;

^b Nec furim verso cardine aperta sones.

Et mala si qua tibi dixi dementia nostra,

Ignoscas: capiti sint precor illa meo.

^c Te Meminisse decet, quæ plurima voce petegit:

Supplice, cum possi fœuida ferta^d darem.

Tu quoque ne timide custodes Delia falle.

Audendum est, fortes adiunat ipsa Venus.

Illæ fauet, seu quis^e inuenis nona limina tentas;

Seu referat fixo dente puella fores.

Illæ docet furim molli^f decedere lecto,

Illæ pedem nullo ponere posse sono:

Illæ viro coram nutus^g conferre loquaces,

Blandaque compositis^h abdere verba notis.

Nec docet hoc omnes, sed quos nec inertiâ tardat;

Nec verat obsewa surgere nocte timor.

En ego cum tenebris tota vagor anxius orbe,

ⁱ Securum in tenebris me facit esse Venus.

Nec sinit occurrat quisquam, qui corpora ferro

Vulneret, aut rapta præmia veste petat.

Quisquis amore tenetur, eat inuisque, sacerque

^k Qualibet infidias^l non timuisse decet.

Non mihi pigra nocent hiberno fugora noctis,

Non mihi, cum multa decidit imber aqua.

Non labor hic ledit, referet modo Delia postes,

Et vocet ad digiti me^m taciturna sonum.

Parcite luminibus, seu vir, seu feminaⁿ fias

Obuia, calari vult sua furta Venus.

^o Neu strepitu tenere pedum: neu quarite nomen:

Neu propè fulgenti lumina ferte face.

Si quis

^a Si quis & imprudens adpexerit, occulat ille,

Perque Deos omnes se meminisse neget.

Nam fuerit quicumque loquax, is sanguine natam,

Is Venerem è rapido^b sentiet esse mari.

Nec tamen huic credet coniux tuus, tot mihi verax

Pollicita est magico saga ministerio.

Hanc ego de celo ducentem sidera vidi:

^c Fulminis hæc rapidi carmine^d veritit iter.

Hæc cantu^e findit quæ solum, Manesque sepulchris

Flebit, & repido deuorat ossa rogo.

Iam^d ceter infernas magico stridore catenas:

Iam iubet adpersas lacte referre pedem.

Cum libet, hæc tristis depellit nubila celo:

Cum libet, astiuo^e prouocat orbe niues.

Sola teneat malas Medæa dicitur^f herbas,

Sola feros Hecates perdomuisse canes.

Hæc mihi composuit cantus, queis fallere posses:

Ter cane, ter dictis^g desipue carminibus.

Illenihil poterit de nobis credere cuiquam,

Non sibi, si in molli^h videturⁱ esse sinu.

Tuⁱ tamen abstineas alijs, nam cetera cemet

Omnia: de me vno sentias^j esse nihil.

Quid credam, nempe hæc eadem se dixit amores

Cantibus, aut herbis^k soluere posse meos.

Et me lustrant lectis, & nocte serena

Concidit ad magicos hostia pulsa Deos.

Non^m ut totus abesset amor, sed mutuus esset,

Orabam: nec te posse carere velim.

Fertus ille fuit, qui, te cumⁿ posset habere,

Maluerit prædas stultus, & arma sequi.

Ille licet Cilicium^o victas agat antè carenas,

Ponat & in capto Mania castra solo,

a St. Si quid

b S. sentias

c S. Fluminis

d St. renet

e Ita Muret. nō
conuocat. St.

In nō nullis re-

ctus opinor, est

nas conuocat ore

niues.

f St. artes,

g S. ex siue

h St. ipse siue

i St. tantum

k St. ipse, vel, ille

l St. fallere

m St. ego

n St. posset

o St. legi possit

vinctas

a S. cause hinc
Totus & argento contextus, totum & ante
Insidat celeri conficiendus equo.
Ipse boues mea si recum modo Deda posim
lungere, & in solito pascere monte pecus,
Et te, dum liceat, teneris retinere lacertis,
Mollis & in culta sit mihi somnus humo.
d S. solo
Quid Tyrio recubare a toro sine amore secundo
Prodest? cum stetu nox vigilanda venit.
Nam neque tum pluma, nec stragula picta soporem,
Nec sonitus placide ducere possit aequo.
e St. parum mul
tumue, deficit
certe hoc loco
aliquid.
f S. culti alii,
Va mea nunc pae
nae impia lingua
laxat
g Ita Turn. libr.
v. cap. iiii. no.
diripiisse. Stat.
eripiuisse
h S. natio
i S. vnus faniet
vsque
k S. inuicem
l St. lapsit. v.

Num Veneris magna violati numina verba,
Et mea nunc penas impia lingua luit?
Num feror incestus sedes aditisse Deorum,
Seriataque de sanctis deripuisse focis?
Non ego tellurem genibus perrepere supplex,
Et miserum sancto tundere poste caput:
Non ego, si merui, dubitem procumbere templis,
Et dare sacratis oscula luminibus.
At tu, qui letus rides, mala nostra cauto,
Mox tibi non vanus faniet ipse Deus.
Vidi ego, qui iuuenum miseris lussisset amores,
Post Veneris vinculis subdere colla serem,
Et sibi blanditias tremula componere voce,
Et manibus canas fingere velle camas.
Stare nec ante fores puduit, caraque puella
Ancillam medio decinuisse foro.
Hunc puer, hunc iuuenis turba circumsteteris archa:
Depuit in molles & sibi quisque sinus.
At mihi parce Venus, semper tibi delicta feruit
Mens mea, quid messes ortis acerba tuas?

AD

circumsteteris
m S. circumscribit
atque
n S. nullis

*non lib. 43. de Circumsteteris. non lib. 43. de
Veneris in molles & sibi quisque sinus. non
Liberi autem p. xi. ad.*

AD MESSALLAM

ELEGIA III.

IBITIS Aegeas sine me Messalla per undas,
O utinam memores ipse, cohorsque mei.
Me tenet ignotis agrum Phaacia tentis,
Abstineas anidas mors precor atra manus.
Abstineas mors atra precor, non hic mihi mater,
Que legat in mastos ossa perusta sinus,
Non soror, Assyrijs cineri quae dedit odores,
Et fleat effusus ante sepulcra comis.
Delia non vsquam: qua me cum mittet urbe,
Dicitur ante omnes consuluisse Deos.
Illa sacras pueri fortes ter sustulit illi
Retiulis e triuijs omnia certa puer.
Cuncta dabant reditum, tam est deterrita nunquam,
Quin steter, nostras respiceretque vias.
Ipse ego solator, cum iam mandata dedissem,
Querebam tardas anxius vsque moras.
Aut ego sum caussatus, aues dant omnia diua,
Saturni aut sacram me tenuisse diem.
O quoties ingressus iter, mihi tristia dixi
Offensum in porta signa dedisse pedem.
Audeat innito ne quis ascendere amore,
Aut sciat egressum se, prohibente Deo.
Quid tua nunc istis tibi Delia: quid mihi profane
Illa tua toties sinistra repulsa manu?
Quid tunc pie, dum sacra colis, pureque lauari
Te memini, & puro secubuisse toro?
Nunc Dea, nunc succurre mihi, nam posse mederi
Picta docet templis multa tabella tuis.
Vt mea votiuas persoluens Delia voces
Ante sacras liuo recta fores sedeat:

a M. S. mede vir
grat. violentia
à Syrijs

b S. ille
c M. & n. in
d Canterus &
Stat. omnia

e Stat. Saturni
sacram
f S. iunij

g S. mihi - v
h S. aera

repulsa 100

i Stat. No. v

aperta. l. m. l. et al. p. 113. F 4. p. 113. Bisque

*Quibus aues, cum omnia dira
Saturni sacra me tenuisse die.*

Bisquē die resoluta comas, tibi dicere laudes
Insignis tui ba debeat in Pharia.

a S. ac, & in ex-
tremo margine,
Ecc

At mihi contingat patrios celebrare Penates,
Reddeatque antiquo menstrua thura Larū.
Quam bene Saturno vivebant rege prius, quam
Tellus in longas est patefacta vias.

b St. id est, lucra

Non dum caruleas pinus contemserat undas,
Effusum ventis præbueratque sinum,
Nec vagus ignotis repetens compendia terris
Præferat externa navita merce ratem.

Illo non validus subiit iuga tempore taurus,
Non domito frenos ore momordit equus.

Non domus ulla fores habuit, non fixus in agris,
Qui regeret certis finibus arua lapis.

Ipse mella dabant quercus, vltroque ferebant
Obuia securis vbera lactis oues.

Non acies, non ira fuit, non bella, nec enses
Immitti sanus duxerat arte faber.

Nunc Ioue sub domino cades, & vulneca semper,
Nunc mare, nunc lethi mille repente via.

Pacee pater, timidum non me peritura terrent,
Non dicta in sanctos impia verba Deos.

Quid si fatales iam nunc explevimus annos,
Fac lapis inscriptis stes super ossa notis.

M. in scriptis
M. met.
c St. Marte

Hic iacet immitti consumtus morte Tibullus,
Messallam terra, dum sequiturque mari.

Sed me, quod facilius tenero sum semper amari,
Ipsa Venus campos duces in Elysios.

f Stat. ad

Hic choree, cantusque vigent, passimque vagantes
Dulce sonant tenui gutture carmen aues.

Fert castam non culta seges, totosque per agros
Flora odoratis terra benigna rosis.

Ac

Jun niger in porta Serpens: tuum Cerberus. v. l. Acrid.
Cerberus in porta Serpens: tuum Cerberus. v. l. Acrid.
Cerberus in porta Serpens: tuum Cerberus. v. l. Acrid.

Ac iuvenum series teneris immista puellis
Ludit, & astruē prælia miscet Amor.

a St. Hic. alius. / b St. Hic. alius. / c St. Hic. alius.

Illic est cuiusque rapax mors venit amani,
Et gerit insigni myrtae feta coma.

At scelerata iacet sedes in nocte profunda
Abdita, quam circum summa nigra sonant.

Tiphoneque in pæxia fetos pro crinibus angues
Savit, & huc illuc impia turba fugit.

b St. legendum
fortasse, implexa
c M. porta

Tam niger in turba serpentum Cerberus ore
Stridet, & aratas excubat ante fores.

d Stat. Stridit.

Illic Iunonem tentare Ixionis ausi
Versatur celeri noxia membra rota,

e. s. Versatur

Porrectus quem aenem Tityus per iugera terra,
Asiduus atro viscere pascit aues.

Tantalus est illic, & circum stagna: sed acrem
Iam iam poturi deserit unda sitim.

prop. circat

Et Danaï proles, Veneris quod numina laesit,
In caua Lethæa dolia portat aquas.

f Stat. qua

Illic sit quicumque meos violavit amores,
Optavit lentas & mihi militias.

At tu casta precor maneat, sanctique pudoris
Asideat custos sedula semper anus.

Hæc tibi fabellas referat, postaque lucernæ
Deducat plena stamina longa colo.

pleno. v.

Ac circa granibus pensis affixa puella
Paulatim somno fessa remittat opus.

cura. v.

Tunc veniam subito: nec quisquam nuntiet ante,
Sed videat celo missus adesse tibi.

onus. v. / c. m. d. r.

g St. ne

Tunc mihi, qualis eris, longos turbata capillos,
Obuia nudato Delia curve pede.

Hoc præsor, hunc illum nobis Aurora nitentem
Luciferum roscis candida portet equis.

F 5

AD

AD PRIAPVM.

ELEGIA IIII.

SIC umbrosa tibi contingant tecta Priape,
Ne capiti Soles, ne noceantq̄e nives.

Que tua formosos cepit solertia? certe
Non tibi barba nitet, non tibi culta coma est.

Nudus & hiberne productis frigora brumæ,

Nudus & æstiu tempora sicca canis.

Sic ego tum Bacchi respondit rustica proles

Armatus cuncta sic mihi falce Deus.

O fuge te tenera puerorum credere iunba:

Nam causam iusti semper amoris habent.

Hic placet, angustiis quod equum compefcit habenis,

Hic placidam miuco pectore pellit aquam.

Hic, quia fortis c̄ adest audacia, cepit: at illi

Virginis teneras stat pudor ante genas.

Sed ne te capiant, primo si forte negabit,

Tadia, paulatim sub iuga colla dabit.

LONGA dies homini docuit parere leones.

LONGA dies molli saxa peredit aqua.

ANNVS in apricis maturat collibus vvas.

Annus agit certa lucida signa vice.

Nec intrare time. Veneris peritura veni

Inrita per terras, & freta summa ferunt.

Gratia magna loui, uenit pater ipse valere,

Imasset cupide quiquid ineptus amor.

Perque suas impune sinit Dietyrna sagittas

Affirmes, crines perque Minerua suos.

At si iadus eris, errabis: transiet ætas,

Quam cito non segnis s̄ stas, remeatque dies:

Quam cito purpureos deperdit terra colores:

Quam cito formosos populus alta comas:

a M. fe
b M. hunc ver
sum Tibulli esse
prestaro non
auit.

a S. adef, pro, est

d S. in de

o S. Dietyna

f vide Cæcerum
lib. III. cap. IIII
g St. is.

h S. alba

Quærit
ambrosias. Apollis
que hunc præcipua
mo Anochus comas
hæc. animalis

Quam iacet, infirme uenere tibi fata senecta,

Qui prior Elco est carcere missus, equus.

Vidi iam iuuenem, premeret cum serior ætas,

Mentem a stultos præterisse dies.

Crudeles Diui, serpens nouus uenit annos,

Forma non nullam fata dedere moram.

Solis æterna Phæbo, Bacchoque iuuentas:

Nam decet in tonus erinis utrunque Deum.

Tu, puero quodcumque tuo tentare libebit,

Cedas. O BSE QVI O plurima vincit amor.

Neu comes ire neqes, quamuis uia longa paretur,

Et canis amenti toneat arua siti.

Quamuis prætexens pictâ fertur igne calum

Venturam admittat imbrifer arcus aquam.

Vel si caruleas puppi uolet ire per undas,

Ipse leuem remo per freta pelle natem.

Nec te pernitare duro subisse labori,

Aut operi in succas attenuisse manus.

Nec, uelut insidius altas si claudere ualles,

Dum placeas, humeris reitâ ferre neqes.

Si uolet anna, leui tentabis ludere dextra:

Sepè dabis nudum, uincat ut ille, latas.

Tunc tibi mitis erit, raptas tum cara licebit

Oscula: pugnabit, sed ramer apra dabit.

Rapta dabit primo, post offeret ipse uolenti,

Post etiam collo se implicuisse uolet.

Hæc, male nunc artes miseræ hæc secula tractans.

Iam tener assuevit munera uelle puer.

P I A M tu, qui Venerem docuisti vendere primo,

Quisquis es, infelix urgeat ossa lapis.

Pieridas pueri, doctos & amate poetas,

Aurea nec superent munera Pieridas.

a St. ceterum
b S. ceterum
c S. illam
d St. Baccho,
Phæboque
e S. iuuentas

f St. Grad
g Sed ne
Capian
h non
i uenturam

g M. ill est, portu
dat.
uide Stat. com
mentarium.
h S. dicitur
i S. laborer
k S. optera
l S. attenuasse
m S. uolenti

n S. uolenti
o S. uolenti
p S. uolenti

p S. St. uolenti

CATTINUS

Handwritten notes in the left margin of the left page.

Carmine purpurea est Nisi coma: carmina ni sint,
 Ex humero Pelopis non vituisset ebur.
 Quem referent Muse, vincta, dum robora tellus,
 Dum calum stellis, dum vehet annis aquas.
 At qui non audit Musas, qui vendit amorem,
 Idæ curus ille sequatur Opes,
 Et tercentenas erroribus expleat urbes,
 Et secat ad Phrygios vitia membra modos.
 Blanditibus vult esse locum Venus ipsa querelis,
 Supplicibus, miseris & fletibus illa sauet.
 Hac mihi, quæ canerem Tithio, Deus edidit ore,
 Sed Titium coniux hac meminisse vetat.
 Pareat ille sua, vos me celebrare magistrum,
 Quos male habet multa callidus arte puer.
 Gloria cuiq; sua est, meq; spemantur amantes,
 Consultant: cunctis ianua nostra patet.
 Tempus citi, cum me, Veneris præcepta ferentem,
 Deducat iuvenum sedula turba senem.
 E heu quam lento Marathus me torquet amore,
 Desiciunt artes, desiciuntq; doli.
 Parce puer, quæso, ne tibi fabula fiam,
 Cum mea ridebant vana magisteria.

a Scid est, ob-
 eat.
 b S. id est, pu-
 denda,
 c St. Hecibus

o fuge te xnom

St. auentem,

St. Heu heu

St. sarpi

Prop. 30

g S. distidia
 h M. a. est. V.
 i Carilius lib. i
 legit, turben,
 & reprehendit
 k S. tener

l S. Magnificum,
 p. f. hac

ELEGIA V.

ASPER eram, & bene disidiu me ferre loquebar:
 At mihi nunc longè gloria fortis adest.
 Namq; agor, ut per plana citus sola verberè turbo,
 Quem celer assueta veisat ab arte puer.
 Vre scivum, & torque libeat nef dicere quidquam
 Magnificum post hæc, horrida verba doma.
 Parce tamen: per te furtivi federa lecti,
 Per Venerem que so, compositumq; capus.
 Ille ego, cum misti morbo desessa iacetes,

Te

Te dicor votis enipuisse meis.
 Ipse que ter circum lustravi sulfure puro,
 Carmine cum magico precinuisset annis.
 Ipse procuravi, ne possent sana nocere
 Somnia, ter salua deuenienda mola.
 Ipse ego velatus filo, tunicisque solutus
 Vota nouem Veneri nocte silente dedi.
 Omnia persolui: fruiuit nunc alter amore,
 Et precibus felice vituit ille meis.
 At mihi felicem vitam, si salua fuisses,
 Fingebam demens, sed rennente Deo?
 Rura colam, frugumq; aderit mea Delia custos,
 Area dum messes Sole cadente teret.
 *Hac mihi seruabit plenis in limribus vnas,
 Præstaque veloci candida munda pede:
 Consuescit numerare pecus, consuescet amantis
 Gamulus in domina ludere verna sinu.
 Illa Deo fecit agricolæ pro vitibus vnam,
 Pro segete sticas, pro ege ferre dapem.
 Illa regat cunctos, illi sint omnia cura,
 Et iuret in tota me nihil esse domo.
 Huc veniet Messalla meus, cui dulcior poma
 Delia selectus detrahet ab oribus:
 Et tantum venerata virum, hunc sedula curat,
 Huic pareat, atque epulas ipsa ministra gerat.
 Hac mihi fingebam, que nunc Camrusq; h Notisq;
 lactat oderatos vota per Alimenois.
 Sæpe ego remani curas depellere vino:
 At dolor in lacrymas verterat omne merum.
 Sæpe aliam tenui: sed iam cum gaudia adinem,
 Admonuit domine, deservitq; Venus.
 Tunc me discedens detotum femina dixit,

a St. te. al. ipse
 ego te
 b S. precinuisset
 perinuisset, pie
 itonisse
 c sancta v.

d M. & S. Trinia. v.

e S. aut vel
 St. pingua

f S. detrahet
 g St. huic

h St. Tura

Et

a M. Et dominus
b M. me
c Stat. her. bic

²Et pudet, & narrat scire nefanda ^b mea.
Non facit hoc ^c uerbis facie, tenerisque lacertis
Denouet, & flauis nostra puella comis.
Talis ad Aemonium Nereis Peleâ quondam
Vecta est frenata carula pisce Thetis.
Hæc nocere mihi, quod adest huic diues amator.
Venit in exitum callida lena memum.
Sanguineas edat illa dapes, atque ore cruento
Tristia cum multo pocula felle bibat.
Hanc volentem anime circum, sua fata querentes
Semper & è rectis strix violenta canat.

d S. her. bicque v.

Ipsa fame stimulantem furens, ^d escasque sepulcris
Querat, & à sauis ossa relicta lupis.
Curat & inguinibus nudis, vultuque per vrbes,
Post agat hanc triuix aspera tuba canum.
Eueniet, dat signa Deus, sunt Numina amanti,
Sequit & iniusta lege relicta Venus.

e St. non
f S. amant.

g St. pre. fta. nam

semper te. v. A.
Iuro limine signy
crit. v. A.

At tu quamprimum sage precepta rapacis
Desere: ^e NAM donis vincitur omnis ^f amor.
Pauper erit ^g praesto tibi, praesto pauper adibit
Primus, & in tenero fixus erit latere.
Pauper in angusto fidus comes agmine turba,
Subjicietque manus, efficietque viam.
Pauper ad ^h ocellulos suntim deducet ⁱ amicos,
Vinclaque de niueo denahet ipse pede.
Heu caninus frustra: nec uerbis victa ^h patescit

k St. exultat
l S. am. antes,
m S. fustis

furba
Hæc te. v.
I S. vines,
m St. meca larta,
id est, furtiuos
con cibibus.
n S. timet:
o St. &
p S. que p. que.

Ianna, sed plena est percutienda manu.
At illi, qui potior ⁿ nunc es, ^m mea fata ⁿ castro:

VERSATVR cæli fors leuis orbe rota, ^q ^q

Non frustra quidam iam nunc in limine perstat
Sedulus, ^o ac crebro prospicit, Pac refugit,
Et simulat transire domum, mox deinde recurrit

Solus

paucis uerbis
Fortunam in partem esse, h. e. carum per orbem, h. e. in partem philosophi
Cuius in parte gloria probam, uolubili
to quo in partem in partem fore, eo crebro fortunam in partem

Solus, & ante ipsas exscreat ^a usque fores.
^b Nescio quid furtiuus amor parat. utere quas,
Dum licet in liquida ^c nat tibi linter aqua.

a St. ipse
b S. Nescio
c S. nam

iam. v.

ELEGIA VI.

SEMPER ut ^d inducay, blâdos offers mihi vultus: ^d a S. inducay. v.
Post tamen es misero tristis, & asper Amor.
Quid tibi ^e scuitia mecum est? an gloria magna
Insidias homini composuisse Deum?
Iam mihi tenduntur casses, iam Delia furtim
Nescio quem tacita callida nocte fouet.
Illa quidem tam multa negat: sed credere durum est.

e M. fere post

Non frustra quidam
Nam. v.

iam. v.

* Sic etiam de me pernegat usque vino.
Ipse miser docui, quo posset ludere pacto
Custodes, cheu nunc premor arte mea.
Fingere ^f tunc didici causas, ^g cur sola cubaret,
Cardine ^h tunc tacito retere posse fores.
Tunc succos, herbasque dedi, queis limor abiret,
Quem facit impresso mutua dente Venus.

f St. nunc. v. A.

g St. v.

h St. nunc. v. A.

At tu fallacis coniuix incaute puella,
Me quoque seruato, peccet ut illa nihil.
Nec iuuenes celebret multo sermone caueto,
Nec cubet laxo pectus aperta sinu.
Nec te decipiat nutu, dignoque liquorem

ⁱ Ne trahat, & mense ducat in orbe notas.
Exibir ^k quam sapientem, seu visere dicit
Sacra bone manibus non aduenda Deæ.

ut. v.

i S. New

k S. eum sap

At mihi si credas, illam sequar unum ad ^l aras.
^m Tunc mihi non oculis sit timuisse meis. ²⁶
Sapè, velut gemmas eius, signumque probarem,
Per causam memini me retigisse manum.
Sapè micro somnum peperit tibi: at ipse bibebam
Sobria supposita pocula victor aqua.

l St. ar. v.

m S. Tom

M

Non ego te laesi prudens: ignosce fatenti:
 Insuper Amor. CONTRA quis ferat arma Deos?
 Ille ego sum, nec a me iam dicere vera pudebit,
 Instabat tota cui tua nocte canis.
 Quid tenera tibi coniuge opus, tua si bona ne scis
 Servare? ^b absfrustra clausis inest foribus.
 Te tenes, absentes alios suspirat amores,
 Et simulat subito condoluisse caput.
 At mihi servandam credas non seua recuso
 Verbera, detracto non ego vincula pedum.
 Tunc procul abijtis, quisquis colit arte capillos,
 Effluit effuso cui roga ^d lapsa sinu:
 Quisquis & occurret, ne ^e possit crimen habere,
 Stet procul ^e aut alia stet procul ante via.
 Sic fieri iubet ipse Deus, sic magna sacerdos
 Est mihi diuino uaticinata sono.
 Hec tibi Bedona motu est agitata, nec acrem
 Flamam, non amens uerbera tota timet.
 Ipsa bipenne suos cadit & uolenta laceros,
 Sanguineque effuso spargit inuicta Deam.
 Statque latus praefixa uerum, stat saucia pectus,
 Et canit euentus, quos Dea magna monet.
 Parcite quam custodit Amor, violare puellam:
 Ne pigeat magno post ^d iudicisse malo.
 Attigit, labentur opes, ut uulnere nostro
 Sanguis, ut hic uentis dirrumpiturque cinis.
 Et tibi nescio quas dixit mea Delia penas.
 Si tamen admittas, sit precor illa leuis.
 Non ego te propter parco tibi, sed tua mater
 Me ^k mouet, atque iras aenea vincit amas.
 Hec mihi te adducit tenebris, multoque timore
 Coniungit nostras clam taci una manus.

a St. iam me

ab. v.

b S. a sine adspiratione. lib. vet.

e St. a. Et sine
d Turn. lib. xvi.
cap. ut. l. a. a
e St. crum. possit
f St. atqueh St. forte, seri
gisse

i S. Atigeris,

k S. mouet,

l S. me adducit

Hec foribusque manet noctu me affixa, proculque
 Cognoscit strepitus me ueniente pedum.
 Viue dum mihi dulcis anis: proprios ego tecum
 Sit modo fas, annos contribuisse uelim.
 Te semper, gnataeque tuam te propter amabo:
 Quicquid agit, sanguis est tamen illa tuus.
 Sit modo casta doce, quamuis non uirta ligatos
 Impediatur crines, nec stola longa pedes.
 Et mihi ^c sint durae leges, laudare nec ullam
 Possum, quin oculos apparet illa meos.
 Et si quid peccasse ^c puor, ducor que capillis
 Inuento, ^f proprias ^b propiorque uias:
 Non ego te pulsare uelim: sed reuerenti hyste
 Si iuror, optatim non habuisse manus,
 Nec seruo sis casta metu: sed memento fidei
 Mutuus absenti te mihi seruet amor.

*
 IAT que si sula fuit nulli, post uicta senecta,
 Ducit inops tremula stamina torta manus,
 Firmaque conductis annectit licia telis,
 Tractaque de iuueo uellere dente parat.
 Hanc animo gaudente uident, iuuenumque caterua
 Commemorant merito tot mala ferre senem:
 Hanc Venus ex alto stentem sublimis Olympo
 Spectat, & infidissimam quam sit acerba, monet.
 Hanc alijs maledicta cadant, nos, Delia, amoris
 Exemplum cana simus uterque coma.

ELEGIA VII. Gratulatio de uictoria Megalensium

Hunc cecimere diem Parca fatalia nentes
 Stamina, non ulli dissoluenda Deo:
 Hunc fore Aequitanas possit qui fundere gentes,
 Quem tremere totum milite uictus Aiaz.

S. Parca. Epla. uita non uisum. G. Enchere.
 quoniam inuicem uolunt suscipere. ponderis
 de omni summe capere. l. et adu.

Hac

a S. agas,

b S. id est, cingat

c S. sunt

d S. Possum, al.

e Possum ego,

f S. puor, ducar que

g St. pronas: al.

h In proprias

i Locum corruptum

esse existimar.

k Vide Turn. lib.

xvi. cap. l. i.

l S. propiorque

m S. ipse

n Mur. Heic ali-

quot uertus a-

milios esse con-

stat, St. non sepa-

rat, & legit,

o S. a.

p S. Textaque

q S. parat. id est,

secat, uenit.

r M. pla parat.

s Sequitur.

spargere. v.

Atlas. v.

Testis Atur, Dorumq. celer

28

TIBULLE

Desunt ubi de re bella ac lipiis meminit

De Aquitania tamquam
Jus de reliquis Gallis
Caesar triumphante

Eueneie nouos pubes Romana triumphos
Vidit, & euinctos brachia capta duces.

At te victrices lauros, Messalla gerentem

bitur Portabat^a mureis curtus eburnus equis.

Non sine me est tibi partus honos^b per bella, Pyrene

Testis, & Oceani litorea Saronici.

Testis Arar, Rhodanusque celer, magnusque Garuna,

Carunt^c & flum^d, carula lymphæ Liger.

At te, Cydnæ, canan, tacitis qui leniter undis

Caruleus placidis per vada serpis aquis.

Quaurus & athereo contingens venice nubes

Frigidus intonsos Taurus^e alar Cilicas.

Quid referam, ut volites crebras intacta per vrbes

Alba Palestino sancta columba Syros^f suo. v.

Vtque maris vastum prospicet turribus æquor

Prima ratem ventis credere docta Tyros?

Qualis & arentes cum^g findit Serius agros

Fertilis æstiva Nilus abundet aqua. dat. v.

Nile pater, quamam^h possum te dicere causa,

Aur quibus in terris oculuisse caput?

Te propter nullos tellus tua postulat imbres, undas. v.

Arida nec pluuio supplicat herba Ioni.

Te canit, atque suumⁱ proles miratur Ostrim

Barbara, Memphitem plangere docta bouem.

Primus aratra manu sollerti fecit Ostris,

Et teneram ferro sollicitauit humum.

Primus in experte commisit semina terra,

Pomaque non notis legit ab arboribus.

Hic docuit teneram palis adiungere vitem,

Hic viridem dura cadere falce comam.

Illi incundos primum matura saporis

Expressa^j incultis vna dedit pedibus.

St. forte, illi

Seneca de Nat. diuina. Quare non est poeta in re idior, sed
illi quidam sum impingit

Arbella

f. luxu. a pro u.

Quae in oriente
belli vultu peruenit
a S. Caruleus
placidus
a Ita Turo. lib.
xvi. ca. iiii. Sta. c.
at. sil. est. frigus
inducit.

St. sciadit

f. S. pssim

S. v. v. v.

St. pubes

LIBER I.

99

Ille liquor docuit voces inflectere cantu,

Monit & ad certos nescia membra modos.

Bacchus & agricolæ magno confecta labore

Pectora^a tristitia dissoluit dedit.

BACCHVS & afflictis requie mortalibus affert,

Cura licet dura^b compede^c pulsa sonent.

Non tibi sum tristes cura, non^d lucius Ostri,

Sed chorus, & cantus lenis, & aptus amor.

Sed varij flores, & frons redimita corymbis,

Fusa sed ad teneros lutea palla pedes:

Et Tyrie vestes, & dulcis tibia cantu,

Et leuis oculitis conscia cista sacris.

Hinc ades, & centum^e stados, Geniumque choreis

Concelebra, & multo tempora funde mero.

Illius est nitido stillent vnguenta capillo, 110.

Et capite, & collo mollia seta gerat.

Sic venias hodiernæ: tibi dum thuris honores,

110 Liba & Mopsopio dulcia melle feram.

142 At tibi succreant proles que facta parentis

Augeat, & circa ster^h veneranda senem.

Non taceant monumenta vix, que Tuscula tellus,

Candidaque antiquo detinet Alba Lare. 112. e. e. e.

Nanque opibus congesta tuis hic glareæ dura

Sternitur, hic apta iungitur arte silex.

Te^k canit agricola e magna cum venerit vrbe ab. v.

Serus, inoffensum retuleritque pedem.

At tu natalis multos^l celebrande per annos

Candidior semper, candidiorque^m veni.

ELEGIA VIII.

NON egoⁿ calari possum, quid nurus^o amantis,

Quidne ferant mihi lenia verba sono.

G. 2.

Nec.

a St. Leirte

b S. cupide

c S. pressa

d S. nec

e S. vultus

f Vide Turnebæ.

li. xvi. cap. iiii.

g S. forte, iudicis.

dem. v. 102

h S. veneranda

i Ne taceant. al.

Nec taceant. St.

k S. canit agricola

ta magna

l S. celebrato

m S. redi

o celare. v.

n S. celerim.

posit

o S. amoris. v.

quid. Iust. III. Claj.
Liba. cum pro in genitrici vincta tempus
concordiam bonis profanum praes.

Nec mihi sunt sortes nec conscia fibra Deorum:

^aPracinit eventus nec mihi cantus avis.

Ipsa Venus magico religatur brachia nodo

Perdocuit ^bmultis non sine verberibus.

Desine dissimulare. DEVS crudelius vixit,

Quos videt innitos succubuisse sibi.

Quid tibi ^cnunc molles prodest coluisse capillos,

^dSepeque mutatas disposuisse comas?

Quid furo splendente genas ornasset quid unguis

Artificis ^edocta subsecuisse manus?

Frustra iam vestes frustra mutantur amictus,

Ansaeque compressos colligat arctae pedes.

lla placet, quamvis inculto venerit ore,

^fEt Nec nitidum tarda comiserit arte caput.

Num te carminibus, num te pallentibus herbis

Denouit tacito tempore noctis anus?

Cantus vicinis fruges traducit ab agris.

Cantus ^ginrate detinet anguis iter.

Cantus ^het curru Lunam deducere tentat,

Et faceret, si non ara repulsa sonent.

Quid queror heu misero carmine nocuisse: quid herbae

Forma nihil magicis vitium auxilijs.

Sed corpus terigisse nocet, sed longa dedisse

Oscula, sed ⁱfemori conseruisse femur.

Nec ru difficilis puero tamen esse memento.

Persequitur penes tristitia facta Venus.

Munera ^kne posses. det munera canus amator,

Vi foueat nioli frigida membra sinu.

Cantior est auro iuuenis, cui ^lleuia fulgent

Ora, nec amplexus ^mhispida barba reit.

Huic tu candentes humero suppone lacertos,

Et regum magis despiciantur opes.

a St. Expressio

b S. Marathum

c S. rom

d S. gena?

e S. della supple

f S. siisse

g S. ipsa

f S. deducere la-
mbia

g St. forte, fe-
mini

h S. uice

i S. mella
k S. patera

In modo fu. Carion pignora vni...

A9

composita. Lucret. v. 1111. ab ipso... si geminid...

At Venus iuueni, puero ^aconcumbere furim,

Dum ^btimet, & teneros conserit usque sinus,

Et dare anhelanti pugnantiibus humida linguis

Oscula, & in collo figere dente notas.

Non lapis hanc gemmaque iuuant, quae frigore sola

Dormiat, & nulli sit ^ccupienda viro.

Heu sero reuocatur amor, seroque ^diuuena,

Cum vetus infecit cana senecta caput.

Tum studij ^eforma est, coma cum mutatur, ut annos

Dissimulet viridi cortice tincta nucis.

Tollere iunc cura est albos à stirpe capillos,

Et faciem demta pelle referre nouam.

At tu, dum primi floret tibi temporis atas,

Vtere. non tardo labitur illa pede.

Heu Marathum ^ftorques. puero quae gloria victa est?

In veteres esto dura puella senes.

Parce precor tenero: non illi fontica caussa est,

Sed nimis ^gluteo corpora tingit amor.

Veh miser, absenti mestas quam sepe querelas

Coniicit, & lacrymis omnia plena madent.

Quid me ^h spernisset. poterat custodia ⁱfalli,

Ipse dedit cupididis fallere posse Deum.

Nota Venus furina mihi est, ut lenis agatur

Spiritus, ut nec dent oscula rapta sonum.

Ei possum media quamvis obreperere nocte,

Et ^kstrepitu nullo clam referere fores.

Quid ^lpresunt artes, miserum si spernit amantem,

Et fugit ex ipso seua puella toro?

Vel cum promittit subito, sed perisda fallit,

Est mihi nox multis enigianda ^mmalis.

Dum mihi venturam fingo, quodcumque monetur,

Illius credo tunc sonuisse pedes.

Aspernam artes. 113. uic color infest. uicid. pumal

G 3

Desistas

a S. sacra mbera V.

b S. tenero, conglu...

c S. cupienda

d S. iuuenes,

e S. forma, coma

f S. S. capienda

g S. S. cupienda

h S. S. cupienda

i S. S. cupienda

k S. S. cupienda

l S. S. cupienda

m S. S. cupienda

n S. S. cupienda

o S. S. cupienda

p S. S. cupienda

q S. S. cupienda

r S. S. cupienda

s S. S. cupienda

t S. S. cupienda

u S. S. cupienda

v S. S. cupienda

w S. S. cupienda

x S. S. cupienda

y S. S. cupienda

z S. S. cupienda

aa S. S. cupienda

ab S. S. cupienda

ac S. S. cupienda

ad S. S. cupienda

ae S. S. cupienda

af S. S. cupienda

ag S. S. cupienda

ah S. S. cupienda

ai S. S. cupienda

aj S. S. cupienda

ak S. S. cupienda

al S. S. cupienda

am S. S. cupienda

an S. S. cupienda

ao S. S. cupienda

ap S. S. cupienda

aq S. S. cupienda

ar S. S. cupienda

as S. S. cupienda

at S. S. cupienda

au S. S. cupienda

av S. S. cupienda

Desistas lacrymare puer non frangitur illa,
 Et tua iam stetit lumina fessa tument.
 Oderunt Phloeo, moneo, fastidia Diui,
 Nec prodest sanctis thura dedisse focis.
 Hic Marathus quondam miseris ludebat amantes,
 Nescius uitorem post caput esse Deum.
 Sæpe etiam lacrymis ferur rississe dolentis,
 Et cupidum sicca detinuisse mora.
 Nunc omnes odit fastus, nunc displicet illi
 Quæcunque opposita est ianua dura sera.
 At te pena manet, nisi desinis esse superba.
 Quam cupies votis hunc reuocare diem.

a S. lacrymas

b S. firma

c S. ni

Conqueritur de fide rupta
 amantibus in v.

ELEGIA IX.

QV ID mihi, si fueras miseris lesurus amoris,
 Federa per duos clam violanda dabas?
 Ah miser, & si quis primo perinua celat,
 Sera tamen tacitis pena venit pedibus.
 Parcite Caestres, æquum est, impune licere
 Numina formosis ledere vestra semel.
 Lucra petens, habili tauros adiungit aratro,
 Et durum terra rusticus orget opus.
 Lucra petituras, parentia per freta ventis
 Ducunt instabiles sidera certa rates.
 Muneribus meus est captus puer: at Deus illa
 In cinerem, & liquidas munera vertat aquas.
 Iam mihi persoluet penas, puluisque decorem
 Derrahet, & ventis horrida facta coma.
 Vretur facies, vrentur Sole capilli.
 Deteret inualidos & via longa pedes.
 Admonui quoties, auro ne pollue formam,
 SAEPE solent auro multa subesse mala.

f M. & S. freta
 per parentia al.
 per vela parentia

g Vide Tarn. lib.
 xvi. cap. iiii. &
 Stat. Comment.

v. A.

e S. A.

iam. v.

d S. amantes,

Diuitijs captus si quis violauit amorem,
 Asperaque est illi, difficilisque Venus.
 Vre memm potius flama caput, & pete ferro
 Corpus, & intorto verberare terga seca.
 Nec tibi calanii fas sit peccare paranti.

Sit Deus, occultos qui vetet esse dolos.
 Ipse Deus tacito permisit leni ministro,
 Ederet ut multo libera verba mero.
 Ipse Deus somno domitos emittere vocem
 Iussit, & inuitos facta regenda loqui.
 Hac ego dicebam: nunc me stenuisse loquentem
 Nunc pudet ad teneros procubuisse pedes.

Tum mihi iurabas, nullo te diuitijs auri
 Pondere, non gemmis vendere velle fidem:
 Non tibi si pretium Campania terra daretur,
 Non tibi si Bacchi cura Falernus ager.
 Illis eriperes verbis mihi, sidera caeli
 Lucere, & puras fluminis esse vias.

Quin etiam stebas, at non ego fallere doctus
 Tegebam humentes credulus vsque genas.
 Quid faceres, nisi & ipse fores in amore puella?
 Sit precor exemplo sed leuis illa tuo.

O quoties, verbis ne quiquam conscius esset,
 Ipse comes multa lumina nocte tuli:
 Sæpe insperanti venit tibi munere nostro,
 Sed latuit clausas post adoperta fores.

Tum miser interij, stulte confusus amari:
 Nam poteram ad laqueos cautior esse tuos.
 Quis etiam attonita laudes tibi mente canebam:
 At me nunc nostri, Pieridumque pudet.
 Illa velim rapida Vulcanus carmina flama
 Torreat, & liquida deleat annis aqua.

celandi spes. v. A.

a S. FF. v. A. tab.

b M. forte, fape

c S. nefanda

d S. tibi

e S. cura, id est,
 amor.
 f S. celo
 g S. fulminis iro

h St. facrem, al.
 dicam, quod, vs
 ip. se.
 i S. forte, verbis

clausos. v.

k S. Es

Diuitijs

G 4

Tb

Sit procula nobis formam cui uendere cum est. v. A.

104

TIBULLI

^a Ita Mur. non. ^c Tu procul hinc absis, cui formam vendere cura est,
^{cure.} Et pretium plena grande referre manu.

^b S. donis puerum At te, qui ^b puerum donis corrumpere es ausus,
Rideat a studiis uxor multa dolis.

laxa v.

Et cum furtiuo inuenem lassauerit usq;
^c Tecum interposita languida veste cuber.

^e S. Sini externa ^c Semper sint externa tuo vestigia lecto,
^{uoc} semper Et pateat cupidis semper aperta domus.

^d Nec laetitia sejour dicatur plura bibisse
^d Pocula, quam plures hac meruisse uisus.

mcc.v. d. S. vel emeruisse. v. S. ferans

Illam saepe ferunt conuiuia ducere Baccho,
Dum rota Luciferi prouocet orta diem.

nulla queat. v.

^f Illa queat nullam melius consumere noctem,
^f Aut operum uarias disposuisse uices.

At tua perdidicisti nec infulsi sime sentis,
Cum tibi non soluta copus ab arte mouet.

^g Tunc putas illam pro te disponere crines?
^h Aut tenues denso peccere dentis comas?

Ista hec persuadet facies, auoque laceros
Vinciat, & Tyrio prodeat apta sinu?

Non tibi, sed iuueni cuidam uult bella uideri,
Denoneat pro quo remque, domumque tuam.

Nec facit hoc uisio, sed corpora fixa podagna,
Et senis amplexus culta puella fugit.

Hinc tamen ⁱ occubuit noster puer, hunc ega credam
Cum truciBUS Venerem iungere posse ferus.

Blandi uasne meas alij tu uendere es ausus?
Tunc alijs demens oscula ferre mea?

Tunc stebis, cum me vincium puer alter habebit,
Et ^k geret in regno regna superba tuo.

At tua tum me pena iuuet, Venerique merenti
Fixa totet castus aurea palma meos.

g. S. reges. S. Venari ipsa me dum. v.

Hanc

LIBER I.

105

Hanc tibi fallaci resolutum amore Tibullus
Dedicat, & grata sis Dea meate, rogat.

ELEGIA X.

QVIS fuit, horrendos primus qui protulit enses?
Quam ferus, & uere feriens ille fuit.

^a Tunc cades hominum generi, tunc praetia nata,
^b Tunc breuior ^c dire mortis aperta via est.

An. v.

At nihil ille miser meruit, nos ad mala nostra
Vertimus in seua quod dedit ille feras.

Diuitis hoc vitium est, auti: nec bella facimus,
Faginus adstabat cum scyphus ante dapes.

Non arces, non uallus erat, somnumque petebat,
Securus uarias dux gregis inter oues.

Tunc mihi uita foret: uulgi nec tristia nossem
Arma, nec audissem corde tremente iubam.

Nunc ad bella trahor, & iam quis forsitan hostis
Hastata in nostro tela gerit lateres?

Sed patrij seruate Lares, aluistiis & hndem
Cursarem uestros cum reuer ante pedes.

Neu pudeat prisco uos esse & stipite factos,
Sic ^{ueteres} sedes incoluistis aui.

Tunc melius tenuere fidem, cum paupere ciliu
Stabat in exigua lignus adeo Deus.

Sic. v. Hic placatus erat, seu quis liberauerat uenam, uam
paco. Sen dederat sancte spicae sorta comae.

Atque aliquis ^{uori} compos liba ^{ipse} ferebat,
Postque comes purum filia parua fauim.

At nobis arata Lares depellit tela,
Hostiaque plena rustica porcus haras.

Hunc pura cum veste sequat, myrtoque canistra
Vincit

a S. Tern
b S. Tern
c S. d. v. b.

d St. micante, id est, saliente, irridipante.

e S. Nec
f S. ueteres, al. uetero aet. v.
g St. St.
h S. campor uis
i Ita Mur. non. ipse.

k M. post hunc versum uideatur aliqui desit. St. uxoribus uideatur. sed nula erat lacunam omnibus lib.

l St. Sic uer. lib. non, mystica in S. d. v.

45. V. 20

Vincta geram, myrto vinctus & ipse caput,
 Sic placeam vobis alius sit fortis in armis,
 Sternat & alueros Mare fauente duces.
 Vt mihi potanti possit sua dicere facta
 Miles, & in mensa pingere castra mero.
 Quis furor est atram bellic accersere mortem?
 Imminet, & tacito clam venit illa pede.
 Non seges est infra, non vinea culta, sed andax
 Cerberus, & Stygia nauita^b puppis aquae.
 Illic percussisque genis, c^c vstloque capillo
 Errat ad obscuros pallida turba lacus.
 Quam potius laudandus^d hic est, quem prole parata
 Occupat in parua pigra senecta casa.

Ipse suas sectatur oues: at filius agnos,
 Et calidam fesso comparat uxor aquam.
 Sic ego sum, liceatque caput candescere canis,
 Temporis & prisci facta referre senem.
 Interea pax arua colat. PAX candida primum
 Duxit araturos sub iuga^c curua boues.
 Pax aluit vites, & succos condidit uuae,
 Funderet ut gnato testa paterna merum.
 Pace bidens, vomerque vigent: at tristia duris
 Militis in tenebris occupat arma situs.
 Rusticus est lucoque vehit male sobrius ipso
 Vxorem plauistro, progeniemque domum.
 Sed Veneris tunc bella calent, scissoisque capillos
 Femina, & perfractas conquiriturque fores:
 Flet teneras subitus genas: sed victor & ipse
 Flet sibi dementes^h tam valuisse manus.
 At lasciuus Amor rixae mala verba ministrat,
 Inter & iratum lentus obrunq; sedet.
 Ah lapsus est, ferrumque, suam quis unquam puellam

Verberat:

Verberat: ^a è calo diripit ille Deos.
 Sit satis, è membris tenuem percindere vestem:
 Sit satis, ^b ornatas dissoluisse comas:
 Sit, lacrymas mouisse, satis, quater ille beatus,
 Quo tenera inato flere puella potest.
 Sed, manibus qui saeuus erit, scutumque, sudemque
 Is genat, & miti sit procul à Venere.
 At nobis pax alua veni, spicamque teneto:
 Perfluat & pomis candidus ante sinus.

ALBII TIBULLI EQVITIS

ROMANI LIBER II.

ELEGIA I.

QVISQVIS adest, ^d valeat: fruges iustra-
 mus, & agros, ^d Ioan. Gorop. fauat: 110
 Ritus ut à prisco traditus exstat auo.
 Bacche veni, dulcisque ruis è cornibus uua
 Pendeat, & spicis tempora cinge Ceres.
 Luce sacra requiescat humus, requiescat arator,
 Et graue suspenso vomere cesset opus.
 Soluite vincla iugis: nunc ad praesepia debent
 Plena coronato stare boues capite.
 Omnia sint operata Deo: non audeat vlla
 Lanificam pensis imposuisse manum.
 Vos quoque abesse procul iubeo. ^e discidite ab aris,
 Quis tulit hesterni gaudia nocte Venus.
 CASTA placent Superis: pura cum veste venite,
 Et manibus puris sumite fontis aquam.
 Ceruite, fulgentes ut eac sacer agnus ad aras,
 Vinctaque post olea candida turba comas.
 Dij patrij, purgamus agros, purgamus agrestes,
 Callenij. - aris inis, ois us age s, Vos

a S. &

b S. ornatus dissoluisse coma: al. comas:

c St. Profuatur, id est, abundet, poema fundat. al. Prasuatur

d Ioan. Gorop. fauat: 110

e S. discidite ab aris c. Cui

b M. surpio

c S. rupsioque

d S. & est. al. &

hic.

e S. pauda

f S. il est, ebrius

e uco

g S. constata

h S. exatuisse

al. conatuisse

i S. L

a St. collie

b S. sequitur

d St. ante

118

herbis. v.

e St. legendum
inspicatur, fons
sunt Falernumd S. bene dicat,
id est, laudet.insontis
e S. NERE
f S. gloria

99

Antea. v.

Vos mala denostis^a pellite limitibus.
 Neq; seges clauda messem fallacibus herbis.
 Neq; tunc car ceteris^b tardior agna lupos.
 Tunc nudus plenis confissa rusticus agris,
 Ingeret armenti grandia ligna foveo,
 Turbague venarum, saturi bona signa coloni,
 Ludet, & ex virgine exstruet^c arte casas.
 Euentura precor. vident^d ut felicibus exstis
 Significet placidos nuntia fibra Deos?
 Nunc mihi^e fumosus veteris proferte Falernos
 Consultis^f Chio soluite vinela cado.
 Vina diem celebrent, non festa luce madere
 Est rubar, errantis^g & male fere pedes.
 Sed^d bene Messallam sua quisque ad pocula dicat,
 Nomen^e & absentis singula verba sonent.
 Genis Aquitane celeberrima triumphis,
 Et magna intonsis gloria vicior ades.
 Huc ades, adstragule mihi, dum carmine nostro
 Redditur agricolis^f gratia Calitibus.
 Rura cano, turisq; Deos: his vita magistris
 Desueui querna pellere glande famem.
 Illi compositis primum docuere rigillis
 Exiguam viridi fronde operire domum.
 Illi etiam tauros primum docuisse seruntur
 Seruilium, & plastro supposituisse rotam.
 Tunc victus abire feri: tunc consilia pomis:
 Tunc bibit iriguas fertilis hortus aquas:
 Aurea tunc pressos pedibus dedit vna liquores,
 Mistaque sereno est sobria lympha mero.
 Rura ferunt messes calidi cum sideris astus
 Deponit flauas annua terra comas.
 Rure leuis verno floret apes ingerit altheo,

Compleat

Compleat vi dulcis sedula melle fauos.
 Agricola assiduo primum in sariatus arano
 Cantauit cerio rustica verba pede,
 Et satur arenti primum est modulatus auena
 Carmen, ut ornatos^a diceret ante Deos.
 Agricola & minio suffusus Bacche rubenti
 Primum inexpecta duxit ab^b ante choros.
 Huic datus à pleno memorabile munus ouilis
 Dux pecoris hircus: duxerat hircus oues.
 Rure puer verno primum de flore coronam
 Fecit, & antiquis imposuit Laribus.
 Rure etiam teneris curam exhibitura puellis
 Molle gerit tergo lucida vellus ouis.
 Hinc^c & femineus labor est, hinc pensa, coluque,
 Fusus^d & apposito pollice versat opus.
 Atque aliqua assidue texrix operata, Mineruam,
 Cantat, & à pulso rela sonat latere.
 Ipse^e quoque inter agros, interque armenta Cupido
 Natus, & indomitas dicitur inter equas.
 Illic^f indocto primum se exercuit arcu.
 Hei mihi quam doctas nunc habet ille manus,
 Nec pecudes, velut ante, petir: fixisse puellas
 Gestit, & audaces pendomuisse viros.
 Hic iuueni detraxit opes: hic dicere iussit
 Limen ad vrate verba pudenda senem.
 Hoc duce custodes furrim transgressa iocentes
 Ad iuuenem tenebris sola puella venit:
 Et pedibus pratentat iter, suspensa timore,
 Explorat cecas cui manus ante vias.
 Ah miseri, quos hic graniter Deus urget: at ille
 Felix, cui placidus lentis afflat Amor.
 Sancte veni dapibus festis, sed pone sagittas,

Laribus

Biferon.

a Ita Mur. non
duces.b Sic Mur. non
ante.c Ita Mur. Stat.
duces.d ubi dicitur
v. m. f. 2. 3. 1.e S. forte, inde-
dus.f S. forte, inde-
dus.g S. forte, inde-
dus.h S. forte, inde-
dus.i S. forte, inde-
dus.j S. forte, inde-
dus.k S. forte, inde-
dus.l S. forte, inde-
dus.m S. forte, inde-
dus.n S. forte, inde-
dus.o S. forte, inde-
dus.p S. forte, inde-
dus.q S. forte, inde-
dus.r S. forte, inde-
dus.s S. forte, inde-
dus.t S. forte, inde-
dus.u S. forte, inde-
dus.v S. forte, inde-
dus.w S. forte, inde-
dus.x S. forte, inde-
dus.y S. forte, inde-
dus.z S. forte, inde-
dus.

procul. v. 96

Martial. par. 1. 4
Apuleij

a S. nam

b S. nigri. sal.
fusca

Accidit

107

d S. adste Genus
e S. mollia
f S. pura

g Crinithe, al.
Cherinthe, al. Che
vino. S. Cornice

h S. reptabilibus

natalibus

natalis et pindarus, in par. 1. 4. v. 107
in libro et, ubi dicitur, in par. 1. 4. v. 107

Et procul ardetes hinc precor abde faces.
Vos celebrem cantate Deum, pecorigue vocate
Voce, palam pecori, clam sibi quisque vocat:
Aut etiam sibi quisque palam: nam turba iocosa
Obstrepit, & Phrygio tibia curua sono.
Ludre: iam nox iungit equos, currumque sequuntur
Matris lascivo sidera fulua choro:
Postque venit tacitus, fulvis circumdatus alis,
Somnus, & incerto somnia nigra pede.

ELEGIA II.

DICAMVS bona verba: venit natalis ad aras.
Quisquis ades, lingua, vir, mulierque faue.
Vrantur pia thura focis, vrantur adoves,
Quos tener e terra diuine mittit Arabs,
Ipse suos d Genus adsit visurus honores,
Cui decorent sanctas e florea serua comas. 99
Illius f puro distillent tempora nardo,
Atque satui libo sit, niadeatque mero.
Annuat g Cherinte tibi quodcumque rogabis.
En age quid cessat? ammittit ille, roga.
Auguror, uxoris fidos optabis amores.
Iam reor hoc ipso edidisse Deos.
Nec tibi malueris, totum quecumque per orbem.
Fortis arat valido rusticus arua boue:
Nec tibi gemmarum quidquam felicitibus vnais
Nascitur, Eoi qua maris vnda rubet.
Vota cadunt, vinam h strepitantibus aduolet alis,
Flanque coniugio vincula portet Amor.
Vincula que maneant semper, dum tarda senectus
Inducat rugas, inficiatque comas.
Huc veniat natalis aus, prolemque mimi seret,
Ludat & ante tuos turba nouella pedes.

ELE

ELEGIA III.

RURA tenent Cornute meam, villoaque puellam.
Ferreus est a cheu quisquis in urbe manet.
Ipsa Venus b lato iam tunc migravit in agros,
Verbaque aratoris rustica c dicit Amor.
O ego cum d dominam adspicerem, quam fortiter illic
Verfarem e valido pingue bidente solum,
Agricolaque modo curuum sectarer ararum,
Dum subigunt steriles arua f serenda boues.
Nec querecer, quod Sol graciles excurreret aruis,
Laderet aut teneras pustula rupta manus.
Pauit g Admeti tauros formosus Apollo,
Nec cithara, intonse profuauitque comae:
Nec potuit curas sanare salubribus herbis.
Quidquid erat medica vicerat aruis Amor.
Ipse Deus solitus stabulis h expellere vaccas, 99
Et potum pastas ducere fluminibus, i
Et misere nouo docuisse coagula lacte, i
Lactem g mistis obriguisse liquor. i
Tunc fistella leui detexta est vimine iunci,
Raraque per nexu est via facta serori
Ah quoties, illo vitulum gestante per agros, i
Dicitur occurrens erubuisse seror. i
Ah quoties ausa, caneret dum valle sub alta, i
Rumpere iugum carmina docta boues.
Sape duces trepidis petiere oracula rebus:
Venit g a templis imita turba domum.
Sape horrere sacros doluit Latona capillos,
Quos admirata est ipsa nouerca prius.
Quisquis inornatumque caput, crinesque solutos
Adspiceret, Phæbi querecer ille comam.
Delos ubi nunc Phæberia est, ubi Delphica Pytho?
Nempe

a S. heu heu
b M. letor
c S. misere
d St. adspicerem
e S. calido

f S. colenda

g S. depellere
h M. veritas
i Aurispa.
construere prius. v.

h S. a. al. 0

i S. a. al. 0

Pytho Phoci-
dis ad Parnat-
um Guiras,
Apollinis oracu-
lo clara. Vide
Parhastij Com-
ment. in Claudi-
de rapu Proce-
pink.

Nempe Amor in parva te iube, esse casa.

Felices olim, Veneri cum ferui aperire
Seruire aeternis non puduisse Deos.

Fabula nunc ille est, sed cui^a sua cura^a puella
Fabula sit, manu^b quam sine amore Deus.

At tu quisquis is es, cui iusti fronte Cupido
Imperat, nostra fini tua castra domo.

Ferrea non Venerem, sed praedam secula laudant,
Praeda tamen multis est^a adoperta malis.

Praeda feras acies^a cinxit discordibus armis:
Hinc^c cruor, hinc caedes, mors propiorque venit.

Praeda vago iustis geminare pericula ponto,
Bellica cum dubijs rostra dedit rabijs.

Predator cupit immensas^b obsidere campos,
Vt^b multo innumeram ingere pascat ouem.

Cui lapis externus tura est: vrbisque^b tumultu,
Pontatus validis^b multa columna iugis.

Claudit^c & indomitum moles mare, h^c lentus vt intra
Negligat hibernas pisces a desse minas.

At tibi laeta trahant Sannie conuiuia festa,
Fictaque Camana lubrica terra vota.

Eheu diuitibus video gaudere puellas:
Iam veniant praeda, si Venus optat opes:

Vt mea luxuria Nemesis sinat, utique per urbem
Incedat donis conspicienda meis.

Illa gerat vestes tenues, quam femina^m Cera
Texuit, auratas disposuque vias.

Illi sint comites iusti, quos in aera torret,
Sulis^c & admotis inficit ignis equis.

Illi selectos certum praebere colores
Africa puniceum, purpureumque Tyros.

Nota loquor regnum ipse tener, quem saepe coegit
Barbaras

pacem. v. A.
c. M. Ita Muret.
non, operata V.
d. S. iustis: Mur.
cingit
o. S. furor.
mors propiorque
f. Sic Mur. non.
obsidere. V.
g. St. mulatuna
mera ingere pas-
cat oue. f. r. m. m.
h. St. legendum.
sumulus.
i. S. mille.
h. S. forte, inus.
ritus, sed lenus.
securus
h. Hen hen
o. i. m. v.
m. S. Cera
f. S. forte V.
g. S. forte remit-
tat.
h. Stat. rris.

cum tribuit da bier bellica postea rali. que. v. Barbaras
v. A.

Barbara gylosa fere catasta pedes.
At tibi dura seges, Nemesim, qui abducis ab urbe,
Perfoluat nulla semina terra sate.

Et tu Bacche tener, iucunda consistit vna,
Tu quoque deuotos Bacche relinque lacus.

Haud impune licet formosas tristibus agris
Abdere. non tanti sunt tua musta pater.

O valeant fruges; ne sint modo rure puella,
Glans alat, & prisco more bibantur aque.

Glans aluit veteres, & passim semper amarunt.
Quid nocuit, sulcos non habuisse satos?

Tum, quibus adspirabat Amor, praebat aperit
Mitis in umbrosa gaudia valle Venus.

Nullus erat custos, nulla exclusura dolentes
Ianua. si fas est, mos precor ille redi.

Ah pereant artes, & mollia tura colendi,
Cura c. Sta. A.

Quam veteri peragrantes more puella
Horrida villosa corpora veste tegant.

Nunc, si clausa mea est, si copia rara videndi,
Heu miserum, laxam quid iuuat esse togam?

Ducite ad imperium domina sulcabitur agros:
Non ego me vinclis, verbibusque nego.

ELEGIA IIII.

Si c. mihi seruitium video, dominam que paratam,
Iam mihi libertas illa paterna vale.

Seruitium sed triste datur, teneorque catenis,
Et nunquam misero vincula remittit Amor.

Et, seu quid merui, seu quid peccauimus, vtor.
Vtor, io remoue seua puella facies.

O ego, ne possim tales sentire dolores,
Quam mallem in gelidis montibus esse lapis,

H Stato

bisatos. v.
a Muretus, quod
non quae.

b. S. Quis detur,

d. Hic versus ma-
le huc inculca-
tus. Vide Statij
Comment.

c. S. Hic

f. S. forte V.
g. S. forte remit-
tat.
h. Stat. rris.

Stare vel insanis cautes obnoxia ventis,
 Naufragam quam vasti tunderet unda maris.
 Nunc & amara dies, & noctis amarior umbra est.
 Omnia nam tristi tempora felle madent.
 Nec profunt elegi, nec carminis auctor Apollo.
 Illa caua pretium flagitat usque manu.
 Ite procul Musæ, si^b non prodestis amanti.
 Non ego vos, ut sint bella canenda, colo.
 Nec refero Solisque vias, & qualis, ut orbem
 Compleuit, vestis Luna^d recurat equis.
 Ad dominam faciles aditus per carmina quero.
 Ite procul Musæ, si nihil ista valent.
 At mihi per eadem, & facinus sunt dona paranda,
 Ne iaceam clausam stebilis ante domum.
 Aut rapiam suspensa^d sacris insignia fanis.
 Sed Venus ante alios est violanda mihi.
 Illa malum facinus suadet, dominamque rapacem
 Dat mihi, sacriligas sentiat illa manus.
 O pereat quicumque legi^e viridesque^e smaragdus,
 Et nuceam Tyrio murice tingit ouem.
 Hic dat auaritiæ^h caussas, & Cæa puellis
 Vestis, & è rubro lucida concha mari.
 Hæc fecere malas: hinc clauem ianuaⁱ sensit,
 Et cæpit custos liminis esse canis.
 Sed pretium si grande feras, custodia victa est,
 Nec prohibent claues, & canis ipse tacet.
 Heu quicumque dedit formam celestis auare,
 Quale bonum multis atulit^k ipse malis.
 Hinc stertus, rixæque sonant: hæc denique caussa
 Fecit, ut insanis hic Deus esset Amor.
 At tibi, quæ pretio^l victos excludis amantes,
 Eripiant parvas venus, & ignis opes.

g S. ira

h S. nihil

c S. æquælibi vbi

d S. requiritata
recurreree S. facie
ES. facin

g S. smaragdus

h S. stimulus, &
Cæai Ita Muret. non
sensit,

k S. ite

l S. victos

Quin

Quin tuæ tunc inuenes spectent incendia leri,
 Nec quisquam flama sedulus addat aquam:
 Sen^a veniet tibi mors, neque erit, qui luceat, vltus,
 Nec qui det mæstas munus in exsequias:
 At bona, quæ nec auara fuit, centum licet annos
 Vixerit, ardentem flebitur ante rogam.
 Atque aliquis senior, veteres veneratus amores,
 Annua constructo ferta dabit tumulo,
 Et, bene, discedens dicit, placideque quiescas,
 Terraque secure sit super ossa leuis.
 Vera quidem moneo. sed profunt quid mihi vera?
 Illius est nobis lege colendus Amor.
 Quin etiam scilites iubeat si vendere auitas,
 Ire sub imperium, sub triumphumque Laves.
 Quidquid habet Circe, quidquid Medea venent,
 Quidquid & herbarum Thesala terra venent,
 Et quod, ubi indomitis gregibus Venus afflat amores,
 Hippomanes^b cupida stillat ab inguine eque.
 Si modo me placido videat Nemesis mea vultus,
 Mille alias herbas misceat illa, bibam.

ELEGIA V.

PHOEBE fave, nonus ingreditur tua tæpla sacerdos,
 Huc agè cum cithara, carminibusque veni.
 Nunc te vocales impellere pollice chordas,
 Nunc precor ad laudes steterere verba meas.
 Ipse triumphali demittens tempora lauro,
 Dum cumulant aras, ad tua^c sacra veni:
 Sed nitidus, pulcèrque veni, nunc indue vestem
 Sepositam, longas nunc bene pectè comas,
 Qualem te^d memorant, Saturno rege fugato,
 Victori laudes concinnisse Ioui.
 Tu procul euentum vides: tibi deditur augur

H 2

a S. veniet: al.
venit

sit

V

melius
g. exist. v. l. p. in.b id est, libidinis
incaute

c M. temple

d S. referunt.

Job. v.
he. b. itar. n. m. p. y.
o. p. p. p. c. o. n. v. n. i.

Scit bene, quid fati provida cantet avis.
 Tughe regis sortes: per te praesentia haussere,
 Lubrica signavit cum Deus exstia notis.
 Te duce Romanos nunquam frustrata Sibylla est,
 Abdita quae senis fata canit pedibus.
 Phoebe sacras Messallinum sine tangere chartas
 Vatis, & ipse precor, quod canat illa, doce.
 Haec dedit Aeneae sortes, postquam ille parentem
 Dicitur, & captos fusi misisse Lares,
 Haec fore credebat Romam, cum maestus ab alto
 Ilion, ardentes respiceretque Deos.

a S. est, in veteribus multis non erat.

b Sid est, portasse. r. r. p. c S. legendum, Nec, non, h. e.

d Sic Muret. alij formenerat: alij formenerat.

e S. vmbra, gal. ymor, h. e. p. l. a. m. p. l. e. s. s. s. a. t. a. l. f. a. t. i. a.

g S. pulsa Propert. h S. dicit. i S. magistra.

k Sextam Statius facit elegiam, omnium veterum librorum fide fecutus. Murcius enim superiorib. eouenerit.

Romulus eterna non dum fundauerat urbis
 Mœnia, consorti non habitanda Remo.
 Sed tunc pascebant herbosa palatia vacca,
 Et stabant humiles in lauis arce caele.
 Lacte madens illic suberat Pan illicis
 Et facta agresti lignea falce Pales,
 Pendebatque vagi pastoris in arbore votum
 Garmila siluestri fistula facta Deo:
 Fistula, cui semper decrevit arundinis ordo:
 Nam calamus cera iungitur usque minor.
 At, quae Velabrum regio patet, ne solebat
 Exiguus & pulla per vada linter aqua
 Illa saepe greges diti placitura magistro,
 Ad iuuenem festa est vecta puella die.
 Cum qua fecundi redierunt munera ruris,
 Casus, & nivea candidus agnus ouis.

ELEGIA VI.
 IMPIGER Aeneae voluitans frater Amoris,
 Troica qui profugis sacra vehis ratibus,
 Iam tibi Laevrentes asignant lupineragos,
 Iam vocat errantes hospita terra Lares.

Ilis

Illic sanctus eris, cum te veneranda Nuntici
 Vnda Deum calo miserum indigerem.
 Ecce super festas voluit Victoria puppes:
 Tandem ad Troianos Diua superba venit.
 Ecce mihi lucent Rutulus incendiis castris.
 Iam tibi praedico Barbare Turne necem,
 Ante oculos Laevens castrum, murusque Lauini est,
 Albaeque ab Ascantio condita longa duce.
 Te quoque iam video, Marti placitura sacerdos
 Ilia, Vestales deseruisse focos,
 Concubitusque tuos furrim, vitrasque iacentes,
 Et cupidi ad ripas arma relicta Dei.
 Carpite nunc tauri de septem montibus herbas,
 Dum laeet: hic magna, nam locus urbis erit.
 Roma tuum nomen teris fatale regendis,
 Quae sua de celo prospicit arua Ceres,
 Quaque patens ortus, & quae fluitantibus undis
 Solis anhelantes abluunt annis equos.
 Troia quidem tunc se mirabitur, & sibi dicit,
 Vos bene tam longam consulsisse viam.
 Vera cano: sic usque sacras innocua lauros
 Vescar, & aeternum sit mihi virginitas.
 Haec cecinit vates, & te sibi Phoebe vocavit,
 lactavit susas, & caput ante comas.
 Quidquid Amalthea, quidquid Miarpesta dixit,
 Herophile Phoebo grata quod admonuit,
 Quasque Albana sacras Tibervis per flumina sortes
 Portarit, sicco perlueritque sinu.
 Haec fore dixerunt belli mala signa cometen,
 Multus ut in terras deplueritque lapis, et in terra
 Atque tubas, atque arma ferunt strepitantia calo
 Audna, & incos praecinnisse fugam.

a S. volitans

b S. id est Latine castris. v.

c S. iam v. d. S. Quae e. S. forte, Non f. S. Lauens accufandi casti.

g à Marpeffor quae, teste Pausania in Phocis, fuit civitas in Ida. Statius legendum dicit.

Marpeffia, à Marineffo agri Troiani vico.

h lego Herophile alii, Trophile: alii, Herophiles alii, Eryphile.

i tra Turneb. lib. x t. cap. x v r. Lud. Brasficamus verò Comen in Nutricium Politiari, Tibaris legit Albana autè flumina Aeniæ intelligit. Nò est de Tiberi intelligendum.

k M. perlueritque rectè

l S. Mare. m S. Placimus n S. crepitantia

Albana H 3 Ipsum
 long. Spiat. Callim. in p. 115
 Nec. de Spiat. in p. 115

Ipsi sunt etiam defectum luminis vidit
 Iungere pallentes nubilus annus equos,
 Et simulacra Deum lacrymas fuisse repentes,
 Fatigue vocales pramonuisse boues.
 Hac fuerant olim: sed tu iam mitis Apollo
 Prodigia indomitis merge sub aequoribus:
 *Et succensa sacris crepitet bene laurea flammis,
 Omine quo felix, & sacer annus^b est.
 Laurus ubi bona signa dedit, gaudete coloni,
 Distendet spicis horrea plena Ceres.
 Oblitus & musto feriet pede rusticus uvas,
 Dolia dum, magni deficientque lacus.
 At madidus Baccho sua festa^c Parilia pastor
 Concinet, à stabulis tunc procul este lupi.
 Ille leuis stipulae sollennes potus aceruos
 Accendet, flamas transilietque sacras.
 Et fetus matrona dabit, gnatusque parentis
 Ostula^d compressis auribus eripiet.
 Nec tadebit animum paruo aduigilare nepoti,
 Balbaque cum puero dicere verba senem.
 Tunc operata Deo pubes discumbet in herba,
 Arboris antiqua qua leuis umbra cader.
 Aut è veste sacris tendens umbracula feris
 Vinceta coronatus stabit & ipse calix.
^fAt sibi quisque daptes, & festas existret alie^{at v3}
 Cestribus mensas, cestribusque torum.
 Ingeret hic potus iuuenem maledicta puella,
 Postmodo qua votis irrita facta velit.
^gNam ferus ille sua, plorabit sobrius idem,
 Et se iurabit mente fuisse mala.
 Pace tua, ^hpercam arcus, pereantque sagitta
 Phœbe, modo in terris eret inermis Amor.

a S. Dece.

* S. Ve

b S. eris

c Vide Victorium Afrum alij
Paliliad Gyraldus dialogismo 1x. com-
prensio. rca. d.

111 v.

sua. v.

e S. 108

f. An

g S. Tam

h S. perantique

Ars bona, sed postquam sumis sibi tela Cupido,
^aHei mihi quam multis aris dedit illa malum,
^bEt mihi precipue, taceo cum saucius annui,
 Et fauco morbo, cum inuas ipse dolor.
^cVixque cano Nemesim, sine qua versus mihi nullus
 Verba potest, iustos aut reperire pedes.
 At tu (nam Diuum seruat tutela poetas)
 Premeo, vati parce puella sacro.
 Vt Messallinum celebrem, cum premia belli,
 Ante suos currus oppida victa feret,
 Ipse gerens laurus, lauro denictus agresti,
 Miles id magna voce triumphus canet.
^dTunc Messalla meus pia det spectacula iurbe,
 Et plaudat curru pretereunte pater.
 Annue: sic tibi sum intonsi Phœbe capilli,
 Sic tua perpetuo sit tibi casta soror.

ELEGIA VII.

CASTRA Macer sequitur, tenero quid fiet Amori?
 Sit comes, & collo foriter arma^k gerat.
 Et seu longa virum terra via, seu vaga docent
 AEquora, cum telis ad latius^m ire voler;
 Vre puer quæso, tua qui ferus otia liquit,
ⁿAtque iterum cronemⁿ sub tua signa voca.
 Quod si militibus^o parces, erit hic quoque miles
 Ipse, Plebem galea qui sibi^p potest aquam;
 Castra peto, valeatque Venus, valeantque puella.
 Et mihi sunt vires, & mihi facta tuba est.
 Magna loquor, sed magnifice mihi magna^r locuto
 Excitium clausa fontia verba foras.
 Inani quoties, reditum ad limina nunquam.
 Cum bene iuravi, pes tamen ipse redit.
 Acer Amor fractus urinam tua tela sagittas,

a S. Hen. heg.

b S. At. pacco.

c S. id est, indula

geo dolori.

d S. forte dum.

e S. Vqua v. 59.

f S. ferent: al. ge-
ret: al. gerens

g S. canat.

h S. Tam

i S. parent.

k S. ferat.

l S. mala

m Muret. ille, te-

gendum centes.

n S. Et verum

o S. parcia, cronem v.

p S. tui

q S. perita. v.

* M. gata

s S. loquent.

a Muret. Si licet,
legedum putat.
b S. forte dura

Scilicet exstinctas adspiciamque faces.
Tu miserum torques, tu me mihi^b dura precari
Cogis, & insana mente nefanda loqui.

Finiam m. v. l. A.
Ich. m. v. l. A.

a S. & fore cras
semper ait melius.
al. & semper cras
fore ait melius.

Iam mala finissem letho: sed credula vitam
Spes fouet, & melius cras fore, semper ait.
S P E S alit agricolis: spes sulcis credit aratis
Semina, quae magno fenore reddat ager.

Alm
quisquis
1505-112

Hae laqueo volucres, haec caprat arundine pisces,
Cum tenues hamos abdedit ante cibum.
Spes etiam valida solatur compede vinculum:
Cruera sonant ferro, sed canit inter opus.
Spes facilem Nemesim sponderi mihi, sed negat illa.
Hei mihi, ne vincas dura puella^d Deam.

a S. bella
*6. id est, spem.

Parce, per immatura tua precor ossa sororis,
Sic bene sub tenera parua quiescat humo.
Illa mihi sancta est, illius dona sepulcro,
Et madefacta meis ferta feram lacrymis.
Illius ad tumulum^c fugiam, supplexque sedebo,
Et mea cum muto fata quera cinere.

e S. id est, confu-
giam.

f S. id est, cultore.
g S. lena,
h S. mona.

Non feret usque suum te propter stercer clientem.
Illius, ut, verbis sis mihi^b dura, vero.
Ne tibi neglecti mittant mala somnia Manes,
Mastaque sopita ster soror ante torum.

i Desere.

Qua^lus ab excelsa preceps delapsa fenestra
Venit ad infernos sanguinolenta lacus.
Desino, ne domina luctus renouentur acerbi,
Non ego sum tanti, placet ut illa semel.

k S. id est, fauet.
l Sic Muretus,
non Phryne.

Nec lacrymis oculis dignus est sedare loquaces.
Lena nocet nobis: ipsa puella^b bona est.
Lena vetat miserum Phryne, firmitaque tabellas
Oculo portans itaque, rectitue sinus.
Saepe ego cum domina dulces a limine dero

Agno-

Agnosco voces, hac negat esse domi.
Saepe tibi nox^a promissa mihi est: languere puellam
Nuntiat, aut aliquas extimuisse minas.
Tunc morior curis: tunc mens^b mea perdit a fingit,
Quis ve meam teneat, quot teneatue modis.
Tunc tibi lena precor dirus. satis anxia viuas,
Mouerit è votis pars quotacunque Deos.

a S. mihi promissa

b S. vobis

ALBII TIBULLI EQVITIS

ROMANI LIBER III.

ELEGIA I.

MARTIS Romani feste venere Kalenda.
Exoriens nostris hic fuit annus aus.
Et vaga nunc certa discunt vndique popa,
Perque vris vrbis muneris, perque domos.
Dicite Pierides, quoniam donetur honore
Seu mea, seu fallor, cara Neera tamen.
Carmine formosa, pretio capiuntur auara:
Gaudet, ut digna est, vestibus illa^a tuis.
Lutea sed niueum inmoluat membrana libellum,
Pumicet, & canas tondeat ante comas:
Summaque^c pratexat tenuis fastigia charta,
Indicet ut nomen litera facta ruum:
Atque inter geminas pingantur cornua frontes.
Sic etenim comitum muttere oportet opus.
Per vos auctores huius mihi carminis oro,
Castaliamque umbram, Pierisque lacus,
Ite domum, cultumque illi donate libellum,
Sicut erit, nullus desinat inde color.
Illa mihi^b referat, si nostri magna cura est,
An minor, an toto pectore deciderim.

c Ita Muret. non,
mei.
d S. Punicet,
M. Punicet
e S. pratexat

f S. ioraz
g S. i. feret
h S. Manam

H 5

Sed

S. Merita longa

Sed primum Nympham largam donate salute,
Atque hac submisso dicite verba sono.

Hec tibi vir quondam, nunc frater, casta Neera,
Mittit, & accipias munera parua rogat.

Teque suis iurat caram magis esse medullis,
Sive sibi coniux, sive futura soror.

Sed potius coniux: huius spem nominis illi
Auferet extincto pallida Ditis aqua.

ELEGIA II.

Q U I D primum caram iuueni, carumque puellae
Eripuit iuuenem, ferreus ille fuit.

Durus & ille fuit, qui tantum fere dolorem,
Vivere & crepta coniuge qui potuit.

Non ego firmus in hoc: non haec patientia nostrae
Ingenio. FRANGIT fortia corda dolor.

Nec mihi vera loqui pudor est, vitaeque fateri
Tot mala perpesse, tot superesse meae.

Ergo ego cum tenuem fuero mutatus in umbram,
Candidaque ossa super nigra fauilla reget,

Ante meum veniat longos in comita capillos,
Et fleat ante meum mesta Neera rogam.

Sed veniat cara matris comitata dolore:
Mereat hac genero, mereat illa viro.

Præfate ante meos Manas, animamque precate,
Persuadeque piæ antè liquore manus.

Pars que sola mei superabit corporis ossa
Incincta nigra candida veste legant,

Et primum auroso spargant collecta Lyæo,
Mox etiam nino fundere lacte parent.

Post hac carbases humorem tollere velis,
Atque in marmorea ponere sicca domo.

Illic, quas mittit diues Panthana merces,
Eoique

h S. legens,
i S. spargent
k S. persusa

l S. alij, venis
alij, vitæ,

Ubiq. post. Exp. dicitur, qd. qd. corp. post. sed. volu. p. p. p.

Eoique Arabes, diues & Assyria.

Et nostri memores lacrymae fundantur eodem,

Sic ego componi versus in ossa velim.

Sed tristem mortis demonstrat littera causam,

Atque hac in celebri carmina fronte notet.

Lygdamus hic situs est, dolor huic, & cura Neera
Coniugis crepta causa perire fuit.

ELEGIA III.

Q U I D prodest calum votis implese Neera?
Blandaque cum multa thura dedisse prece?

Non ut marmorei prodiret limine tecti
Insignis clara, conspicuusque domo,

Aut ut multa mei renouarent iugera tauri,
Et magnas messes terra benigna daret:

Sed tecum ut longa sociarem gaudia vita,
Inque tuo caderet nostra senectia sinu:

Tunc cum permensus defunctus tempore lucis
Nudus Lethæa cogerere ire rate.

Nam graue quid prodest pondus mihi diuicis auri,
Atque si findant pinguis mille bonos?

Quid ve domus prodest Phrygiis innixa columnis,
Tenare siue tuis, siue Caristis tuis?

Et nemora in domiciliis sacros imitantia lucos,
Aurataque trabes, marmoreumque solum?

Quid hinc in Erythraeo legitur que litore concha,
Tinctaque Sidonio murice lana iuuat?

Et que pretereâ populis miratur in illis,
Inuida que falso pluvina vulgus amat.

NON OPIBUS menses homini, curaque lenantur:
Nam Fortuna sua tempora lege regit.

Est mihi paupertas tecum inuicula Neera.

Quid prodest mihi pondus aurum diuicis auri? V. A.

a S. pinguis

b S. carmen

c S. causam

d S. causa v. 143

e S. talis

f S. sociarem id est, ut me tecum longa vita sociarem.

g S. tempora h Tam cum permensus deo sanctus tempora i pondus prodest

k Inuida k S. forte Inuides

l S. hominum

^a At sine te regum munera nulla volo.
 O niveam, quae te poterit mihi reddere, lucem,
 O mihi felicem terque, quaterque diem.
 At si pro dulci reditu, quaecumque videntur,
 Audiat aversa non meus ante Deus:
 Nec me regna^b inuenit, nec Lydius aurifer annis,
 Nec quas terrarum sustinet orbis opes.
 Hac alij cupiant: liceat mihi paupere cultu
 Securo cara coniuge posse frui.

Adsis, & timidis faueas Saturnia votis,
 Et faueas concha Cypria vecta tua.
 Aut, si fata negant reditum, tristisque sorores,
 Stamina quae ducunt, quaeque futura neunt,
 Me vocet in vastos annes, nigranque paludem
 Diues in ignava luidis Orcus aqua.

ELEGIA III.

DI meliora ferant, nec sint in somnia vera,
 Quae tulit hesterna pessima nocte quies.
 Ite procul vani, falsumque auerite visum,
 Desinite in votis querere velle fidem.
 Diui vera moent: venturae nuntia fortis,
 Vera moent Tuscis exstia probata viris.
 Somnia fallaci ludunt temeraria nocte,
 Et pauidas mentes falsa timere iubent.

At natum in curas hominum genus, omnia noctis
 Fate pro placent, & saliente sale.
 Et tamen, ut cunque est, sine illi vera^c monenti,
 Mendaci somno credere sine volent.
 Efficiat vanos noctis Lucina timores,
 Et frustra immeritum perituisse velis.
 Si mea nec turpi mens est obnoxia facto,
 Nec lesit magnos impia lingua Deos.

^a Lam nox aethereum nigrib^b mensa quadrigis
 Mundum caute lauerat amne rotas.
 Nec me sopierat miri Deus vitilis ager
 Somnus. sollicitas deficit ante domos.
 Tandem, cum summo Phœbus proflexit ab ortu,
 Pressit languentis lumina^d sera quies.
 Hic inuenis casta redimus tempora lauro
 Est visus nostra ponere sede pedem.
 Non illo quidquam formosius vlla priorum
 Aetas, humanum nec^e videt illud opus.

Inon si crines longa ceruice stuebant,
 Spinabat Tyrio^f myrthea rore coma.
 Candor erat, qualem praefert Latonia Luna,
 Et color in niveo corpore purpureus.
 Vt inueni primam virgo deducta marito,
 Inscitur teneris ore rubente genas.
 Vt cui contextum amarantibus alba puellae

Lilia; & autumno candida mala rubent.
 Ima videbatur talis illudere palla.
 Namque hac in nitido corpore vestis erat.
 Anis opus rare, fulgens estudine, & auro
 Pendebat laua garrula parte lyra.
 Hanc primum veniens plectro modulatus eburno,
 Felices cantus ore sonante dedit.

Sed postquam fuerant digiti cum voce locuti,
 Edidit hæc tristi dulcia verba^h modo.
 Salue cura Deum, casto nam rite poëta,
 Phœbusque, & Bacchus, Pieridesque fauent.
 Sed proles Semeles Bacchus, doctaque sorores
 Dicere non norunt, quid ferat hora sequens.
 At mihi fatorum leges, auique futuri
 Euentura pater posse videre dedit.

^a Vide Cant. nouarii lect. lib. 1. cap. xviii. b sic Muret. non, emersa, vel dimersa. c s. forma d s. f. g. h

e s. fait

f Ita Georg. Fabricius in Ca. Fig. in Terentij Adolph. Act. Sc. n. non. Sillaber. g sic Muret. non, uerita.

h s. f. g. h

i uicium v.

Quarto

a S. m. i. p. r.

Quare, ego que dico non fallax, accipe, vates,

quid v. Quodque Deus vero Cynthiae ore ferat.

Tantum cara tibi, quantum nec filia matri,

Quantum nec cupido bella puella viro,

Pro qua sollicitas caelestia Numina votis,

Quae tibi securos non fuit ne dies,

Et, cum te fuso somnus velavit amictu,

Vanum nocturnis fallit imaginibus.

Carminibus celebrata tuis formosa Neera

Alterius manu esse puella viri:

Diversaque^b suas agitat mens^a anxias curas,

Nec gaudet casta nupta Neera domino.

^d Ah crudele genus, nec fidum femina nomen:^a Ah pereat, didicit fallere si qua virum.

Sed flecti poterit, mens est mutabilis illa:

Tu modo cum multa brachia tende side.

Sanus amor docuit dominae fera^b verba minantis:

Sanus amor docuit verbera posse pati.

Me quondam Admeti^b nivesse pauisse iuvencae,Non est in vanum fabula^b ficta iocum.

Tunc ego nec cithara poteram gaudere sonora,

Nec similes chordis reddere voce sonos,

Sed perlucenti cantus meditar ab aena,

Ille ego Latone filius, atque Iouis.

Nescis quid sit amor iuvenis, si fere recusas

Immerito dominam, coniugiumque ferum.

Ergo ne dubita blandas adhibere querelas,

VINCUNT VR molli pectora dura prece.

Quod si vera canunt sacris oracula templis,

Hoc illi nostro nomine dicta refer.

Hoc tibi coniugium promittit Delus ipse

Felix hoc alium desine velle virum.

k sic Muret. n. 6.
S. a. i. q. n. e.

de validis bonorum laboribus. C. C.

laucant. si dum solentur. in conditione conuicta. plant.
 duo res recte vocantur mibia. mibia. mibia. mibia.
 Tibullus nam mibia vocem posco. promitte bonorum

Dixit, & ignauus desluxit corpore somnus.

Ah ego ne possim tanta videre mala.

^a Nec tibi crediderim votis contrari a vota,

Nec tantum crimen pectore inesse tuo.

Nam te nec vasti genuerunt aquora ponti,

Nec flammam voluens ore Chimera fero.

Nec^b canis anguinea redimitur terga catena,

Cui tres sunt linguae, tergeminumque caput,

Scyllaque virginem canibus^b submissa figuram;

Nec te conceptam sana leena iulit.

Barbara nec Scythia tellus, horrendaeque Syrtis,

Sed culta, & diris non habitanda domus,

Et longe ante alias omnes mitissima mater,

Iisque pater, quo non alter amabilior.

Hac Deus in melius crudelia somnia vertat,

Et iubeat tepidos irrita ferre Notos.

ELEGIA V.

^d VO s tenet Etruscis manat quae fontibus unda,

Unda sub aestium non adeunda canem,

Nunc autem sacris Baiaurum maxima lymphis,

Cum se persepuro tere remittit^b humis.

At mihi Persephone nigram denuntiat horam.

Immerito iuveni parce nocere Dea.

Non ego tentavi nulli temeranda Deorum

Auda: laudande sacra docere Dea:

Nec mea mortiferis infecti pocula succis

Dextera; nec cuiquam certa venena dedit:

Nec nos^b sacrilegos templis admoimus ignes,

Nec cor sollicitam facta nefanda meum.

Nec nos insanae meditantes iurgia linguae

Impia in aduersos solimus ora Deos.

Et nondum cani nigros laesere capillos,

Nec nos sacrilegi templis admoimus ergo. 86

a S. Non ego

b S. eusanguinea

c Liber Tibulli
cum Comment.
Bernardini Ve-
ronensis, subri-
na, S. iuncta

impid. v.

d sic Muret. n. 6.
Nor.
c S. magnibus
f S. iunctag S. non iugram
h iesta
i Sic Muret. non.
dedit.k S. purat le-
gendum, sacri-
legi. al. sacrilegi
templis admoimus
mno agros: al.
sacrilegos agros
S. m. i. p. r.

Nec venit tardo curua senecta pede.
 Nat'alem primò nostrum videre parentes,
 Cum cecidit fatò Consul uterque pari.
 Quid fraudare iuuat vitam crescentibus vniis,
 Et modo nata mala vellere poma manu?
 Parcite, pallentes^b Umbras quicumque tenetis,
 Duraque sortiti tercia regna Dei.
 Elysios olim liceat cognoscere campos,
 Lethæamque ratem, Cimmeriosque lacus,
 Cum mea rugosa pallebunt ora senecta,
 Et reseta in pueris tempora prisca senex.
 Atque vitinam vano nequidquam^c terreat æstu:
 Languent ter quinos sed mea membra dies.
 At vobis Tusca celebrantur Numina nymphæ,
 Et facilis lenta pellitur vnda manu.
 Viuite felices memores & viuite nostri,
 Sine erimus, seu nos fata fuisse^d velim.
 Interea nigras pecudes promittite Diis,
 Et niuei lactis pocula mista mero.

ELEGIA VI.

CANDIDE Liber ades, sic sit tibi mystica vniis,
 Sic edera semper tempora vincita^g seras.
 Ausfer & ipse meum pariter^h medicando dolorem:
 Sæpe tuo cecidit munere victus Amor.
 Care puer, madeant generoso pocula Baccho:
 Et nobis prona sunt le Falerna manu.
 Ite proculⁱ durum cura genus, ite labores.
 Tulsent hic niueis Delius alitibus.
 Vos modo proposito dulces fareatis amici,
 Nèue ne, et quisquam me duce se comitem.
 At si quis vini certamen mite^j recusat,
 Fallat eum recto cara puella dolo.

e S. m. f. r. i.

b M. & Sta. Scri-
pti libri, v. l. a. u.

e S. i. r. r. c. a. r.

d sic Muret. alii
incepte, Atq; mihi
S. At nobis: vel,
Et nobis.

e S. v. l. e. a. s.

Burmia
p. o. s. i. o.f S. cornuta: al. Sem
per sic edera car-
nua.g S. geris.
h S. legendu^l pu-
tat, medicande
i S. plena
k alitibusl Ita Muret.
Sta. Aus. v.
m S. recusat

Ite

Ille facit dites animos Deus: ille^a ferocem
 Comudit, & dô mine mist in arbitrium.
 Armenias tigres, & fuluas ille leanas
 Vicit, & indomitis mollia corda dedit.
 Hæc Amor, & maiora^b volet, sed poscite Bacchi
 Munera, quem vestrum pocula sicca iuuant?
 Conuenit ex equo, nec torrens Liber in illos,
 Qui se, quique vnâ vina iocosa colunt.
 lam venit iratus nimium, nimumque seuerus.
 Qui timet irati Numina magna, bibat.
 Quales his penas Deus hic, quantumque minetur,
 Cadmea matris præda cruenta docet.
 Sed procul à nobis hic sit timor, illaque^c si qua est,
 Quid valeat læsi, sentiat, ira Dei.
 Quid precor ah demens? ventu temeraria vota
 Aereæ & nubes diripienda ferant.
 Quamuis nulla mei superest tibi cura Neera,
 Sis felix, & sint candida fata tua.
 At nos secura reddamus tempora mensa.
 Venit post multas vana serena dies.

ELEGIA VII.

HEI MIHI difficile est imitari gaudia falsa,
 Difficile est misti fingere mente iocum.
 Nec bene mendaci risus componitur ore,
 Nec bene sollicitis ebria verba sonant.
 Quid queror infelix? turpes discedite cura.
 Odit Leneus tristia verba pater.
 Cnosia Theseæ quondam penuria linguz
 Fleuisti ignoto sola relicta mari.
 Sic cecinit pro te doctus Minoi Catullus,

I

In-

a S. feroces

b S. fuluas ille
leonesc S. valerial.
dedit,

d S. Nam

Cæc. b.
Hon. v.

qualis quantitas .cc.

3. Ac. d. Nam qualis quantitas
causo Sol. p. l. m. in. An. b. o.
e Muret. legen-
dum putat, sicca

f S. tibi

g Status septi-
mam facit: Mi-
retus superiori
annedit.

quom. m. c. a.

Hon. c. a.

Hon. c. a.

h S. loquor

Ingrati referens impia facta viri.

Vos ego nunc moneo. FELIX, quicumque dolore

Alietius discere posse carere tuo.

Nec vos aut capiant pendente brachia collo,

Aut fallat blanda sordida lingua fide.

Et si perque suos fallax iuravit ocellos,

Lunonemque suam, perque suam Venerem,

Nulla fides inerti periviria ridet amantum

Iupiter, & ventos irina ferre iubet.

Ergo quid toties fallacis verba puella

Conqueror? ite à me seria verba, precor.

Quàm vellem longas tecum requiescere noctes,

Et tecum longos perniugulare dies.

Persida, nec merito nobis inimica merenti

Persida, sed quamvis persida, cara tamen.

Naidda Bacchus amat, cessas ó lente minister?

Temperet anno sum Maria lympha merum.

Non ego, si fugiat nostra conivniua mensa

Ignotum cupiens vana puella torum,

Sollicitus repetam tota suspiria nocte,

Tu puer & liquidum fortius adde merum.

Lam dudum Tyrio madefactis tempora nardo

Debueram seris implicuisse comas.

ALBII

persida. Eurip. phoeniss.

Et dixit ubi ex teo dicitur an' ouis dicitur

as. sic

Caes. i. f. 10. C. 1.

dictum f. 10. C. 1.

et si perque suos fallax iuravit ocellos,

lunonemque suam, perque suam Venerem,

Nulla fides inerti periviria ridet amantum

Iupiter, & ventos irina ferre iubet.

Ergo quid toties fallacis verba puella

Conqueror? ite à me seria verba, precor.

qui

b S. tecum longas

Et

c S. nebis, nec ami-

ca merenti

d Muretus ma-

uult, hinc.

e Star. fortis, i

c Star. vltimum

disticho non pu-

erat esse huius loci

d. Syno

ALBII TIBULLI

EQVITIS ROMANI

LIBER IIIII.

AD MESSALLAM.

TE Messalla canam. quanquam mea cognita virtus

Terret, ut infirme valeant subsistere vines,

Incipiam tamen, ac, meritas si carmina laudes,

Deficiam, humilis tantis sum conditor actis:

Nec tua, te praeter, charis intexere quisquam

Facta queat, dictis ut non maiora super sint.

Es t nobis voluisse satis, nec munera parua

Respueris, etiam Phœbo gratissima dona

Cres tulit, & cunctis Baccho incundior hospes

Icarus, ut puro restantur sidera celo,

Erigoneque, Canisque: neget ne longior aetas.

Quin etiam Alcides Deus ascensus Olympum

Leta Molochis posuit vestigia rectis,

Parnaque celestes pacavit mica, nec illis

Semper inaurato tauris cadit hostia cornu.

Hic quoque sit gratus parvus labor, ut tibi possim

Inde alios, alioque memor componere versus.

Alter dicat opus magni mirabile mundi,

Qualis in immenso descendit aëre tellus,

Qualis & in curuum pontus confluxerit orbem,

Et vagus e terris, qua surgere nititur aër,

Coeli, & aëris.

Qualis ubi hibernum Lyciam, Xanthique saluam

De serit, et De Iano subtergunt iunctis Apollo

in hiberna, iberos, miltis, altaria circum

Crete, q. - Drosopis, frotur, ps. 14. Agast, y. f.

a S. tua.

me. v.

at. cc.

b S. tamen à mer-

ita: & incipiam

tamen, ac meritis,

f carmine

i S. praeter, v

d S. carmine. v

e Despueris

f S. Nescio, an le-

gendum sit, The-

id est, pauper

Interpres Apol-

lonii in ital. De-

tulit in

g Sic M. non,

terris. v

h S. dicitur, cc

i S. desiderit: al. ca

in immensa des-

cederet aëra

a S. Hinc

ignibus. v.

b S. Et

c S. vouemur. v. cc

d S. nec ratio mihi

pondere: al. car-

mine. cc

e S. superant

t S. forte, quia

quaq. index. cc

g S. futuro.

h S. iusta

i S. chartisue. v.

nam quis tr. cc

hic hic. cc.

k S. sargit

S. verumque

m S. diuisi

a Huic & contextus passim suat igneus aether,
 Pendentiq; super claudantur ut omnia calo.
 b At quodcumque mea poterunt audere Camena,
 Seu tibi par poterunt, seu, quod spes abnuuit, vltra,
 Sive minus, certeque canent minus, omne^q mouemus
 Hoc tibi, ne tanto careat mihi nomine charta.
 Nam, quanquam antiqua gentis^q superem tibi laudes,
 Non tua maiorum contenta est gloria fama,
 Nec queris, quid qua index sub imagine dicat,
 Sed generis proficos contentas vincere honores,
 Quam tibi maiores, maius decus ipse^q futurus.
 At tua non titulus capiet sub nomine facta,
 Aeterno sed erunt tibi magna volumina versu,
 Conuenientque tuas cupiam componere laudes
 Vndiq; quique canent^q victo pede, quique soluto.
 Quis potius, certamen erit, sim victor in illis,
 Vt nostrum tantis inscribam nomen in actis.
 Quisque tibi maiora gerit^q castrisue, foroues,
 Nec tamen hinc, aut hinc, tibi laus maiorue, minorue,
 Iusta pari premitur velur: cum pondere libra
 Prona, nec hac plus parte sedet nec surgit ab illa.
 Qualis, in aequatum si quando onus^q vger^q vtrinq;,
 Instabilis natat aeterno depressor orbe.
 Nam seu^q diuersi fremat inconstantia vulgi,
 Non alius sedare queat: seu indicis ira
 Sit placanda, tuis poterit mitescere verbis.
 Non Pylos, aut Ithace tantos genuisse feruntur,
 Nestora, vel parua magnum decus urbis Vlysses,
 Vixerit ille senex quannus dum terna per orbem
 Sacula fertilibus Titan decurrerit horis.
 Ille per ignotas audax errauerit vrbes,

Qua

Qua maris extremis tellus includitur undis,
 Nam Cycopumque manus aduersis reppulit armis:
 Non Valuit^q Cyclops captos^q auerere cursus:
 Cestus & Aetnae Neptunius incola rupis
 Victa Maroneo sedatus lumina Baccho.
 Vexit & AEolus placidum per Nerea ventos,
 Incultos adijt Lestrygonas, Antiphatenque,
 Nobilis Ariacia gelidos quos irrigat unda.
 Solum nec docta^q vtererunt pocula Circes:
 Quamuis illa foret Solis genus, apta vel herbis,
 Aptaque vel cantu veteres mutare figuras.
 Cimmerion etiam obscuras accessit ad^q oras,
 Quis nunguam candente dies apparuit ortu,
 Sive^q super terras Phaebus, seu curreret infra.
 Vidit ut inferno Plutoni subdita regna
 Magna Deum proles^q lenibus discerneret^q Vmbis.
 Praeterique cita Seivenum litora puppi.
 Illum^q tergemina nani em confinia mortis
 Nec Scylla seno conterui impetus orbe,
 Cum canibus^q rapidas inter freta serperet undas,
 Nec violenta suo consumsit more Charybdis,
 Vel si sublimis fluctu confurgeret imo,
 Vel si interrupto nudaret gurgite pontum.
 Non violata vagi fileantur pasua Solis.
 Non Amor, & secunda Atlantidos arua Calypsus,
 Finis & errorum^q misero Phaacia tellus.
 Atque hac seu nostras inter sunt cognita terras,
 Fabula siue nouum dedit his erroribus orbem,
 Sit labor illius, tua dum facundia maior
 Nam te non alius belli tenet aptius artes,
 Qua deceat iura castris^q praeducere fossam,
 Qualiter

a S. sempro. v. ubi

b S. conuicere

c S. conuicere

d S. conuicere

origi. cc

Mob

c S. atces. v. cc

d S. superal. Sen

supra. v.

e S. medij

f S. vadis. v.

g Canterus no-

uarum lect. lib.

i ut. cap. xvi. iun.

ter geminae. cc

h S. rabidae

in or. v.

i S. miser. v. cc

or. cc

k S. etiam praed-

cere, & peruenire

non, deducere

I 3

Qualiter aduersos hosti defigere nervos,
Quemne locum ducto melius sit eludere vallo,
Fontibus ut dulces et unpat terra liquores:

Vt facilisque tuis aditus sit, et arduus hosti,
Laudis et assiduo vigeat certamine miles.

Quis tardamue sudem melius, celeremue sagittam
Tecerit, aut lento perfrigerit obuia pelo?

Aut quis equum celeremue arcto compescere freno
Posit, et effusus tardo permittere habenas?

Inque vicem modo directo contendere cursum,
Seu libeat curvo breuius contendere gyro,

Parma seu quos dextra velit, seu lana tueri,
Sine hac sine illac grandis venit imperus hasta.

Amplius aut signata circa loca tangere funda.

Iam simul audacibus veniunt certamina Martis,
Aduersisque parant acies concurrere signis:

Tunc tibi non desit, faciem componere pugne,
Seu sit opus quadratum acies consistat in agmen,

Rectus in equatis decurrit frontibus ordo:
Seu libeat duplicem, seu iunctum cernere Martem,

Utrum dextraque rot leuam teneat, dextrumque sinistra
Miles, sitque duplex gemini victoria castus.

At non per dubias erant mea carmina laudes.

Nam bellis experna cano testis mihi victa
Fortis Lapygia miles, testis quoque fallax

Pamoniis, gelidas passim dissectus in Alpes.
Testis Arupinus, et pauper natus in armis.

Quem si quis videat vetus ut non fregerit aras,
Terna minus Pylia miretur sacula fama.

Namque senex longe peragit dum sacula vitæ,
Centum secundos Titan renouauerit annos,

Ipse

Ipse tamen velox celerem super edere corpus
Audei equum, validisque seder moderato habenis.

Te duce non alias conuersus terga domator
Liberâ Romanâ subiecit colla catena.

Nec tamen his contentus eris: maiora peractis
Instant, compertum est veracibus ut mihi signis,

Queis Amibaonius nequeat certare Melampus.
Nam modo fulgentem Tyrio subtermine vestem

Indueras, oriente die duce fertilis anni,
Splendidior liquidis cum Sol caput extulit undis,

Et fera discordes tenuerunt flamma venti,
Curua nec assuetos egerunt summa cursum,

Quin rapidum placidis etiam mare constitit undis,
Vlla nec aereas volucris perlabitur auras,

Nec quadrupes densas depascitur aspera siluas:
Quin largita tuis sunt multa silentia votis.

Iupiter ipse leui uentus per inania curru
Affluit, et celo vicinum liquit Olympum,

Intentaque tuis precibus se prebuit aure,
Cunctaque veraci capite annuis additus aris.

Latio eluxit structos super ignis aeternus.
Quin, hortante Deo, magnis insistere rebus

Incipe, non idem tibi sunt, alisque triumphis,
Non te vicino remorabitur obuia Marte

Gallia, nec latis audax Hispania terris,
Nec fera Rheæto tellus obfessa colono,

Nec quæ vel Nilus, vel regia lympha Diaspes
Profuit, aut rapidus Cyri dementiâ Gindes

Creteis ardens aut unda Carystia campis:
Nec quæ regna uago Tomyris finiuit Araxe,

Impia nec senis celebrans conuiuia mensis.

Iltima

Ardea Arctais aut iuda perispiria campis. cc

per hoc, puta,

a S. validusque
b S. al. comatus
id est Gallus.
c S. terga

d S. aris
e S. sum

f S. fortè, Numa
hic

g S. abditum

h Sta. nunc idem
sibi sunt, alique

i Bernardinus
Veronenis Theo
re: S. Thorecio

k Bern. Veronen
is Chas. spie
l S. Cydonia, v. cc
m Vide Plinium
lib. iiii. cap. xii
& Solinu ca. xii

a S. educas

b S. Ar. al. Et
e S. celeremue vt
parel con fortasse
fit: al. Et quis
equum celerem
arato

d S. passis. cc
e S. melius, al.

lenius

f Quis parma seu
g S. Amplior. cc
h S. veniens

i S. parant

k S. desit.

l S. legendu pu
tat, vi aquatis. cc

m S. Dexterque
n fister. cc

o S. gemini vict.
e stris.

p S. Lapidia
q lege, in alpinus.

r Cicero Epist. lib.
x. i. epist. 11. i.

s Progressus cum
ad Inalpinos cum
exercitu. Vide

Parrhasij Com
ment. in Claud.
de rapto Proser
pina. Arupinus

f S. vira.

g S. renouat erat
al. renouat erat

uoniat
gynus. cc
u. cc

Dexter
u. cc

et byrpinasv

Ultima vicinus Phæbo tenet arua Padæus,
 Quaque Hebrus, Tanaisque Getas rigat, atq; Mosynos.
 Quid moros? Oceanus ponto qua continet orbem,
 Nulla tibi aduersis regio sese offeret armis.
 Te manet inuictus Romano Marte Britannus,
 Teque interiecto mundi pars altera Sole.
 Nam circumfuso consistit in aëre tellus,
 Et quinque in partes totus disponitur orbis,
 Atque duæ gelido vastantur frigore semper,
 Illic & densa tellus absconditur umbra,
 Et nulla incepto perlabitur vnda liquore,
 Sed durata riget densam in glaciemque, niuemque,
 Quippe ibi non unquam Titan^c super ingerit ortus.
 At media est Phæbi semper subiecta calori,
 Seu propior terris æstiuum fertur in orbem,
 Seu celer hibernas^d properat decurrere^e luces.
 Non ergo presso tellus^f consurgit aratro:
 Nec frugem segetes præbent, nec pabula terra.
 Non illic colit arua Deus, Bacchusie, Ceresne,
 *Nulla nec exustas habitant animalia partes.
 Fertilis hanc inter posita est, interque rigentes, tem^v
 Nostraq; & huic aduersa solo pars altera nostro,
 Quas similes utrinque tenens vicinia cali
 Temperat: alter & alterius viris^g negat aër.
 Hinc placidus nobis per tempora labitur annus,
 Hic & colla iugo didicit summittere taurus,
 Et lenta excellos viris confendere ramos,
 Tondetraq; seges maturos annua partus,
 Et ferro tellus pontus^h confinditur ere.
 Quin etiam structisⁱ exsurgunt oppida muris.
 Ergo ubi præclaros possent tua facta triumphos,

per claros

Solus

Solus utroque idem dicereis magnus in orbe.
 Non ego sum satis ad tanta præconia laudis,
 Ipse mihi non si præscribat carmina Phæbus.
 Est tibi, qui possit magnis se accingere rebus,
 Valgius: æterno propior non alter Homero.
 Languida non noster peragit labor otia, quamuis
 Fortuna, ut mos est illi, me aduersa fatiget.
 Nam mihi cum magnis opibus domus alta niteret,
 Cui fuerant flauis ditantes ordine sulci,
 Horrea, fecundis indeficientia mensis,
 Cuique pecus densa pascebant agmine colles,
 Et domino satis, & nimium furique, lupoque,
 Nunc desiderium superest, nam cura nouatur,
 Cum memor accitos semper dolat admonet annos.
 Sed licet asperiora cadant, spoliæque relictiis,
 Non te deficient nostræ memorare Camena:
 Nec solum tibi Pierij tribuentur honores:
 Pro te vel rapidas ausim maris ire per undas,
 Aduersis hiberna licet tumeant freta ventis:
 Pro te vel solus densis obfistere turmis,
 Vlo paruum Aethnææ corpus committere flama,
 Sum quodcunque, tuum est, nostri si parvula cura,
 Sit tibi, quanta libet, si sit modo, non mihi regna
 Lydia, non magni porior sit fama Gylippi,
 Possè Meleteas nec mallem mittere chartas,
 Quod tibi si versus noster totiusue minisue,
 Vel bene sit totus, summo vel ineret in ore,
 Nulla mihi statuent finem te dola canendi.
 Quin etiam, mea cum^k tumultus contexerit ossa,
 Seu matura dies fato properat mihi mortem,
 Longa mater seu vita, tamen mutata^l figuram,

i s

Sen

maginos. v.
maginos. ce.

pendebat. v.
a s. rata diffoni.
sur orbis. v. ce

b s. ubi. ce.
c s. superegerit. v.

d s. properata
e s. nolles.
i s. h. s. exurgit. ce

* s. fortè, vlla
nec

g M. necas
alteram ce
h s. hinc
vortitur. v.

i s. confunditur
k s. confurgunt

l s. i. m. ce

fecundus ad- ce
messis

antudus ce
a s. acito cum
mesal. acitno
b s. reliam.

ausi ce

c s. densis solus
subfistere: al.
conflore
d s. Dum: al. Sum
quodcunque puit

siue ce magna v

mallem committere. v.
e tra Muretus

s. si notus, vel, sic
notus
f sic Muretus,
non, mater

g sic Muretus,
non, tumulus
cum rex.

h s. figuram

a S. Fortè, vigua:

b S. arillus

c S. Fortè, quod-

cunq;

d S. in mitta

Seu me finget equum^a rigidos percurrere campos
Doctum, seu^b tardi pecoris sim gloria taurus,
Sine ego per liquidum volueris vehar aëra pennis,
In^c quencunq; hominem me longa receperit aras,
Inceptis de te subtexam^d carmina chartis.

LAVS SVLPICIAE

AD MARTEM.

SVLPICIA est tibi culta tuis Mars magne Kalendis,

Spectatum è celo, si sapias, ipse veni.

Hoc Venus ignoscet, at tu violente caueto,

Ne tibi miranti turpiter arma cadant.

Illius ex oculis, cum vult exurere Divos,

Accendit geminas lampadas acer Amor.

Illam, quidquid agit, quoquo vestigia mouit,

Componit furim, subsequiturq; decor.

Seu soluit crimes, susus decet esse capillis.

Seu comsit, comitis est veneranda comis.

Vrit, seu Tyria voluit procedere palla:

Vrit, seu nivea candida veste venit.

Talis in aeterno felix^b Veriunus^c Olympo,

Mille habet ornatus, mille decenter habet.

Sola puellarum digna est, cui mollia caris

Vellera det succis bis madefacta Tyros,

Possideatq; merit quidquid bene olembus armis

Cultor odorata diues Arabs segetis,

Et quascunq; niger rubro de litore conchas

Proximus Eois colligit Indus aquis.

Hanc vos Pierides festis cantate Kalendis,

f S. Videtur hoc loco legendum, esthera

g S. Veriunus

h Vide Scoppæ

Collectan. cap.

xxviii.

i S. gemma

Es testudinea Phœbe superbe lyra.
Hoc sollenne sacrum multos^a celebretur in annos.
Dignior est^b vestro nulla puella choro.

a S. hoc sumo

b S. nostro sacra summa

cc.

SVLPICIA AD CHE-

RINTVM.

PARCE meo iuueni. seu quis bona pascua campi,
Seu colis umbrosi deuia montis aper.

Nec tibi sit durus acuisse in pectora dentes.

Incolumem custos hunc mihi seruet Amor.

Sed procul abducit venandi Delia cura.

O pereant silue, deficiantq; canes.

Quis furor est, qua mens densos indagine colles

Claudentem, teneras ledere velle manus?

Quid è iuuat furtim latebras intrare ferarum?

Candidaq; hamatis crura notare tubis?

Sed tamen, vt tecum liceat Cherinte vagari,

Ipsa ego per montes retia torra feram.

Ipsa ego velocis quaram vestigia cervi,

Et demam celeri fereva vincla cani.

Tunc mihi tunc placeant silue, si lux mea tecum

Arguar ante ipsas concubuisse plagas.

Tunc veniat licet ad casses, illisq; abibit,

Ne Venereis cupide gaudia turber aper.

Tunc sine me sit nulla Venus: sed lege Diana

Caste puer casta restia tenus manu.

Et quascunq; meo furtim^d subrepit amor,

Incidat in suas diripienda feras.

At tu venandi studium concede parenti,

Et celer in nostros ipse recurre sinus.

prælia. cc.

deuia

78

e S. iunge. v. cc

d S. subreper. v.

At. cc.

Et

AD

AD PHOEBVM.

H V C ades, & teneræ morbos expelle puella,
 Huc ades intonsa Phæbe superbe coma.
 Crede mihi propterea: nec te iam Phæbe pigebit
 Formosæ medicas applicuisse manus.
 Effice ne macies pallentes occupet artus,
 Neu notet informis pallida membra color.
 Et quodcumque mali est, & quidquid triste timeamus,
 In pelagus rapidis euehat amnis aquis.

a S. id est, succos
 herbas, pocula.

b S. absolutè, ve-
 ra facit, nuncu-
 pat, suscipit.

c Staius ordi-
 nem versuū per-
 turbatum esse
 putat.

c S. stidula

Sanctæ veni, tecumque feras quicumque^a saporis,
 Quicumque & cantus corpora fessa leuant.
 Neu iuuenem torque, metuit qui fata puella,
 Votaque pro domina vix numeranda facit.
 Interdum^b vovet: interdum, quod langueat illa,
 Dicit in æternos aspera verba Deos.
 Pone metum Cherinte. Deus non ledit amantes.
 Tu modo semper ama. salua puella tibi est.
 Nil opus est fletu: lacrymis erit aptius vti,
 Si quando fuerit tristior illa tibi.

At nunc tota tua est, te solum candida secum
 Cogitat, & frustra^c credula turba seder.
 Phæbe fauere laus magna tibi tribuetur, in vno
 Corpore seruato restituisse duos.
 Tam celebrer, iam lætus eris, cum debita reddet
 Cœritim sanctis lætus uterque focis.
 Tunc te felicem dicit pia turba Decorum,
 Optabunt artes & sibi quisque tuas.

AD CHERINTVM.

EST qui te Cherinte dies dedit hic mihi sanctus,
 Atque inter festos semper habendus eris.
 Te nascente nouum Parca cecidere puellis

Set-

Seruitium, & dederunt regna superba tibi.
 Vt ego ante alias, inuat hoc Cherinte, quod error,
 Si tibi de nobis mutuis ignis adest.
 Mutuus adsit amor, tua^a per dulcissima fuitta,
 Perque tuos oculos, per Geniumque rogo.
 Mâne^b Geni, cape thura libens, votisque faueto,
 Si modo, cum de me cogitat, ille^c calet. 143
 Quod si forte alios iam nunc suspirat amores,
 Tunc precor infidos sancte relinque focos.
 Nec sis nunc iniusta Venus, vel seruiat eque
 Vincit uterque tibi, vel mea vincula leua.
 Sed potius valida teneamur uterque catena,
 Nulla queat posthac^d quam soluisse dies.
 Optat idem iuuenis, quod nos, sed ruitus optat,
 Nam pudet hæc illum dicere verba palam. 142
 At tu natalis quoniam Deus omnia femis,
 Annue, quid refert, clamne, palamne, roget?

a S. te per, &
 per te cc

b S. veni,
 c Sic Muretus
 Staius valeri.

d S. tu se

e S. nos

f M. te filius
 rectè.

AD IVNONEM.

NATALIS Iuno sanctos cape thuris acervos,
 Quos tibi dat tenera docta puella manu.
 Tota tibi est hodie, tibi se letissima comisit,
 Staret ut ante tuos conspicienda focos.
 Illa quidem^a ornandi caussas tibi Diua relegat,
 Est tamen occultis cui placuisse velit.
 At tu sancta faue, ne nox diuclat amantes,
 Sed inueni queso munia vincula para.
 Sic bene compones, vili non iste puella
 Seruire, aut cuiquam dignior illa viro.
 Nec possit cupidus vigilans deprendere custos,
 Fallendique vias mille ministret Amor.

g forte Lata

h S. arandi. V.

i Sic Muretus,
 & Stat. non, per.

u. l. l. v. cc.

Annue,

Annue, purpureaque veni perlucida palla,
 99 Terribi sit libo, ter Dea casta mero.
 Precipit & grata mater studiosa, quod optat?
 Illa aliud tacita iam sibi mente rogat?
 Vritur, ut celes vivunt altaria flama:
 Nec liceat quamvis, sana fuisse velit.
 Sit inveni grata, adveniet cum proximus annus
 Hic idem votis iam vetus adfit amor.

SULPICIA LOQUITUR.

TANDEM venit amor, qualem texisse, pudori,
 Quam nudasse alicui, sit mihi fama, magis.
 Exorata meis illum Cytherea Camenis
 Artulit, in nostrum deposuitque sinum.
 Exsoluit promissa Venus, mea gaudia narret,
 Diceret si quis non habuisse suam.
 Non ego signatis quidquam mandare tabellis,
 Ne legat id nemo, quam meus ante velim:
 Sed peccasse inuait, vultus componere fame
 Tader, cum digno digna fuisse ferar.

g Ita M. & S. no.
 Nec, vel, Me le-
 gat aduenio.

SULPITIA AD MESSALLAM.

INVISVS natalis adest, qui tute molesto,
 Et sine Cherinto tristis agendus erit.
 Dulcius urbe quid est? an villa sit apta puellis,
 Arque Aretino frigidus annis agro?
 Iam nimium Messalla mei studiose quiescas,
 Non tempestivus sepe propinquus vie.
 Hic animum, sensuque meos abducta relinquo,
 Arbitrio quamvis non finis esse meo.

h Bernardinus
 & Stat. puellas v.
 i Bernardinus,
 Eretino,
 k S. forte legendum
 fuge.
 l Stat. Hic
 m vide Statium,

De

DE NATALI DIE.

SCIS iter ex animo sublatum triste puella
 Natali Rome non finit esse suo.
 Omnibus ille dies nobis natalis agatur,
 Qui nec opinanti nunc tibi forte venit.

AD SULPICIAM.

GRATVM est, securus multum in mihi de me
 Permittis subito, ne male inepta cadam.
 Sit tibi cura roge potior, presumpque quasillo
 Scorum, quam Serui filia Sulpicia.
 Solliciti sunt pro nobis, quibus illa dolori est
 Nec credam ignoto maxima curata toro.

AD CHERINTVM.

ESTNE tibi Cherime tuae placituro puella,
 Qui mea nunc vexat corpora fessa calor?
 Ah ego non aliter tristes euincere morbos
 Optavim, quam te si quoque velle putem.
 Nam mihi quid profer morbos euinceret, quid tu
 Nostra potes lato pectore ferre mala?
 Ne tibi sim mea lux eque tam feruida cura,
 Ut videor paucos ante fuisse dies.

Si quidquam tota commisi stulta iuuenta,
 Cuius me fatear pavuisse magis,
 Hesternam quam te solum quod nocte reliqui,
 Ardorem cupiens distimulare memunt.

AD AMICAM.

NULLA tuum intulit subduci femina lectum,
 Hoc primum inuncta est federe nostra Venus.
 Tu mihi sola places, nec iam te prater in urbe
 Formosa est oculus ulla puella meis.
 Atque utinam posses unimih i bella videre.

Displi-

videtur. Luceat. non videtur. Quia. non
 nil aliud sibi naturam laborat. videri oporuit. et hoc est opus
 Audire vult vult se non videtur. vult non videtur

a S. tuo. de varie-
 tate lectiois vi-
 de Statium.

sollicitus moros est
 curat ut est
 b S. Permittas
 c S. nec

g S. Agit, sine
 e S. Ne cedam.
 f S. causa v. cc 123
 g. v. ad Cherrinum

g S. A
 h S. legit, f

i S. e
 k S. non, fo

l S. non, fo
 m S. nobis
 n S. modo

Displiceas alijs: sic egotutus ero.

Nil opus invidia est, procul abstet gloria vulgi.

Qui sapit, in tacito gaudeat ille sinu.

Sic ego secretis possum bene vivere silvis,

Qua nulla humano sit via nitida pede.

Tu mihi curarum requies, tu nocte vel atra

Lumen, & in solis tu mihi turba locis.

Nunc licet è caelo mittatur amica Tibullo,

Mittetur frustra, deficietque Venus.

Hæc per sancta tue Iunonis numina iuro,

Que sola ante alios est tibi magna Deos.

Quid facio demens: hæc tibi mea pignora credo?

Iuravi stulte: prodeat iste timor.

Nunc tu fortis eris: nunc tu me audacius vres.

Hoc peperit mi sero garrula lingua malum.

Iam faciam quodcumque voles: tuus vsque manebo,

Nec fugiam nota seruitium domina:

Sed Veneris sanctæ confidam vincetus ad aras:

Hæc notat in iustis, supplicibusque fauet.

DE INFAMIA SVÆ

P V E L L A E .

R V M O R ait crebio nostram peccare puellam.

Nunc ego me iuratis auribus esse velim.

Crimina non hæc sunt nostro sine flecta dolore.

Quid miserum torques rumor acerbe? tace.

E P I T A P H I O N

T I B V L L I . P E R D O

T E quoque Virgilio comitem non aqua Tibulle

Mors inuenem campos misit ad Elystos:

Ne foret, aut elegis molles qui seret amores,

Aut caneret fortis regia bella pede.

H A E C

HÆC DVO EPIGRAM-

MATA QVÆ IN PRIA-
PEIS leguntur, viri docti Ti-
bullo adscribunt.

TIBULLVS AD PRIAPVM.

AERARI quondam custos, nunc cultor agelli,

Hæc tibi perspectus templa Priape dico.

Pro quibus officieis, si fas est, sancte pacifcor,

Afiduus custos ruris ut esse velis:

Improbis ut si quis nostrum violarit agellum:

Hunc tu, sed taceo: scis puto, quod sequitur.

Eiudem ad Priapum de inertia
inguinis.

QVID hoc noui est? quid ira nuntiat Deum?

Silente nocte candidus mihi puer

Tepente cum iaceret abdatus sinu,

Venus fuit quieta, nec viriliter

Iners femile pepis extulit caput.

Placet Priape, qui sub arboris coma

Soles sacrum reuinctus pampino caput

Ruber, sedere cum iubente fasces.

At ô Priape sepe floribus nouis

Tuas sine arte deligauimus comas,

Abeginusque voce sepe, cum tibi

Senexie coruus, impigerque graculus

Sacrum feriret ore corneo caput.

Vale nefande desiritor inguinum,

Vale Priape: debeo tibi nihil.

Iacebis inter arua squalidus situ,

K

Canis

a S. i. p. s. v.

b S. tibi

c S. mihi

d S. heu heu &c

* Canterus lib.

211 r. cap. x v i.

& Stat. proderat.

legunt.

e S. confidam

quia dicitur scriptum

capit. A. d. romane

ex quo ualidetur in sup

capit. tot par, dicitur in

g s. file.

f Sic M. & S. non.

g s. file.

DOMITII MARSI V. O.

a Colineus, Ca.
neſque ſred u z
ſſque lignea ſibi

Canis aut tibi ſeuus uſque bene
Lutoſa ſus fricabit oblitum latus.
Sceleſte penis, o cui meum malum
Licet querare: nec tibi tener puer
Patebit vultus, imminente qui toro
Inuam e verſet arte mobilem natem.
Puella nec iocoſa te leui manu
Fouebit, apprimet lucidum femur.
Bidens amica Romuli ſenis memor
Paratur: inter atra cuius inguina
Vacuaque pelle reſtus ^binguinum gelu
Araneofus obſidet fores ſitus.
Tibi hec paratur, ut tuum ter, aut quater
Voret profunda foſſa lubricum caput.
Licebit eger, aut languentior cubes,
Tereris uſque, donec ah miſer, miſer
Triplexque, quadruplexque compleas ſpecum.
Superbia iſta proderit nihil, ſimul
Vagum ſonante merſeris caput luto.
Quid eſt iners? pigreſce lenitudinis?
Licebit hoc inultus auferas ſemel:
Sed ille cum redibit aureus puer,
Simul ſonante ſenſeris iter pede:
Repente neuos excitet libidine,
Et inquietus inguina arrigat tumor:
Neque mutare poſſit, uſque dum mihi
Venus iocoſa molle ruperit latus.

Lib. I. elegia v. verſu v. lege:

Vre ferrum, & torque: libeat ne dicere quidquam
Magnificum poſthac, horrida verba doma.

P.

P. OVID. NASONIS
DE MORTE

Amorum lib.
xii. Eleg. viii.

TIBULLI.

MEMNONA ſi mater, mater plorauit Achillem,
Et tangunt magnas iſtia ſura Deas,
Flebilis indignoſque elegeta ſolue capillos,
Ah nimis ex vero nunc tibi nomen erit.
Ille tui vates operis, tua ſama Tibullus
Ardet in exſtructo corpus inane rogo.
Ecce puer Veneris ſert euerſamque pharetram,
Et fractos arcus, & ſine luce ſicem.
Adſpice, demiſiſtis ut eat miſerabilis alis,
Pectoraque inſeſta tundat aperta manu.
Excipiunt ^alacrymas ſparſi per colla capilli,
Oraque ſingultu concutiente ſonant.
Fratris in Aeneæ ſic illum ſumere dicunt
Egreſſum ^bcaſtris pulcer Iule tuis.
Nec ^cminuſ eſt conſuſa Venus moriente Tibullo,
Quam ^dinueni ruperit cum ſerus inguen aper.
At ſacri vates, & Diuum curia vocatur:
Sunt etiam, qui nos nomen habere putent.
Scilicet omne ſacrum mors importuna proſanat,
Omnibus obſcuras inſerit illa manus.
Quid pater iſmario, quid mater proſuit Orpheo?
Carmine quid victas obſupuiſſe feras?
Et Limon in ſiluis idem pater ^eedidit altis,
Dicitur inuicta concinuiſſe lyra.
^fAdſpice Meonidem, à quo, ceu fonte perenni,
Vatum Pierijs ora rigantur aquis.
Hunc quoque ſumma dies nigro ſummeſcit Averno.

a Conſendonſem
ſis liber, ſparſa
lacryma

b C. teſtis
c C. Venus eſt
conſuſe minuſ
d C. inuenie

e C. celum in,
Stat. ediuſ

f C. Adieſe

K 2 Effugiunt

Effugiunt avidos carmina sola rogos.
 Durat opus vatum Troiani fama laboris,
 Tardaquæ nocturno tela retexita dolo.

Sic Nemeſis longum, ſic Delia nomen habebit,
 Altera cura recens, altera primus amor.

Quid^a nos ſacra iuuant, quid nunc Aegyptia profans
 Siſtra, quid in vacuo ſecubuiſſe toro?
 Cum rapiant malè fata bonos, ignoſcite faſſo,
 Sollicitor nullos eſſe putare Deos.

Vive pius: moriere pius. cole ſacra: colentem,
 Mors^b tamen à ſacris in ſua buſta trahet.

Carminibus confide bonis: iacet ecce Tibullus.
 Vix manet e toto, parua quod vna capir.

Tene ſacer vates flammæ vapuere rogales?
 Pectoribus paſſi^c nec timuere ruis?

Auuea ſanctorum potuiſſent templa Deorum
 Vreſe, quæ tantum ſuſtinuere nefas.

Auertit vultus, Erycis quæ poſidet arces.
 Sunt quoque qui lacrymas continuiſſe negant.

Sed tamen hoc melius, quam ſi Phæacia tellus
 Ignotum vili ſuppoſuiſſet humo.

Hic certè manibus^d fugientes preſſit ocellos
 Mater, & in cineres vltima dona^e tulit.

Hic ſoror in partem miſera cum matre doloris^f
 Venit, inornatas dilaniata comas.

Cumquæ iuis ſua inuixerunt Nemeſiſquæ, priorquæ
 Oſcula, nec ſolos deſtituere rogos.

Delia diſcedens: felicibus, inquit, amata
 Sum tibi: vixiſti, dum tuus ignis eram.

Cui Nemeſis, quid ait, tibi ſunt mea damna dolori?
 Me tenuit moriens deſiciente manu.

Si tamen

a C. & S. nune

b Sic Muret. &
 Stat. C. vero, gra
 nis à templa in
 casa

c C. nos

d Sic C. & Mur.
 St. fugientes, &
 mortuis. quo
 morlo C. in in
 terſiſſio.

e C. & St. delit
 f C. Hinc

Si tamen è nobis aliquid, niſi nomen, & umbra
 Reſtat: in Elyſia valle Tibullus erit.

Obuius huic venies edera iuuenilia cinctus
 Tempora cum Caluo doctè Catulle tuo.

Tu quoque, ſi falſum eſt temerari crimem amici,
 Sanguinis, atque anima prodige Gallæ tuæ.

His comes umbra tua eſt, ſi qua eſt modo corporis
 Umbra,

* Auxiſti numerus culte Tibulle pios.

Oſſa quietæ precor tua requieſcere in vna,
 Et ſit humus cineri non oneroſa tuo.

* Sic C. & St. nov.
 Mauffii

K 3

THEOD. PVL MANNVS
CRANE BV RGI VS
LECTORI S. D.

CV M sciam, candide Lector,
Maximiani librum, falsò ha-
ctenus Cn. Cornelio Gallo in-
scriptum, à quamplurimis cupidissi-
mè legi, auctor Plantino nostro sui,
vteum cum Catullo, Tibullo, &
Propertio coniungeret. qua in re si
quid peccatum est, mee commodan-
di litterarum studijs cupiditati con-
donabis. Varias lectiones è veteri
codice descriptas habeo ex Ioannis
Goropij Becani summi viri biblio-
theca, cui, quidquid erit, acceptum
feres. Vale.

Imò gravissime a te
peccatum est.

151
MAXIMIANI LIBER,
**QVI FALSO HACTE-
NVS SVB NOMINE CN.
CORNELII GALLI**

editus est.

ELEGIA I.

AEMVLA^a cur cessas finem properare Se-
nectus?

a V. quid

Cur & in hoc fesso corpore tarda sedes?
Solve precor miseram tali de carcere vitam.

Mors est iam requies, vivere poena mihi.

Non sum qui fueram: perit pars maxima nostri:

Hoc quoq; quod superest, languor, & horror habet.

Lux gravis in luctu, rebus^b maestissima latis:

b V. gratissima

Quodque omni est peris funere, velle mori:

Dum imenile decus, dum mens, sensuque manebat,

Orator toto clarus in orbe fui.

Sæpè poëtarum mendacia dulcia finxi,

Et veros titulos res mihi ficta^c dedit.

c V. dabo.

Sæpè perorata percepi lire coronam,

Et^d data sunt lingua premia^e digna mee.

d V. meriti

Que cum^f defunctis iam sunt immortua membris:

e V. gratia

f V. defunctis

Heu, senibus vita portio quanta manet!

Nec minor his aderat sublimis gratia formæ:

Que, vel si defint cetera multa, placet,

Quinetiam V I R T V S fuluo pretiosior auro,

Per quam præclarum plus miscat ingenium.

K 4

Si libuit celeras arcu tentare sagittas,
 Occubui rebus preda perita meis.
 Si placuit canibus densos circumdare salum,
 Prostrati multas non sine laude feras.
 Dulce fuit madidam si fors versare palestram,
 Implicui validis lubrica membra toris.
 Nunc agili cussu cunctos anteire solebam:
 Nunc tragicos cantus exsuspensare meo.
 Augebat meritum dulcis mixtura bonorum:
 Vt semper varium plus micat artis opus.
 Nam quaecunque solent per se perpensa placere:
 Alterno potius vincula decore placent.
 Has inter virtutis opes, tolerantia rerum
 Spernebat cunctas insuperata minas.
 Vertice nudato ventos, pluvia squae ferebam:
 Non mihi solstitium, ^a neque graue frigus erat.
 Innabam gelidas Tiberini ^b fluminis undas.
 Nec ^c metui dubio credere membra freto.
 Quamuis exiguo poteram requiescere somno,
 Et quamuis modico membra fouere cibo:
 At si me subitò vinosus peperit hospes,
 Aut ^d lenis fecit sumere vina dies,
 Cessit et ipse pater Bacchus stuporūque bibentem,
 Et ^e quicumque solet vincere rebus,
 Haud facile est animum tantis inflectere rebus,
 Vt res oppositas mens ferat una duas.
 Hoc quoque virtutum quondam certamine magnū
 Soeratem palmam promeruisse ferunt.
 Hinc etiam rigidum memorant valuisse Catonem:
 Non res in vitium, sed male facta cadunt.
 Intrepidus quaecunque forent, ad vitrumque ferebat:
 Cedebant aui no tristia cuncta meo.

a V. non
 b V. gurgitis
 c V. rimai

d V. fecit lenis

e V. qui cuncta

Xenocrus

Pauperiem

Pauperiem modico contentus semper amatus,
 Et rerum dominus nil cupiendo fuit.
 Tu me sola tibi subditis miseranda Senectus,
 Cui cedit quidquid vincere cuncta potest.
 In te coruimus: rina sum quaecunque fari scimus:
 Vltima quaque tuo confectis ipsa malo.
 Ergo his oritur meritis Eritania nostris
 Optabat natis me sociare suis:
 Sed mihi dulce magis resolutò vivere collo,
 Nullaque coniugij vincula grata pari.
 Ibam per mediam vernali corpore Romam,
 Spectandus cunctis undique virginibus.
 Quaeque peti poterat, fuerat vel forte peiita,
^a Erubuit vultus visa puella meos. a V. Eripuit
 Et nunc subridens latebras fugiua petebat,
 Non tamen effugiens, tota latere volens.
 Sed magis ex aliqua cupiebat parte videri:
 Lætor hoc multò, quod male recta foret.
 Sic cunctis formosus ego, gratusque videbar
 Omnibus, et sponsus sic ^b Genialis eram. b V. generalis
 Sed tantum sponsus: nam menatura pudicum
 Fecerat, et casto pectore durus etiam.
 Nam dum præcipue cupio me iugare forme,
 Permansi viduo frigidus usque toto.
 Omnis fæda mihi, atque omnis mihi rustica visa est,
 Nullaque coniugio digna puella meo.
 Horrebam tennes, horrebam corpore pingues:
 Nec mihi grata breuis, ^c nec mihi longa fuit. c V. Non
d V. non
 Cum media tantum dilexi ludere forma:
 Maior enim medijs gratia rebus inest.
 Corporis has nostri mollis lasciuia partes

K 5

In-

Incolit: has sedes mater amoris habet.
 Querebam gracilem, sed non que macra fuisset
 Carnis ad officium carnea membra placent.
 Sic quod in amplexu delectat stringere corpus,
 Ne ledant pressum qualibet ossa lapis.
 Candida contemsi, nisi que suffusa rubore
 Vernarent proprijs ora serena rosis.
 Hunc Venus ante alios sibi vindicat ipsa colorem,
 Diligit & florem Cypris ubique suum.
 Aurea caesaries, demissaque lactea cernix,
 Vultibus ingenuis ossa sedere magis.
 Nigra supercilia, & frons libera, lumina nigra,
 Vrebant animum sepe notata meum.
 Flamea dilexi, modicumque rumentia labra,
 Que mihi gustanti bapta plena darent.
 In tereci collo visum pretiosius aurum,
 Gemmaeque iudicio plus radiare meo.
 Singula turpe seni quondam que sua referret
 Et quod tunc decuit iam modo crimen habet.
 Diversos diuersa iuuant: non omnibus annis
 Omnia conueniunt: res prius apta nocet.
 Exsultat lenitate puer, grauitate senectus:
 Inter utrumque manens stat inueniēte decus.
 Hunc tacitum, instemque decei, sit clarior ille
 Lertitia, & lingue garulitate sua.
 Cuncta trahit secum, veritique volubile tempus,
 Nec patitur certa currere quemque via.
 Nunc quia longa mihi gratae sunt, & inuitis aras,
 Vivere cum nequeam, sit mihi posse mori.
 Quam dura premit miseris conditio vite:
 Nec mors humano subiacet arbitrio.

Dulce

a V. decere
 b V. & non lu-
 ber.

a V. quaque

Dulce mori miseris, sed mors optata recedit.
 At cum tristis erit, praecipitata venit.
 Me vero, heu, tantis defunctum partibus olim,
 Tartareas viuum constat inire vias.
 Iam minor auditus, gustus minor, ipsa minor
 Lumina vix tactu noscere certa quo.
 Nullus dulcis odor, nulla est iam grata voluptas.
 Sensibus expertem quis superesse putet?
 En Lethaea meam subeunt obliuia mentem,
 Nec confusa sui iam meminisse potest.
 Ad nullam consurgit opus, cum corpore languet:
 Atque intenta suis obstupet ipsa malis:
 Carmina nulla cano: cani anāi summa voluptas,
 Heu, fugit, & vocis gratia vera perit.
 Non fora sollicito, nec blanda poemata fingo,
 Liribus, & heu, rapidis commoda dura sequor.
 Ipsaque me species quondam dilecta reliquit:
 Et videor forme mortuus esse mee.
 Pro niteo, rutiloque prius, nunc miscet ora
 Pallor, & exsanguis funereusque color.
 Aret sicca cutis, rigidi stant undique nervi,
 Et lacerant vnae tabida membra manus.
 Quondam ridentes oculi: nunc fonte perenni
 Deplangunt penas nocte, dieque suas.
 Et quos grata prius cilorum seta tangebant,
 Desuper incumbens hispida silva premit.
 Ac velut inclusi ceco conduntur in anvo:
 Nescio quid toruum, vel furiarū vident.
 Iam pauore est vidisse senem: nec credere possis
 Hunc hominem, humana qui ratione caret.
 Si libros repeto, duplex se littera findit,
 Largior occurrit pagina nota mihi.

a V. mihi

b V. malis
 * sua.

c V. haud: al. deo

d V. posse

Clarum

Claram per nebulas videor mihi cernere lucem:
 Nubila sunt oculis ipsa serena meis.
 Eripit sine nocte dies, caligine cæca
 Septum Tartareo quis neget esse loco?
 Talia quis demens homini per sua ferit auctor,
 Ut cupiat voto turpior esse suo?
 Iam subeunt morbi, subeunt discrimina mille:
 Iam dulces epule, deliciae que nocent.
 Cogimur à gratis animum suspendere rebus,
 Atque ut vivamus, vivere desinimus.
 Et iam me dudum cui nulla adversa nocebant,
 Ipsa, quibus regimur, nunc alimenta gravant.
 Esse libet satutum, satutum mox esse pigebit.
 Praestat ut abstineam, at abstinnisse nocet.
 Que modo profuerat, contraria redditur esca:
 Fastidita iacet, que modo dulcis erat.
 Non Veneris sunt grata mihi, nec munera Bacchi,
 Nec quidquid vitæ fallere damna solet.
 Sola iacens natura manet, que sponte per horas
 Soluitur, & vitio carpitur ipsa suo.
 Non potus, experta mihi medicamina profunt,
 Non ægris quidquid ferre solebat opem.
 Sed cum materia pereunt quæcunque parantur,
 Fit magis & damnis tristior verna meis.
 Non secum instantem cupiens fulcire ruam,
 Diuersis contra nititur obycibus,
 Donec longa dies, omni compage soluta,
 Ipsum cum rebus subruat auxilium.
 Quis, quod nulla leuant animum spectacula rerum,
 Nec mala tot vitæ dissimulare licet.
 Tarpe seni vultus nitidi, vestesque decoræ,
 Atque

Atque etiam est ipsum vivere turpe senem.
 Crimen amare iocos, crimen conuiuia, cantus.
 O miser, quorum gaudia crimen habent:
 Quid mihi diuitiæ, quærum si demiseris visum,
 Quamuis largus opum, semper egenus ero.
 Immo etiam parca est parvis succumbere rebus,
 Quas cum possideas, est violare nefas.
 Non aliter striens vicinas Tantalus undas
 Captat, & appositis abstinet ora cibis.
 Efficior custos rerum magis ipse mearum,
 Conseruans alijs, que perire mihi.
 Sicut in auicomis pendentia plurimus hortis
 Peruigil obseruat non sua poma draco.
 Hinc me sollicitum roquent super omnia cura:
 Hinc requies animo non datur ulla meo.
 Quærere que nequeo, semper retinere laboro,
 Et retinens semper nil tenuisse puto.
 Stat dubius, tremulusque senex, semperque malorum
 Credulus, & stultus, que facit ipse, timet.
 Laudat præteritos, presentes despicit annos:
 Hoc ætatum rectum, quod sapit ipse, putat.
 Se solum doctum, se iudicari esse peritum.
 Et quod sit sapiens, desipit inde magis.
 Multa licet nobis referens, eademque reuolvens
 Horret, & alloquium conspuit ipse suum.
 Desicit auditor, non desicit ipse loquendo.
 O sola fortes garrulinæ senes.
 Omnia nequiquam clamorosis vocibus implet.
 Nil satis est, horret, que placere modo.
 Arridet de se ridendibus, ac sibi plaudens,
 Incipit opprobrio latior esse suo.

* forte, Iuvencius
 vetus liber licet
 corruptus fuit.

b V. decipit ipse

Hæc

Ha sunt primitia mortis: his partibus etas
 Defluit, & pigris gressibus ima petas.
 Non habitus, non ipse color, non gressus euntis,
 Non species eadem, que fuit ante, manet.
 Labitur ex humeris demisso corpore vestis:
 Quaeque brevis fuerat, iam modo longa mihi est.
 Contrahimur, miraque modo decrescimus ipsi:
 Diminui nostri corporis ossa putes.
 Nec celum spectare licet: sed prona senectus
 Terram, a qua genita est, & reditura videt.
 Fitque tripes, prorsus quadrupes, ut paruulus infans,
 Et per sordentem, stebile, serpit humum.
 Ortus cuncta suos repetunt, matremque requirunt:
 Et redit ad nihilum, quod fuit ante nihil.
 Hinc est quod baculo incumbens ruitura senectus,
 Assiduo pigram verbere pulsat humum.
 Et numerosa mouens^a certo vestigia passu,
 Talia rugato creditur ordo loqui.
 Suscipe me genitrix, nati miserere laborum,
 Membra velis gremio sessa fouere tuo.
 Honent me pueri: nequeo, velut ante, videri.
 Horrendos paruis cur sint esse tuos?
 Nil mihi tum superis, expleui munera vite,
 Redde, precor, patrio mortua membra solo.
 Quid miseros varijs prodest suspendere panis?
 Non est materni pectoris ista pati.
 His dictis, trunco turbantes sustinet artus,
 Neglecti repetens stramina dura tori.
 Quo postquam iacuit, misero quid fumere dissent?
 Heu, tantum^b attriti corporis ossa vides.
 Cumque magis iaceam semper, vnamque iacendo:

Quis

Quis sub vitale me putet esse loco?
 Iam pena est totum quod viuimus, vivimur astu,
 Officium nebule, frigus, & aura nocet.
 Ros ledit, modicoque etiam corrumpimur imbre:
 Veris, & autumnus ledit amena dies.
 Hinc miserum scabies, hinc tussis anhela fatigat,
 Continuos gemitus agra senectus habet.
 Hos superesse reat, quibus & spirabilis aer,
 Et lux, qua regimur, redditur ipsa grauis?
 Ipsa etiam cunctis requies gratissima somnus
 Abuolat, & sera vix mihi nocte redit.
 Velsi lassatos nunquam dignabitur artus,
 Turbidus inquantis horret imaginibus?
 Mollia fulera toni dyris sunt coribus equa:
 Parua licet, magnorum pallia pontus habent.
 Cogor per mediam turbatus surgere noctem,
 Multa que, ne patiar deteriora, pati.
 Vincimur infirmi defectu corporis: & qua
 Nolueri, infelix, hac ego parte trahor.
 Omnia naturae soluntur viscera nostrae,
^a Et tam preclarum quod male mutat opus.

^a forte, Eff

His veniens onerata malis inopina senectus,
 Cedere ponderibus se docet ipsa suis.
 Ergo quis has cupiat per longum ducere penas?
 Paullatimque anima desiciente mori?
 Morte mori melius, quam vitam ducere mortis,
 Et sensus membris sic sepelire suis.
 Non quoror, heu, longi quod totum sonitus anni,
 Improba natura dicere iure nefas.
 Desiciunt gladii longaeuo tempore iauri:
 Et quondam pulcer, qui modo iurp's, equus.

Fracta

^a V. crebro^b V. abstrahi

Fracta diu rabidi compeſcitur ira leonis:
 Lentaque per ſenium Caſpia tigris erit.
 Ipſa etiam veniens conſumet ſaxa fretuſtas:
 Et nullum eſt, quod non tempore cedat, opus.
 Sed mihi venturos melius praeuertere caſus,
 Atque infelices anticipare dies.
 Pœna minor, certam ſubito perferre ruina,
 Quod timeas grauius ſuſtiniſſe diu.
 At quos fert alios quis poſſit dicere caſus?
 Hoc quoque difficile eſt commemorari ſeni.
 Iurgia, contemtus, violentaque damna ſequuntur:
 Nec quiſquam ex tantis præbet amicus opem.
 Ipſi me pueri, atque ipſe ſine lite puella,
 Turpe putant dominum iam vocitare ſuum.
 Irrident greſſus, irident denique vultum,
 Et tremulum, quondam quod timuere, caput.
 Cumque nihil videam, tamen hoc ſpectare licebit.
 Vt grauior miſero pœna ſit iſta mihi.
 FELIX qui meruit tranquillam ducere vitam,
 Et letos ſtabili claudere ſine dies.
 Dura ſatis miſeris memoratio piſca bonorum:
 Et grauius ſummo culmine miſſa ruunt.

ELEGIA II.

EN dilecta mihi nimium formoſa Lycoris,
 Cum qua ^amens eadem, ^bres ſuit una mihi.
 Poſt multos quibus indiuiſi viximus annos,
 Reſpuit amplexus, hen, ſtupefacta meos.
 Iamque alios iuuenes, alioſque requirit amores:
 Me vocat imbellem, decrepituſque ſenem.
 Nec meminiffe volet tranſacta dulcia vitæ,
 Nec quod me potius redidit ſena.

^a V. res
^b V. mens

e V. paneſacta

Immo

Immo etiam cauſas ingrata, ac perſida fingit,
 Vt ^aſpretus vitio ^bindicer eſſe meo.
 Hec me præteriens cum dudum forte videret,
 Exſpuit obductis veſtibus ora regens.
 Hunc ego dilexi? meque hic complexus amauit?
 Huic ego ſepe, neſas, oſcula blanda dedi?
 Nauſeat, & priſcum vomitu ceu fundat amorem,
 Imponit capiti plurima dira meo.
 * Hen, quid longa dies nunc aſſert? ut ſibi quiſquam
 Quondam dilectum proderet turpe putet?
 Nonne fuit melius tali me tempore fungi,
 Quo nulli merito deſpiciendus eram:
 Quam poſtquam perijt quidquid fuit ante decoris,
 Exſtinctum meritis viuere criminibus?
 Iam nihil eſt totum quod viximus: omnia ſecum
 Tempus præteriens, horaque ſumma trahit.
 * At mea iam niuei circumdant tempora cani,
 Et iam caruleus inſicit ora color.
 Præſtat adhuc, nimiumque ſibi ſpeoſa videtur,
 Atque annos mecum deſpiciit illa ſuos.
 Et fateor, prime retinet monumenta figure,
 Atque inter cineres condita flama manet.
 Vt video, pulchris etiam vos parciſis ami,
 Nec veteris forma gratia tota perit.
 Reliquis veterum iuuenes paſcuntur amorum,
^aSed ſi quid nunc eſt, quod fuit ante, placet.
 Ante oculos ſtatuum primam temporis actus,
 Atque in præteritum luxuriantur opus.
 Et quia nos totus membrorum deſerit uſus,
^c Nullos amplexus quos remoretur, habet.
 Sed miſeris ſolus ſuperſeſt poſt omnia lætus.

^a V. ſpretum
^b V. indicer

* V. He

* V. Et quæſita

* V. He

e V. Nullus ad
 amplexum, quæ
 memoretur

L

Quot

Quot bona iure habui, tot modo damna fletu.
Ergo velut pecudum presentia sola manebunt.
Nil de transactis, quod memoretur, erit?

Cum fugiant & bruta novos animalia campos,
Et repetant celeres pascula nota greges,
Sub qua decubuit requiescens diligit umbrans
Taurus, & amissum querat ovile pecus,
Dulcius in solitis canet philomela rosetis,
Siquae summi rapidis dulce cubile feris,
Tu tantum bene nota tibi, atque experta relinquis
Hospitia, & potius non manifesta peris?

Nonne placet melius certis confidere rebus?
EVENTVS varios res noua semper habet.

Sum grandaeuus ego, nec tu minus alba capillis:
Par atas animos conciliare solet.

Si modo non possum, quondam potuisse memento:
Sit satis vis placeam, me placuisse prius.

Permanet in validis reuerentia prisca colonis:
Quod fuit in vetulo milite, miles amat.

Rusticus expertum desert? cessasse iuuenem:
Cum quo consenuit miles honorat equum,

Nec me addo primis spolauit sroribus atas:
En scio versus, & mea dicta cano.

Sit grauitas, sitque ipsa tibi veneranda senectus:
Sit quod te nosti viuere velle diu.

Quis suam in alterius condemnet crimine vitam?
Et quod pratendit claudere ceret iter?

Dicere si fratrem, seu delictaris amicum,
Dic patrem, affectum uomen utrunque tener.

Yncat honor luxum, pietas succedat amori:
Plus ratio, quam uisus caeca, ualere solet.

His lacrymis longos, quantum fas fleuimus annos:
Est graue, quod doleat, commemorare diu.

ELEGIA III.

*NUNC opere peritū est quedā memorare iuuetū,
Atque senectutis pauca referre mee:

Quo lector mentem rerum uerigine fractam
Erigat, & maestum noscere curet opus.

Captus amore tuo demens Aquilina ferebar,
Pallidus, & tristis, capere amore tuo.

Nondum, quid sit amor, uel quid Venus ignea, norau:
Torquebar potius rusticitate mea.

Nec minus illa mea percussa à cuspide, flagrans
Errabat, tota non capiēda domo.

*Carmina pulsa procul, minimum dilecta, iacebant:
Solutus amor cordi, curaque semper erat.

Nec reperire uiam, quae cacum pasceret ignem,
Docta, nec aeternis reddere uerba uotis.

Tantum in conspectu studio perstabat inanis,
Anxia uel solo lumina corde fouens.

*Pedagogus adit me: illam tristissima mater
Seuabat, tanti poena secunda mali.

Præstabat quæ oculos, nutusque per omnia nostros,
Quisquæ solet mentis ducere signa color.

Dum licuit, uotum tacite compresertim ambo,
Et uaria dulces tecumque arte dolos.

At postquam teneram rupit uerecundia frontem,
Nec ualuit penitus siama recepta regi,

Mox captare dolos, & tempora cepimus ambo,
Atque supercilij, luminibusque loqui.

Fallere sollicitos, suspensos ponere gressus,
Et tota nullo curere nocte sono.

* Est hominis
Graecæ litera-
tura ignari, &
quem ratio fu-
guri syllabari.
Schliger Poeci-
ces lib. vi.

* V. Statina
pensa

b V. Iunice corda
c V. Me pedago-
gus adit:

* V. tandem

c V. deo.

a V. longum

Nec ^a longo genitrix furtiuum sensit amorem,
 Et medicare parans vulnera vulneribus
 Incepit, ceditque ignis in pectore crescunt,
 Ut solet adiecto crescere flamma rogo.
 Concipiunt geminum flagrantia corda timorem,
 Et sic permisto sentit amore dolor.

b V. per totum

Tunc me visceribus ^b paterna querit anhelis,
 Emtum supplicij quem putat esse suis.
 c V. versu

Nec memorare pudet, impesque remouere ^c versus,
 Immo etiam gaudens imputat illa mihi.
 Pro te susceptos inuat, inquit, ferre labores:
 Tu pretium tanti dulce cruoris eris.
 Sit modo certa fides, atque inconcussa voluptas:
 Que nihil imminuit passio, nulla fuit.

d V. Bæcil

Hic egomet stimulis angebar semper, & ardens
 Languebam: nec spes ulla salutis erat.
 Prodere non ausus carpebar vulnere cæco:
 Sed stupor, & macies vocis habebat opus.
 Hic mihi, magnatum scrutator maxime rerum,
 Solus ^d Bobeti fers miseratus opem.

e V. caussa

Nam cum me curis intentum sepe videres,
 Nec posses ^e causam noscere tristitiae:
 Tandem proficiens tali me peste teneri,
 Mitibus alloquijs pandere clausa iubes.

f V. Dic ais,

^f Dicit & unde nouo correptus carperis igne?
 Dic precor, & dicti sume dolovis opem.
 Non intellecti nulla est curatio morbi,
 Ut magis inclusis ignibus ^g ante fremunt.

g V. antea

h V. taciti

i V. signa

Dum pudor est tam facta loqui, vitiumque sateri,
 Agnuit ^h tanti conferta ⁱ lingua mali.

Atque ait, occulæ satis est res proda causa:

Pone

Pone metum, veniam vis tibi tanta dabit.
 Prostratus pedibus verecunda silentia rupi,
 Cum lacrymis referens ordine cuncta suo.

Fave, ait, ut placida potiaris manere fortuna
^a Responde: pietas talia velle fugit.

a V. Respondis

Soluitur in risum, exclamans, pro mira voluptas.
 Castus amor Veneris dicitur quando fuit?

Parce dilectæ iuuenis desiste puellæ,
 Impius huic fueris, si pius esse ^b voles.

b V. velis.

Vnguibus, & morsu teneri pascuntur amores:
 Vulnera non refugit, res magis apta plage.

Interea donis permulcet corda parentum,
 Et pretio faciles in mea vota trahit.

A V R I cæcus amor nativum vincit amorem:
 Carperum gualæ crimen amare sua.

Dant virijs, furtis que locum: dant iungere dextras,
 Et totum ludo concelibrare diem.

Permissum sit vile nefas: sit languidus ardor.
 Vicerunt morbum languida corda suum.

Illæ nihil quaesita videns procedere, causam
 Odit, & illo corpore tristis abit.

Proieci vanas sanato pectore curas,
 Et subito dicti quam miser ante fui.

Salve sancta inquam, semperque intacta maneto
 Virginitas, per me plena pudoris eris.

Que postquam perlata viro sum omnia tuto,
 Meque videt fluctus exsuperasse meos:

Malte, inquit iuuenis propriæ dominator amoris,
 En de contentu sume tropea tro.

Arma tibi Veneris cedantque Cupidinis arcus:
 Cedat & armipotens ipsa Minerva tibi,

L 3

Si

Si tibi peccandi studium permissa potestas
Abstulit, atque ipsum talia velle fugit.
Ingrati, tristes ratio discessimus ambo:
a *forta. Discidij* ^a Discidij ratio vita pudica fuit.

ELEGIA IIII.

RESTAT adhuc alios, irpsque reuoluere casus,
Atque aliquo molli pascere corda ioco.
Conueniunt etenim delira ignaua senecta,
Aptaque sunt operi carmina vana meo.
Sic vicibus varijs, alternis volumur amnis,
Et mutata ^b magis tempora grata ^c mihi.
Virgo fuit, species dederat cui candida nomen,
Candida, diuersis ^d sat bene comita ^e comis.
Huic ego per torum vidi splendentia corpus
Cymbala multiplices edere pulsa sonos.
Nunc niueis digitis, nunc pulsans pectine chordas,
Arguto ^f quidquid murmure dulce loqui.

Hanc ego saltantem subito correptus amavi,
Et capiti acies vulnera grata pati.
Sic me diuersis tractum de partibus, vna
Carpebat varijs pulcra puella modis.

Singula visa semel semper memorare libebat,
g *V. Harebant* ^g Harebatque animo nocte, dieque in eo.
Sepe velut visa letabat imagine forme,
Et proci ^h absentis voce, manuque ⁱ fui.

Sepe velut presens fueris, mecum ipse loquebar:
Cantabam dulces, quos solet illa, modos.
O quoties demens, quoties sine mente ^k putabar,
Nec puto fallerbar, nec bene sanus eram.

* Atq; aliquis, cui caeca foret bene nota volu-
Catar cantantem, Maximianus amat. (ptas,
Cate

b *V. mihi*
c *V. magis*

d *V. fac*
e *V. modis*

f *V. quidquid*

g *V. Harebant*

h *V. absentis*
i *V. fui.*

k *V. ferrebat.*
l *V. non*

* Hoc distichon
in veteri libro
legebatur.

Certe difficile est abscondere peccatoris astus,
Panditur & clauso sapius ore furor.
Nam subito insiciens cultum pallorque, ruborque,
Interdum ^a certa vocis habebat opus.
Nec minus ipsa meas prodebant somnia curas:
Somnia secreti non bene fida mei.

Nam cum sopitos premerent obliuia sensus,
Confessa est facinus ^b conscia lingua suum.
Candida, clamabam, propera, cur Candida cessas?
Nox abit, & furis lux inimica venit.

Proximus cui genitor mortem comitatus amata
Virginis, in gelida forte iacebat humo:
Illius ad nomen turbatos excitat actus:
Exsistit, & natam credit adesse suam.

Omnia colustrans, toto me ^c corde solutum
Prospectit afflantem, nec meminisse mei.
Vana putas, an vera sopor ludibria iactat?
Et te verus, ait, peccatoris arbor habet?

Credo equidem assuetas animo remeare figuras,
Et fallax studium ludit imago suum.
Stat tamen attonitus, perplexaque murmura captas,
Et tacitis precibus dicere plura rogat.

Sic ego, qui cunctis sanctae grauitatis habebat,
Proditus indicio sum miser ipse meo.
Et nunc infelix tota est sine crimine vita,
Et peccare senem non potuisse pudet.

Deseritur vitijs fugit indignata voluptas:
Et quod non possum, non potuisse inuat.
Hoc etiam meminisse licet, quod senior etas
^c Intulit, & gemens quos mihi leta dedit.

Has sed quis passit nauis adstringere partes?

a *V. clausa*

b *V. uiscia*

c *V. attonit*

d *V. peccare*
feminae

e *V. est valuisse*
meum
f *V. impulit.*

Gnavus, & ut sapiens noxia sepe vellet?
Interdum rapimur vitij, irabimurque volentes,
Et, quæ non capiunt, pectora bruta volunt.

ELEGIA V.

M I S S V S ad Eoas legati munere functus,
Tranquillum cunctis neckere pacis opus,
Dum studeo gemine componere fœdera pacis,
Inveni cordis bella nefanda mihi.

Hic me suscipiens Etruscæ gentis alumnus,
Involunt patrijs Græcia puella dolis.

Nam cum se nostro captam simularet amore,
Me^b potius vero fecit amore capi.

Perigil ad nostras adstabat^b mâne fenestras,
Nescio quid Græco mummure dulce canens.

Nunc aderant lacrymæ, gemitus, suspiria, pallorque,
Et quidquid nullum fingere posse putes.

Sed velut^c afflicto nimium miseratus^d amore,
Efficior potius tunc miserandus ego.

Hac erat^e egregia forma, vultusque^f sereni,
Grata, micans oculis, nec miras arte placens:

Docta loqui digitis, & carmina fingere docta,
Et responsuram sollicitate lyram.

Illam Serenij stupefactus cantibus aqvan,
Efficior demens alter^g Vlysses ego.

Et quia non poteram tantas euadere moles,
Nescius in scopulos, & vada cæca feror.

Quid referam gressus certa se lege mouentes?
Suspensosque novis passibus ire pedes?

Grande erat inflexos gradibus numerare capillos,
Grande erat in niueos pulcra colove coma.

Vrebant oculos dura, stantesque papille,

a V. vera passus

b V. nocte

c V. afflictam

d V. amantem,

e V. egregiæ
formæ

f V. mandefsi,

g V. pulsa

Et quas adstringens clauderet vna manus.
Ah quantum mentem stomachi fulmina mouebat,
Atque sub exhausto pectore pingue femur.

Vrebar teneros adstringere forititer artus,
Visa per amplexus ossa sonare meos.

Grandæ^a clamabam nimium me brachia ledunt,
Non^c tolerant pondus subdita membra^d tuum.

Dirigui, quantumque fuit calor ossa reliquit,
Et nata est^e venia caussa pudenda meæ.

Non sic lac tenerum permista coagula reddunt,
Nec liquidi mellis spuma liquoris erit.

Succubui fateor, Græcia tum nescius artis:
Succubui Tusca simplicitate senex.

Quæ defensa suo superata est Hectore Troia,
Vnum non poterat fraus superare senem!

Muneris inuicti curam, studiumque reliqui,
Deditus imperij sine Cupido tuus.

Nec memorare pudet tali me vulbere victum,
Subditus his flammis Iupiter ipse fuit.

Sic mihi prima quidem nox affuit, & sua soluit
Munera grandæno vix subeunda vino.

Proxima destituit vires, vartusque recepsit
Arдор, & in Venerem segnis, ut ante, fui.

Illæ, velut proprium reperens infesta tribunal,
Instat, & increpitans, debita reddidit ait.

Sed nihil hic clamor, nil sermo mitis agebat:
Q V O D natura negat, reddere nemo potest.

Erubui, stupuique: omnes verecundia motus
Abstuli, & blandum terror aduenit opus.

Contrectare manu cepit frigentia membra,
Mæque etiam digitis sollicitare suis.

a Non est femur
sub pectore. na-
que pectus ex-
haustum proba-
ueris, quasi
pluthoë laboreet.
Scaliger pœtico
lib. v. i.

b V. clamabat sua
fuit nec

c V. tolerans

d V. foam.

e V. ille recisus,

f V. venæ

g V. Et lac fœ

Nil mihi torpenti, nil tactis profuit illis:

Restitit in medio frigus, ut ante, foco.

Qua te crudelis rapuit mihi femina? dixit,

Cuius ab amplexu sessus ad arma redis?

Turabam curis animum mordacibus ^{ori},

Nec posse ad luxum tristitia corda trahi.

Illam dolui credens, non fallis, inquit, amorem,

Plurima cecus amor lumina semper habet.

Quin potius placido noli unquam parere ludo:

Proice tristitias, & renouere iocis,

OBTVNDVNT siquidē curarum pondera sensus:

Inermis minus sarcina pondus habet.

Tunc egomet toto nudatus corpore lecto,

Effusus lacrymis talia verba dedi.

Cogimur, heu, segnes crimem, vitiumque sateri,

Ne meus exstinctus forte putetur amor.

Me miscrum, cuius non est, culpanda voluptas,

Iudicor infelix debilitatis ope.

In longo confecta situ tibi tradimus arma:

Arma ministerijs quippe dicata tuis.

Fac quodcumque potes, nos cedimus: hoc tamen ipse

Grandior est hostis, quō minus ardet amor.

Protinus Argiuas admouit turpiter artes,

Meque cupit flammis viuificare suis.

Ast ubi dilecti penserit funera membri,

Nec velut expositum surgere vidit opus,

Erigitur, viduoque toro ^o lamata recumbens,

Vocibus his luctus, & sua damna fouet.

Mentula festorum cultrix operosa dierum

Quondam ^o diuitia, delicięque mea,

Quo te deiectam lacrymarum gurgite plangam?

eq. 1481.

b V. lectyngate

c V. deficiere, str
uinięque

QUE

Que de tot meritis carmina digna feram?

Tu mihi flagranti succurrere sepe solebas,

Atque astus animi ludificare mei.

Tu mihi per totam custos gratissima noctem,

Confors lætitię, tristitięque mee.

Conscia secreti semper fidissima nostri,

Adstans in nostris penigil obsequijs.

Quo tibi feruor abis, per quem ^a feriuira placebas?

Quo tibi cristatum, ^b vulniferumque caput?

Nempe iaces nullo, ut quondam, suffusa rubore:

Pallida demisso vertice nempe iaces.

Nil tibi blanditię, nil dulcia carmina profunt,

Non quidquid mentem sollicitare solet.

Sic velut exposito meritam te funere plango,

Occidit ^c asiduo, quod caret officio.

Hęc ego cum lacrymis deducta voce canentem

Immensens, dictis talibus increpui.

Dum desles nostri languorem femina membri,

Ostendis morbo te grauiore premi.

Vade, inquam, felix, semper felicibus apta,

^d Viere cognatis viere delicijs.

Ille furens, ^e credo quod nescis perfide, dixit:

Non stero priuatum, sed generale Chaos.

Hęc genus humanū, pecudum, volucriūque, ferarūque,

Et quidquid toto sinat in orbe, creat.

Hęc sine diuersi nulla est concordia sexus,

Hęc sine coniugij gratia summa perit.

Hęc geminas tanto constringit fœdere mentes,

Vnius ut faciat corporis esse duos.

Pultra læret pretium si desit, femina perdit,

Hęc si defuerit, vir quoque turpis erit.

a V. peritura

b V. vulniferum

c V. afficit

d V. est tibi

e V. nescis, 38
cerus,

Hęc

Hac si gemma micans titulum non conterat aurum,
 Aeternum fallax, mortiferumque genus.
 Tecum pura fides, secretaque certa loquuntur,
 O vere pretium, fructiferumque bonum.
 Cedunt cuncta tibi, quodque est sublimius, vltro
 Cedunt imperijs maxima quaque tuis.
 Nec subnata gemunt, sed se tibi subdere gaudent:
 Vulnera sunt ira prosperiora tuae.
 Ipsa etiam totum moderans sapientia mundum,
 Porrigit inuitas ad tua iura manus.
 Sternitur icta tuo votiuo vulnere vingo,
 Es percussa nouo leta cruore iacer.
 Flet tantum, ridetque suum laniata dolorem,
 Et percussori plaudit amica suo.
 Non tibi semper iners, non mollis conuenit actus,
 Mistaque sunt ludis fortia facta tuis.
 Nam nunc ingenio, magnis nunc viribus vasa,
 Nunc his quae iuueni sunt inimica, malis.
 Nam tibi perugiles impendunt saepe dolores,
 Umbres, insidiae, iurgia, damna, pudor.
 Tum mihi saepe feri commendas corda tyranni,
 Sanguineus per te Mars quoque mitis erit.
 Tu post extinctos, debellatosque Gigantes,
 Excutis irato rela trifulca Ioui.
 Tu cogis rapidas affectus discrete tigres:
 Per te blandus amans rediit ipse leo.
 Mira tibi virtus, mira est patientia victos
 Diligis, et vinci, vincere saepe volens.
 Cum superata iaces, vires, animosque resumis,
 Atque iterum vinci, vincere rursus amans.
 Ita breuis, longa est pietas, recidua voluptas,

v. subiecta

Et cum posse perit, mens tamen vna manet.
 Conticuit tandem longo satiata dolore,
 Ac velut expletis definit exsequijs.

ELEGIA VI.

CLAVDE precor miseram aetatem verbosa querelas,
 Nunquid adhuc vitium vis referare tuum?
 Sit satis indignum leuiter tetigisse pudorem,
 Conuictata diu crimina cymen habent.
 Omnibus est eadem lethi via: non tamen vnus
 Est vitae cunctis, extinguere modus.
 Hac pueri, atque senes pariter, iuuenesque ferentur,
 Hac par diuitibus pauper egenus erit.
 Ergo quod adstrictum, quodque est vitabile nulli,
 Festino gressu vincere praestat iter.
 Infelix ceu iam deserto funere surgo,
 Hac me defunctum viuere parte puto.

C. N. CORNELII GALLI

LYRICVM PLERIQVE

existimant: sed Iulius Scaliger poeti-
tices lib. v. r. inepti cuiuspiam
esse dicit.

Quid mihi de te superiora omnia.

LYDIA bella puella, candida,
Que bene superas lac, & liliū,
Albanque simul rosam rubidam,
Aut expositum ebur Indicum.
Pande puella, pande capillos
Flavos, lucentes ut aurum nitidum.
Pande puella collum candidum,
Productum bene candidis humeris.
Pande puella stellaros oculos,
Flexaque super nigra cilia.
Pande puella genas rosas,
Perfusas rubro purpure Tyria.
Porrige labra, labra corallina,
Da columbatim mitra basia:
Sugis amentis partem animi:
Cor mihi penetram hæc tua basia:
Quid mihi sugis virium sanguinem?
Conde papillas, conde gemipomas,
Compresso lacte que modo pullulant.
Sinus expansa profert cinnama:
Undique surgunt ex te delicia.
Conde papillas, que me sauciant
Candore, & luxu nivei pectoris.
Sena non cernis quod ego languo?
Sic me destituis iam semimortuum.

FINIS.

48. Ely. vel in Tarsaco. v. q. ad, Ana per rimosq. - Quid
si iam canis. 49. v. q. ad, spsa canis. cum tibi canis sit

Seneca Epist. 91. quem admodum in immensam
altitudinem crocum lateorib. fipulis caprim.

SEX.
P R O P E R T I I *NAVTAE*
MONOBIBLOS AD CINTHIAM.
E L E G I A R V M

LIBRUM IIII.

C V M S C H O L I I S

Gulielmi Canteri.

intra die, et septem die. et septem die.
Primo, et septem die. et septem die.

ANVERPIAE,
Ex officina Christophori Plantini.

MD. LXIX.

IN PROPERTIVM

PRAEFATIO

GVLIEL. CANTERL.

QUAE inter poetas locum Sex. Propertius & veterum & nostri temporis hominum iudicio obtineat, non est, cur pluribus doceam. Atque de hoc ut constet, ita iudicij huius causa aequè est aperta. Ut enim Virgilio carminis heroici, sic huic elegiae principatum nemo non aut tribuit, aut tribuere saltem debet. Etenim siue insignem & perfectam à poeta doctrinam, siue versus omnis venustatis plenissimos, siue dictionem purissimam ac tersissimam requiras: vnus tibi de omnibus abundè satisfaciet Propertius. Itaque non leui de causa quo numero apud Graecos esset Callimachus, eodem hic apud nostros & habitus fuit, & haberi ipse voluit. Quocirca qui Tibullum cum hoc, aut Ouidium contendere voluerit, non leuiter, arbitror, operà luserit. nam Catullus quidem in aliis excellere videtur. Veruntamen quod in Virgilio ferè euenit, ut quemadmodum praestantissimus in suo genere poeta censetur, ita difficillimus pariter habeatur: idem in Propertio locum habuit, quem singularis eruditio, & accurata scriptio, Graecorumque imitandorum studium diligens valde obsecrum reddunt. Quo factum est, ut nuper amici aliquot mei, quibus & poetae huius

3
huius lectio perplacebat, & in eo versando non parum temporis nos posuisse videbamur, versusum aliquot non ita facilius breues quasdam explicationes à nobis petierint, atque, ut sumus harum rerum studiosi, non difficulter impetrarint. Etenim sic existimabam, quicquid in hoc scriptore poneretur operæ, id linguæ ipsi Latinæ, totiq; arti poeticæ impuratum iri: cum praesertim hic ut esset optimus poeta, ita minimum ferè lucis esset ab interpretibus consecutus. Vnum tamen quiddam nõ raro cursum in hoc opusculo nostrum non leuiter est remoratum, quòd videbam hunc hominem familiari poetis more nihil in carminibus suis, trium quidem librorum, serij vel grauis, sed omnia ludicra, quaedam etiam turpia prorsus atque impia proponere. Itaque fore metuebam, ne permultis hic labor non tam gratus, quam ingens fuit, videretur, qui praesertim totum hoc scriptorum genus procul à Christianis auribus & oculis remouendum putant. Veruntamen si duas vel tres elegias excipias, reliqua crediderim à non nimis rigidis censoribus admitti in hoc poeta posse, tanquam quæ communem poetarum omnium styllum non excedant: & quod in aliis non grauatim feratur, id in poeta principe multo sit ferendum leuius. Alioqui si quis veteres illos Italiae poetas cum nostris Clionibus conferat, impios cum sanctis, execrandos cum adorandis, illos profecto castos & pudicos, hos tur-

pes & impudicos facillè iudicabit. Vt enim de vulgo taceam, quis ferat quod superioribus annis accidit, Casalem quendam, summum prope dignitatis in hierarchia gradum obtinentem, carminibus turpissimis infanda flagitia sua publicè prædicare? En egregium familiae diuinæ columen: cui turpitude fati per se magna nõ ducitur, nisi ad eã impudentissima accedar gloriatio. Quod cum à præfectis fiat, quis miretur à proletariis Philanididis libellos manibus versari, quæque Lucianus ipse, cum ad eam rem deuentum est, præ pudore subricet, ab istis omni frõre perfrita modis omnibus cognosci? Quo circa nõ immerito Propertius noster cum his colatus, satis probus & innocens videri poterit. Non speramus igitur fore, quibus labor hic noster valde ingratus habeatur. Nam quod breues fuimus, id ex instituti nostri ratione fecimus, cum nec idem sapiens inculcare, nec, quæ nora cuius essent, temere proponere vellemus. Quantum quidem hac breuitate ad intelligendum optimum poëtam contulerimus, aliorum facio iudicium. Deniq; si non omnia, quæ requiri poterant, à nobis præstita sunt, plura saltem, quam à quoquam hæcenus, quæque aliis ad præstantiora calcar adant, allata fuerint.

SEX. PROPERTII *NAVTAE* MONOBIBLOS
ELEGIARVM. AD CINTHIAM.

LIBER I.

ELEGIA I.

CINTHIA prima suis miserum me cepit ocellis.

Contactu nullis ante cupidinibus, amoribus.

Tum mihi constantis deiecit lumina.

fastus,

Et caput impositis præsit Amor pedibus,

Donec me docuit castas odisse puellas

Improbis, & nullo vivere consilio.

Et mihi iam toto suor hic non deficit anno,

Cum tamen aduersos cogor habere deos.

Milanion nullos fugiendo, Tulle, labores

Seruitam duræ condirat lascidos.

Nam modo^d Parthenij amens erabat in antris,

Ibat & hirsutas ille videre seras.

Ille etiam, Hylei percussus vulnere^d rami,

Saucius Arcadij rupibus ingemuit.

Ergo velocem^e poruit domuisse puellam.

Tantum in amore preces, & benefacta valent.

In me tardus amor non ulla cogitat artes,

Nec meminit notas, set prius, ire vias.

At vos, deducte quibus est fallacia Lunæ,

Et labor in magicis sacra piare focis,

Et agedum domine mentem conuertite nostra.

Et facite illa meoⁿ palleat ore magis.

28

b sic lib. 2. ait,
Is primum vidit sine sensu
vivere amantes.

c Atalante
d motis Arcadiae.
e pro Hylæi sic
Virg. laticemq;
lyæum

f Sicli. 4. Mnali
lio icuic pulsus
tria tempora rama.

g domit, vide
Nouar. lect. 1. 2.
h de celo.

i subtilitas & ars
l sic Plautus, piare
pietatem dixit.

m lego Eia.
n ex amore.

porri Groti tuis. pro. Steph. Sabotini vty.

PROPER. Propertiana

ignes in mag.
Colchicis & magici nam Cytra Colchicidibus vrbis.
Colchicidibus vrbis.
Colchicidibus vrbis.
illa in mag.
in mag.
scit v.
scit v.
scit v.
b sic inf. eodem
Quare pro nostra semper anticitia & alibi f. p. pectore v.
amor, sic alibi scit v. & Virg.
vineta in mag.
d vitam & licet ere Cytham vocat.
e venditare.
f ara in mag.
132 54
g sic. 2. Solus amor morbi non amat artificem.
li propient inculis.
laon docendas.
persuadent v.
in num. perfundem

Tunc ego crediderim vobis, & sidera, & annes
Poffe^a Cyrenis ducere carminibus.
Et vos, qui sero lapsum reuocatis amici,
Querite non sani pectoris auxilia.
Fortiter & ferum, seros patiemur & ignes:
Sit modo libertas, qua velit ira, loqui.
Ferte per extremas gentes, & ferte per undas,
Qua non vlla meum femina norit iter.
Vos remanete, quibus facili Deus annuit aures;
Sitis & in tuto^b semper amore pares.
In me nostra Venus noctes exercet amaras,
Et nullo vacuus tempore desit amor.
Hoc moneo vitate malum: sua quemque moretur
Cura, neque assueto inuier amore locum.
Quod si quis monitis tardas aduerterit aures,
Heu referet quanto verba dolore mea.

II.

QVID iuuat ornato procedere^d vita, capillo,
Et tenues Coa veste mouere sinus?
Aut quid Orontea crines persuadere mynha?
Teque peregrinis^e vendere muneribus?
Naturaeque decus^f mercato perdere cultu,
Nec finire in propriis membra nitere bonis?
Credite mihi, non vlla tua medicina figure est.
Nudus amor forma non amat artificem.
Aspice quos summittit humus formosa colores,
Vt^h veniant edera sponte sua melius,
Surgat ut inⁱ solis formosius arbutus antris,
Vt sciatⁱ indociles currere lymphæ vias.
Littora natius pellucet picta lapillis,
Et volucres nulla dulcius arte canunt.
Non sic Lenciippi succendat Castora Phæbe,

Sabin
Anivis

in mag.
in mag.

In Anivis

formosior.
in mag.

Pol-

LIBER I.

Pollucem cultu non Elaira soror.
Non Ida, & cupido quondam^a discordia Phæbo
Eueni patrijs^b filia littoribus.
Nec Phrygium falso traxit candido^c maritum
Aucta externis Hippodamia rotis.
Sed facies aderat nullis^d obnoxia geminis,
Qualis Apelleis est color in tabulis.
Non illis studium vulgo conquirere amantes.
Illis ampla satis forma pudicitia.
Non ego nunc vercor, ne sim tibi vilior^e istis
Vnisi qua placet, culta puella sat est.
Cum tibi praesertim Phæbus sua carmina donet,
Aoniæque libens Calliopea hyram,
Vnica nec desit iucundus gratia verbis,
Omnia quæque Venus, quæque Minerva probat.
His tu semper eris nostræ gratissima vite,
Tadia dum misera sim tibi luxuria.

III.

QUALIS Thesæa iacuit cedente carina
Languida deserta^h Gnosis littoribus,
Qualis & accubuit primo Cepheia somno
Liberata iam duris cotibus Andromede,
Nec minus assiduisⁱ Edonis festa choreis
Qualis in herbofo concidit Apidano,
Talis visa mihi mollem spirare quietem
Cynthia, non certis mixta caput manibus,
Ebria cum multo traherem vestigia Baccho,
Et quaterem sera nocte facem pueri.
Hanc ego, nondum etiam sensus deperditus omnes,
Molliter impresso conor adire toro.
Es quamvis duplici correptum ardore iuberent
Hac Amor, hac Liber, durus uterque Deus,

Tolima v. Minia in mag.

a discordia & certaminis causa
b Marpissa nympha.
c Pelopen.

d quib. forma am deberet.

e qui facis non fuere delusi.

f Mufatum

g omnes & Veneris & Minervæ artes.

ruina v. Carina in mag.
h Ariadne.

i Thracia Baccha.

laccimis v.
k labantibus.

in mag. Jovis v.

A 4

Sub-

Summi ...

a iacentem,
 b Scaliger tarda
 leg. *As. 33*
verbera. v.
tra. 3. m. 2. 5.
 d malim inte-
 cis.
 e Louis.

Subiecto leuiter^a positam tentare lacerto,
 Osculáque admota sumere,^b & arma maná:
 Non tamen ausus eram domina turbare quietem,
 Experte metuens iurgia sancti: *in frag*
 Sed sic^d inuentis hærebam fixus ocellis,
 Argus ut ignotis cornibus^e Inachidos.
 Et modo soluebam nostra de fronte corollas,
 Ponébámque tuis Cynthia temporibus:
 Et modo gaudebam lapsos formare capillos;
 Nunc furtiua canis poma dabam manibus:
 Omniáque ingrato largibar munera somno,
 Munera de prono sepe voluta sinu.
 Et, quoties ratio duxit suspiria motu,
 Obstupui vano credulus auspicio,
 Ne tu tibi insolitos portarem visa timores,
 Neue quis inuitam cogeret esse suam:
 Donec diuersas percurrrens Luna fenestras,
 Luna moraturis sedula luminibus,
 Compositos leuibus radiis patefecit ocellos.
 Sic ait in molli fixa toro cubitum:
 Tandem te nostro referens iniuria lecto, *in mag*
 Alterius clausis expulsi^f è foribus. *in mag*
 Nangue tibi longa mea consumpsi tempora noctis^g
 Languidus^h exactis hei mihi sideribus. *peruores*
 O vitinam tales perducas improbe noctes,
 Me miseram quales semper habere iubes.
 Nam modo purpureo fallebam stamine somnum,
 Rursus & Orpheæ carmine fessa lyra:
 Interdum grauitur mecum deserta queerat *in mag*
 Extremo longas sepe in amoreⁱ moras,
 Dum me incandis lapsam sopor impulit alis. *Equ*
 Illa fuit lacrymis ultima cura meis.

in notis
in mag

in lectam. in mag

felausos & in-
tecos.

conuinc. v.
rectulis. v.

g circumactia.

duras. in mag.

in terca. v.
le tuas.

baris. in mag.

créta

ut supra calig. curant.

IV.

QVID mihi tam multas laudando Basse puellas
 Mutatum domina cogis abire mea?
 Quid me non patearis, vite quodcunque sequetur,
 Hoc magis assueto dicere semitio?
 Tu licet^a Antiopa formam Nyctelidos, & in
 Spartanam referas laudibus Herminem,
 Et quascunque tulit formosi temporis aras,
 Cynthia non illas^b nomen habere sinat:
 Nedum, si leuibus fuerit collata figuris,
 Inferior duro iudice turpis eat. *137*
 Hæc sed forma mei pars est extrema futuris: *31*
 Sunt maiora, quibus Basse^c perire iuuat:
 Ingenus color, & multus decus^d artibus, & qua
 Gaudia sub tacita dicere veste liber.
 Quo magis & nostros contendis soluere amores,
 Hoc magis accepta fallit uterque fide. *93*
 Non impune feres, sciet hæc insana puella,
 Et tibi non tacitis uocibus hostis erit.
 Nec tibi me post hæc committet Cynthia, nec te
 Queret, erit tamen criminis illa memor:
 Et te circum omnes alias trata puellas
 Deseret, heu nullo limine carus eris. *Diferet. v.*
 Nullas illa suis^e contemnet scribis aras,
 Et quicumque sacer, qualis ubique, lapis.
 Non ullo grauius^f tentatur Cynthia damno,
 Quam sibi cum rapto cessat amore Deus, *si. v.*
 Precipua^g nostri, maneat sic semper, h^h adoro;
 Nec quicquam ex illa, quod querat, inueniam.
 V.

a 2 loue cōpres-
ix.

b formam. sic l. 2.
nec Pergama,
nomen Homeri.

c ardere, sic l. 2.
Credo ego non
pancos ista peri-
risse figura.
d pro artium, vi-
de eleg. 2.

p haec. v.

e deficiet.

f sic Lucret. 2.
Sic licet nullo
primordia posse
dolore Teueri,
g pro nostro,
h pro oro, sic
Quid. No te per
meritum, ueritã
male nec it. ad
ro. & 4. Fab. E.
trufcus Turnus.

INVIDE, tu tandem voces compesce molestas,
 Et sine nos cursu, quo sumus, ire pates.

Quid
adoras opera.

X Anonid. in rapet in frag. A Sileas vos in mag. 137.
Forte metat. quid. Hanc ego in non ut d. Anonid. in mag. 137.
adoro.

g vacat, sic inf.
Cum tibi pro-
cedas auferet
vnda rates.

b venena qui-
bus inungebat-
tur figitur.
c vacat iterum.

Auratus dicitur
d sicut immane
quantum dici-
mus.

e superba.

f facit.

g sic lib. 2. Sed
tibi si exiles vi-
deor tenuatus
anatus.

h sic inf. Nescit
amor magnis
cedere diuitis.
i fabula vulgi.

k sic inf. Respon-
des tacitis mu-
tua cardiob.
l rogatur, sic inf.
Irritata venit
quando ceter-
natur illa.
m in provincia
profecturo.

Quid tibi vis insane meos sentire furores?

Infelix properas vltima nosse mala,

Et miser ignotos vestigia ferre per ignes,

Et bibere è tota^b toxica Thessalia.

Non est illa vagis similis collata puellis.

Molliter irasci non solet illa^c tibi.

Quod si forte tuus non est contraria votis,

At tibi curarum^d millia quanta dabit?

Non tibi iam somnos, non illa relinquet ocellos.

Illam feros animis aligat vna viuos.

Ach mea contemptus quoties ad limina curres,

Cum tibi singultu^e fontia verba cadent,

Et tremulus mæstus orietur steribus horror,

Et timor informem ducet in^f ore notam:

Et quacunq; voles fugient tibi verba querentis;

Nec poteris, qui sis, aut ubi, nosse miser.

Tum graue seruitium nostræ cogere puella

Discere, & exclusim quid sit abire domum.

Nec iam pallorem toties mirabere nostrum,

Aut cur sim toto corpore^g nullus ego.

Nec tibi nobilitas poterit succurrere amanti.

Nescit amor proficis cedere imaginibus.

Quod si parua tua dederis vestigia culpa,

Quam cito de tanto nomine^h tumor eris.

Non ego tum potero solatia ferre rogami,

Cum mihi nulla mei sit medicina mali:

Sed pariter miseri socio cogemur amore

Alter in alterius^k mutua flere sinu.

Quare, quid possit mea Cynthia, desine Galle

Querere, non impune illa^l rogata venit.

v 1.

NON ego nunc Adria vereor mare noscere^m tecum

Tulle,

Tulle, neque Aegæo ducere vela salo,

Cum quo Rhiphæos possim confendere montes;

Vlterius que^a domos vadere Memnonias.

Sed me^b complexa remorantur vena puella,

Mutatque graues sæpe colore preces.

Illam mihi totis argutat noctibus ignes,

Et queritur nullos esse relicta deos.

Illam meam^c mihi iam se denegat: illa minatur,

Que solet^d inato tristis amica^e viuo.

Hic ego non horam possim amare querelis.

Ah pereat, si quis lentus amare potest.

An mihi sit tanti doctas cognosceret Athenas;

Atque Asia veteres ceneie diuitias:

Vt mihi deducta faciat conuicia puppi

Cynthia, & insanis^f ora notet manibus?

Osculaque opposito dicat sibi^g debita vento,

Et nihil infido durus esse viuo?

Tu^h patrii meritas conare anteie secures,

Et vetera oblitis iura refer socjjs.

Nam tua non etas vngquam seruiuit amori,

Semper atⁱ armata cura fuit patria:

Et tibi non vngquam nostros puer iste labores

Afferat, & lacrymis omnia nota meis.

Me sine, quem semper voluit fortuna iacere,

Hanc animam extremam^k reddere nequitie.

Multi longinquo periere in amore libenter,

In quorum numero me quoque terra regat.

Non ego sum laudi, non natus idoneus amīs.

Hanc me militiam fata subire volunt.

At tu seu mollis qua^l tendit Ionia, seu qua^m

Lydia Pæctoli tingit^m aratra liquor,

Seu pedibus terras, seu pontum carpere remis

a Aethiopia.

b Rhodum & Thessaliam

c dies v

e vacat.
d ingrato malim
e amatori, sic alii
h si sapiis.

f sic L. 3. Et mea
formelis vngui-
bus ora nota.
g leg. dedita.

h L. Tulli, opi-
nor, qui cum M.
Lepido col. fuit.
i militanti.

k dare. sic Verg.
post Lucret. &
Enn.

l tenditur.
m Turnebus ara-
ta leg.

Ibis

a praeurx, cre-
do.

b fato.

9. b. 1. 1. 1.

c canuntur.
d Polynicis &
Eteolis

e prospera.

f quod deploro-
mus.

g Cynthia, sc. l.
2. Me inuet in
gremio doctrix le-
gisse puellae.

h non aberrante.
i Verus, euoluif-
se habet, nos, eua
luiffse malumus.
k to: enim duces
in viroque exer-
citu fuerunt.
l mata.

Seni. v. 38

vale. v.

tibi, & accepti pars eris^a imperij,
Tum tibi si qua mei^b veniet non inmemor hora,
Vivere me dno^b fidere certus eris.

VII.

D V M tibi Cadmeae dicuntur Pomice Thebae,
Armatae^d fratrem^c trista militia,
Atque, ita sim felix, primo contendis Homero,
Sint modo fata tuis^e mollia carminibus,
Nos, ut consuecimus, nostros agitantur amores,
Atque aliquid duram^f querimus in dominam;
Nec tantum ingenio, quantum sequere dolori
Cogor, & atatis tempora dura queri.
Hic mihi conteritur^g vita modus, hac mea fama est,
Hinc cupio nomen carminis ire mei.

Me laudent doctae solum placuisse puellae,
Pontice, & iniustas sepe tulisse minas.
Me legat astitine post hac neglectus amator,
Et prosunt illi cognita nostra mala.

Te quoque si^h certo puer hic concusserit arcu,
Quod nolim nostrosⁱ eniolasse deos:
Longe castra tibi, longe miser agmina^k septem
Flebis in aeterno^l iurda iacere situ:

Et sinistra cupies mollem componere verum,
Nec tibi subiciit carmina sanus Amor.
Tunc me non humilem mirabere sepe poetam:
Tunc ego Romanis preferat ingenij:

Nec poterunt iuuenes nostro reticere sepulcro,
Ardoris nostri magne poeta iaces.

Tu caue nostra tuo contemnas carmina fastu.
Sepe venit magno fenore tardus amor.

II X.

T V ne igitur demens nec te mea cura moratur?

An

An tibi sum gelida vilior Illyria?
Et tibi iam tanti, quicumque est^a iste, videtur,
Ut sine me^b vento quolibet ire velis?

Tu ne audire potes vesani marmura ponti?
Fortis & in dura naue iacere potes?

Tu pedibus teneris postas fulcare primas?
Tu potes insolitas Cynthia ferre niues?

O vitinam hiberne duplicentur tempora brumae,
Et sit iners tardis nauita^c Vergilijs,

Ne tibi Tyrhena soluatur funis^d arena,
Ne ne^e inimica meas eleuet ama preces:

Atque ego non videam tales^f subsidere ventos,
Cum tibi prouectas auferet vnda rates,

Et me defixum vacua patiaris arena^g
Crudelem^h infesta sepe vocare manu.

Sed, quocumque modo de me peritura meritis,
Sit Galatae tua non aliena via;

Vt te felici vestram per carula remoⁱ
Accipiat placidis^j Oricos aequoribus.

Nam me non velle poterunt corumpere tede,
Quin ego, vita, tuo lumine verba querat.

Nec me deficiet nauitas rogare citatos,
Dicite, quo portu clausa puella mea est:

Et dicam, Antarcis licet hac considat in oris,
Et licet Hylais, illa futura mea est.

Hic erit, hic iurata manet rumpantur iniqui.
Vicinius: assiduas non tulit illa preces.

Falsa licet cupiditas deponat gaudia liuor:
Destitit ire^k nouas Cynthia nostra vias.

Illi canis ego, & per me carissima Roma
Dicitur, & sine me^l dulcia regna^m negat.

Ille vel angusto mecum requiescere lecto,

a prator
b quia maer.

scilicet yph. ruias. me. ut
fulcare ruias. v.
Petroneij

c quibus exor-
tis nauigare li-
cer.
d Illore.
e quia secunda.
f Inguere.
g C. ne.
h corpus & ve-
stes Ianianae.

i Epiri vrbs.
l amores aut e-
fugia.

m Illyriae.

n in Illyriam.

o ditia malime
p reculat.

Et

a vacat, sic sup.
Quid tibi vis in-
fac meos ferire
furores.
b certaminibus.
c prator.

Et quocunque modo maluit esse mea,
Quam sibi dorata regnum vetus Hippodamia,
Et quas Elis opes ante pararat^b equis.
Quamuis magna^c daret, quamuis maiora daturus,
Non tamen illa meos fugit auara sinus.

Hanc ego non auro, non Indis flectere conchis,
Sed potui blandi carminis obsequio.

Sunt igitur Musa, neque amanti tardus Apollo.

Quis ego fretus amo,^d Cynthia rara mea est.

Nunc mihi summa licet contingere sidera plantis:

Sive dies, seu nox venerit, illa mea est:

Nec mihi vinalis certos subducet amores.

Ista meam non gloria^e canitiem.

I X.

DICEBAM tibi venturos iniri^f amores,

Nec tibi perpetuo libera verba fore.

Ecce iaces, supplexque venis ad iuua puella,

Et tibi nunc quaeris imperat empta modo.

Non me^g Chaonia vincant in amore columbae.

Dicere, quos iuuenes quaque puella domet.

Me dolor, & lacryma merito fecere peitum.

Atque vimam posito dicar amore rudis.

Quid tibi nunc misero prodest graue dicere carmen?

Aut Amphionia^h mœnia^h flere lyra?

Plus in amore valetⁱ Mœnemiⁱ versus Homero.

Carmina manⁱ suetus lenia quarit Amor.

I quo^lso, & tristes istos depono libellos,

Et cane, quod quaeris nosse puella velit.

Quid si non esset facilis tibi copia? nunc tu

Insanus medio flumine quaeris aquam.

Nec dum etiam palles, vno nec rangeris igni.

Hac est venturi prima fauilla mali.

d. f. & .

Atlantid. f

e. sencautem.

g. u. u. v.

f. Dodonaz.

g. Theos.

h. tanquam sen-
do canere, sic
lib. 3. Non flebo
in cineres arcum
sed iures paternos
C. admi.
apoc. Epicurei.

Tunc

Tunc magis Armenias cupies accedere tigres,

Et magis^a infarna vincula nosse rote,

Quam pueri toties arcum sentire medullis,

Et nihil irate posse negare tue.

Nullus amor cuiquam faciles ita prebuit alas,

Vt non alterna presserit ille manu.

Nec te decipiat, quod sit satis illa parata:

Actius illa^b subit Pontice, si qua tua est.

Quippe ubi non liceat vacuos seducere ocellos,

Nec vigilare alio nomine cedat Amor.

Quinon ante pater, donec manus attigit ossa,

Quisquis es, absiduas aufuge blanditias.

Illis^c & silices, & passunt cedere quercus,

Nedum tu postes spiritus iste leuis.

Quare, si^d pudor est, quamprimum errata fateri:

Dicere^e quo^e percas, saepe in amore iuuat.

X.

O IVCVND A quies, primo cum testis amoris.

Affueram vestris conscius in lacrymis.

O noctem meminisse mihi incunda voluptas,

O quoties votis illa vocanda meis,

Cum te^g complexa morientem Galle puella,

Vidimus in longam ducere verba moram.

Quamuis labentes premeret mihi somnus ocellos,

Et medijs celo luna tuberet^h equis,

Non tamen a vestro potui sedecere lusu.

Tantum in alternis vocibus ardor erat.

Sed quoniam non es veritus concedere nobis:

Accipe commissaⁱ munera latitiae.

Non solum vestros didici reticere dolores.

Est quiddam in nobis maius amice^k fide.

Possum ego diuises iterum coniungere amantes,

Tunc accedere. v.

a. lionie.

b premit.

c sic sup. Non ti-
bi iam summos
no illa relinque
ocellos. quod. v.

d. menciendi,
e. qua facie.
f. ardere.

g. πειθισμός.

et ... v.

h. v.

h. curia.

i. premia.

k. taciturnitatis.

diuises. v.

Est

Et domina tardas possunt aperire fores,
 Et possunt alterius ^a curas sanare recentes,
 Nec leuis in verbis est medicina meis.
 Cynthia me docuit semper, quacunque petenda,
 Quisque cavenda forent, non nihil egit amor.
 Tu caue ne tristi cupias pugnare puella,
 Neve superba loqui, neve tacere diu,
 Neu siquid petiit, ingrata fronte negaris,
 Neu tibi ^b pro vano ^c verba benigna cadant.

Imitata venit, quando contemnitur illa,
 Nec meminit iustas ponere lasa minas.
 At quo sis humilis magis, & subiectus amori,
 Hoc magis effecto sepe fruare bono.

Is poterit felix una remanere puella,
 Qui nunquam vacuo pectore liber erit.

ECQUID te melius cessantem Cynthia Baijs,
 Quae iacet ^d Hercules semita litoribus,

Et modo ^e Thesproti mirantem subdita regno
 Proxima ^f Misenis aquora nobilibus,

Nostris cura subit memores ^g abducere noctes?
 Ecquis in extremorestat amore locus?

Aut te nescio quis simulatis ignibus hostis
 Sustulit nostris Cynthia ^h caminibus?

Aque vitinam mage te remis confisa minutis
 Pannula Lucina cymba movetur ⁱ aqua:

Aut teneat clausam tenui natantem in vnda
 Alterna facilis cedere lymphae ^j manu,

Quam vacet alterius blandos audire susurros
 Molliter in tacito litore composita ai:

Per se solet amato labi custode puella
 Perfida committes nec meminisse deos.

2 amores.
 poenas. v.

quacuq. v.
 v. v. v.

b frustra.
 c illius.

At. v. v.

u. v. 73. ad.

ap. v. v.

d ab Hercule
 congessit.
 e Parrasius, te
 Proret leg.
 modo. v. v. promontoriis.
 g traducere. v.

adducere. v.

h lestitandis.

i lacu ad Baias.
 Teuchanis. v.

j pro manu, sic
 & Virg. sepe.

abmora. v.
 in mag. ty. hanna

Non quia perspecta non es mihi cognita fama,
 Sed quod in hac omnis parte timetur amor.

Ignosces igitur, si quid tibi triste libelli
 Attulerint nostri: culpa timoris erit.

An mihi sit maior caute custodia matris,
 Aut sine te vitae cura sit vlla mea?

Tu mihi sola domus, tu Cynthia sola parentes,
 Omnia tu nostra tempora letiitae.

Sen tristis veniam, seu contra letus amicis:
 Quidquid ero, dicam, Cynthia causa fuit.

Tu modo quamprimum ^a corruptas desere Baias,
 Multis ista dabunt littora disfidium,

Littora quae fuerant castis inimica puellis.
 Ab pereant Baiae crimen amoris aquae.

XII.

QVID mihi desidia non cessas ^b fingere crimen,
 Quod faciat nobis ^c conscia Roma moram?

Tam multa illa meo diuisa est ^d millia lecto,
 Quantum Hypanis Veneto dissider Eridano.

Nec mihi consuetos amplexu nuntiat amores
 Cynthia, nec nostra dulcis in aure sonat.

Olim grauis eram non illo tempore cuiquam
 Contigit, ut simili ^e passer amare sude.

Inuidia summus, num me Deus obruit: an quae
 Lecta ^f Prometheis ^g diuidit herba iugis?

Non sum ego, ^h qui fueram, mutat via longa puellas.
 Quantum in exiguo tempore fugit amor.

Nunc primum longa solus cognoscere noctes
 Cogor, & ipse meis auribus ⁱ esse grauis.

Felix qui potuit presenti flere puella.
 Non nihil aspersis gaudet amor lacrymis.

Aut si despectus potuit mutare ^j calores,
 At. v. v.

timoris. v.
 non. v.

a corruptelam
 autores.

desidia. in mag.

b imponere.
 c Carrio, Roma
 in amore leg.
 d passium.

e amatet.

f quib. Promethis
 affixus
 fuit.
 g amantes.
 h quam g ratur.

i dum solus me
 tum quetor.

j amores.

Sunt quoque translato gaudia seruitio. *in marg.*
 Mi neque amare aliam, neque ab hac discedere fas est.
 Cynthia prima fuit, Cynthia finis erit.

XIII.

TV, quod saepe soles, nostro latere casu
 Galle, quod abrepto solus amore vacem.
 At non ipse tuas imitabor perfide voces.

Fallere te nunquam Galle puella velit.
 Dum tibi deceptis angetur fama puellis,
 Certus & in nullo quæris amore moram,
 Perditus in quadam tardis^b pallefcere curis

Incipis, & primo lapsus^c adire gradu.
 Hæc erit illarum contempti pœna doloris:
 Multarum misera exiger una^d vices:
 Hæc tibi vulgares istos compecet amores:

Nec noua quærendo semper amicus eris.
 Hæc ego non rurore malo, non angere doctus,
 Vidi ego, me quæso teste negare potes?
 Vidi ego te toto vinculum languescere collo,
 Et flere iniectis Galle diu manibus,

Et cupere optatis^e animam deponere verbis,
 Et que deinde meus calat amice pudor.

Non ego complexus potui diducere vestros.
 Tantis erat demens inter virosque furor.

Non sic Aemeno Salmonida missus Enipeo
 Tenarius facilis præsit amore^f deus:
 Nec sic caelestem flagrans amor Herculis Heben
 Sensit in Oelais gaudia prima iugis.

Vna dies omnes potuit præcurrere amantes.
 Nam tibi non tepidas subdidit illa faces,
 Nec tibi præteritos passa est succedere fastus,
 Nec sine abduci, te tuus ardor ager.

de sistræ v

a postrema.

ficus v

in marg. mirabor v.

b ex amore.
 c sic libr. 2. Solum
 te nostros lator
 adire deos.
 d fortes.

e sic Arsyrippus
 Afriana vicia
 sic effertamur.

f Tyronem.
 g Nepotium.

Nec minus: cum sit tone digna, & proxima Lede,

Et Lede partu, gratior una tribus:

Ille sit Inachys & blandior heroinis,

Ille suis verbis cogat amare Iouem.

Tu vero quoniam semel es periturus amore,

Vtere non aliò lumine dignus eras.

^b Que tibi sit felix, quoniam nouus incidit error:

Et quodcumque voles, vna sit ista tibi. *2*

XIV

TV licet abiectus Tiberina molliter unda

Lesbia Mentoreo vna bibas^c opere,

Et modo tam celeres mireris^d currere lintres,

Et modo tam tardas^e funibus ire rates,

Et uemus omne satas intendat verrice siluas,

Virgetur quantis Caucasus arboribus,

Non tamen ista meo valeant contendere amoris.

Nescit amor magnis cedere diuitiis.

Nam siue optasam mecum^f trahit illa quietem,

Seu facili totum ducit amore diem:

Tunc mihi Pactoli veniunt sub recta liquores,

Et legitur rubris gemma sub ægoribus:

Tum mihi cessuros spondent mea gaudia reges;

Que maneant, dum me fata perire volent.

Nam quis diuitiis aduerso gaudet amore?

Nulla mihi cristi^g præmia sunt Ventre.

Ille potest magnas heroum insingere vites, *in marg. mentis v.*

Ille etiam duris mentibus esse dolor:

Ille neque Arabium metuit transcendere limes,

Nec timet ostrimo Tulle su binc toro, *in marg.*

Et^h miserumⁱ toto inuenem versare cubili. *Porro v.*

Quid releuant variis serica textilibus?

a igne.

b hæc rō omnes
 videret

c poculo.
 d secundo su-
 mine.
 e subtraçtas.

f nocte.

g bona.

h quia desertū.
 i sic lib. 2. tra-
 ctus atoque to-
 to.

Que mihi dum placata aderit, non vlla verebor
Regna, nec Alcinoi munera despiciere.

XV.

SÆPE ego multa tue leuitatis damna timebam;
Hac tamen excepta Cynthia perfidia.

Aspice me quanto rapiat fortuna periclo;

Tu tamen in nostro lenta timore venis.

Et potes^b externos manibus componere crines.

Et longa^c faciem querere desidia;

Nec minus Eois pectus variare lapillis;

Vt formosa nonis que parat ire^d vino.

At non sic^e Ithaci digressu mota Calypso

Desertis olim fleuerat æquoribus.

Multos illa dies incomptis mæsta capillis

Sederat iniusto multa locuta salo:

Et quamuis nunquam posthac visura, dolebas

Illam tamen longe conscia lætitiæ.

Alphesibæa suos vltia est pro^f coniuge fratres,

Sanguinis & cari vincularupit^g amor.

Nec sic^h Aefoniden rapientibus anxia ventis

Hypsipyle vacuo consistit in thalamo.

Hypsipyle nullos post illos sensit amores,

Vt semel Aemonio tabuitⁱ hospitio.

Coniugis Euaedæ miseris elata per^m ignes,

Occidit Argivæ fama pudicitie.

Quarum nulla tuos potuit conuertere mores,

Tu quoque vti fieres nobilis historia.

Desine iam renouare tuis perinria verbis

Cynthia, & oblitros parce mouere deos.

Audax ab nimum nostro dolitura periclo,

Si quid forte tibi diuinisⁿ inciderit.

intra. v. in manu.
at. d. v. s. n.

a naufragii nam
Athenas proficiscens
hæc scribit.
b suppositos.
e formam.

d amatorii.
e vlysiæ.

intra a hypsipyle.

f Alcmæone, ab
illis interfecto.
vide Apollor.
g coniugalis.
h Iasonem.

i hospite. sic cō-
iugium & adul-
terium idē vsur-
pat.
l Capaner.
m rogum.

n d peritio.

Mul.

* Multa prius vasto labentur flumina ponto,

Annus & inuensas duxerit ante vices,

Quam^b tua sub nostro mutetur pectore cura,

Sis quodcumque voles, non aliena tamen,

Quam^c ve mihi viles isti videantur ocelli,

Per quos sæpe mihi credita perfidia est.

Hos tu iurabas, si quid mentita fuisses,

Vt^c tibi suppositis exciderent manibus.

Et contra magnam potes hos at tollere solem?

Nec tremis admissæ conscia nequitia?

Quis te cogebat multos^d pallere colores,

Et stertum inuitis ducere luminibus?

Quis ego nunc peteo, similes moniturus amantes.

O nullis tutum credere blanditiis.

XVI.

QVÆ fueram magnis olim patet acta triumphis

Lanua^f Tarpeia nota pudicitie,

Cuius in aruati celebrarunt limina^g currus,

Capitulum lacrymis humidæ supplicibus;

Nunc ego nocturnis poterum sanciarixis,

Pulsata indignis sæpe queror manibus.

Et mihi non desunt turpes pendere corollæ,

Semper & exclusis signa tacere faces:

Nec possum infamis domine^b defendere noctes

Nobilis obscenit^c tradita carminibus.

Nec tamen illa sue renouatur parcere fama.

Turpior, & secti^d viuere luxuria.

Has inter grauius cogor deslere querelis

Supplicis à longis tristior excubiis.

Ille meos nunquam patitur requiescere postes

Arguta referens carmina blanditiis.

Lanua vel domina penitus crudelior ipsa,

a leg. Nulla

b pro tui

c

c vacat, vt sepe.

d Species pro ge-
nere.

e Capitoli.
f virginis Vesta-
lis.
g triumphantiu.

h calare.

i quia inscripta.

l nec eam super-
rare.

m amantes.

Quid

B 3

geauis

intra a capitolio.
quæ supra.
34

Quid mihi tam duris clausa taces foribus?
 Cur nunquam referata meos admittis amores,
 Nescia furivus reddere nota preces?
 Nulla ne finis erit nostro concessa dolori?
 Tristis & in tepido limine somnus erit?
 Me media noctes, me sidera plena iacentem,
 Frigidâq. & Eoo me dolet aura gelus:
 Tu sola humanos nunquam miserata dolores
 Respondes tacitis mutua cardinibus,
 O utinam traiecta cana mea vocula rima,
 Percussas domine verrat in auriculas,
 Sit licet & saxo patientior illa Sicano,
 Sit licet & ferro durior, & chalybe:
 Non tamen illa suos poterit compestere ocellos,
 Surget & inuitis spiritus in lacrymis.
 Nunc iacet alterius felici nixa lacerto,
 At mea nocturno verba cadunt & ephyro.
 Sed tu sola mei, tu maxima causa doloris
 Victa meis nunquam ianua muneribus.
 Te non vlla mea læsit petulantia lingue,
 Quæ solet nato dicere tua loco,
 Vt me tam longa raucum patiare querela
 Solicitas riuo peruiolare moras.
 At tibi sæpe nouo deduxi carmina versu,
 Osculâq. impressis nixa dedi gradibus.
 Ante tuos quoties & verti me perfida postes,
 Debitâq; occultis vota tui manibus?
 Hæc ille, & siquæ miseri nouistis amantes,
 Et manibus obstrepit alioribus.
 Sic ego nunc domina vitris, & h semper amantes
 Fletibus æterna differor inuidia.

a dominæ.

PRONA. V.

b circumacta.
c matutino.videt, ut dicitur
in mari

A. Responde. in mari

d pro verratur

e materialacry
marum.f ingrato ma-
liat.

g adorando te.

h sic stupi. Sicut
& in tuto sem-
per amore pa-
res.

Et hæc solent inanis dicere fata loco. V.
 irato. in mari.

XVII.

ET merito, quoniam potui fugisse puellam,
 Nunc ego desertas alloquor halcyonas.
 Nec mihi Castropæ solito visura carinam,
 Omniâq; ingrato litore vota cadunt.
 Quæ neciam absenti profunt tibi Cynthia venti.
 Aspice quàm sanas increpat aura minas.
 Nulla ne placata veniet fortuna procella?
 Hæcine parua memm sinus arena teget?
 Tu tamen in melius sauas conuerte querelas.
 Sat tibi sit pæna nox, & iniqua vada.
 An poteris siccis mea fata reponere ocellis?
 Ossâq; nulla tuo nostrâ tenere sinu?
 Ah pereat, quicumque rates, & vella parantit
 Primus, & inuito gurgite fecit iter.
 Non ne fuit melius domine pervincere mores,
 (Quamuis dura, tamen rara puella fuit)
 Quàm sic ignotis circumdata litorea siluis
 Cernere, & opiatos querere Tyndaridas?
 Illic si qua meum sepelissent fata dolorem,
 Vltimus & postico staret amore lapis:
 Illa meo caros donasset funere crimes,
 Molliter & tenera poneret ossa rosa:
 Illa meum extremo clamasset pulvere nomen,
 Vt mihi non villo pondere terra foret.
 At vos æquoreæ formosa Doride nate,
 Candida felici soluite & vela noto.
 Si quando vestras labens Amos arripit undas,
 Mansueris socio parcite littoribus.

XII.

HÆC certe deserta loca, & racinuma querenti,
 Et vacuum & ephyri possidet aura nemus.

a Cynthia.

b assueto, sic li-
 4. Et soliti digi-
 to beryllon ad-
 ederat ignis.
 c naufragam
 & hæc in itinere
 scribit.

d externis.
 e serenitatis
 auctores.

f Nereides.
 g sicut nauem.

h mihi.

His

51

B 4

51. 51

Hic licet occultos proferre impune dolores,
 Si modo sola queant saxa tenere fidem.
 Vnde tuos primum repetam mea Cynthia fastus?
 Quod mihi das stendi Cynthia principium?
 Qui modo felices inter numerabar amantes,
 Nunc in amore tuo cogor habere^a notam.

a maculam.

Quid tantum meruique te mihi carmina mutam?
 An noua tristitia causa puella tue?

in marg.

sic referas nobis in

Sic mihi te referas leuis, ut non altera nostro
 Limine formosos intrulit vlla pedes.

b pro limini, sic

l. 2. Aferis in-

docto carmine

cessit olor.

20

c sic sup. Tu ta-

men in nostro

lenta timore ve-

nis.

col. v.

Quamuis multa tibi dolor hic meus aspera debet,
 Non ita seua tamen^c venerit ira mea,

Vt tibi sim merito semper furor, & tua stendo
 Lumina deiectis turpia sint lacrymis.

An quia parua damus mutato signa calore?
 Et non vlla meo clamat in ore fides?

d in scriptis.

Vos eritis testes, si quos habet arbor^d amores,
 Fagus, & Arcadia pinus amata deo.

Ah quoties teneras resonant mea verba sub umbras,
 Scribitur & vestris Cynthia coticibus.

Curam. v.

e carae rō

on uerba uerbor.

An tua quod peperit nobis iniuria curas,
 Que solum tacitis cognita sunt fortibus?

Omnia consueui timidius perferre superba
 Iussa, neque arguro facta dolore queri.

quor.

Et, uin

Pro quo diuini fontes, & frigida rupes,
 Et datur inculto tramite dura quies,

Et quocumque mea possunt narrare querela,
 Cogor ad argutas dicere solus aues.

a. v. mibi. v.

Sed qualiscumque es, resonent tibi Cynthia siluæ,
 Nec deserta tuo nomine saxa vacent.

XIX.

NON ego nunc tristis vereror mea Cynthia manes,

Nec

Nec motor extremo debita fata rogo,
 Sed ne forte tuo careat mihi funus amore:

a morte.

Hic timor est ipsis diuior^e exequijs,
 Non adeo leuiter nostris^b puer hæsiti ocellis,

b Amor.

Vt meus oblito pulsus amore vacet.
 Illic^c Phylacides incunada coniugis heros

c Proteflans-
d obferis, sic
alibi sepe, vt &
Virg.
e quia vmbra-
libus.

Non potuit^d cæcis inmemor esse locis,
 Sed, cupidus^e falsis attingere gaudia palmis,

Theffalis antiquam venerat umbra domum.
 Illic quicquid erō, semper tua dicar imago.

Traicit & fati litorea magnus amor.
 Illic formose veniant chorus heroïna,

f Troiana.

Quas dedit Argiuis^f Dardana præda viris,
 Quam nulla tua fuerit mihi Cynthia forma

Gratior, & tellus hoc ita iusta sinat:
 Quamuis te longe remorentur fata senectæ,

zar vrbis
ov v' ouca-
vōlæ ov.
h superstes.
i funere.

Cara tamen lacrymis^g ossa futura meis:
 Que tu^h vicia mea possis sentireⁱ fauilla,

Tum mihi non vllō mors sit amara loco.
 Quam^j vereror, ne te contempto Cynthia busto,

Abstractat e nostro puluere iniquus amor,
 Cogat & inuitam lacrymas siccare cadentes.

l constans.

Flectitur^k a Sidonis^k certa puella uinis.
 Quare, dum licet, inter nos lateamur amantes.

Non satis est vllō tempore longius amor.

XX.

HOC pro continuo te Galle monemus amore,
 Id tibi ne vacuo desinat ex animo:

nempe iudicium
vngui ueris

Sæpe imprudenti fortuna occurrit amanti,
 Crudelis Minys^m dux eritⁿ A scanius, dicitur. v.

mores rētes
vrbis ov in
vrbis xētes
n in cuius aqua
perit hylas,
o formam.

Est tibi non infra^o speciem, non nomine dispar,
 Thiodamanteo proximus arder Hyle.

B 5

Nunc

Dracina. ab Juber.
umbrosi silae 26

PROPER. 51.

Nunc tu siue leges umbrosa flumina silae,
Sive Aniena tuos tinxerit unda pedes,
Sive gigantea spatia bere litoris ora,
Sive ubicunque vago fluminis hospitio,
Nympharum cupidas semper defende rapinas.
Non minor Aufonijs est amor in Driadis.
Ne tibi sit durum montes, & frigida saxa
Galle, neque expertos semper adire lacus,
Que miser ignotis error perpessus in oris
Herculis indomito flevit Ascanio.
Nanque ferunt olim Pagase navalibus Argo
Egressam, longe Phasidos esse viam,
Et iam prateritis labentem Athamantidos undis
Myrsorum scopulis applicuisse ratem.
Hic manus heroum placidis ut constitit oris,
Mollia composita litora fronde regit.
At comes inuicti inuenis procefferat ultra
Raram sepolti quarere fontis aquam.
Hunc duo festati fratres, Aquilonea proles,
Hunc super & Zethes, hunc super & Calais,
Oscula suspensis instabant carpere palmis,
Oscula & alterna ferre supina fuga.
Ille sub extrema pendens secluditur ala,
Et volucres ramo submonet insidias.
Iam Pandionia cesset genus Orithyia.
*1 Ah dolor ibat Hylas, ibat Hamadryas hinc.
Hic erat Argantus Phlegre sub vertice montis,
Grata domus nymphis huncida Thyniacis:
Quam supra nulli pendebant debita cura
Roscida desertis poma sub arboribus,
Et circum irriguo surgebant lilia prato
Candida purpureis mistra papaueribus:

Amirina v.
in mag. al. Phasidy.
Driadis.

repelle.

Adriatic.

Novo

quaxendo.

e sic sup. Aut

Amphionix

mentia stercely-

re.

d Thestiaie vr-

bis.

e Helleponti.

f ad ignem fo-

uendum.

g Hercules Hy-

las.

h scang. plumis

leg.

i fratrum vo-

lantium.

k Aquilonia

proles.

l malim Hirc,

m Turneb. Pegz

leg. ex Apollon.

malim Pegz.

Thyniacis v.

in Hirc. v.

umbrae sua flumina silae

LIBER I.

Que modo decerpens tenero pueriliter ungui,
Proposito florem praeulit officio,
Et modo formosis incumbens nescius undis
Errorem blandis tardat imaginibus.
Tandem haurire parat demissis flumina palmis,
Innixus dextro plena trahens humero.
Cuius ut accensae Dryades candore puella,
Minata solitos destruere choros,
Prolapsam leniter facili traxere liquore.
Tum sonituum rapto corpore fecit Hylas.
Cui procul Alcides iterat responsa, sed illi
Nomen ab extremis fontibus aura refert.
His o Galle tuos monitis seruabis amores,
Formosum nymphis credere visus e Hylam.

XXI.

T V, qui consortem propeas euadere casum,
Miles ab Etruscis faucibus aggeribus,
Quid nostro gemitu turgentia lumina torques?
Pars ego sum vestra proxima militia.
Sic te seruato possint gaudere parentes:
Hec soror acta, tuis sentiat e lacrymis,
Gallum per medios exceptum Caesaris enses,
Effugere ignotas non potuisse manus.
Et quicumque super disseisa inuenit ossa
Montibus Etruscis, hec sciat esse mea.

XXII.

Q V A L I S, & vnde genus, qui sint mihi Tulle
Quaris pro nostra semper amicitia. (penates,
Si Perusina tibi patriae sunt nota sepulcra,
Italae duris funera temporibus,
Cum Romana suos egit discordia ciues
(Sit mihi precipue puluis Etrusca dolor,

a aqur haurien-

b Hylx. quod

inclamabatur
e tuum. tuly. v.

d belli Perusini

e pro nostri.

f Angusti L. An-
tonium Perusiz
obfidens.
g sic Virg. O
mibi sola mei
super Astryana-
ctis imago.

h sic sup. vt tibi
sim merito sem
per furor & ali-
bi fapc.

i Augurum &
Antonium.

T 18

Que

Tu proiecta mei perpeffa es membra^a propinqui:
Tu nullo miseri contegis ossa (solo)
Proxima fupposito contingens Vmbria campo
Me genuit terris ferulis vberibus.

SEX. PROPERTII

ELEGIARVM

LIBER II.

ELEGIA I.

V AERITIS, vnde mihi tories
scribantur amores, (ber?
Vnde meus veniat mollis in ora li-
Non hac Calliope, non hac mihi can-
rat Apollo:

Ingenium nobis ipsa puella^b facit.
Sive rogis illam fulgentem incedere Cois,
Hoc rotum^c e Coa veste volumen erit:
Sed vili ad frontem sparsos errare capillos,
Gaudet laudatis in superba comis:
Sive lyre carmen digitis percussit^d eburnis,
Miramur, faciles vt premat arte manus:
Sed cum^e pofcentes fomnus declinat ocellos,
Inuenio cauffas mille poëta nouas:
Sed nuda erepto mecum luctatur amictu,
Tunc vero longas condimus Iliadas:
Sed quicquid fecit, siue est quodunque locuta,
Maxima de nibilo nascitur historia.
Quod mihi si tantum Mæcenas fata dedissent,
Vt possem heroas ducere in arma manus,
Non ego Titanas canerem, non Ossan Olympo

b sic inf. Nam si-
ne te nostrum
non valet inge-
nium.
c pro de.

d candidis.

e annuente in-
ter dormitandū,
sic Virg. Plaut.
Pliu.

f sic inf. Quod
mihi si ponen-
da tuo fit corpo-
re vita.

ore. v. 20. 24

oc. v.

Somnum. h. v.

Impo-

Impositum, vs calsi Pælion esset iter:
Non veteres^a Thebas, nec Pergama, nomen Homeri,
Xerxis^b & imperio bina cossæ vada:
Regnarve prima Remi, aut animos Carthaginis altæ,
Cimbronūque minas, & bene facta Mari:
Bellâque, resque tui memorarem Casaris, & in
Casare sub magno cura secunda fores.
Nam quoties^c Mutinam, aut civilia busta Philippos,
Aut canerem^d Sicula classica bella fugæ,
Euerfosque focos antiquæ gentis Etruscæ,
Et Ptolemææ litora capta Phari,
Aut canerem Aegyptū, & Nilū, cum tractus in orbē
Septem captiuus debilis^e ibat^f aquis:
Aut regum auratis circumdata colla catenis,
Attiâque in^h Sacra currere rostra via,
Te mea musa illis semper contexeret armis,
Et sumpta, & posita pace fidele caput.
Tⁱhefus inferni, superis testatur Achilles;
Hicⁱ Ixioniden, ille^m Meneriaden.
Sed neque Phlegreos totius, Enceladique tumu^s
Intoner angusto pectore Callimachus:
Nec mea conueniuntⁿ duro præcordia versu
Casaris in Phrygios^o condere nomen auos.
Nauita de ventis, de tauris narrat arator,
Enumerat miles vulnere, pastor oues:
Nos contra angusto versamus prælia lecto.
Qua pote quisque, in ea conerat arte diem.
Læus in amore mori: læus si datur altera, vino
Possè frui, fruatur solus amore meo:
Si meminim, solet illa leues culpæ puellas,
Et totam ex Helena non probat Iliada.
Sed mihi sint tangenda nouerca pocula Phædræ,

a bellum Thebe-
num.
b Achone per-
fossa.

c bellum Muti-
nense.
d Siculi belli ad-
uersus Sextum
Pomp. Cn. F.
ebello Perasino.
in triumpho
postijs.

h qua triumphan-
tes ad Capitolium
pergebant.
i se quæ, vt vult
Muretus.
l Perithoum
m Parroclum.

n graui.
o referre.

Hij saltem. 32

Peru-

a Hippolyto.
b herbis.

c Medea. 101
a sic lib. 1. nōdū
etiam sensus de-
perditus omnes.

e medicum.

33 vulnora.

f Aesculapius.

g Telephus.

primus.

h pro manni

i Delidum.

128

Horatius.

33

k sic lib. 4. v.
responditur sin-
gula verba iace.
l mors.

710. 92

m Cynthia.

in mag. ignoro.

Pocula^a prinigno non nocitura suos;
Seu mihi Circeo pereundum est^b gramine, siue
Colchis Colchiaci^c vrat athena focis;
Vna meos quoniam pradara est femina^d sensus,
Ex hac ducentur funera nostra domo.

Omnes humanos sanat medicina dolores.
Solutus amor morbi non amat^e artificem.
Tarda Philoctete sanavit crura Machaon,
Phœnicis Chiron lumina P hillyrides:
Et^f deus extinctum Crephus Epidaurius herbe
Restituit parvis Androgeona focis:

Mysus^g & Aemonia iuuenis, qua cuspide vulnus
Senferat, hac ipsa cuspide sensit opem.

Hoc si quis vitium poterit mihi demere, solus
Tantalea poterit tradere poma^h manu;
Doliaⁱ virgines idem ille replenerit vnis,
Ne tenera assidua colla grauentur aqua;
Idem Caucaesa soluet de rupe Promethei
Brachia, & à medio pectore pellet anem.

Quandocunque igitur vitam mea fata reposcent,
Et breue in exiguo marmore nomen ero;
Mæcenas nostra spes inuidiosa iuente,
Et vite, & mortis gloria iusta mee,
Si te forte meo ducet via proxima busto,
Esseda celatis siste Britannia iugis,

Taliaq. illacrymans muta^k iace verba famula,
Huic misero^l fatum dura puella fuit.

II.

LIBER etiam, & vacuo meditabor viuere lecto,
At me composita pace fefellit Amor.
Cur hæc in terris^m facies humana moratur?
Iuppiter ignesco pristina furta tua.

Fulua

Fulua coma est, ^a longæque manus: & maxima toto
Corpore: & incedit vel loue digna^b foror,
Aut cum Dulichias Pallas spatiatur ad aras,

Gorgonis anguisferæ pectus operata comis, *pro. sine. v.*
Qualis & Iſchomache Lapithæ genus herome, *ischomache. v.*
Centaurus medio grata rapina^c mero,
Mercurio sanctis feruor^d & Bebeidos vndis
Virgineum primo composuisse latus.

Cedite iam diuæ, quas^e pastor viderat olim
Ideis tunicam ponere verticibus.

Hanc vnam faciem nolit mutare senectus,
Et si Cumæa sacula^f vavis ager.

III.

QVI nullum tibi dicebas iam posse nocere,
Hæstisti, cecidit spiritus ille ruus.

Vix vnum potes infelix requiescere mensam,
Et^g turpis de te iam liber alter erit.

Querebam, sicca si possit piscis arena,
Nec^h solitus ponto viuere toruus aper:

Aut ego si possem studij vigilare senexis.
Differitur, nunquam tollitur vllus amor.

Nec me tam facies, quam amvis sit candida, cepit
(Lilia non domina sint magis alba mea,

Et Maotica nix minio si ceterⁱ lbero,
Vt quæ rose puro lacte natant folia)

Nec de more come per lenia colla fluentes,
Non oculi gemine, sidera nostra, faces,

Nec si qua Arabio lucet bombyce puella
(Non sum de nihilo blandius amator ego)

Quantum, quod posito formose saltat taccho,
Egit ut euantes dux Ariadna choros:

Et quantum^k Actio cum tentat carmina pletho,

a sic lib. 3. Atta-
limus longas in
freta vasa ina-
tus.
b Iuno.

c coniuio.
d lucus Theſa-
lix. *Satis. v.*

e Paris.

f Silyllæ.

Lib. 30

cognoscere. v. mag

g quia vicius
autoris prodit.

h afflictus.

serenis. in mag

Ac. v. lib. 32

999. in lib.

i Britæe.

v. l. v.

Cal. v. v. v.

v. l. v.

k Sapphonis.

P. 47

*Interca lumen, pastor nam scribitur ille,
sharboit.*

*a Musarum.
b contendit.
c in de v
d uis quibus
sharboit. v.
e sternuendo de-
dit.*

Par^a Aganippe ludere docta lyre,
Et sua cum antiqua^b committit scripta Corinna^c.

Carminaque Erymnes non putat aqua^d suis.

Num tibi nascenti primis, mea vita, diebus

Aridus argutum^e sternuit omen Amor?

Hac tibi conulerunt caelestia munera diui:

Hac tibi matrem forte dedisse putes.

Non non humani sunt partus talia dona:

Ista decem menses non peperere bona.

Gloria Romanis vna es tu nata puellis.

Romana accubens prima puella Ioni,

Nec semper nobiscum humana cubilia vises.

Post Helenam hac teritis forma secunda redit.

Hac ego non mirer si^d flagret nostra iuuentus.

Pulchrius hac fuerat Troia peine tibi.

Olim mirabar, quod tanti in Pergama belli

Europe atque Asia causa puella fuit:

Nunc Pari tu sapiens, & in Menelae fuisti,

Tu quia posebas, tu quia lenis eras.

Digna quidem facies, pro qua vel obinet Achilles,

Vel Priamus: belli causa probanda fuit.

Si quis vult fama tabulas antecire verustas,

Hic dominam exemplo ponat^e in ame meam:

Sive illam Hesperis, sive illam ostendit Eois,

Vret & Eoos, vret & Hesperios.

His saltem ut teneat tam finibus, aut mihi si quis,

Acrius ut monar, venerit alter amor.

Ac veluti primo taurus detrectat aratra,

Post veni assueto mollis ad arua iugo:

Sic primo iuvenes trepidant in amore feroces,

Dehinc domiti post hec aqua, & iniqua ferunt.

Turpia perpeffus vates est vincla Melampus,

*ans. v.
concum Romanis v
na iam
ardcat.*

*e pro ante, anti-
que.
Cur, arcin, in om-
30
debraha
dratio.*

*Carminibus, non putat esse suis.
Cogni-
aqua*

Cognitus Iphicli^a subripuisse boues;
Quem non lucra, magis Pero formosa coegit,
Mox^b Amythaonia nupta futura domo.

*a sic inf. Ipham
me iugula.
b Bianis fra-
tris.*

IV.

MVLTA^c prius domina delicta queraris oportet,

*c s. quam voto
potiaris,*

Sape roges aliquid, sepe repulsus eas,

Et sepe immeritis corruptas dentibus ungues,

Et crepuum dubio suscitet ira pede.

Ne quicquam perfusa meis unguenta^d capillis.

d capillis, lego.

Ibat, & expenso planta morata gradu.

Non hic herba valet, non hic nocturna^e Cyrets,

*e Medea.
f venefice cu-
iusdam.*

Non^f Perimedeae gramina cocta manu.

Quippe ubi nec caussas, nec apertos cerinthus idius,

Vnde tamen veniant tot mala, s^g caeca via est.

g obscura.

Non eget hic medicis, non lectis mollibus eger:

Huic nullum cali tempus, & aura nocet.

Ambulat, & subito mirantur^h funus amici.

h eius.

Sic est incantum, quicquid habetur Amor.

Nam cui non ego sum fallaci premia vari?

Quae mea non decies somnia versat anus?

Hostis si quis erit nobis, amet ipse puellas:

Gaudeat in puero, si quis amicus erit.

Tranquillo tuta descendis flumine cymba.

Quid tibi tam parui litoris vnda nocet?

Alter saepe uno mutat praecordia verbo,

Altera vi xipsoⁱ sanguine mollis erit.

i tuo fuso.

V.

Hoc verum est, tota te ferri Cyuthia Roma,

Et non ignota vivere nequitiis?

Hoc merui sperare: dabis mihi perffa penas.

Et

C

a turbarum
causa.

Et nobis Aquilo Cynthia^a ventus erit.
 Inveniam tamen e multis fallacibus unam,
 Que fieri nostro carmine nota velit,
 Nec mihi tam duris insulet moribus, & te
 Vellicet, heu sero stegibus amata diu.
 Nunc est ira recens: nunc est discedere tempus.
 Si dolor absuerit, crede, redibit amor.
 Non ita Carpathie variant Aquilonibus vnde,
 Nec dubio nubes vertitur atra Noto,
 Quam facile irati verbo mutantur amantes.
 Dum licet, iniusto subtraha colla iugo.
 Nec tu non aliquid, sed prima nocte, dolebis.
 Omne in amore malum, si patiare, leue est.
 At tu, per dominae Iunonis dulcia iura,
 Parce tuis animis, vita, nocere tibi.
 Non solum taurus ferit uncis cornibus hostem,
 Verum etiam instanti lesa repugnat ovis.
 Nec tibi peiorum scindam de corpore vestes:
 Nec mea preclusas frlegerit ira fores:
 Nec tibi connexos iratus carpere crines,
 Nec duris ansum ledere pollicibus,
 Rusticus hac aliquis tam turpia prelia querat,
 Cuius non edere circumiere caput.
 Scribam igitur, quod non unquam tua delectet etas,
 Cynthia, forma potens, Cynthia verba lenis.
 Crede mihi, quamvis contempnas mummura famae,
 Hic tibi pallori Cynthia versus erit.

in marg. vchidice.

b c tantum.

in marg. pro durius

huos luis

c species pro
specie.

124

d pro comple-
bantur, sic sup.
& inf. sepe

in marg. pro durius

122

NON ita^d complebant Ephyreæ Laïdos ades,
 Ad cuius iacuit Græcia tota fores:
 Turba Menandree fuerat nec Thaidos olim

Tanta

Tanta, in qua populus Iustit^a Erich^a honius:
 Nec qua deletas potuit componere Thebas
 Phryne, tam multis facta^b beata viris.
 Quin etiam falsos fingis tibi sepe propinquos:
 Oscula nec desunt qui tibi^c iure ferant.
 Me iuuenum facies picte, me nomina ledum,
 Me tener in cumis, &^d sine voce puer:
 Me ledet, si multa tibi dabit oscula mater,
 Me soror, & cum qua dormit, amica simul.
 Omnia me ledent. timidus sum, ignosce timori.
 Et miser in^e tunica suspicor esse virum.
 His olim, ut fama est, viris ad prelia ventum est:
 His Troiana vides funera principis:
 f Aspera Centauros eadem dementia iussit
 Frangere in aduersum pocula Pirithoum.
 Cur exempla petam Graium? tu criminis auctor
 Nutrius duro Romule lacte Lupe:
 Tu rapere^g intactas docuisti impune Sabinas.
 Per te nunc Rome quidlibet audet Amor.
 Felix Admeti^h coniux, &ⁱ lectus Vlyssis,
 Et quæcunque viri feminalimer amat.
 Templa Pudicitie quid opus statuisse puellis,
 Sicutius nupta quidlibet esse licet?
 Quæ manus obscenas depinxit prima tabellas,
 Et posuit casta turpia visa domo,
 Illa puellarum ingenios corruptit ocellos,
 Nequitieque suæ noluit esse rudes.
 Ah gemat, in terris ista qui protulit arte
 Iurgia sub tacita condita letitia.
 Non istis olim variabant lecta figuris,
 Cum paries nullo crimine pictus erat,
 Sed non immerito velavit aranea famam,

a Atheniensis,
a rege.
b diues.

c cognationis.
d infans.

e veste mulie-
bri.

f celatura.

g virgines.

h Alceffis.
i Lecti confors.

feru.

34

C 2

Et ma-

*Vilius in hunc Epigram cum q. Dura vir impo-
lib. 36*

PROPER.

b 35. Hec. 1. Et mala desertos occupat herba deos.
Quos igitur tibi custodes, que limina ponam,
Que nunquam supra pes inimicus eat?
Nam nihil inuita tristis custodia prodest:
a custodita. Quam peccare pudet, Cynthia^a tuta sat est.
nos. v. d. 32 Vxorine nunquam, nunquam me ducet amica:
Semper amica mihi, semper & vxor eris.

VII.

*b Iuliam de
contugijs.* GAVISIA est certe sublata Cynthia^b legem;
Qua quondam edicta, stemm uterque diu,
Ne nos diuideret, quamuis diuocere amantes
Non queat inuitos Iuppiter ipse duos.
c tollendo. At magnus Cæsar, sed magnus Cæsar in armis.
Deuicta gentes nil in amore valent.
Nam citius pateret caput hoc discedere collo,
Quam possent nupte perdere amore faces:
*Aut. v.
d factus.* An ego transfrem tua limina clausa^d maritus
Respicens vides perditâ luminibus?

*Aut. v. cum talis. v.
c sic lib. 4. Sic
magis cecineret
tuba.* Ah mea tum quales caneret tibi Cynthia canis^{so}
Tibia, c. f. uncta tristior illa tuba.
*113
ROMANAC
n.* Vnde mihi patrius natos præbere triumphis?
Nullus de nostro sanguine miles erit.
*ent. v.
fantiq. e.
g Cyllarus.* Quod si vera mea comitarem castra puella,
Non mihi sat magnus Castoris iret equus.
Hinc etenim tantum meruit mea gloria nomen,
Gloria ad hibernos lata Borysthenidas.
Tu mihi sola places: placeam tibi Cynthia solus.
*h sic libr. 1. San-
guinis & cari
vincula rupit
amor.* Hic erit & patrio sanguine plaris amor.

IX.

ERIPITVR nobis iam pridem cara puella,
Et tu me lacrymas fundere amice vetas?

Nulla

*for mag. d. tua tum qualis c. v. tibia
tibia supral. quia inuocata adest.*

LIBER II.

Nulla sunt inimicitie, nisi amoris, acerba.
Ipsum me^a iugula, lenior hostis ero.
Possum ego in aliterius positam spectare lacertos?
Nec mea dicitur, que modo dicta mea est?
Omnia vertuntur, certe vertuntur amores.
Vinceris, aut vincis, hæc in amore rota est.

*a iugulare Au-
de.*

*Hic olim
Ille etiam*

*Pro. 10
c. 11
v. 11* Magni sepe duces, magni cecidere tyranni:
Et Thebeæ steterant, altaque Troia fuit.
Munera quanta dedi, vel qualia carmina feci!
Illa tamen nunquam ferrea carmina feci:
Ergo iam multos nimium temerarius annos,
Improba qui tulerim tæque tuamque domum.
Ecquando ire tibi liber sum visus? an usque
In nostrum iacies verba superba caput?
Sic igitur prima moiere atate Properti:
Sed morere; interitu gaudeat illa tuo.

Exagitet nostros manes, sectetur & umbras,
Insultetque rogis, calcet & ossa mea.
Quid? non Antigones tumulo Bœotius^b Hæmon
Corruit ipse suo faucibus ense latus?
Et sua cum misera permisit ossa^c puelle,
Qua sine Thebanam noluit ire domum?
Sed non effugies: necum morieris, oportet,
Hoc eodem ferro stillet roræque cruor.

*b de quo So-
phocles Antigo-
ne.
c f. oisibus. 32*

Quamuis ista mihi mors est inhonestâ futura,
Mors inhonestâ quidem, tu moriere tamen.
Ille etiam abrepta desertus^d coniuge Achilles
Cessare in lectis perulit arma sua.
Viderat ille fuga tractos in littore Achiuos,
Fenere & Heçtorea Dorica castra^e face:

*d Briseide.
e naues com-
burent.*

407N.

seuar. 14

a premio. sic
proba sumitur.

b Amor. lego.

omnis uerbum

e leg. forsit. vt
& Pontanus
Aetio legit.
d integra.

c tela.

f pro Visurum
Graeco.

g stas.

h Theris.

cum tibi. v

Castis. in marg

i exhausti.

Viderat informem multa Patroclor arena
 Porticium, & sparsas cede iacere comas.
 Omnia formosam propter Briseida passus.
 Tantus inerepto sauit amore dolor.
 At postquam sera captiua est reddita poena.
 Fortem illum Aemonijs Hectora traxit equis.
 Inferior multo cum sim vel Marte, vel armis,
 Mirum si de me iure triumphat b Amor.

IX.

ISTE quod est, ego saepesui; sed q̄ fors & in hora
 Hoc ipso eiecit carior alter erit.

Penelope poterat bis denos d salua per annos
 Vinere, tam multis femina digna procis,
 Coniugium falsa poterat differre e Minerua,
 Nocturno soluens texta diurna dolo:

Visura & quamuis nunquam speraret V lyssen,
 Illum expectando facta remansit anus.
 Nec non exanimem amplectens Briseis Achillem
 Candida vesana verberat ora manu:

Et dominum lauit maren captiua cruentum,
 Appositum stumis in Simoenta vadis,
 Fedaunt que e comas, & tanti corpus Achillis,
 Maximaq̄. in parua sustulit ossa manu,

Quando ibi nec Peleus aderat, nec carula h mater,

Scyria nec viduo Deidamia vira.
 Tunc igitur veris gaudebat Graecia natis,
 Tunc etiam felix inter & arma pudor.

At tu non vna potuisti nocte vacare
 Impia, non vnum sola manere diem.
 Quin etiam multo i duxisti pocula risu.

Forsitan & de me verba fuere mala.

Hic

Hic etiam petitur, qui te prius ipse reliquit.

Di faciam isto capta fruare viro.

Hec mihi a vota tuam propter suscepta salutem,

Cum capite hoc Stygia iam peterentur aequae,
 Et lectum sterneret circumstare amici?

Hic ubi tum (pro dij) perisda, quis ve fuit?

Quid si longinquos retineret miles ad Indos?

Aut mea si staret nauis in Oceano?

Sed vobis facile est verba, & componere fraudes.

Hoc unum didicit femina semper opus.

Non sic incerto mutantur flamine Syrtis,

Nec folia hiberno tam tremefacta noto,

Quam cito feminea b non constat sedus in ira,

Sive ea causa grauis, sive ea causa leuis.

Nunc quoniam ista tibi placuit sententia, cedam.

Tela precor c pueri fuge acuta magis:

Figite certantes, atque hanc mihi soluite vitam.

Sanguis erit vobis maxima palma meus,

Sidera sunt testes, & mauiina prima,

Et furtim misero ianua aperta mihi,

Te nihil in vita nobis acceptius unquam.

Nunc quoque eris, quamuis sis inimica mihi.

Nec domina vlla meo poterit vestigia lecto.

Solus ero, quoniam non licet esse tuum.

Atque vrinam, si forte pios eduximus annos,

Ille vir in medio fiat amore lapis.

Non ob regna magis diuisi cecidere sub armis

d Thebani media non sine matre duces,

e Quam mihi si media liceat pugnare puella:

Mortem ego non fugiam morte subire tua.

C 4

I A M

a de quib. vide
eleg. xxviii.b profrangitur.
vide Nouar.
lect. lib. 4.

c promittit. v. c Cupidines.

in marg. Curram. v

sic i gijm

d Polynices &
Eteocles
e quanti, lego.

X

Sed. v.

I AM tempus lustrare alijs Heliconæ choreis,
 Et campum^a Hæmonio iam dare tempus equo.
 Iam libet & fortes memorare ad prælia turmas,
 Et Romana mei dicere castra^b ducis.

Quòd si deficiam vires, audacia certe
 Laus erit. in magnis & voluisse sat est.

Aetas prima canat Veneres, extrema tumultus.
 Bella canam, quando scripta puella mea est.

Nunc volo subducito gravio procedere vultu:
 Nunc aliam^c citharam me mea musa docet.

Surge anima ex humilis iam carmine: sumite vires
 Pierides: magni nunc erit oris opus.

Iam^d negat Euphates equitem post terga tueri
 Parthorum, & Crassos se tenuisse dolet.

India quin Auguste tuo dat colla triumpho,
 Et domus intacte re tremit Arabia.

Et si qua extremis tellus se subtrahit oris,
 Sentiet illa tuas postmodo victa manus.

Hæc ego castra^e sequar vates. tua castra canendo,
 Magnus ero. seruent hunc mihi fata diem.

Vt caput in magnis ubi non est tangere signis,
 Ponitur hic imos ante corona pedes:

Sic nos nunc impes laudis conscendere carmen,
 Pauperibus sacris vilia thura damus.
 Nondum etiam Aëraeos norunt mea carmina fontes,
 Sed modo Permesi^f flumine lauit Amor.

XII

SCRIBANT de te alijs, vel sis ignota licebit.
 Ludet, qui sterili semina & ponit humo.

Omnia, crede mihi, tecum uno munera^h lecto

Ausferet

^a a Martio.
^b Augusti.

o cantum.

d recusat.

Equites. v.

quis. v. p. t. h. i. n. g.

sequar. lego.

his

Ecootiz.

g ponet, malim.

h rogi.

quis flumine no s. h. i.

Auferet extremi funeris aura dies:
 Et tua transibit contemmens ossa viator,
 Nec dicit, cinis hic docta puella fuit.

XIII

QVICVNQVE ille fuit, pueri qui pinxit Amo
 Not ne putas miras hunc habuisse manus? rem,

Is primum vidit, sine sensu viuere amantes,
 Et^b leuibus curis magna perire bona.

Idem non frustra ventosâs addidit alas,
 Fecit & humano corde volare deum.

Scilicet alterna quoniam iactantur in vnda,
 Nostrâq. non vllis permanet aura locis.

Et merito hamatis manus est armata sagittis,
 Et pharetra ex humero Gnostra viroque sonas.

Ante ferit quoniam, tuti quam cernimus hostem,
 Nec quisquam ex illo vulnere sanus abit.

In me tela manent, manet & puerilis imago,
 Sed certe pennas perdidit ille suas.

Euolat e nostro quoniam de pectore nusquam,
 Asiduûsq. mea sanguine bella gerit.

Quid tibi incundum ficitis habitare medullis?
 Si pudor est, alio traice tela tua.

Intractos isto satius tentare veneno.
 Non ego, sed tenuis vapular umbra mea:

Quam si perdidideris, quis erit, qui talia canet?
 Hæc mea musa leuis, gloria magna tua est:

Que caput, & digitos, & lumina nigra puelle,
 Et canit, ut soleant mollior ire pedes.

XIII

NON tot^d Achæmenis armanitur Susa sagittis,
 Spicula quot nostro pectore fixit Amor.

rem,

a tanquam
 pueros.
 b puerilibus.

e sic lib. i. Quere,
 si pudor est,
 quam primum
 errata fatere.

Qui. v.
 canat. v.

Etrusca. v.

d Perlicia

Hic

Hic me tam graciles venit contemnere musas,
 Insit & Aseraun sic habitare nemus:
 Non ut Pierie quercus mea verba sequantur,
 Aut^a postum^a Isfmaria ducere valle feras:
 Sed magis ut nostro stupescat Cynthia versu.
 Tunc ego sim Inachio notior arte Lino.
 Non ego sum forme tantum mirator^b honesta,
 Nec si qua illustres femina iactat auos.
 Me inuet in gremio doctæ legisse puellæ,
 Auribus & c^c puris scripta probasse mea.
 Hæc ubi contigerint, populi confusa valet
 Fabula: nam domina iudice iutus ero.
 Quod si forte bonas ad pacem verterit aures,
 Possim inimicitias tunc ego ferre Iouis.
 Quandounque igitur nostros mors claudet ocellos,
 Accipe quæ serues funeris acta mei.
 Nec mea tunc longa spatietur^d imagine pompa,
 Nec^e tuba sit sati vana querela mer:
 Nec mihi tunc fulcro sternatur lectus eburno,
 Nec sit in Attalico^f mors mea mixta toro.
 Desit odoriferis ordo mihi^g lancibus. absunt
 Plebeij parua funeris exequia.
 Sat sit magna mei, si^h res sint, pompa libelli,
 Quos ego Persephoneæ maxima dona feram.
 Tu vero nudum pectus lacerata sequeris,
 Nec fueris nomenⁱ lassa vocare meum:
 Oculaq; in gelidis pones suprema libellis,
 Cum dabitur Syrio munere plenus onyx.
 Deinde, ubi suppositus cinerem me fecerit ardor,
 Accipiat manes parvula testu meos:
 Et sit in exiguo laurus superaddita busto,
 Que regat extincti funeris umbra locum.

avelut Orpheus

b pulchre.

54 71

f delicatis.

pueri v.
puris

a maiorum.

e in funeribus
adhberi solita.

phreetro. nung.
f cadaver.
g pro lancium.
h sic lib.

i nam quartus
non videtur huc
pertinere.

i sic inf. Lassa
foret crines fol-
nere Roma suos

ocurna v.

Et duo sint versus: Qui nunc iacet avida pulvis,
 Vnius hic quondam servus Amoris erat.
 Nec minus hæc nostri^a noceret fama sepulcri,
 Quam fuerant^b Phibij busta cuncta viri.
 Tu quoque, si quando venies ad fata, memento
 Hoc iter, ad lapides cana venio memores.
 Interea cave, sis nos aspernata sepultos.
 Non nihil^d ad verum conscia terra sapit.
 Atque utinam primis animam me ponere cunis
 Inisset quevis de^e tribus roma soror.
 Nam quò tam dubie servetur spiritus^f horæ?
 Nestoris est visus post tria sacra cinis.
 Si tam longæe minisset fata senectæ
 Gallicus Iliacis miles in aggeribus,
 Non ille Antilochi vidisset corpus humani.
 Diceret aut, o mors cur mihi sera venis?
 Tu tamen amisso non nunquam stebis amico.
 Fas est^h præteritis semper amare viros.
 Testis, qui nuncum quondam percussit Adonim
 Venantem Idalio vertice, durus aper.
 Illis formosum stenuisse paludibus, illuc
 Dixeris effusa tu Venus isse coma.
 Sed frustra muros reuocabis Cynthia manes.
 Nam mea quid poterunt ossa minuta loqui?
 De receptione sino. v.

a nota fiet,
κατα το σπ-
μαυόλευον.

b Achilli.

c svt mecum
sepeliri cupias.

d sic lib. 3. Vul-
neraque ad fanū
nunc coiere
mea.

e Parisi.

f temporis ac
fortune.

quis v. meminisse v. in
mag. a. monisse

g Troianus.

ti. v

h οὐρανός.

luisse v. nung. iacuisse

XIV.

NON ita Dardanio gauisusⁱ Arida triumpho est, i Agamemnon.
 Cum caderent magna Laomedontis opes;
 Nec sic errore exalto latatus Vlysses,
 Cum reiguit care littora Dulichia;
 Nec sic Electra, saluum cum aspexit Orestem,
 Cuius^k salsa tenens steterat ossa soror;
 Nec

l pro rectis ed.
truis.

Hoc iter ad lapides cana venio meos.

horrida v.

a Ariada.

Nec sic incolumem^a Minois Theſea vidit,
 Dedaleum lino cum duce rexit iter,
 Quanta ego praterita collegi gaudia nocte.
 Immortalis ero, ſi altera talis erit.
 At, dum demiffis ſupplex cervicibus ibam,
 Dicebar ſicco vilior eſſe lacu.
 Nec mihi iam faſtus opponere quævit iniquos,
 Nec mihi ploranti lenta ſedere poteſt.
 Atque vinam non tam ſero mihi nota fuiſſet
 Conditio: cinei nunc medicina datur.
 Ante pedes cæcis lucebat ſemita nobis.
 Scilicet inſano nemo in amore videt.
 Hoc ſenſi prodeſſe magis. contemnite amantes.
 Sic hodie veniet, ſi qua negavit heri.
 Pulſabant alij fruſtra, dominamq. vocabant.
^a Mecum habuit poſtium lenta puella caput.
 Hæc mihi denictis potior victoria Parthis:
 Hæc ſpolia, hæc reges, hæc mihi curus erunt.
 Magna ego dona tua figam Cytherea columna,
 Taleq. ſub noſtro nomine carmen erit:
 Has pono ante tuas tibi diua, Propertius ades
 Exuias, tota nocte receptus amans.
 Nunc ad te mea lux veniet, mea littora navis
 Seruata; an medijs ſidat onuſta vadis.
 Et, ſi forte aliqua nobis mutabere culpa,
 Veſtibus lumina iaceam mortuus ante tuum.

XV.

O ME felicem, nox ò mihi candida, & ò tu
 Lectule delicijs facte beate meis,
 Quam multa appoſita narramus verba lucerna,
 Quantaque ſublato lumine, rixa fuit.

Nam

Nam modo nudatis mecum eſt luſtrata papillis,
 Interdum tunica duxit aperta moram.
 Illa meos ſomno laſſos præfecit ocellos

Ore ſuo, & dixit ſiccine lente iaces?

Quam vario amplexu mutamus brachia, quantum

Oſcula ſunt labris noſtra morata tuis.

Non iuuat in cæco Venerem contumpere motu.

Si neſcis, oculi ſunt in amore duces.

Ipſe Paris nuda fertur^a perſiſſe^b Lacæna,

Cum Menelæo ſurgeret è thalamo:

Nudus & Endymion Phœbi cepiſſe ſotorem

Dicitur, & nuda concubiſſe dea.

Quod ſi pertendens animo veſtita cubaris,

Sciſſa veſte meas experiere manus:

Quin etiã, ſi me ulterius prouexerit ira,

Oſtendes matri brachia læta tuo.

Necdum inclinata prohibent te^c ludere mamma.

Viderit hæc, ſi quam iam peperitſſe pudet.

Dum nos fata ſinum, oculos ſatiemus amore.

Nox tibi longa veni, nec redit ira dies.

Atque vitinam hærentes ſic nos vincire catena

Velles, ut nunquam ſolueret vlla dies.

Exemplo iuncte tibi ſint in amore columbe,

Mæſculus & erunt femina^d coniugium.

Errat, qui ſinem veſani querit amoris.

Vetus amor nullum nouit habere modum.

Terra prius ſulſo partu deludet amantes,

Et citius mgros ſolaginat vir equos,

Fluminãq. ad caput incipient reuocare liquores,

Aridus & ſicco gurgite piſcis erit,

Quam poſſim noſtros alto tranſſerre calores.

Huius ero viuis, mortuus huius ero.

Quod

Comerit. v. h. h.

n. h. v.

b ſic Tibullus,
 Per Venerem
 quæſo compoſi-
 tamque caput.

numere. v. h. h.
 v. h. h. nam non
 v. h. h. h. h. h. h.
 v. h. h. h. h. h. h.

libere. v.

quod. v.

intimatio animi. v.

tuam
ardem

malim nudam Lacænam.
 a artiſſe.
 b Helena.

c Dædalo q. d. p.
 hoc ſequitur pudet. v.

ſic. v.
 totum. v. n. h.
 d coniux. ſic li. h.
 Et certamen ha-
 bent læti, quæ
 viua ſequatur
 Coniugium.

tecum. v.

Quod mihi si secum tales concedere noctes
 Illa velit, vita longus & annus erit.
 Si dabit hæc multas, siam immortalis in illis.
 Noctē una quinus vel^a deus esse potest.

a atq. etiam dia-
bolus.

Qualem si cuncti vellent decurrere vitam,
 Et pressi multo membra iacere mero,
 Non ferrum crudele esset, neque bellica navis,
 Nec nostra Aethiacum verteret ossa mare;
 Nec toties propriis circum oppugnata triumphis
 Lassa foret crines^b solvere Roma suos.

U. 77

b vt in Iuda.

Hæc certe merito poterunt laudare mimos.
 Laferunt nullos pocula nostra deos.

licet. v.

Tu modo, dum licet, hunc fructum ne desere vitæ.

Omnia si dederis, oscula pauca dabis.

Ac veluii folia aereutes liquere corollas,

Quæ passim calathis strata natæ vides:
 Sic nobis, qui nunc magnam speramus amantes,
 Forsitan includet crastina fata dies.

A. 4. in p. 1. v. 1.

e de quo eleg.
1. 2. lib. 1.

Illyrijs

verba. v.

PRÆTOR ab Illyricis venit modo Cynthia ter

Maxima præda tibi, maxima cura mihi.

Non potuit saxo vitam posuisse Ceranno.

Ah Neptunæ, tibi qualia dona darent.

Nunc sine me tota ianua nocte patet:

Nunc sine me tota ianua nocte patet.

Quare, si sapias, oblatas ne desere messes,

Et stolidum pleno vellere carpe pecus.

Deinde, tibi consumpto restabit munere pauper;

Dic, alias iterum nauiget Illyrias.

Cynthia non sequitur fascēs, nec curat honores.

Semper amatorum ponderat illa^a sinus.

a ioculos.

At

35

At tu nunc nostro Venus ô succurre dolori,
 Rumpat ut asiaticis membra libidini bus.

Ergo numeribus quibus mercatur amorem?

Iuppiter, indigna merce puella perit.

Semper in Oceanum mittit me querere gemmas,

Et iubet ex ipsa tollere dona Tyro.

Atque vitinam Roma nemo esset dives, & ipse

Siraminea posset dux habitare casa.

C. 1. in d. 1.

Nunquam venales essent^a ad munus amica;

Atque una fieret cana puella domo.

Non quia septenas noctes seimuncta cubaris,

Candida tam sædo brachia susa viro;

Non quia^b peccatis, cæstor re; sed quia vulgo

Formosus leuitas semper amica fuit.

Barbarus^d excusis agitat vestigia lumbis,

Et subito felix nunc mea regna tenet.

Aspice quid donis Eriphyæ inuenit amaris,

Atferit & quantis nupta^c Creusa malis.

a mercenariz.
vide Nouar. le-
ctio. lib. 3.

Nulla ne sedabit nostros iniuria stertus?

An dolor hic vitijs nescit abesse suis?

Tot iam abiere dies, cum me nec cura theatri,

Nec tetigit^f campi, nec mea iussa iuuat.

b adulterio.
c pro detecto.
d per Venerem.

Ah pudeat certe, pudeat: nisi forte, quod aiunt,

Turpis amor sordis auribus esse solet.

Cerne^g auncem, modo qui fremiit compleuit inani

Aethia damnatis æquora militibus.

Hunc infamē^h amor versis dare terga carinis

Iussit, &ⁱ externo querere in orbe fugam.

Cæsaris hæc virtus, & gloria Cæsaris hæc est.

illa, que vicin^k condidit arma manu.

Sed quascunque tibi vestes, quoscunque sinaragdos,

Quos ve dedit flauo lumine clivysolitos,

e Iafonis vxor
altera.

f Martij.

g Antonium.

h Cleopatrae.
i Aegypti.

k posuit. qua

Hæc

a inane & aerē. Hac videam rapidas in^a vanum fere procellas,
 Quae tibi terra velim, quae tibi fiat aqua.
 Non semper placidus periuos ridet amantes
 Iuppiter, & furda negligit aue preces.
 Vidistiⁿ toto sonitus pecurrere calo?
 Fulmināq. artherea defiluisse domo?
 Non hac Pleiades faciunt, neque aquosus Orion:
 Nec sic de nihilo fulminis ira cadit.
 Periuas tunc ille solet punire puellas,
 Deceptus quoniam fleuit & ipse deus.
 Quare ne tibi sit tanti Sidonia vestis,
 Vt timeas, quoties nihilus Auster erit.

XVII.

MENTRY noctem, promissis ducere amantem.
 Hoc erit in seclis sanguine habere manus.
 Horum ego sum vates, quoties desertus amaras
 Expleui noctes fractus^b vtroque toto.
 Vel tu Tantalea mouere ad flumina sorte,
 Vt liquor a teni fallat ab ore sitim:
 Vel tu Sisyphos licet admirare labores,
 Difficile vi toto monte volutet onus:
 Durius, in terris nihil est, quod viuat amante,
 Nec, modo si sapias, quod minus esse velis.
 Quem modo felicem, inuisita admirante ferebant,
 Nunc decimo admittor vix ego quoque die.
 Nunc iacere ē duro corpus iunat, impra. saxo.
 Sumere & in nostra dicit venena manus.
 Nunc licet in niuis^c sicca requiescere luna,
 Aut per rimosas mittere verba fores.
 Quod quamuis ita sit, dominam mutare cauebo.
 Tum stebit, cum mi serferit esse fidem.

~~ASSIDVAE~~ multus odium peperere querela. *a viris.*
 Frangitur in tacito femina saepe vino.
 Si quid vidisti, semper vidisse negato:
 Aut si quid doluit forte, dolere nega.

Quid si iam canis etas mea candeat annis?
 Et faceret scissas languida ruga genas?
 At non Tithoni spermens Aurora senectam,
 Desertum Eoa passa iacere domo est.
 Illum saepe suis decedens fouit in vlnis,
^b Quam prius adiunctos sedula lauit equos.
 Illum ad vicinos cum amplexa quiesceret Indos,
 Maturos iterum est quæsta redire dies.
 Illa deos curum conscendens dixit iniquos,
 Inuivum & terris præstitit officium,
 Cum maiora senis Tithoni gaudia vini,
 Quam grauis, amisso Memnone, luctus erat. *c filio.*
 Cum sene non puduit talem dominæ puellam,
 Et canæ toties oscula sere coma.
 At tu etiam inuenem odisti me perfida, cum sis
 Ipsa anus hand longa curua futura die.

Quin ego diminuo curam, quod saepe Cupido
 Huius malus esse solet, cui bonus ante fuit.
 Nunc etiam infectos demens imitare Britanos,
 Ludis & externo in cæta nitore caput.
 Vt narua dedit, sic omnis recta figura.
 Turpis Romano Belgicus ore color.
 Illi sub terris fiant mala multa puella,
 Quæ mentita suas^d vertit inepta comas.
 De me, mi certe poteris formosa videris;
 Mi formosa satis, si modo saepe venis. *57*
 An, si caruleo quædam sua tempora furo

d s. prima.

e quod ad me
attinet, vide
annotat. in epist.
Ciccr.

Tinxeit, iccirco carula forma bona est?
 Cum tibi nec frater, nec sit tibi filius ullus,
 Frater ego, & tibi sim filius vnus ego.
 Ipse tuus semper tibi sit custodia lectus,
 Nec nimis ornata fronte sedere velis.
 Credam ego, narranti noli committere fame.
 Et terram iunior transiit, & maria.

XIX.

ET SI, me inuito, discedis Cynthia Roma,
 Lator, quod sine me denia iura colis.
 Nullus erit castis inuenis corruptor in agris,
 Qui te blanditijs non sinat esse probam.
 Nulla neque ante tuas oriatur iuxta fenestras,
 Nec tibi clamate somnus amarus erit.
 Sola eris, & solos spectabis Cynthia montes,
 Et pecus, & fines pauperis agricolae.
 Illic te nulli poterunt corrumpere ludi,
 Fanaque peccatis plurima caussa tuis.
 Illic assidue tauros spectabis arantes,
 Et vitem docta ponere falce comas:
 Atque tibi rara ferres inculto thura sacello,
 Haedus tibi agrestes corruet ante focos.
 Protinus, & nuda choreas imitabere sura;
 Omnia ab externo sint modo tua iuro.

Ipse ego venabor: iam nunc me sacra Diana
 Suscipere, & Veni ponere vota iuuar.
 Incipiam captare feras, & reddere pinu
 Cornua, & audaces ipse mouere caues:
 Non tamen, vt vastos ansim tentare leones,
 Aut celer agrestes comminus ire sues.
 Hec igitur mihi sit, leporis, audacia, molles

Exci-

Excipere, & stricto figere auem calamo,
 Quam formosa suo Chlorinus flumina luco
 Integit, & mucos abluit vnda boues.
 Tu, quoties aliquid conabere, vita, memento
 Venturum paucis me tibi luciferis.
 Sic me nec sola poterunt auertere silua,
 Nec vaga muscosis flumina fusa iugis,
 Quin ego in assidua mutem tua nomina lingua.
 Absenti nemo non nocuisse velit.

XX.

QVID fles abducta grauius Briseide? quid fles
 Anxia captiua tristius Andromacha?
 Quid ve mea de fraude deos insana fatigas?
 Quid quereris nostram sic cecidisse fidem?
 Non tam nocturna volucris sumesta querela
 Antica Cecropijs obstrepit in folijs:
 Nec tantum Niobe bis sex ad busta superba
 Solicito lacrymans desinit a Sipylo.
 Me licet aratis astringant brachia nodis;
 Sint mea vel Danaes condita membra domos;
 In te ego & aratas rumpam, mea vita, catenas,
 Ferratam Danaes transiliamque domum.
 De te quodcumque ad surdas mihi dicunt aures:
 Tu modo ne dubita de grauitate mea.

Ossa tibi iuro per maris, & ossa parentis,
 (Si fallo, cinis heu sit mihi uterque grauis)
 Me tibi ad extremas mansurum, vita, tenebras.
 Ambos vna fides auferet, vna dies,
 Quod si nec nomen, nec me tua forma teneret;
 Posset seruitium mite tenere iuuu.
 Septima tam plena deducitur orbita luna,

D 2

Cm

190
64

a coles malim.

ip. v. hals Alia
p. hals Alia
magis v. hals Alia

doctum

b venationis
prafidi.
c pro pinui, sic
Quid, relique
habet initar, in
alta, que fuerat
pinu, votum cor
nua cerui.
d sic Quid, & hir
fatas cominus
ire feras.a à se reddicos
nā licet est eius
aque propitius
b diebus.

e versum.

d Philomela,

bae. v. de pline
lacrymans. v.v. in m. v. hals Alia
d. hals Alia modo

d. hals Alia. v.

e omne sic Cic.
aliquoties.quod i
sepina

Cum de me, & de te compita nulla tacent.

Interea nobis non nunquam ianua mollis,

Non nunquam lecti copia facta tui.

a opulentis.

Nec mihi muneribus nox ulla est empti^a beatis;

Quicquid eram, hoc animi gratia magna tui.

Cum te tam multi petere, tu me una petisti.

Possum ego nature non meminisse tuae?

57 Tunc me vel tragicae vexetis Erinnyes, & me

Inferno dannes Aeace iudicio;

Atque inter Tityi volucres mea pena vagetur;

Tumque ego Sisyphio saxa labore geram.

58. potest.

Nec tu supplicibus meis venerata tabellis.

b pro qualis.

Vlirma talis erit, quae mea prima fides.

Hoc mihi perpetuo ius est, quod solus amato.

Nec cito desisto, nec temere incipio.

XXI.

AH quantum de me Pant hi tibi pagina fuxit;

Tantum illi Pantho ne sit amica Venus;

Sed tibi iam videor Dodona verior augur.

Vxoem ille tuus pulcher amatoer habet.

Tot noctes perire nihil pudet, aspice, cantat

Liber: tu nimum credula sola iaces.

Et nunc inter eos tu sermo es: te ille superbus

Dicit se inuito saepe fuisse domi.

Disperam, si quicquam aliud, quam gloria, de te

Queritur, has laudes ille maritus habet.

c Medeam.

Colchida sic hospes quondam decepit Iason.

Eiecta est, tenui namque Crensa domum.

Quod is domo

Sic a Dulichio iuvene est elusa Calypso.

v.

Vidit amatorem pandere vela suum.

Ah nimum faciles aures praebere puellae,

Discite

Discite, deserta, non temere esse^a bone.

Huc quoque, qui restat, iam pridem queritur alter.

Experta in primo stulta caedere potest.

Nos quocumque loco, nos omni tempore tecum,

Sive agra pariter, sive valente, sumus.

a ad gratifican-
dum prompta,
sic Catull.

potest. presertim v.

XXII.

SCIS here mi multas pariter placuisse puellas,

Scis mihi Demophon multa venire mala.

Nulla meis frustra lustrantur compita planis.

O nimis exitio nata theatra meo.

Sive aliquis molli deducit candida gestu

Brachia, seu varios incipit ore modos.

Interea nostri quaerunt sibi vulnus ocelli,

Candida non recto pectore si qua seder:

Sive vagi crines puris in frontibus errant,

Indica quos medio vertice gemma tenet.

Que si forte aliquid vultu mihi dura negavit,

Frigida de tota fronte cadebat aqua.

Quæris Demophon cur sim tam mollis in omnes.

Quod quaeris, quare non habet ullus amor?

Cur^b aliquis sacris laniat sua brachia cultris?

Et Phrygis insanos caditur ad numeros?

Vnicuique dedit vitium natura creato.

Mi fortuna aliquid semper amare dedit.

Melicer & Thamyra cantoris fata sequantur:

Nunquam ad formosam iniude cecus ero.

Sed, tibi si exiles videor tenuatus in artus:

Falleris: haud unquam est culta labore Venus.

Percontere licet: saepe est experta puella

Officium tota nocte valere meum.

Iuppiter Alcmena geminis^a requieverat arctos,

b Corybantum.

c oculis priuati.

d cessare fecerat.
sic Verg. Et muta
ta suos requierunt
flumina curfus.
e noctes.

Et caelum noctu bis sine rege fuit:
Nec tamen iccirco languens ad fulmina venit.
Nullus amor vires eripit ipse suas.
Quid cum è complexu Briseidos irret Achilles,
Num fugere minus Thebsala tela Phryges?
Quid ferus Andromacha lecto cum surgeret Hector,
Bella Mycenæ non timuere rates?

Ille vel hic classes poterat, vel perdere muros.

Hic ego Pelides, hic ferus Hector ego.

Aspice vni celo modo sol, modo luna ministrat:

Sic etiam nobis vna puella parum est.

Altera me cupidis teneat, foueatque lacertis:

Altera, si quando est, non sinat esse locum.

Aut, si forte irata meo sit fasta ministro,

Vt sciat esse aliam, quæ velit esse mea.

Nam melius duo defendunt retinacula nauem,

Tutius et geminos anxia mater alit.

Aut, si es dura, nega: sin es non dura, venito.

Quid inuat in nullo pondere verba loqui?

Hic vnus dolor est ex omnibus acer amanti,

Speranti subito si qua veniæ negat.

Quantum illum toto versant suspinia lecto,

Cum recipi, quem non nouerit, ille putat.

Et risum puerum querendo audita fatigat:

Quem, quæ scire timeret, dicere plura iubet.

XXIII

CVI fuit indocti fugienda hac semita vulgi,

Ipsa petita lacu nunc mihi dulcis aqua est.

Ingenius quisquam alterius dat munera seruo,

Vt commissa suæ verba ferat domina?

Et quatit toties, quanam nunc porticus illam

Integrit?

Integrit? Et campo quo mouet illa pedes?

Deinde ubi pertuleris, quos dicit fama labores

Herculis, ut scribat, numeris equid habes?

Cernere vti possis vulvum custodis anari,

Captus et immunda sepe latere casa?

Quam cave semel in toto nox vertitur anno!

Ah percant, si quos ianna clausa inuat.

Contra reiecto quæ libera vadit amictu,

Custodum et nullo septa timore, placet;

Cui saepe immundo Sacra contemnitur via socco,

Nec sinit esse moram, si quis adire velit.

Differet hæc nunquam, nec poscet garula, quæ te

Astrictus ploret saepe delisse pater

Nec dicet timere: propterea iam surgere queso:

Infelix hodie vir mihi rure venit.

Et quas Euphrates, et quas mihi misit Orontes,

Me capiant nolum furta^b pudica tori.

Libertas quoniam nulli iam restat amanti?

Nullus liber erit, si quis amare volet?

XXIV

TV loqueris, cum sis iam toto fabula libro,

Et tua sit toto Cynthia lecta foro.

Cui non his verbis aspergat tempora sudor?

Aut pudor ingenuus, aut reticendus amor?

Quod si iam facilis spiraret Cynthia nobis;

Non ego nequitia diceret esse caput,

Nec sic per totam infamis traduceret urbem,

Vt eret et quamvis, nomine verba darem.

Quare ne tibi sit mirum me querere uiles?

Parcius infamant, num tibi causa leuis?

Et modo pauonis candæ fiabella superba,

D 4

E:

subit malum

a vacare.

Q. v. i. v.

6. v. v. loco. v.

24

b sic lib. 1. Toto
iuueneri verare
cubili.

Curv. quæ. v.

c herus ipse.

in mag. quæ. v.

promissa. v.

Quæ. quæ.

amari. v

Allen. 282. 3.

Ab. Priddy

a infelix. lego.

b pro pudici.

noto

cf. sudore malin.

d pro n. quan.

a ferrea.
b licitari.

si. v. ni. magis.
A. B.

Dum.
c Hinc nos olim
hanc elegiam in-
cipere malui-
mus.

meo. magis.

meo. magis. 87

lenitas. v. aras. v.

48.

timid. v.

d coniungendū
hoc cum venit,
nisi pro timidi
malis tantum.

navitas. v. 71

carisus.

Et manibus dura frigus habere pila,
Et cupit inatum talos me^o poscere ebumos,
Quaeque nient sacra vilia dona via. *oud.*
Ac peream, si me ista mouent dispendia: sed me
Fallaci domina iam pudet esse iocum.

Hoc erat in primis, quod me gaudere iubebas?
Tam te formosam non pudet esse leuem?
Vna, aut altera nox nondum est in amore peracta,
Et dicor lecto iam grauis esse tuo.
Me modo laudabas, & carmina nostra legebas.
Ille tuus pennas tam cito venit amor.

Contendat mecum ingenio, contendat & arte,
In primis vna discat amare domo.

Si librum tibi erit, Lernæas pugnet ad hydras,
Et tibi ab Hesperio mala dracone ferat.

Tetra venena libens, & naufragus ebibat undas,
Et nunquam pro te denegat esse miser:

Quos vitinam in nobis vita experire labores,
Iam tibi de timidus iste proteruus erit,
Qui nunc se^d in timidum iactando venit honorem.

Discidium vobis proximus annus erit.

At me non ætas mutabit tota Sibyllæ,
Non labor Alcide, non niger ille dies.

Tu mea compones, & dices: ossa Propertii

Hæc tua sunt, eheu tu mihi certus eras,

Certus eras eheu, quamuis nec sanguine auito

Nobilis, & quamuis non ita dimes eras.

Nil ego non patiar nunquam me inuicia mutas.

Ecce ego formosam, nullum onus esse puto.

Credo ego non paucos ista^a perijisse figuras:

Credo ego, sed multos non habuisse fidem.

Paruo dilexit spatio Minoida Theseus,

Phylli-

Phyllida Demophoon, hospes uterque malus.

Iam tibi lasonia nota est Medea carina,

Et modo seruato sola relicta vino.

Dura est, quæ multis simulatum fingit amorem,

Et se plus vni si qua parare potest.

Noli nobilibus, noli confere beatis.

Vix venit, extremo qui legat ossa die.

Si tibi nos erimus: sed tu potius, precor, ut me

Demistis plangas pectora nuda comis.

XXXV.

VNICA nata meo pulcherima cura dolori,

Excludit quoniam fors mea, sepe, veni.

Ista meis fuit notissima forma libellis,

Calue tua venia, pace Catulle tna.

Miles depositis amosus seculat armis:

Grandæaque negant ducere arata boues:

Putris & in vacua requiescit nauis arena:

Et vetus in templo bellica parua vacat.

At me ab amore tuo deducet nulla senectus,

Sine ego Tit honui, sine ego Nestor ero.

Non ne fuit satius duro seruire tyranno?

Et genere in tauro saue Perille tuo?

Gorgonis & satius fuit obdurescere vultu?

Caucasias etiam si paterevnt aues?

Sed tamen obscura teritur rubigine mucro

Ferrens, & paruo saepe liquore silex.

At nullo domine teritur sub lumine amor, qui

Restat, & immerita sustinet aure minas.

Vltro contemptus rogat, & peccasse fatetur

Lasus, & inuitis ipse redit pedibus.

Tu quoque, qui pleno fastus assumis amore,

D 5

Cre.

ducit. v.

*venis a sepe veni, lego-
fic sup. Mi for-
mosa fatis, si
modo sepe ve-
nis.*

ARC DIA

Coniungenda

b Promethei.

de ea nec. v. 82

*Cl. T. superlimon
dicitur super.*

pe non. Hoc amo, quod partum, quibusca i. u. a.

a leuitate caret. **Credule, nulla diu femina pondus habet.**
 An quisquam in medijs persoluit nota procellis,
 Cum sepe in portu fracta carina naret?
 Aut prius infecto deposcit premia cursu,
 b Seprima quam meram truerit aste rota?
 Mendaces ludunt status in amore secundi.
 Si qua venit sero, magna ruina venit.
 Tu tamen interea, quamuis te diligit illa,
 In tacito cohibe gaudia clausa sinu.
 Nanque in amore suo semper sua maxima cuique
 Nescio quo pacto verba nocere solent.
 Quamuis te persape docet, semel ire memento.
 Inuidiam quod habet, non solet esse diu.
 Et, si secla forent antiquis grata puellis,
 Essent ego, quod nunc, tu, tempore vincor ego.
 Non tamen ista meos mutabunt sacula mores.
 Vnusquisque sua nouerit ire uia.
 At vos, qui officia in multos reuocatis amores,
 Quantum sic cruciat lumina uestra dolor.
 Vidistis pleno teneram candore puellam,
 Vidistis fusco, dulcis uterque color.
 Vidistis quondam Argiua prodire figura,
 Vidistis nostras, utraque forma rapit.
 Illaque plebeio, uel sit sandycis amictu,
 Hec, atque illa mali uulueris una uia est.
 Cum satis una tuis insomnia portet ocellis,
 Vna sit & cuiuis femina multa mala.

canequa melim.

hinc uita hinc profectus

distinctionis apud si v

quibus

quandam v

sat

57

XXVI.

VIDI ego te in somnis fracta, mea uita, catina
 tonio lassas ducere rore manus,
 Et quæcumque in me fueras mentina, sateri,

Nec

Et si secla forent antiquis grata puellis,
 Essent ego, quod nunc, tu, tempore vincor ego.
 Et si secla forent, antiquis grata puellis,
 Essent ego, quod nunc, tu, tempore vincor ego.

Nec iam humore graues tollere posse comas:
 Qualem pupureis agitauit fluctibus Hellen,
 Aurea quam molli tergere uerit ouis.
 Quam timui, ne forte tuum mare nomen haberet,
 Atque tua labens nauita steter aqua.
 Que tum ego Neptuno, que tum cum Castore fratri,
 Quæque tibi excepi tum dea Leucothoe.
 At tu, uix primas extollens gurgite palmas,
 Sepe meum nomen iam peritura uocas.
 Quod si forte tuos uidisset Glaucus ocellos,
 Effes tonij facta puella maris;
 Et tibi pre inuidia Nereides increpitarent,
 Candida Nisæe, cerulæ Cymothoe.
 Sed tibi subsidio Delphinum currere uidi,
 Qui, puto, Arioniam uererat ante hyram.
 Iamque ego conabar summo me mittere saxo,
 Cum mihi disensu talia uisa metus.
 Nunc admirentur, quod tam mihi pulchra puella
 Seruiat, & tota dicar in urbe potens.
 Non, si Cambysæ redeant, & summa Cræsi,
 Dicat, de nostro surge pœta toro.
 Nam mea cum recitat, dicit se odisse beatos.
 Carmina tam sanctæ nulla puella colit.
 Multum in amore fides, multum constantia prodest.
 Qui dare multa potest, multa & amare potest.
 Seu mare per longum mea cogit ire puella,
 Hanc sequar, & fidos una aget aura duos.
 Vnum litus erit sopitis, unaque tecto
 Arbor, & ex una sepe bibemus aqua.
 Et tabula una duos poterit componere amantes,
 Prora cubile mihi, seu mihi puppis erit.
 Omnia perpetiar, sanus licet urgeat Eurus,

ag; intam v.

s extremas.

in mag. ob inuidia v.

b hunc uideat promida ponere cilla. d diuites.

1 et v.

Velaque

Velaque in incertum frigidus Ausfer agas,
 Quicumque & venti miserum vexastis Vlysem,
 Et Danaum Euboico litore mille rates,
 Et qui mouistis duo litora, cum nudis Argus
 Dux erat ignoto missa columba mari.
 Illa meis tantum non unquam desit ocellis,
 Incendat nauem Iuppiter ipse licet.
 Certe isdem nudi pariter iactabimur oris.
 Me licet vnda ferat, te modo terra regat.
 Sed non Neptunus tanto crudelis amori,
 Neptunus fratri par in amore Ioui.
 Testis Amymone, latices cum ferret in aruis,
 Compressa, & Lerne^d pulsa tridente palus.
 Iam Deus amplexu votum persoluit, at illi
 Aurea diuinis vna refudit aquas.
 Crudelem & Boream raptam Orithyia negauit.
 Hic Deus & terras, & maria alta domas.
 Crede mihi, nobis^c mitescet Scylla, nec unquam
 Alternante vorans vasta Charybdis aqua.
 Ipsaque sidera erunt nullis obscura tenebris.
 Purus & Orion, purus & Hædus erit.
 Quod mihi si ponenda tuo sit corpore vita,
 Exitus hic nobis non inhonestus erit.

XXVII.

AT vos incertam mortales funeris horam
 Queritis, & qua sit mors adiura via.
 Queritis & celo Phenicum inuenta sereno,
 Que sit steila homini commoda, queque mala.
 Seu pedibus Parthos sequimur, seu classe Britanos,
 Et maris, & terre^c caeca pericla vie.
 Rursus & obiectum setis capiti esse tumultum

Cum

Cum Mauors dubias miscet & tringue manus.
 Præterea domibus flammam, domibusque ruinas,
 Neu subeant labris pocula nigra tuis.
 Solus amans nouit, quando periturus, & à qua
 Mortes, neque hic Boreæ stabra, neque arma timet.
 Tam licet & Stygia seleat sub arundine remex,
 Cenat & infersa tristia vela raris,
 Si modo clamantis reuo: auerit aura puella,
 Concessum nulla lege redibit iter.

XXIIX.

I V P P I T E R affecte tandem miserere puelle.

Tam formosa tuum mortua crimen erit.

Venit enim tempus, quo Iomidis astuat aer,

Incipit & sicco seruere terra^c canes.

Sed non tam ardoris culpa est neque crimina celi,

Quam, toties sanctos non habuissis deos.

Hoc perdit miseræ, hoc perdidit ante puellas:

Quicquid iuratur, ventus, & vnda rapit.

Num sibi collatam doluit Venus? illa peræque

Præ se formosis^d inuidiosa dea est.

An contempta tibi Iunonis templa Pelæga?

Palladis aut oculos ausa negare bonos?

Semper formosæ non nostis parere verbis.

Hoc tibi lingua nocens, hoc tibi forma dedit.

Sed tibi, vexata per multa pericula vitæ,

Extremo^e venit mollior hora die.

Iovis caput primos mugierat annos:

Nunc dea, qua Nilivæ flumina vacca bibit.

Ivo etiam prima terras ætate vagata est:

Hanc misæ implorat nauita Lencorhoen.

Andromede monstris fuerat deuota marinis:

a mortifera.

b sic lib. 4. Vnū
impetrassem te
reuoante diem.

mhi Argos. v.

a symplegadas.

b excitata.

prof. v.

e mitis fiet, sic
sup. Nec minus
hec nostri mi-
tescet fama fe-
pulcri.

d obscura.

flemus. v.

c excelsi.

iuratur

peræque. v.

d inuida formosiss.

e sic inf. Tu que-
niam es mea lux
magno demissa
periculo.

f terris malis.

Has

Hac eadem Persei nobilis uxor erat.
 Callisto Arcadios errauerat uisa per agros:
 Hac nocturna suo fidere uela regit.
 Quod si forte tibi propararint fata quietem,
 Illa sepulture fata beata tua:
 Namabis Semele, quo^a sit formosa periclo:
 Credet & illa suo docta puella malo.
 Et tibi Maonidas, interque Heroidas omnes
 Primus erit, nulla uon tribuente, locus.
 Nunc, ut cunque potes, fato gere scancia morem.
 Et deus, & durus ueritur ipse dies.
 Hoc^b tibi uel poteris coniux ignoscere Iuno.
 Frangitur & Iuno, si qua puella perit.
 Desciunt magico torri sub carmine thombi,
 Et tacet extincto laurus adusta foco.
 Et iam luna^c negat toties descendere celo,
 Nigraque funestum condidit omnia aus.
 Vna raris fati nostros portabit amores
 Cereula ad inferos uelificata lacus.
 Si non uinuis, queso miserere duorum.
 Vitam, si uiner: si cadet illa, cadam.
 Pro quibus optatis sacro me carmine damno.
 Scribam ego, per magnum est salua puella Iouem.
 Ante tuoque pedes illa ipsa adopena sedebit,
 Narrabitque sedens longa pericla sua.
 Hac tua Persephone maneat clementia: nec tu
 Persephones coniux sciuor esse uelis.
 Sunt apud inferos tot millia formosarum:
 Pulchra sit in superis scilicet una locio.
 Vobiscum est Iope, vobiscum cananda Tyro,
 Vobiscum Europe, nec proba Pasiphae,
 Es quot Troia tulit, uetus & quot Achaja formas,

Et

Et^a Phebi, & Priami diruta regna senis:
 Et quacunque erat in numero Romana puella,
 Occidit: has omnes ignis auarus habet.
 Nec forma aeternum, aut cuiquam est fortuna perennis.
 Longius, aut propius mors sua quenque manet.
 Tu quoniam es mea lux magno^b demissa periclo,
 Munera Diana debita redde choro,
 Redde etiam excubias^c diue nocte, ante inuence,
 Votuias noctes & mihi solue decem.

XXXIX.

HESTERN A mea lux cum portus nocte uagaret,
 Nec me seruatorum duceret ulla manus,
 Obuia nescio quot pueri mihi turba minuta
 Venerat (hos uertit me numerare timor)
 Quorum abs faculas, alij retinere sagittas:
 Pars etiam uisa est uincla parare mihi.
 Sed nudi fuerant: quorum lasciuor unus,
 Arripite hunc, inquit: nam beneuostis eum.
 Hic erat, hunc mulier nobis irata locauit.
 Dixit, & in collo iam mihi nodus erat.
 Hic alter iubet in medium propellere, & alter:
 Intereat qui nos non putat esse deos.
 Hac te non meritiu totas expectat in horas,
 At tu nescio quas quaris inepte fores.
 Que cum Sidonia nocturna ligamina mitre
 Soluerit, atque oculos mouerit illa graues,
 Asslabunt tibi non Arabum de gramine odores,
 Sed quos ipse suis fecit Amor manibus.
 Parcite iam fratres, iam certos spondet amores,
 Et iam ad mandatarum uenimus ecce domum.
 Atque ita^d me inlecto duxerunt rursus amictu.

I mure,

^a Rho dum uide-
 tur dicere, nisi
 forte sit Thelæ
 legendum.

^b sic inf. somno
 demissa recitari.

^c Ioni.

redde. v.

^d sic Verg. Aeneas
 agnouit eum.
 & Ouid. Terque
 manu permulset
 eum.
 e. s. ait.

^e sic sup. furta pæ-
 dica tori.

Arabo

g mi malin, &
 dixerunt.

a sis malini

Heroidas in

utrum. v.

b Iupiter.

card. v.

c non crepata

d recular.

illa. v

hloa. v. in
 mny. hiona

Com. M. 87
 I nunc, & noctes disce manere domi.
 Mane erat, & volui, si sola quiesceret illa,
 Visere. at in lecto Cynthia sola fuit.
 Obstupui: non illa mihi formosior unquam
 Visa, neque ostrina cum fuit in tunica.
 Ibat & hinc casta narratum somnia Vestae,
 Neq; sibi, neq; mihi quae nocitura forent.
 Talis visa mihi somno demissa recenti.
 Heu quantum per se candida forma valet.
 Quid tu matutinus, ait, speculator amicae,
 Me similem vestris moribus esse putas?
 Non ego tam facilis, sat erit mihi cognitus vnus,
 Veltu, vel si quis^a verior esse potest.
 Apparent non vlla toto vestigia presso,
 Signa voluptatis non iacuisse duos.
 Aspice ut in toto nullus mihi corpore surgat
 Spiritus, admisso notus adulterio.
in marg. feminia
 Dixit, & opposita propellens suauia dextra,
vestra v. Com. M. 85
 Profili in laxa nixa pedem solea.
b pro secludor. Sic ego tam sancti custode^b recludor amoris.
in marg. e. Custos, v. e.
 Ex illo felix nox mihi nulla fuit.

XXX.

in marg. multquam
locus est.
 QVO fugis ah demens? nulla est fuga: tu licet vsque
 Ad Tanaim fugias, vsque sequetur Amor.
 Non, si Pegaseo venteris in aere dorso;
 Nec, tibi si Paeae mouerit ala pedes;
 Vel, si te sectae rapiant talantibus aurae;
 Nil tibi Mercurij poterit alta via.
 Instat semper Amor supra caput, instat amanti,
 Et gravis ipse super libera colla sedet.
 Excubat ille acer custos, & rollere nunquam

Te

Te patietur humo lumina capta semel.
 Et iam si pecces, deus exorabilis ille est,
 Si modo praesentes viderit esse preces.

Et. v
 Ista senes licet accensent conuicia duri:

Nos modo propositum vita teramus iter.

Illorum antiquis onerentur legibus aures.

Hic locus est, in quo tibia docta sones:

Que non iure vado Meandri iacta natasti,

Turpia cum faceret Palladis ora tumor.

Nunc iam dura paras, Phrygias nunc ire per vides;

Et petere Hyrcani littora nota maris,

Spargereque alterna communes cade penates,

Et ferre ad patrios premia dista lares.

Vna contentum pudeat me viuere amica?

Hoc si crimen erit, crimen amoris erit:

Mi nemo obijciat. libeat tibi Cynthia mecum

Roscida muscosis antra tenere iugis.

Illic aspicias scopulis haerere^c foretes,

Et canere antiqui dulcia furta Iouis,

Vt Semele est combustus, vt est depeditus Io,

Denique vt ad Troia tecta volavit^d anis:

Quod si nemo exstat, qui vicerit^e alitis arma;

Communis culpa cur reus vnus agor?

Nec tu virginibus^d reuerentia moueris ora:

Hic quoque non nescit, quid sit, amare, chorus.

Si tamen Oeagry^e quadam compressa figura

Bistonis olim rupibus acubuit.

Hic ubi me prima statuerit in parte choreae,

Et medius docta cusps^e Bacchus erit:

Tum capiti sacros patiar pendere corymbos.

Nam sine te nostrum non valet ingenium.

Hic, in codicibus

doct. v.
Telestis.

Hum
Epicyrca?

Epicyrca?

Epicyrca?

in marg. Torrida
aspicias
a Musas.

id. in marg.
aspicias

b aquila, Gany.
mede raptura,
e cupidinis.

d Reuerentia Ie-
go vocandi casu.
hic lib. 3. Nulla est

potendi, nulla
est reuerentia
auditi.

e Calliope.

lib. 320

XXXI.

XXXI.

2 Apollinis Pa-
latini, 22as.
Tora v.
quos in mng.
Apollo palatinus

claro

b Niobes.

illa appies. b.

lucina crimis

to in mng. Aobis. v.
c Tuskulum.

uatem. v.

quidum.
vacabis. v.

a Aricium.

QVAERIS cur venia tibi tardior aurea Phoe-
 Porricus a magno Casare aperta fuit.
 Tantam erat in speciem Pennis digesta columnis:
 Inter quas Danaï femina turba senis.
 Hic equidem Phebo visus mihi pulchrior ipso
 Marmoreus tacita carmen hiare lyra.
 Atque aram circum stererant armenta Myronis
 Quattuor artificis viuida signa boues.
 Tum medium claro surgebat marmore templum,
 Et patria Phæbo carius Ontygia.
 Auro solis erat supra fastigia curvus,
 Et vultu Libyæ nobile dentis opus.
 Altera deiectos Parnasi vertice Gallos,
 Altera mœrebat funera b Tantalidos.
 Deinde inter matrem deus ipse, interque sororem
 Pythius in longa carmina veste sonas.

XXXII.

QVI videt, is peccat, qui non te viderit, ergo
 Non cupiet facti crimina lumen habet.
 Nam quid Præstis dubias o Cynthia Fortes?
 Quid petis Aeci c membra Telegoni?
 Cur de te in Herculeum deportant effeda Tybur?
 Appia cum toties te via ducit animum?
 Hoc vitam spatire loco, quocunque vagaris
 Cynthia, sed tibi me credere in iuba vetat,
 Cum videt accensis deuotam curæe redis
 In d' nemus, & triuis lumina ferre dee.
 Scilicet Umbrosi sordet Pompeia columnis
 Porricus anclis nobilis Atracis,

Quos i-
nemo q-
vultat
in l' sing

Et

planis. v. C. marg.
a totoræpt.
nos.
C. m. m. p. s. C. d. d. r.
103

Quo fides? b.
dum iam duri paras. b.
v. r. r. l. l.

b quoad mo
attinet.

te
to. d. d. d. d. d. d.
d. d. d. d. d. d.

Lucy. v. c. d. u. r. o. i. a.
I. h. s. c. a. s. b. s.
d. H. l. e. n. a.

By. m. a. r. c. o. r. l.
m. m. v. i. t. i. o.

e Oenonen, nisi
perturbetur hi-
storia.

in mng. referens. v.

Et creber pariter platanis surgentibus ordo,
 Flumina a sopito quaerunt Marone cadunt,
 Et leniter nymphis tota crepitantibus orbe,
 Cum subito Triton ore recondit aquam.
 Falleris, ista tui furtum via monstrat amoris.
 Non urbem demens, lumina nostra fugis.
 Nil agis, insidiaris in me componis inanes.
 Tendis iners doctoretia nota mihi.
 Sed b de me mimis est, fama iactura pudica
 Tanta tibi misera, quanta mereris, erit.
 Nuper enim de te nostras meladis ad aures
 Rumor, & in tota non bonus urbe fuit.
 Sed tu non debes inimica credere lingua.
 Semper formosis fabula pena fuit.
 Non tua deprensio damnata est fama veneno.
 Testis eris puras Phœbe videre manus.
 Sin autem longo nox una, aut altera c lusu
 Consumpta est, non me crimina parua mouent.
 Tyndaris externo patriam mutauit amore,
 Et sine decreto est uina reducta domum.
 Ipsa Venus quamuis corrupta libidine Martis,
 Nec minus in calo semper honesta fuit.
 Quamuis Ida Parin pastorem dicat amasse,
 Atque inter pecudes accubuisse deam:
 Hoc & Hamadryadum spectant turbas fororum,
 Silentque senes, & pater ipse echori.
 Cum quibus Ideo legisti poma sub anno,
 Supposita excipiens Naica dona manu.
 An quisquam in tanto stuprorum examine querit,
 Cur hæc tam diues? quis dedit? unde dedit?
 O nimium nostro felicem tempore Romam,
 Si contra mores una puella facit.

E 2

Hæc

Supposita excipiens, Nai, caduca manum
alio

*haec
in marg. inq. v.
Apr. p. mag. im*

in v.

a detrahente.

b Pasiphraem.

Corripuit v.

teftue ex. v.

Hac eadem ante illam impuae & Lesbia fecid.
Que sequitur, certe est inuidiosa minus.
Qui querit Tatios veteres, duosque Sabinos,
Hic posuit nostra nuper in urbe pedem.
Tu primus & fluctus poteris siccare marinos,
Ataque mortali deligere astra manu,
Quam facere, ut nostrae nolint peccare puella.
Is mos Saturno regna tenente fuit,
Et cum Deucalionis aquae fluxere per orbem,
Et post antiquas Deucalionis aquas.
Dic mihi, quis potuit lectum servare pulicum?
Que dea cum solo vivere sola deo?
b Pasiphraem. b vxorem quondam magni Minois, ut aiunt,
Corrupti torui candida forma bonis.
Nec minus arato Danae circumdata muro,
Non potuit magno casta negare Ioui.
teftue ex. v. Quid seu tu Gratas, seu sis imitata Latinas,
Semper visse meo libera iudicio.

XXXIII.

*c Iudis ferix.
d to post Iliis fa-
da.*

TRISTIA iam redemi iterum solennia nobis.
Cynthia iam noctes est operata decem.
Atque vinam Nilo pereat qua sacra repente
Misit matronis^d Inachis Ansonis.
Que dea tam cupidus toties diuisit amantes:
Quaeunque illa fuit, semper amata fuit.
Tu certe Iouis occultis in amoribus Io
Sensisti, multas quid sit inire vias,
Cum te iussit habere puellam cornua Iuno,
Et pecoris duro perdere verba sono.
Ah quoties quemis lesisti frondibus ora,
Man sisti stabulis abdina pasta tuis.

o vacet.

An,

Quid tibi quid. v.

*a folia, sic lib. 4.
Fac similes pu-
ros Iudis esse
dica.*

*suat. v. q. Asthen
dolori*

reticimus 87

*b Arcturum vi-
deur dicere.
c Vrix.*

in marg. lenta. v.

An, quoniam agrestem detraxit ab ore figuram
Iuppiter, iccirco facta superba dea es?
An tibi non satis est fuscis Aegyptus aluminis?
Curribi tam longa Roma peitita via est?
Quid ue tibi prodest, viduas dormire puellas?
Sed tibi, crede mihi, cornua iussum erunt.
Aut nos e nostra te seua fugabimus urbe.
Cum Tiberi Nilo gratia nulla fuit.
At tu, que nostro nimium placata dolore es,
Noctibus his vacui ter faciamus iter.
Non audis? & verba sinis mea ludere, cum iam
Flectant^b Icarj^c sidera tarda boues?
Lenta bibis, medie nequeunt te frangere noctes.
An nondum est talos mittere lasa manus?
Ah pereat quicumque meracas reperit vnas,
Corruptique bonas nectare primus aquas.
Icare Cecropijs merito iugulate colonis,
Pampineus nostri quam sit amarus odor.
Tu quoque o Eurytion vino centauri peristi,
Nec non Isinatio tu Polypheme uero.
Vino forma perit, vino corrumpitur etas.
Vino sepe suum nescit amica^d uirum.
Memiserum, ut multo nihil es mutata Lycas:
Iam bibe, formosa es: nil tibi vina nocent,
Cum tua praependunt demissa in pocula setis,
Et mea deducta carmina voce legis,
Largius effuso madeat tibi mensa salerno,
Spumet & aurato mollius in calice:
Nulla tamen lecto recipit se sola libenter:
Est quiddam, quod vos quereere cogat amor.
Semper in absentes felicior estus amantes:
Elenat assiduos copia longa viros.

d amatorem.

*e demissa legit
Solipat. & scita.*

is. v.

illa deus amor

ipfa salus in semine pro
sol amor ipse ad p. 50. v.

in mag. amor. v.
CVR quisquam faciem domina iam credat amico?
 Sic erepta mihi pene puella mea est.
 Expertus dico nemo est in amore fidelis.
 Formosam raro non sibi quisque perit.
 Polluit ille deus cognatos, soluit amicos,
 Et bene concordēs tristia ad arma vocat.
 Hospes in hospitium Menelao venit adulter.
 Colchis & ignotum non ne secuta virum est?
 Lynceus tu ne meam potuisti tangere curam?
 Perfide non ne tua tunc cecidere manus?
 Quid si non constans illa, & tam certa fuisset?
 Posses & in tanto viuere flagitio?
 Tu mihi vel ferro pectus, vel perde veneno,
 A domina tantum te modo tolle mea.
 Te socium vita, te corporis esse licebit,
 Te dominum admitto rebus amice meis,
 Lecto te solum, lecto te deprecor uno.
 Rinalem possum non ego ferre iouem.
 Ipse meas solus (quod nil est) emulor umbras
 Strulus, quod stulto sepe timore tremo.
 Vna tamen caussa est, qua crimina tanta venitto,
 Errabant inulto quod tua verba mero.
 Sed nunquam vita me fallat ruga senere.
 Omnes iam norunt, quam sit amare bonum.
 Lynceus ipse meus feros insanit amores.
 Solum te nostros letor adire deos.
 Quid tua Socraticis tibi nunc sapientia libris
 Proderit? aut ceterum dicere posse vias?
 Aut quid ceteri tibi profunt carmina lecta?
 Nil inuat in magno vester amore senex.

us. 4
Deas

a Iafonem.
10. 11. v.

Poses. v. m. 10.

h. sic libr. 1.
Quod nolim
nostros euo-
lase deos.
e natur.
d Creteusis Epi-
menidis.

101
Quid Cyreni:
Aut quid

Aut quid * creti

Lucres

Tu fatius metredem misisti imitere Philetam,
 Et non inflati somnia Callimachi.
 Nam rursus licet Aetoli referas Acheloi
 Fluxerit ut magno fractus amore liquor,
 Atque etiam, ut Phrygo fallax Maandria campo
 Errat, & ipsa suas decipit vnda vias;
 Qualis & Adraști fuerit vocalis Arion,
 Tristis ad Archemori funera victor equus;
 Amphiarea nil profunt fata quadrigae,
 Aut Capanei magno grata ruina Ioni.
 Desine & Aeschyleo componere verba cothurno,
 Desine, & ad molles membra resolve toros.
 Incipe iam angusto verbum includere torno,
 Inque tuos ignes dure poeta veni.
 Tu non Antimacho, non tuioribus Homero.
 Despicit & magnos recta puella deos.
 Sed non ante grauis taurus succumbit aratro,
 Cornua quam validis heserit in laqueis.
 Nec tu tam duros per te patieris amores,
 Trux tamen a nobis ante demandus eris.
 Harum nulla solet rationem querere mundi,
 Nec cur fratremis Luna laborer equis,
 Nec si post Stygias aliquid restauerit undas,
 Nec si consulto fulmina missa tonent.
 Aspice me, cui parua domi fortuna relicta est,
 Nullus & antiquo Mare triumphus aui,
 Vt regnem mistas inter conuina puellas,
 Hoc ego, quo tibi nunc eleuor, ingenio.
 Me iuuer eternis postquam languere corollis,
 Quem retigit iactu certus ad ossa deus:
 Actia Virgilium custodis littora Phebi,
 Caesaris & sortes dicere posse rates,

in
Callim.
101
102

myf. mem. dray
imitat. v.
a libri nomen
vide epiph.
Poet.
b cornu alteri.

c Amphiarea
lego. sic Ptole-
maez, & Me-
nelao sup. di-
xit. Achilleo. v.

d I ferri lego. sic
sup. Aliquoties
querens Iesthi
frondibus ora.

e Solis.

30
33
36
38

h. hestoris. p. v.
p. v. in mag.
virgilio. v.

Qui

Vig. Iren. ... 72

Anna Arumy
C. S. in Irenis
Anna Arumy

a. 1111.

le. 1111.
Quia. 1111.

an. 1111.

berant. 10

animans. man.
e. 2 muli poete.
d. pro carmini.
o. Vergilius.
f. Argonauticus.

Cic. Trabonto.
Multa vana in
razondis libent.
vis n. 1111.

g. vido finem pri
mi libri.

... SEX-
... 1111.

PROPER. 3. 1111111111111111

Qui nunc Aeneae Troiani suscitatur arma,
Iactaque Lavinis mania littoribus.
Cedite Romani scriptores, cedite Graij.
Nescio quid maior nascitur Iliade.
Tu canis umbrosi subter pineta Galefi
Thyrsin, & attritis Daphnin arundinibus,
Vequè decem possint corrumpere mala puellam;
Missus & impressis hœdus ab uberibus.
Felix, qui viles pomis mercaris amores:
Huic licet ingratae Tityrus ipse canat.
Felix, intactum Corydon qui tenat Alexim
Agricolæ domini carpere delicias.
Quamvis ille sua lassius requiescat avena,
Laudatur facilis inter Hamadryadas.
Tu canis Ascreæ veteris præcepta poetæ,
Quo seges in campo, quo viret vva iugo.
Tale facis carmen docta testudine, quale
Cynthius impostis temperat articulis.
Non tamen hæc ulli venient ingrata legenti,
Sive in amore rudis, sive peritus erit.
Nec minor his animis, aut si minor ore canorus
Anseris indocto carmine cæsi odor.
Hæc quoque perfectio ludebat Iasone Varo,
Varo Lencæadæ maxima flama sua.
Hæc quoque lascivi cantarunt scripta Catulli,
Lesbia queis ipsa notior est Helena.
Hæc etiam docti confessa est pagina Calvi,
Cum caneret misera funera Quinctilia,
Et modo formosa quam multa Lycoride Gallus
Moiinus infensa vulnera lavit aqua.
Cynthia quæ etiam vestis laudatur Propertii,
Hos inter si me ponere fama voles.

SEX-

SEX. PROPERTII
ELEGIARVM.
LIBER III.

ELEGIA I.

ALLIMACHIMANES, & Coi
sacra Philera,
In vestrum, quæso, me sinite ire
nemus.
Primus ego ingredior puro de fonte
sacerdos

C

Italia per Graios orgia ferre choros.
Dicite quo pariter carmen tenuastis in antro,
Quo ve pede ingressi, quam ve bibistis aquam.
Ah valeat, Phœbum quicumque moratur in armis.
Exactus tenni pumice versus eat.
Quo me fama leuat terra sublimis, & à me
Nata coronatis musa triumphat equis,
Et mecum in curru parvi pectantur Amores,
Scriptorumque meas turba secuta rotas.
Quid frustra missis in me certatis habenis?
Non datur ad musas currere lata via.
Multi Roma tuas laudes amalybus addent,
Qui finem Imperij Bactra futura canent:
Sed, quod pace legas, opus hoc de monte sororum
Detulit intacta pagina nostra via.
Mollia Pegasides vestro date serua poetæ.
Non faciet capiti dura corona meo.
At mihi, quod vino detraheret inuida turba,
Post obitum duplici favore reddet honos.
Omnia post obitum fingit maiora vetustas.

b. laxatis.

c. Musarum.

it

E 5

Maius

a Pergama.
b Achilli.
c qui tamen
in Creta fertur
educatus.
d ter legunt
quidam.
e sic Ouid. For-
sitan Euadnen
vix sua nosset
humus.
f Herculis. vide
Lycophr.

Maius ab exequiis nomen in ora venit.
Nam quis equo pulsas abiogno nosceret aretes?
Fluminisq. Aemonio comminus isse viros?
Idaeum Simoenta, Iouis cunabula parui
Hectora per campos ter maculasse rotas?
Deiphobumq., Helenimq., & Polydamatas in armis?
Qualem cunque Parin dix sua nosset humus.

Exiguo sermone fores nunc Iliion, & tu
Troia, bis Oetai numine capta Dei.
Nec non ille tui casus memorator Homerus
Posteritate suum crescere sensit opus.
Meque inter seros laudabit Roma nepotes.
Illum post cineres auguror esse diem.
Ne mea contempto lapis indicet ossa sepulcro,
Pronisum est, Lycio vota probante deo.
Carminis interea nostri redeamus in orbem,
Gaudeat ut solito tacta puella sono.

ORPHEV te tenuisse feras, & concita dicunt

Flumina Thracia detinuisse lyra.
Saxa Citharonis Thebas agitata per artem
Sponte sua in muri membra coisse ferunt.
Quin etiam Polypheme fera Galatea sub Actna
Ad tua rotantes carmina flexit equos.
Miremur, nobis & Baccho, & Apolline dextro,
Turba puellarum si mea verba colit?
Quod non Tenarijs domus est mihi salta columnis;
Nec camera auratas inter eburna trabes;
Nec mea Phaeacias aequant pomaria silvas;
Non operosa rigat Martius antra liquor:
As muse comites, & carmina cara legenti,
Et defessa choris Calliopea meis!

Fortis-

Fortunata, meo si qua es celebrata libello:
Carmina erunt formae tot monumenta tuae.
Nam neque Pyramidum sumptus ad sidera ducti,
Nec Iouis Elei caelum imitata domus:
Nec Mausolei diues fortuna sepulcri
Mortis ab extrema conditione vacat.
Aut illis flamma, aut imber subducet honores,
Annorum aut icium pondera victa tuent.
At non ingenio questum nomen a ab eo
Excidet, ingenio stat sine morte decus.

III.

VISVS eram molli recubans Heliconis in umbra,
Bellerophontei qua fuit humor equi,
Reges Albatros, & regum facta tuorum
Tantum operis neruis hiscere posse meae:
Paruaque tam magnis admoram fontibus ora,
Vnde pater sitiens Etnius ante bibit,
Et cecinit Cuios fratres, & Horatia pila,
Regiaque Aemilia vecta trophaea rate,
Victricesque moras Fabij, pugnantique sinistram
Cannensem, & vestros ad pia vota deos,
Annibalemque lures Romana sede fugantes,
Anseri & tutum voce fuisse Iouem;
Cum me Castalia speculans ex arbore Phœbus
Sic ait, aurata mixus ad antra lyra:
Quid tibi cum tali demens est summe? quis te
Carminis heroi tangere iussit opus?
Non hic vlla tibi speranda est fama Propertii.
Mollia sunt paruis prata terenda rotis,
Vt tuus in stamno iactetur sepe libellus,
Quem legat expectans sola puella virum.
Cur tua prescripto senecta est pagina 970?

αὐτὸ τὸ κρῖνον.
sic lib. 2. Solus
anans nouit,
quando periturus,
& a qua
Morte.

b Peris, Mace-
donum regis.

c Capitolinum

Non

Non est ingenij cymba gravanda tui.
 Alter remus aquas, alter tibi radat arenas:
 Tutus eris, medio maxima turba mari est.
 Dixerat, & plectro sedem mihi monstrat ebrius,
 Quam nova muscoso semita facta solo est.
 Hic erat affixis viridis spelunca lapillis,
 Pendebantque canis tympana pumicibus.
 Ergo musarum, & Sileni patris imago
 Fictilis, & calami Pan Tegeze tui.
 Et Venereis domine volucres mea turba columbe
 Tingunt Gorgoneo punica rostra lacu.
 Diversaque novem sortita rura puella
 Exercent teneras in sua dona manus.
 Hac ederas legit in thyrsos, hac carmina neruis
 Aptat, & illa manu texit utraque rosam.
 Equarum numero me contigit una dearum.
 Vereor a facie, Calliopea fuit.
 Contentus niveis semper vectabere cymis,
 Nec te fortis equi ducet ad arma sonus.
 Nil tibi sit raucio preterea classica cornu
 d'Elere, nec Aonium cingere Marte nemus.
 Aut quibus in campis Maviano prelia signo
 Stent, & Teutonicas Roma refringat opes:
 Barbarus aut feno perfusus sanguine Rhenus
 Saucia marenti corpora vectet aqua.
 Quippe coronatos alienum ad limen amantes,
 Nocturneque carnes ebria signa fuga,
 Ut per te clausus sciat excantare puellas,
 Qui volet austeros arte ferire viros.
 Talia Calliope, lymphisque a fonte peritis,
 Ora Philetea nostra rigant aqua.

accipietas.

b vide Nouar. scd. lib. 4.

c Hippocrenes.

inra

Carminis neruis

propetio vop. 5. 73

d caequum flendo caere.

Sueno. y

scero.

ay jansio mffo

Sueno. Dio. 21. 310
 u' d'noy 2'as
 5' d' 3'5
 2'ar' Calo.

ARM A deus Cesar dices meditatur ad ludos,
 Et freta gemmiferi findere classe maris.
 Magna vni merces. parat ultima terra triumphos:
 Tigris, & Eufrates sub tua iura fluent.
 Sera sed Ausonijs venit provincia virgis:
 Assuescent Latio Partha trophaea Ioni.
 Ite agite experte bello date limea prora
 Et solitum armigeri ducite munus equi.
 Omnia fausta cano, Crassos, cladesque piate,
 Ite, & Romana consulite historia.
 Mars pater, & sacra fatalia lumina Vestae,
 Ante meos obitus sit precor illa dies,
 Qua videam spolijs oneratos Caesaris axes,
 Ad vulgi plausus saepe resistere equos.
 In que sinu cara meus spectare puella
 Incipiam, & titulus oppida capta legam,
 Tela fugacis equi, & brachati militis arcus,
 Et subter captos arma sedere duces.
 Ipsa tuam prolem serua Venus, hoc sit in animum,
 Certis ab Aenea quod superesse caput.
 Prada sit hac illis, quorum meruerit labores.
 Mi sat erit media plaudere posse via.
 Pacis amor deus est: pacem veniamur amantes:
 Stant mihi cum domina praetia dura mea,
 Nec tamen inuiso pectus mihi carpiunt auro,
 Nec bibiti e gemma diuitem nostra stis.
 Nec mihi mille iugis Campania pinguis aratur,
 Nec miser era peto classe Corinthae tua.
 O prima infelix surgenti terra Prometheo:
 Ille parum cauti pectoris egit opus:
 Corpora disponens, mentem non vidit in arte.

a sub malim.

b vela.

c Omina leg. d Crabi clades.

e sic Ouid. Quadriuges cernos saepe resistere equos.

f Cracrem.

iro paro. y

exte. in m... att in mte

Alcum. 20

ARMA

u' d'noy 2'as
 5' d' 3'5
 2'ar' Calo.

Recta animi primum debuit esse via.
 Nunc maris in tantum venis sacramur, & hostem
 Querimus, atque armis nectimus arma noua.
 Haud vilis portabis opes Acherontis ad undas:
 Nudus ab inferna stulte vehere rate.
 Victor cum victis pariter miscbitur vmbis.
 Consule cum Mario capre lugurtha sedes.
 Lydus Dulichio non distat Cræsus ab Iho.
 Optima mors, parca que venit apta die.
 Mei iuuat in prima coluisse Helicon iuuenta,
 Musarumq. choris implicuisse manus.
 Me iuuat & multo mentem vincere lyao,
 Et caput in verna semper habere rosa.
 Atque ubi iam Venerem grauis interceperit atas,
 Sparserit & nigras alba senectia comas;
 Tum mihi natura libeat perdiscere mores,
 Quis deus hanc mundi temperet arte domum;
 Qua venit exorientis, qua deficit, unde coactis
 Cornibus in plenum mensura luna redit:
 Unde salo superant venti, quid flamma captet
 Eurus, & in nubes unde perennis aqua:
 Sit ventura dies, mundi que subnuat arces:
 Purgare pluuia cur bidat arcus aquarum.
 Aut cur Peribæi tremere cacumina Pindi,
 Solis & ætatis luxerit orbis equis:
 Cur sensu vestire boues, & planstra Bontes,
 Placidum spisso cur eoi igne choros:
 Cur vesperus fines altum non exeat æquor,
 Plenus & in partes quattuor annus eat:
 Sub terris sint iura deum, & tormenta gigantum,
 Tisiphones atq. si fuit angue caput:
 Aut Alcmonio furia, aut icinina Phineis;

vento. v.

integrans. v.
121

ambo A. v.
de x. in
scantam.

legnis. v.

fig. v.

Num

Num rota, num scopuli, num sitis inter aquas:
 Num tribus infernum custodit faucibus antrum
 Cerberus, & Tityo iugera pauca notem:
 An ficta in miseris descendit fabula gentes,
 Et timor haud ultra, quam rogus, esse potest.
 Exitus hic vite superest mihi, vos, quibus arma
 Grata magis, Cræsi signa referte domum.

mentis

v.

DI C mihi de nostra, qua sentis, vera puella:
 Sic tibi sint domine Lygdame dempta iuga.
 Dum me lætitia tumefactum fallis inani,
 Hæc referens, que me credere velle putas.
 Omnis enim debet sine vano numius esse,
 Maioremque timens seruis habere fidem.
 Nunc mihi, si qua tenes, ab origine dicere prima
 Incipe, suspensis auribus ista bibam.
 Siccine eam incomptis vidisti flere capillis?
 Illius ex oculis multa cadebat aqua?
 Nec speculum strato vidisti Lygdame lecto?
 Omnabat niueas nulla ve gemma manus?
 Ac mactam teneris vestem pendere lacertis?
 Scriniaq. ad lecti clausa iacere pedes?
 Tristes erat domus, & tristes sua pensa ministra
 Carpebant, medio nebat & ipsa loco,
 Humidæq. impressa siccabat lumina lana,
 Retulit & querulo iurgia nostra sono.
 Hæc tæteste mihi promissa est Lygdame merces?
 Est pena seruo numpere teste fidem.
 Ille potest nullo miseram me linquere factio:
 Ac quale? Aequalem nulla licere habere domo?
 Gaudet me vacuo sciam tabescere lecto.

illa

in raps
Muretus cas.
tu leg.

si verba I7g.
dami.

c verba Cyt.
thia.
d meo.
nullo modo.

solum. v.

si
Comparat
Illa potest nullo miseram me linquere pacto? v.

Non me moribus illa, sed herbis improba vicit. v.

meus. etur.
horum.
illa. v.
exhibis. v.
in marg. et. quod.

Si placet, insultet Lygdame morte mea.
Improba non vicit me moribus illa, sed herbis.
Staminea rhombi duritur ille rota.
Illum turgentis rane portenta tubeta,
Et lecta ē sectis angustibus ossa trahunt,
Et strigis inuenta per busta iacentia pluma,
Cinctaque fumeo lanca vitta viro.
Sinon vana canunt mea somnia, Lygdame, restor:
Pena erit ante meos sera, sed ampla pedes.
Purris & in vacuo rexeit aranea lecto:
Noctibus illorum dormiet ipsa Venus.
Que tibi si veris animis est quæsta puella,
Hac eadem rursus Lygdame curte via,
Et mea cum multis lacrymis mandata repotta,
Iram, non frandes, esse in amore meo.
Me quoque consimili impositum torqueriet igni,
Turabo, & bis sex meger esse dies.
Quod mihi si tanto felix concordia bello
Extiterit, per me Lygdame liber eris.

*a per contem-
tum.*
*h. turabo & lego
e castus, ut Verg.
sensit mediis
delapsus in ho-
res.*
d. turabo meos.

VI.

ERGO solcite tu causa pecunia vitæ es,
Per te immaturum mortis adimus iter.
Tu vitis hominum crudelia pabula prabes,
Semina curatarum de capite ora roto.
Tu Patum ad Pharios tendentem linea portus
Obruīs insano terque, quaerique mari.
Nam dum te sequitur, primo miser excidit ano,
Et noua longinquus piscibus est a natat:
Et mater non iusta pie dare debita tenet,
Nec pote cognatos inter humare rogos.
Sed tūa nunc volucres astant super ossa matris,

Nunc

Nunc tibi pro tumulo Carpathium omne mare,
Infelix Aquilo, rapta timor Oriti hyæ,
Que spolia ex illo tanta fueret tibi?
Aut quidnam fracta gaudes Neptune carina?
Portabat sanctos aluens ille viros.
Pete quid gratem numeras? quid cara natanti
Mater in ore tibi est? non habet vnda deos.
Nam tibi nocturnis ad saxa ligata procellis
Omnia deriso vincula fune cadunt.
Sunt Argamemnonias restantia litora curas,
Qua notat Argenni pena minantis aque.
Hoc iuvene amisso, classem non soluit Arides,
Pro qua mactata est Iphigenia mora.
Reddit corpus humo; postaque in gurgite vitæ
Petum sponte tua vilis arena tegas.
Es quoties Peti transibit naua sepulcrum,
Dicat, & audaci tu timor esse potes.
Ite rates curue, & leti coniecit causas.
Ista per humanas mors venit acta manus.
Terra parum fuerat: teris adiecimus vndas:
Fortuna miseram auximus arte vias.
Anchora te teneat, quem non tenueris penates?
Quid meritum dicas, cui sua terra parum est?
Ventorum est, quodcunque parat, haud vlla carina
Conuenit: fallit portus & ipse fidem.
Natura insidians pontum substravit auaris.
Vt tibi succedat, vix semel esse potest.
Saxa triumphales fregere Capharea puppes,
Naufraga cum vasto Gracia tracta salo est.
Paullatim socium ic turam fleuit Vlysses,
In mare cui soli non valere doli.
Quod sic contentus patrio bone verteret agros,

A est. v.
*a ordinem ver-
sum sequen-
tium vide Nouar.
lect. lib. 5.
b Cephisi.
c Parras, natan-
tis aquas leg.
Eun. v. Argem. v.*
fabis. v.
d miseris.

Quæ notat Argem poena natantis aquæ.

e Petus.

Ver.

Liphi. v. 1.

Nov. X. *Stenoid. Inclusionum bupo, aut Oricia terebintho*

Verbaq. duxisset pondus habere mea;
Vivere ante suos dulcis conivna penates,
Pauper, & in terra, nil tibi flere potest.
Non tulit hic Petus stridorem audire procellae,
Et duro teneras ledere fune manus,

illabuis proles

exer. in mag. chio calamo

Esulato

** oricis terebinthi*
Sed thye ibalamo, aut Oricia terebintho
Effultum pluma vescolore caput.
Huic fluctus vino radicitus abstulit ungues,
Et miser inuisam traxit hiatus aquam.
Hunc parvo ferri vidit nox improba ligno.
Petus ut occideret, tot coiere mala.
Flens tamen extremis dedit haec mandata querelis,
Cum moribunda niger clauderet ora liquor.

a aquora, lego. in marg. ponh. v.

b puleras & inuenites. Sic libr. 2. Pulna coma est, longiorq; manus.

ad h. v.

filan. v.

c. sic Virg. Enozum Clycio primum patre. d morte Achil. is.

Di maris Aegaei, quos sunt penes aquora Veni,
Et quaeunque meum degravat vnda caput,
Quo rapitis miseros prima lanuginis annos?
Attulimus longas in freta vasta manus.
Ab miser Alcyonum scopulis affigat acuris.
In me caruleo summa sumpta deo est.
At saltem Italia regionibus euehat astus.
Hoc de me sat erit, si modo matris erit.
Subtrahit haec fiantem torta vertigine fluctus,
Vltima qua Pato noxque, disique fuit.
O centum aegiores Nereo genitore puella,
Et tu materno lacta dolore Theris,
Vos decuit lasso supponere brachia memo:
Non poterat vestras ille gravare manus.
At tu saue Aquilo nunquam mea vela videbis.
Ante fores domine condar oportet iuris.

DULCIS ad besternas fuerat mihi rixa lucernas,
Vocis & insana tor maledicta tua,
Cum furibunda mero mensam propellis, & in me.
Proiciis insana cymbia plena manu.
Tu vero nostros audax invade capillos,
Et mea formosis unguibus ora nota:
Tu minitare oculos subiecta excurrere flamma,
Fac mea resisso pectora nuda sinu.

Quor. v.

130

Nimirum veri dantur mihi signa caloris.
Nam sine amore graui femina nulla dolet.
Que mulier grauida iactat conuicia lingua,
Et Ventris magna voluunt ante pedes.
Custodum gregibus seu cum se stipat eum em,
Seu sequitur medias, Manas ut icta, vias,
Seu iudicam crebro dementia somnia terent:
Seu miseram in tabula picta puella mouet:
His ego tormentis animi sum verus aruspex:
Has didici certo sepe in amore notas.

a vide Luciani dialogum Anipellis & Chrysaïs.

travida

corus

Non est certa fides, quam non iniuria versat.
Hostibus eueniat lenta puella meis.
In morso aequales videant mea vulnera collo.
Me doceat liuor mecum habuisse meam.
Aut in amore dolere volo, aut audire dolentem,
Sine meas lacrymas, sine videre tuas,
Tecta supercilij si quando verba remittis,
Aut tua cum dignis scripia stenda notas.
Odi ego qua nunquam pungunt suspiria somnos,
Semper in inatam pallidus esse velim.
Dulcoris ignis erat Paridi, cum grata per arma
Tyndaridi poterat gaudia ferre suz.

b sic Tibull. Hostibus eueniat vita seuera meis.

c sic Ouid. Ab quoties digitis, quoties ego teeta notas Signa supercilio pene loquente dari.

Dum vincunt Danaum restat barbarus Hector,

a narvando.

Ille Helena in gremio maxima bella^a gessit.
 Aut tecum, aut pro te mihi cum rivalibus arma
 Semper erunt: in te pax mihi nulla placet.
 Gaude, quod nulla est aequae formosa. doleres,
 Si qua foret. nunc sis iure superba licet.
 At tibi, qui nostro tendisti reia lecto,
 Sit focer aeternum, nec sine matre domus:
 Cui nunc si qua data est furande copia noctis,
 Offensa illa mihi, non tibi amica dedit.

offensam. v.

I I X.

b pro Etrusco-
rum.

MAECENAS eques^b Etrusco de sanguine regum,
 Intra fortunam qui cupis esse tuam,
 Quid me scribendi tam vastum mittis in aequor?
 Non sunt apta mea grandia vela rati.
 Turpe est, quod nequeas capiti committere pondus,
 Et pressum inflexo mox dare terga genu.
 Omnia non pariter rerum sunt omnibus apta,
 Fama nec ex equo ducitur vlla iugo.
 Gloria Lysippo est, animosa effingere signa:
 d Exactis Calamis se mihi iactat equis.
 In Veneris tabula summam sibi ponit Apelles:
 Pyreicum^c parua vindicat arte locum. *Parthia iug.*
 Argumenta magis sunt Mentoris addita forma: v.
 At Myos exiguum fleclit acanthus iter. *Myrum. v.*
 Phidias signo se Iuppiter ornar eburno: *ex lignis. v.*
 Praxitelem propria vindicat arte lapis. *propria. v.*
 Sunt quibus Elea concurret palma quatriga:
 Sunt, quibus in celeres gloria nata pedes.
 Hic satus ad pacem, hic castrensibus utilis armis.
 Naturae sequitur femina quisque sua.
 At tua, Maecenas, vita precepta recepi,

c nequeas, lego.

Flamma. v.
 Fla. regum. v.
 Fla. regum. v.

d Semper sine
 amulo expressis,
 ut ait Plin-
 e quoniam hu-
 milita quidē se-
 cutus, huius-
 tantis tamē sum-
 mam adeptus
 est glorian, ut
 idem ait.
 f matior.

est. v.
 est. v.

At Myium exiguum

parthia se patria
 vindicat arte loco

Cogit

Cogor & exemplis te superare iuis.
 Cum tibi Romano dominas in honore secures,
 Et liceat medio ponere iura foro,
 Vel tibi Medorum pugnaces ire per^a hostes,
 Atque onerare tuam fixa per arma domum;
 Et tibi ad effectum vires det Caesar, & omni
 Tempore ram faciles insinuentur opes:
 Parcis, & in tenues humilem te colligis umbras:
 Velorum plenos subtrahis ipse sinus.
 Crede mihi: magnos aquabum ista Camillos
 Iudicia, & venies tu quoque in ora virum:
 Caesaris & fama vestigia iuncta tenebis.
 Maecenas erunt vera trophaea fides.
 Non ego velifera tumidum mare fundo carina:
 Tota sub exiguo flumine nostra mora est.
 Non flebo in cineres arcem sedisse paternos
 Cadmi, nec semper praelia clade^b parii:
 Nec referam^c Scacas, & Pergama, Apollinis arces,
 Et Danaum decimo vere redisse rates;
 Mania cum Graio Neptunia praesit aratro
 Victor Palladia ligneus artis equus.
 Inter Callimachi sat erit placuisse libellos,
 Et cecinisse modis Coe poeta iuis. *dure. v. Dore*
 Haec curent pueri, haec curent scripta puellae;
 Meque deum clament, & mihi sacra ferant. *donn. v.*
 Te duce vel Iouis arma canam, caeloq. minantem
 Caum, & Phlegrae Oromedonta iugis:
 Celsaq. Romanis decreta palatia tauris
 Ordiant, & caeso mania firma Remo,
 Eductosque pares^d siluestri ex ubere reges:
 Crescet & ingenium sub iura iussa memi:
 Prosequar & curvis utroque ab litore^e onantes

a hostiles popu-
los.

b vnde Cadmea
 victoria.
 c Ilij portas.

d lupæ

e onantes, lego

Hae curant pueros, haec curant scripta puellas. v

Parthorum, astuta tela remissa fuge,
 Castraque Pelusi Romano subruta ferro,
 Antonique graues in sua fata manus.
 Mollis tu capta fauor cape lora iuuenta,
 Dexteraque immixtis da mihi signa rotis.
 Hoc mihi Mæcenas laudis concedis; & a re est,
 Quod ferar in partes ipse fuisse tuas.

I X.

MIRABAR, quid uan misissent mane cantena
 Ante meum stantes, sole rubente, torum.
 Natalis nostræ signura misere puella,
 Et manibus faustos ter crepuere sonos.
 Transeat hic sine nube dies, stent aëne venti,
 Ponat & in siccis molliter unda minas.
 Aspiciam nullo hodierna luce dolentes,
 Et Niobe lacrymas supprimit ipse lapis.
 Halcyonum positis requiescant ora querelis,
 Increpet absumptum nec sua mater llyn.
 Tu quædæ cara mihi, felicibus edita^b pennis,
 Surge, & postentes iusta precare deos.
 Ac primum pura somnum tibi discute lympha,
 Et miridas presso pollice finge comas.
 Dein qua primum oculos capisti veste Properti,
 Indue, nec vacuum flore relinque caput,
 Et pete, qua polles, ut sit tibi forma perennis,
 Inque meum semper stent tua regna caput.
 Inde coronatas tibi i hure paueris aras,
 Luxerit & tora^d flamma secunda domo,
 Sit mensæ ratio, noxque inter pocula currat,
 Et trocino naues murtheus ungat Onyx.
 Tibia nocturnis succumbat rauca choræis,

a Progne.

b auibus.

c annuentes.

d fax.

Et sint nequitia libera verba tua,
 Dulcique ingratos adimant conuiuia somnos,
 Publica vicine pestrepât ara via.
 Sit fors & nobis talorum interpretet iacta,
 Quem grauius pennis verberet ille^b puer.
 Cum fuerit multus exacta^b rientibus hora,
 Noctis & instituet^c sacra ministra Venus, tuat. v.
 Anna soluamus thalamo solennia nostro,
 Natalisque tui sic peragamus iter.

X.

QVID mirare, meam si versat femina vitam?
 Et trahit addictum sub sua iura virum?
^d Criminaque ignaui capitis mihi turpia fingis,
 Quod nequeam fracto rumpere vincula iugo?
 Venturam melius præsit nauita noctem:
 Vulneribus didicit miles habere metum.
 Ista ego preterita iactaui verba iuuenta.
 Tu nunc exemplo disce timere meo.
 Colchis flagrantes adamantina sub iuga tantos
 Egit, & armigera prælia seuit humo,
 Custodisque feros clausit serpentis hiatus,
 Iret ut Aesonias aurea lana domos.
 Ausa ferrox ab equo quondam oppugnare sagittis
 Meotis Danauum Penthestlea rates.
 Aurea cui postquam nudauit cassida frontem,
 Vicit victorem candida forma^b virum.
 Omphale in tantum forma processit honorem,
 Lydia Gygeio tincta puella lacu,
 Ut, qui pacato statuisset in orbe columnas,
 Tam dura traheret mollia pensa manu.
 Persarum statuit Babylona Semiramis urbem,

F 4

V 1

cedat n. v. illa ann
 p. 128. v. 128. v. 128.
 87

et uelut. m?
 d publici m
 iuncta. vi

a Amor.

b calcibus.

c sic iaf. Pollu-
 ratque nono sa-
 era matita toro.

d sic lib. r. Quid
 mihi desidia no-
 cessas fingere
 crimen.

achilles.
 in nichis. v.

e Achilleum

f Hercules

E 1

Vt solidum cotto tolleret aggere opus:
 Et duo in aduersum misit per mœnia curus,
 Ne possent tacto stringere ab axe latus,
 Duxit & Enfraten medium, qua condidit arces,
 Iussit & imperio surgere Bactra caput.
 Nam quid ego heros, quid raptem in ciuina diuos?
 Iuppiter infamat sequi, suamq. domum.
 Quid modo qua nostris opprobria vexerit armis,
 Et famulos inter a femina trita suos?
 Coniugis obsceni pretium Romana poposcit
 Mœnia, & addictos in sua regna patres.
 Noxia Alexandrina dolis aptissima tellus,
 Et roties nostro Memphis cruenta malo,
 Tres ubi Pompeio detraxit arena triumphos.
 Toller nulla dies hanc tibi Roma notam.
 Issent Phlegrao melius c sibi funera campo,
 Vel tua si socero colla daturus eras.
 Scilicet incesti meretrix regina Canopi,
 Vna Philippeo sanguine adusta nota,
 Ausa Ioui nostro larantem opponere Anubim,
 Et Tiberim Nili cogere ferre Minas,
 Romanamq. tubam crepitanti pellere sistro,
 Baridos & contis postra Liburna sequi,
 Fœdâq. Tarpeio conopea tendere saxo,
 Iura dare stamas inter, & arma Mari.
 Quid nunc Tarquini fractas iuuat esse secures,
 Nomine quem simili vita superba notat?
 Si mulier patiendâ fuit? cape Roma triumphum. *1805.*
 Et longam Augusto salua precare diem.
 Fugisti tamen in timidi vaga flumina Nili:
 Accipere tuæ Romula vincula manus.
 Brachia spectanti sacris admorsa colubris,

Et

Et trahere occultum membra soporis iner.
 Non hæc, Roma, fuit tanto tibi a cise verenda,
 Dixit & absiduo lingua sepulta mero.
 Septem urbs alta iugis, toti qua præsidet orbi,
 Femineas timuit territa Marte minas,
 Annibal's spolia, & victi monumenta Syphacis,
 Et Pyrrhi ad nostros gloria fracta pedes.
 Curtius expletis statuit monumenta lacunæ:
 At Decius misso prælia rupit equo.
 Coclitis abscessos testatur b semita pontes,
 Et cui cognomen Coruus habere dedit.
 Hæc di condiderunt, hæc di quoque mœnia seruant.
 Vix timeat, saluo Cesare, Roma louem.
 Nunc ubi Scipiada classes? ubi signa Camilli?
 Aut ubi Pompeia Bosphora capta manu? *modo Pompei. v.*
 Leucadius versas acies memorabit Apollo.
 Tantum operis belli sustulit vna dies.
 At tu, siue petes portus, seu nauita linques,
 Cesaris in toto sis memor Ionio.

X I.

POSTVME plorantem potuisti linquere Gallam?
 Miles & Augusti fortia signa sequi?
 Tanti ne vlla fuit spoliati gloria Parthi,
 Ne faceres Galla multa rogante tua?
 Si fas est, omnes pariter pereatis auari,
 Et quisquis fido prætulit amara toro.
 Tu tamen iniecta rectus vesane lacerna
 Potabis galea fessus Ataxis aquam.
 Illa quidem interea fama tabesceat inani,
 Hæc tua ne virtus fiat amara tibi,
 Ne ne tua Medæ latentur cade sagitta,

F 5

Fertus

Ferens aurato neu cataphractus equo,
 Ne ve aliquid de te flendum referatur in urna.
 Sic redeunt, illis qui cecidere locis.
 Ter quater in casta felix o Postume Galla,
 Moribus his alia coniuge dignus eras.
 Quid faciet nullo munia puella timore?
 Cum sit luxurie Roma magistra tua?
 Sed securus eas: Gallam non munera vincunt,
 Dunitaque tue non erit illa memor.
 Nam quocunque die sanum te fata remittent,
 Pendebit collo Galla pudica tuo.
 Postumus alter erit miranda coniuge Vlysses.
 Non illi longa tot nocuere mora,
 Castra decem annorum, & Ciconiū mons, Ismara, Calpe,
 Exustaque tua mox Polypheme gena,
 Et Circa fraudes, lotosque, herbaeque tenaces,
 Scyllaque, & alternas scissa Charybdis aquas,
 Lampetis Ithacis verubus mugisse iuencos,
 (Pauerat hos Phoebo filia Lampetiae)
 Et thalamum^a Aeeæ stentis fugisse puella,
 Totque hiemis noctes, totque natasse dies,
 Nigrantesque domos animarum intrasse silentium,
 Sirenum surdo remige adisse lacus,
 Et veteres arcus leuo renouasse procorum,
 Errorisque sui sic statuisse modum.
 Nec frustra: quia casta domi perseverat vxor.
 Vincit Penelopes Lælia Galla fidem.

XII.

QUAERITIS, unde auidis nox sit pretiosa puellis,
 Et Venere exhauste damna querantur opes?
 Certe equidem tantis causis est manifesta nimis.

Luxuria

Luxuria nimum libera facta via est.
 Inda canis aurum mittit formica metallis,
 Et venit e rubro concha Erycina salo,
 Et Tyros ostrinos prebet Sadmea colores,
 Cinnamon & multi pastor odoris Arabas.
 Hec etiam clausas expugnant arma pudicas,
 Quæque tenent fastus^a Icariorum tuos.
 Matrona incedit census induta nepotum,
 Et spolia opprobrii nostra per ora trahit.
 Nulla est possendi, nulla est reuerentia dandi:
 Aut, si qua est, pretio tollitur ipsa mora.
 Felix Eois lex fumeris vna maritis,
 Quos amora suis rubra colorat equis.
 Namque, ubi^b mortifero iacta est fax vltima lecto,
 Vxorum fufus stat pia turba comis,
 Et certamen habent leti, que vna sequatur
 Coniugium, pudor est, non licuisse mori.
 Ardent victrices, & flammæ pecciora præbent,
 Imponuntque suis ora perusta viris.
 Hic genus infidum nuptarum, hic nulla puella
 Nec fida Euaðne, nec pia Penelope.
 Felix agrestum quondam pacata inuentus,
 Diuitie quorum messis, & arbor erant.
 Illis pompa fuit decussa Cydonia ramo,
 Et dare puniceis plena canistra rubis,
 Nunc violas tondere manu, nunc mista reserte
 Lilia, virgineos lucida per calathos,
 Et portare suis vestitas frondibus vnas,
 Aut variam pluma versicoloris auem.
 His tum blanditijs futrua per antra puella
 Oscula siluicolis empta dedere viris.
 Atque hinuli pellis totos operibat amantes,

Aliaque

sis. norma

saluum. v.

^a sic lib. 2. Quid
 peis Aeri mo-
 zia Telegonita-
 men licet vide-
 tur Calypsonem
 velle dicere.

^b vincet malim.

in marg.

rest. v.

Vopas

a Penelope.

^b sic Plaut. Epid.
 Quali nō fundes
 exornate multæ
 incedat per vias.

c sic lib. 2. Nec
 fit in Attalico
 mors mea nixa
 toro.
 d coniugem.

*Corriget atq; dei...
73...
CORRIGIT ATQ; DEI V.*

PROPER.

*Corriget atq; dei v.
124. versis
venere piam.*

Ataque nativo creverat herba toro,
Pinus & incumbens laras circumdabat umbras,
Nec steterat nuda; pena videre deas.
Corriget Idæi vacuam pastoris in aulam
Dux avies saturas ipse reduxit oves.
Digne deaque omnes, quibus est tutela per agros,
Præbebant vestris verba benigna focis.
Et leporem quicumque venis venaberis hospes,
Et si forte meo tramite queris avem:
Et me Pana tibi comitem de rupe vocato,
Sine petas calamo præmia, siue cane.
At nunc desertis cessant sacraria lucis:
Aurum omnes victa iam pietate columæ.
Auro pulsa fides, auro venalia iura,
Aurum lex sequitur, mox sine lege pudor.
Torrida sacrilegum testantur lumina Brennum,
Dum perit intonsi Pythia regna Dei.
At mons Iavigero concussus vertice duras
Gallica Parnasi sparsit in armania nives.
Te scelus accepto Thracis Polymnestoris auro
Nutrit in hospitio non Polydore pio.
Tu quoque rot auratos gereres Eriphyla lacertos,
Dilapsis nusquam est Amphiaræus equis.
Proloquar, atque vinam patrie sim vanus aruspex.
Frangitur ipsa suis Roma superba bonis.
Certa loquor, sed nulla fides, neque enim Iliæ quondam
Verax Pergameis Menas habenda malis.
Sola Patin Phrygiæ fatum componere, sola
Fallacem patriæ serpere dixit equum.
Ille furor patriæ fuit vitilis, ille parenti.
Experta est veros irrita lingua deos.

*nunc v.
756*

*b sic Horat. Suis
& ipsa Roma vi-
ribus ruit.
c Cassandra.*

*d Apollinem, vi-
de Lycophros.*

XIII.

XIII.

MULTA tuæ, Sparre, miramur iura palestra,
Sed mage virginie tot bona gymnasi,
Quod non infames exeret corpore laudes
Inter luctantes nuda puella viros,
Cum pila veloces fallit per brachia iactum,
Increpat & versi clavis adunca trochi,
Pulverulentaque ad extremas stat femina metas.
Et patitur duro vulnere pancrario:
Nunc ligat ad castum gaudentia brachia loris,
Missile nunc disci pondus in orbe rotas,
Gyrum pulsat equis, ni neum latus enseruncit,
Virgineumque cauo protegit ære caput.
Qualis Amazonidum nudotis bellica mammis
Thermodoontæ turba lavatur aquis;
Et modo Taygeti crimes aspersa prima,
Sectatur patrios per iuga longa canes.
Qualis & Eurota Pollux & Castor arenis,
Hic victor pugnis, ille futurus equis:
Inter quos Helene nudis capere arma papillis
Fertur, nec fratres erubuisse deos.
Lex igitur Spartana verat secedere amantes,
Et licet in trinijis ad latus esse sua:
Nec timor, aut vlla est clausæ tutela puella,
Nec grauis austeri pena cavenda viri.
Nullo præmisso, de rebus tui et loquaris
Ipservis, longe nulla repulsa mora.
Non Tyria vestes errantia lumina fallunt,
Est neque odorate cura molesta domi.
At nostra ingenti vadit circumdata turba,
Nec digitum angusta est inferuisse via:
Nec que sint facies, nec que sint verba rogandi,
Curip. Ambr. omni.

*moda
sic Tibull. Lau-
dis & assiduo
vigeat certami-
æ miles.
b sic Virg. Insi-
gnis iuculo, & loa-
ge fallente fa-
gitta.*

*e hunc elegum
ante priorem pæ
suerim.*

d Taphni.

*in mny. modo sparx.
e come malina.
ad ortatæ.
ad ortatæ.*

*Curip. Ambr. omni.
si quis recitavit
superiora postquam
oponens, ita hanc partem
dicitur dicitur.*

III.

a obscuro.

Inuenias. ^aecum versat amator iter.
 Quod si iura fores, pignasque mitata Laconum,
 Cuior hoc esses tu mihi Roma bono.

XIV.

SI C ego non vllos iam norim in amore tumultus,
 Nec veniat sine te nox vigilanda mihi,
 Vt mihi preterita pudor est & gelatus amictu,
 Et data libertas noscere amoris iter.
 Illa rudes animos per noctes conscia primas
 Imbuir, heu nullis capta Lycimna datis.

b ducitur, lego. Tertius, haud multo minus est; cum d ducitur annus:
 Vix memini nobis verba ceisse decem.
 Cuncta tuus sepeliuit amor, nec femina post te
 Vlla dedit collo dulcia vincla meo.

c per ironiam. Testis erat Dirce tam ^o vero crimine scua
 Nycteos Antiope accubuisse Lyco.
 Ah quoties pulchros visit regina capillos,
 Molliaque immites fixit in ora manus.
 Ah quoties famulam pensis oneravit iniquis,
 Et caput in dura ponere iussit humo.

Sepe illam immundis passa est habitare tenebris:
 Vilem ieiuna sepe negavit aquam.

Iuppiter Antiope nusquam succurris habemsi
 Tot mala corrumpit dura catena manus.

Si Deus es, tibi iurpe, tuam seruire puellam.
 Inuocet Antiope quem nisi vincita Iouem?

Sola tamen, quae cunque aderant in corpore vires,
 Regales manicas rupit utraque manu:

Inde Citheronis timido pede currit in arces.
 Nox erat, & sparsa triste cubile gelu.

Sepe vago Asopi sonitu permotus fluentis,

Cre-

Credebat domina pone venire pedes:
 Et durum Zethum, & lacrymis Amphiphona mollem
 Experta est stabulis mater abacta suis. a Antiope.
 Ac veluti magnos cum ponunt aquora motus,
 Emus in aduersos desinit ire notos:
 Littore sic tacito sonitus rarefit arena,
 Sic cadit inflexo lapsa puella genu.
 Sera tamen pietas, natis est cognitus error.
 Digne Iouis natos qui tuere ^o senex. b bubulce.
 Tu reddis pueris matrem, puerique trahendam
 Vixerunt Dirce sub iurcis ora bouis. c 77
 Antiope cognosce Iouem, tibi gloria Dirce
 Ducitur in multis mortem habitura locis.
 Prata cruentantur Zethi, victorque canebat
 Peana Amphion rupe Aracynthae tua.
 At tu non incitiam parcas vexare Lycimnam.
 Nescit vestra ruens in aere pedem. 103
 Fabula nulla tuas de nobis concitet aures.
 Te solam & lignis funebris usus amem.

XV.

Nox media, & domina mihi venit epistola nostra,

Tibure me missa iussit adesse mora,
 Candida qua geminas ostendunt culmina turres,

Et cadit in patulos lympham Aeniata lacus. g 106

Quid faciam? obductis committam me ne tenebris?

Vt timeam audaces in mea membra manus?

At, si haec distulero nostro mandata timore,

Nocturno stertus senior hoste mihi.

Peccatam semel, & totum sum pulsus in annum.

In me mansuetas non habet illa manus.

Nec

si. v.
 Nec tamen est quisquam, sacros qui ledat amantes:
 Scironis media sic licet ire via.
 Qui quis amator erit, Scythicus licet ambulet oris:
 Nemo adeo, ut noceat, barbarus esse volet.
 Luna ministrat iter, demonstrant astra salebras:
 Ipse amor accensas percussit ante faces.
 Sæua canum rabies morsus auerit hiantes.
 Huic generi quonvis tempore tuta via est.
 Sanguine tam paruo quis enim spargatur amanti
 Improbus? exclusus sit comes ipsa Venus.
 Quod si certa meos sequerentur funera casus;
 Tali mors pretio vel sit emenda mihi.
 Asseret huc unguenta mihi, fertisque sepulcrum
 Ornabit custos ad mea busta sedens.
 Di faciant, mea ne terra locet ossa frequenti,
 Quæ facit astiduo tramite vulgus iter.
 Post mortem tumuli sic infamantur amantes.
 Me regat arborea deuia terra coma,
 Aut humet ignota cumulus Vallatus arena.
 Non iuuat in media nomen habere via.

XVI.

Talis. v.
 Nunc o Bacche tuis humiles aduoluimus aris;
 Da mihi pacato vela secunda pater.
 Tu potes insane Veneris compefcere fastus;
 Curatumque ruo fist medicina mero.
 Per te iunguntur, per te soluntur amantes.
 Tu vitium ex animo dilue Bacche meo.
 Te quoque enim non esse rudem, testatur in astris
 Lyncibus in calum veſta Ariadna tuis.
 Hoc mihi, quod veteres custodit in ossibus ignes,
 Funera sanabunt, vel tua vina, malum.

Semper

Semper enim vacuos nox sobria torquet amantes;
 Spesque timorque animos versat vtroque modo.
 Quod si Bacche tuis per seruida tempora donis
 Accessitus erit somni: in ossa mea:
 Ipse feram vitæ pangamoue ex ordine colles,
 Quos carpant nulle, me vigilante fera;
 Dum modo purpureo spumant mihi dolia musto,
 Et noua pressantes inquina vna pedes.
 Quod superest vitæ, per te, & tua cornua, vinam,
 Virtutisque tua Bacche poeta ferat.
 Dicam ego maternos Aetneo fulmine parus,
 Indica Nyseis arma fugata choris,
 Vesaniisque noua nequiquam in vite Lycurgum,
 Pentheos in triplices funera grata greges,
 Curuaque Tynhenos delphinum corpora nauas
 In vada pampinea defiluisse rate,
 Et tibi per mediam benevolentia flumina Naxon,
 Vnde riuum potant Naxia turba merum.
 Candida laxatis onerato colla corymbis
 Cinget bassaricas Lydia mitra comas.
 Leuis odorato ceruix manabit oluio,
 Et feriet nudos veste fluente pedes.
 Mollia Diræe pulsabunt tympana Thebe,
 Capripedes calamo Panes hiant canent.
 Vertice iungero iuxta Dea magna Cybelle
 Fundet ad Ideos Cymbala rauca choros.
 Ante fores templi crater antistitis auro
 Libarum fundens in tua sacra merum.
 Hæc ego non humili referam memoranda cothurno,
 Quales Pindarico spiritus ore tonat.

G

Tis

sister erat quoniam, requirere

Tu modo seruitur vacuum me siste superbo,
Asque hoc sollicitum vince sopore caput.

XVII.

CLAVSVS ab umbroso quā^a ludit Portus Auenti
Humida Baiarum stagna tepentis aque,

*a alludit lege
Pl. v.
Fumida Lucan.*

Quis iacet & Troie tubicen Misenus arena,
Et sonat Herculo frustra labore via,
Hic ubi mortales dextra cum quaereret vrbes,
Cymbala Thebano conceperunt Deo:

b Naccho

At nunc inuisa magno cum crimine Baiae,
Quis Deus in vestra constitit hostis aqua?
His pressus Stygias vultum demisit in undas,
Enat & in vestro spiritus ille lacu.

*Bis. v.
Is*

Quid genus, aut virtus, aut optima profuit illi
Mater, & amplexum Caesaris esse focos?
Aut modo tam pleno sicutantia vela theatro,
Et per maternas omnia gesta manus?

*c Oavia
amplexos cineris
amplexo*

Occidit, & misero steterat vigesima annus.
Tot bona tam paruo cluist in orbe dies.

I nunc, tolle animos, & tecum finge triumphos,
Stantiaque in playsum tota theatra inuent:

Atalicas supera vestes, atque omnia magnis
Gemmae sint ludis, ignibus ista dabis.

*d in mare. Semina. v.
Seminaria
Seminaria*

Sed tamen huc omnes, huc prius, & vltimum ordo.
Est mala, sed cunctis ista terenda via est.

Exoranda canis via sunt latrantia colla:
Scandenda est torui publica cymba senis.

Ille licet ferro canis se condat, & arte,
Mors tamen inclusum protrahit inde caput.

Nirea

Nirea non facies, non vis exemit Achilles,
Cresum aut Pactoli quas parvi humor opes.

Hic olim ignaros lactus populavit Achivos,
Atride magno cum stetit aliter amor.

a Chryseidis

At tibi nauta, pius hominum qui traicit umbras,
Huc anime portent corpus inane tue,

b veni

Qua Sicile victor telluris Claudius, & quā
Caesar ab humana cessit in astra via.

XIX.

OBIICITVR toties te mihi nostra libido.
Crede mihi, vobis imperat illa magis.

ista v.

Vos ubi contenti rupistis frenata pudoris,
Nescitis capta mentis habere modum.

Flamma per incensas citius sedetur aristas,
Fluminaque ad fontis simi reditura caput,

Ei placidum Syres portum, & bona litora nautis
Prebeat hospitio sena Malea suo;

Quam possit vestros quisquam reprobendere cursu,
Et rapide stimulos frangere requirit.

c Phisphae

Testis, Cretae fastus, qua passa iuuenit,
Induit abiegnae coma falsa boui:

Testis Thessalico flagrans Salmonis Enipeo,
Que voluit liquido tota subire deo.

Crimen & illa fuit, patria sacensa senecta,
Arboris in frondis condita Myrrha noua.

d antique

Nam quid Medee referam, quo tempore matris
Iram natorum & de piavir amor?

e illa dicitur

Quid de Clytemnestra, propter quam tota Mycenis,
Insanis stupro stat, Pelopei domus?

G 2

Tuque

Tu quæ ô Mipoa venundata Scylla figura,
 Tondens purpurea regna paterna coma.
 Hanc igitur dotem virgo desponderat hosti:
 Nise tuas portas fraude reclusit amor.
 At vos innumera felicius vixite sedas;
 Pendet Cretea tracta puella rate.
 Non tamen immerito Minos sedet arbiter excis:
 Victor erat quamvis, æquus in hoste fuit.

XIX.

CREDIS eum iam posse tuæ meminisse figura,
 Vidisti à lecto quem dare vela tuo?
 Durus, qui lucro potuit mutare puellam.
 Tantis ne in latymis Africa tota fuit?
 At tu stulta deos, tu singis mania verba.
 Fortitan ille alio pectus amere tenit.
 Est tibi forma potens, sunt castæ Palladis artes,
 Splendidaque à docto fama resurgit auro.
 Fortunata domus, molo sit tibi fidus amicus.
 Fidus ero, in nostros cure puella toros.
 Tu quoque, qui æstivas strætibus exigit igrues,
 Phœbe moraturæ contrahere lucis iter.
 Nox mihi prima venit, prime data tempora noctis.
 Longius in primo luna morare toro.
 Fœdera sunt ponenda prius, signandaque iura,
 Et scribenda mihi lex in amore novo.
 (Hæc amor ipse suo constingit pignora signo.
 Testis fideret torta corona deæ)
 Quam multæ ante meis cedant sermonibus horæ,
 Dulcia quam nobis concitet arma Venus.

Nau-

Nanque, ubi non certo vincitur fædere lectus,
 Non habet vhoros nox vigilanda deos:
 Et quibus imposuit, soluit^b nox vincula libido.
 Contineant nobis omnia prima fidem.
 Ergo qui^d pactas in fœdera ruperit aras,
 Pollueritque novæ sacra marita toro,
 Illi sint, quicumque solent, in amore dolores;
 Et caput avertæ præbeat historie;
 Nec senti, domine patefiant nocte fenestra.
 Semper amet, fructu semper amoris egens.

XX.

MAGNUM iter, ad doctas proficisci cogor Athenas;
 Ut me longa gravi soluat amore via.
 Crescit enim assidue spectando eura puelle.
 Ipse alimenta sibi maxima præbet amor.
 Omnia sunt tentata mihi, quacunque fugati
 Possit, at ex omni me premit ipse deus.
 Vix tamen aut semel admittit, cum sape negavit,
 Seu venit, extremo dormit amica toro.
 Vnum erit auxilium mutatis, Cynthia, teris.
 Quantum oculis, animo tam procul ibit amor.
 Nunc agere ô socij propellere in æquora nautæ,
 Remorunquæ pares ducite sorte vices,
 Iungit equæ extremo felicia linæa malo.
 Nam liquidum nautis aura secundat iter.
 Romanæ invres, vos valeatis amici,
 Quali semque mihi tuque puella vale.
 Ergo ego nunc iudis Adriaci vehar æquoris hospes,
 Cogar & androsos nunc prece adire deos.

G 3

Deinde

a nuptiales.

date. v.

a sic lib. 2. Quam
prius adificios fe-
dula lauti equos.

a vacua

b mox lego

c omnia lego

d tactas malim

e admittit

arte. v.

f addicit

amici. v. n.

im. v.

livi v

70

paron. ut ingentis quatun demosthenis arma.

IQE PROPER.

a portu Corinchi Deinde per Ionium vestris cum fessis Lechias
Sedatit placida vela phaselis aqua:
Quod superest, susterite pedes, properate laborem,
Isthmos qua terris accet vtrunque mare.
Inde vbi Piraei capiem me littora portus,
Scandam ego Thesea^b brachia longa viae.
Illic vel studiis animum emendate Platonis
Incipiam, aut hortis doctae Epicure tuis;
Persequar aut studium linguae, Demosthenis arma,
Librorumque tuos doctae Menandre sales:
Aut certe tabula capient mea lumina pictae,
Sive ebove exacta, seu magis ere manus.
Aut spatia annorum, aut longa intervalla profundi
Lenibunt tacito vulnere nostra sinu.
Sen moriar, fato, non turpi fractus amore,
Atque erit illa mihi mortis honesta dies.

babrycia tela
Dindymus, ille fabri, sacra iuventa Cybellas.
Dindymus, ille fabri, sacra iuventa Cybellas.
Dindymus, ille fabri, sacra iuventa Cybellas.

FRIGIDA tam multos placuit tibi Cyzicus annos,
Tulle, Propontica qua fuit Isthmos aqua,
Dindymus, & sacra fabricata iuventa Cybella,
Raptoris que tulit qua via Ditis equos.
Si te forte inuant Helles Arhamantidos vrbes,
Et desiderio Tulle mouere meo;
Tu licet aspicias caelum omne Atlantae geremem,
Sectaque Persea Phorcidos ora manu,
Geryone stabula, & luctantum in puluere signa
Herculis Antaeique, Hesperidumque choros;
Tugue tuo Coleban propellas remige Phasim,
Pelhaeque inabis totum iter ipse legas.

XXI.

et si olorigae visenda est ora Caystri

LIBER III. IOJ

Qua rudis Argoa natat inter saxa columba
In faciem prore pinus adacta nouae, Et si qua origae
Et qua Gygei visenda est ora Caystri,
Et qua septenas temperat vnda vias;
Omnia Romana cedent miracula terre.
Natura hic posuit, quicquid obnoxa fuit.
Armis apta magis tellus quam commoda noxae.
Famam, Roma tue non pudet historia.
Nam quantum ferro, tantum pietate potentes
Stamus: victrices temperat ira manus.
Hic Anio Tiburte fluis, Clitumnus ab Vmbro
Tiamite, & aeternum Martius humor opus:
Albanus lacus & socij Nemorensis ab vnda,
Potaque Pollucis lympha salubris eqno.
At non squamoso labimur ventre cerasae,
Itala portentis nec fuit vna nouis.
Non hic Andromeda resonant pro matre catene,
Nec tremis Ausonias Phoebe fugate dapes,
Nec cuiquam absentis arserunt in caput ignes,
Exitium nato matre parante suo.
Pentheon non seua venantur in arbore Baccha,
Nec soluit Danaos subdita cerua rates,
Cornua nec valuit curuare in pellice luno,
Aut faciem turpi decorare boue:
Arborea que cruces Simis, & non hospita Graijs
Saxa, & curuatas in sua fata trabes.
Hac tibi Tulle parens, hac est pulcherrima sedes.
Hic tibi pro digna gente perendus honos.
Hic tibi ad eloquium cines, hic ampla nepotum
Spes, & ventura coniugis aprus amor.

a duces: sic lib. a
cum rudis Ar-
gus Dux erat
ignoto mista co-
lumba maris
b Nili
olorigae

e illa lego
d quia lacus
e Iuturna
f fluit vnda lego

g sicut Argiua
h sicut Melea-
gro.

Scinis h

i eloquentes

G 4

XXII.

et si quadrigae visenda est ora Caystri

Trumh. vno.

XXII.

ERGO iam doctæ nobis periere tabellæ,
 Scripta quibus pariter tot periere bona.
 Has quondam nostris manibus demuerat *vsus*,
 Qui non figuratas iussit habere fidem. *Hs. v.*
 Illa iam sine me norant placare puellas,
 Et quedam sine me verba diserta loqui.
 Non illas fixum caras effecerat aurum;
 Vulgari buxo sordida cera fuit.
 Qualescunque mihi semper mansere fideles,
 Semper effectus promeruerat bonos.
 Forsthan hac illos fuerant mandata tabellis:
 Trascor, quoniam es lente moratus heri.
 An tibi nescio quæ visa est formosior: an tu
 Non bona de nobis crimina ficta iacis?
 Aut dixit, venies hodie, cessabimus una,
 Hospitium tota nocte parauit amor;
 Et quacunque dolens reperit non stulta puella,
 Garula cum blandis ducitur hora dolis.
 Me miserum, his aliquis rationem scribit auari,
 Et ponit duras inter ephemeridas.
 Quas si quis mihi rettulerit, donabitur auro.
 Quis pro diuitijs ligna retenta velit?
 I puer, & citus hæc aliqua proponere columna,
 Et dominum Esquilij scribe habitare tuum.

XXIII.

FALSA est ista tue, mulier, fiducia forme,
 Olim oculis nimium facta superba meis.

Noster

Noster amor tales tribuit tibi Cynthia laudes.
 Versibus insignem te puderet esse meis.
 Mistam te varia laudavi sepe figura,
 Vt, quod non esses, esse putaret amor.
 Et color est torie rosæ collatus Eoo,
 Cum tibi quasitrus candor in ore foret.
 Quod mihi non patri poterant auertere amici,
 Elucere aut vasto Thessala saga mari,
 Hæc ego non ferro, non igne coactus, & ipsa
 Naufragus Aegea verba fatebor aqua;
 Correptus saevo Venereis torrebar aheno,
 Victus eram versus in mea terga manus. *a* *Victus lego*
 Ecce coronate^b portum tetigere carinae:
 Traiectæ Syries, anchora iacta mihi est.
 Nunc demum vasto fessi respiscimus æstu,
 Vulneraque ad sanum nunc coiere meæ. *b* *Athenarum*
 Mens bona, si qua dea es, tua me in sacra dona;
 Exciderunt surdo tot mea vota Ioui. *c* *hic Ouid. Mens quoque numens habet.*

XXIV.

RISVS eram postris inter conuiuia mensis,
 Et de me poterat quilibet esse loquax.
 Quinque tibi potui seruire fideliter annos.
 Vngue meam morfo saepe querere fidem.
 Nil moueor Lacymis: ista sum captus ab arte:
 Semper ab insidijs Cynthia flere soles.
 Elebo ego^d discedens: sed fletum iniuria vincit.
 Tu bene conueniens non sinis esse iugum. *d* *Athenas*
 Limina iam nostris valeant lacrymantia verbis,
 Nectamen inata ianua fracta manu: *e* *ita in marg. v.*

G 5

As

At te calatis atrox grauis urgeat annis,
 Et veniat forma ruga sinistra tuae.
 Velle cum cupies^a albos à stirpe capillos
 A speculo rugas increpitante tibi:
 Exclusa inq[ue] vicem fastus patiare superbos,
 Et, quæ fecisti, facta queraris anus:
 Has tibi fatales cecinit mea pagina aras.
 Euentum forma disce timere tua.

a sic Tibull. Tol-
 leve tunc cura
 est albos à stirpe
 capillos.

As.
 In vicem mœchæ

SEX. PROPERTII
 ELEGIARVM.
 LIBER IIII.

ELEGIA I.

HOC, quodcumque vides hostes,
 quam maxima Roma est,
 Ante Phrygem Aeneam collis^a & a pro herbæ
 herba fuit.
 Atque ubi^b nauali stant sacra pala- b Axiaco.
 tia Phæbo,

Enātri profuge procubere bones.

Fictilibus creuere deis hæc auea templa.

Non fuit opprobrio facta sine arte casa.

Tarpeiusq[ue] pater nuda de rupe tonabat,

Et Tiberis nostris aduena bubus erat.

Quo gradibus domus ista Remi se sustulit, olim

Vnus erat fratrum maxima regna focus.

Curia, pratexto qua nunc nitet alta senatus,

Pellitot habuit rustica corda paries.

Buccina cogebat priuscos ad verba Quiritis.

Centum illi in prato sepe senatus erat.

Nec sinuosa cauo pendebant vela theatro.

Pulpina solennes non oliere crocos.

Nulli cura fuit externos quaerere diuos,

Cum tremere pario pendula turba sacro,

Annuaque accenso celebrare Palilia fœno,

Qualia nunc curio iustra nouantur equo.

Vestæ coronatis pauper gaudebat a sellis,

Ducebant macra villia sacra bones.

PARUS

Parua saginati lustrabant compita porci,
Pastor & ad calamos exta litabat onis.

Verbera pellitus setosa movebat arator,
Vnde licens Fabius sacra lupercus habet.

Nec iudis infestis miles radiabat in armis:
Miscebant vsta praelia nuda sude.

Prima galerius posuit prætoria Lysimon, *Luctio*
Magnaquæ pars Tatio rerum erat inter onis.

Hinc^b Tatiens, Ramnesquæ viri, Luceresquæ coloni.
Quattuor hinc albos Romulus egit equos.

Quippe suburbana parua minus urbe Bouille,
Et, qui nunc nulli, maxima turba Gabij:

Et steit Alba potens, alba suis omine nata,
Hac ubi Fidenas longe erat ne vias.

Nil patrum, nisi nomen, habet Romanus alumnus.
Sanguinis abicem nunc pudet esse lupam.

Huc melius profugos misisti Troia penates.
O quali vecta est Dardana puppis aue.

Iam bene spondebam tunc omnia, quod nihil illam
Laserat abiegni venter aperuit equi;

Cum patrum nati tremulis ceruice pendit,
Et venia est humeros vixit flamma pios.

Tunc animi venere Decj, Bittique secures,
Vexit & ipsa sui Cæsaris arma Venus.

Arma resurgens portans victricia Troia.
Felix terra tuos cepit Iule deos:

Si modo auernalis tremule cortina sibyllæ
Dixit Auentino rura pianda Remo,

Ant si Pegasus sero rata carmina^b uatis
Longævum ad Priami vera fuerit caput.

Ventis equum Danaï, male vincitis. Ila tellus
Vinet,

105.

habuit,
a Lucumoa

b tribus nomiae

via. vel
longe

c Anchisæ

d Castandæ

Argentarij

Vinet, & huic cineri luppiter arma dabit.

Optima nutricum nostris lupa Martia rebus,

Qualia creentur mania lacte tuo.

Mentia nanque pio conor disponere versu.

Hei mihi quod nostro est parvus in ore sonus.

Sed tamen exiguo quocumque è pectore risu

Fluxerit, hoc patria serviat omne mea.

Ennius hirsuta cingit sua dicta corona:

Mi folia ex edera pomge Bacche tua:

Vt nostris tumefacta superbiat Umbria libris,

Umbria^b Romani patria Callimachi.

Scandentes si quis cernet de vallibus arces,

Ingenio muros æstimet ille meo.

Roma faue tibi surget opus, date candida cines

Omnia, & in lectis dextera canet avis:

Sacta, diesquæ canam, & cognomina prisca locorum.

Has meus ad metas sudet oponere equus.

Quò ruis imprudens^b uage dicere facta Propetij?

Non sunt à dextera condita fila colo.

Accessis lacrymis canus, auctus Apollo.

Postquam ab inuita verba pigenda lyra

Certa feram certis auctoribus, haud ego vates,

Nescius ærata signa mouere pila.

Me creat Archyta soboles Babylonis Horos,

Horos, & a proavo ducta Conone domus.

Di mihi sunt testes, non degenerasse propinquis,

Inque meis libris nil pius esse fide.

Nunc pretium fecere deos, & saltuar auro

luppiter, obliqua signa iterata^b uote.

Felicesque Iouis stellas, Martisque rapacis,

Et graue Saturni sidus in omne caput,

Quid

Coner. v.

a Propetij

b vasa malian

c vates lego

d Zoiliaci

Quid moueant Pisces, animosaque signa Leonis,
 Lotus & Hesperia quid Capricornus aqua,
 Dicam. Troia cades, & Troica Roma resurges:
 Et maris, & terra longa sepulcra canam.
 Dixi ego, cum gemmos produceret Amia nator,
 (Illa dabat natis arma vetante deo)
 Non posse ad patrios sua pila referre penates:
 Nempe meam firmant nunc duo busta fides.
 Quippe Lupercus equi dum faucibus protegit ora,
 Heu sibi prolapsus non bene cauit equo:
 Gallus at in castris dum credita signa tuerur,
 Concidit ante aquila rostra cruenta sua.
 Fatales pueri, duo funera matris auara,
 Vera sed inuito contingit ista fides.
 Idem ego, cum Cynare traheret Lucina dolores,
 Et facerent utriq; pondera lenta moram,
 Iunoni votum facite impetrabile, dixi.
 Illa parit. libris est data palma meis.
 Hoc neque auenosum Libyci Ionis explicat antum,
 Aut sibi commissos sibi locuta deos,
 Aut si quis moras comites³ senserit alas,
 Vmbraque nec magicis mortua prodit aquis.
 Ascipienda via est cali, versusque per astra
 Trames, & ab Zonis quinque petenda fides.
 Exemplum graue erit Calchas. nanque Aulide soluis
 Ille bene heremes ad pia saxa rates.
 Idem Agamemnonis feruum ceruice puella
 Tinxit, & Atides vela cruenta dedit.
 Nec redire tamen Danai. in diruta stertum
 Supprime, & Euboicos respice Troia sinus.
 Nauplius vltores sub noctem porrigit ignes,

Et

Et natat exuijs Grecia pressa iuis.
 Victor³ Oltide rape nunc, & dilige³ vatem,
 Quam vetat auelli veste Nimerua sua.
 Hac tenus historia. nunc ad tua deuehor astra:
 Incipe tu lacrymis aquis adesse nouis.
 Vmbria te notis antiqua penatibus edit.
 Mentior? an patrie tangitur ora tua?
 Qua nebulosa cauo rotat Mevania campo,
 Et lacus aestiuus inpetet Vmber aquis,
 Scandentiisque³ axis consurgit vertice murus,
 Murus ab ingenio notior ille tuo.
 Ossaque legisti, non illa arate legenda,
 Patris, & in remes cogitris ipse lare.
 Nam tua cum multi versarent iura iuueni,
 Abstulit excultas pericla tristis opes.
 Mox, ubi bulla rudi densis est aurea collo,
 Matris & ante deos libera sumpta rogas
 Tum tibi pauca suo de carmine dicit Apollo,
 Et vetat insano verba tonare foro.
 Et tu finge elegos, fallax opus. hac tua castra,
 Scribat ut exemplo cetera turba tuo.
 Militiam Veneris blandis patere sub armis,
 Et Veneris pueris virilis hostis eris.
 Nam tibi victrices, quasunque labore parasti,
 Eluder palmas una puella rinas;
 Et bene cum facrum mento discesseris uncum,
 Nil erit hac restro te premet ansa suo.
 Illius arbitrio noctem, lucenque videbis,
 Gutta quoque ex oculis non nisi iussa cadet.
 Nec mille excubie, nec te signata iunabunt
 Limina. persuase fallere rima sat est.

Nunc

lacus vmbriae, sive Nimerua in castris, ad Troiam.
 Oltide. Oltide. Oltide. Oltide.
 Oltide. Oltide. Oltide. Oltide.

Oltide. a Aiaz
 b Castandran

Oltide.

Oltide. 100. 125

e areis malim, sic
 sup. Scandentes si
 quis ceruet de
 vallibus arces.
 quidam tamen
 Absis legunt.

a patre mortuo

e scab, sic liba.

a 100000

it. v
 Soc. Dio

ter. in

mps. i. l. s. i. a. u. l. a. m. f. i. s. t. i. o. n. p. o. l. y. s. e. n. a.

notia. q. i. n. i. s. t. i. a.
 h. u. i. s. p. o. l. y. s. e. n. a.

m. p. a. l. i. a.

a intellexerit

verusq; v.

Nunc tua vel medijs puppis luctetur in undis,
Vel licet armatis hostis memis eas,
Vel tremefacta cauo tellus deducat hiatus,
O cūpedis Cancri terga sinistra time.

II.

QVI D mirare meas tot in uno corpore formas?
Accipe Vertumni signa paterna dei.
Tuscus ego Tusci orior nec penitet inter
Prælia^a Volscinos deseruisse focos.

a Tusciz

Nec me turba iuuat, nec templo letor eburno.
Romanum satis est posse videre forum.

Hac quondam Tiberinus iter faciebat, & aiunt
Remorum auditos per vada pulsa sonos.

At postquam ille suis tantum concessit alumnis,
Vertumnus verso dicor ab anne deus;

Seu quia verentis fructum percepimus anni,
Vertumni rursus credidit esse sacrum.

Prima mihi variat luentibus vna racemis,
Et coma lactenti spræca fruge tumet.

in may. frondey

Hic dulces cerasos, hic autumnalia pruna
Cernis, & æstiuo mora tubere die.

Instior hic soluit pomosa voræ corona,
Cum pyrus inuio stipite mala tulit.

Mendax fama nocet, alius mihi nominis index:
De se nananti tu modo crede deo.

Opportuna mea est cunctis natura figuris.
In quancunque voles, venie, decorus ero.

Indue me Cois, si iam non dura puella.
Meque vitum sumpta quis n. get esse toga?

Da

Da falcem, & torto frontem mihi comprime feno:
Iurabis nostra gramina secta manu.

Arma tui quondam, & memini laudabar in illis:
Corbis & imposito pondere messor eram.

Sobrius^a ad lites: at cum est imposta colonia,
Clamabis capiti vna subisse meo.

a adnocans

Cinge caput mitra: speciem furabor læcchi.
Furabor Phæbi, si modo pleetra dabis.

51. 13
Acbei
Iacobi. Lucresii

Castibus impositus venor, sed auundine sumpta
Faunus plumoso sum deus aucupio.

Est etiam aurigæ species Vertumnus, & eius,
Trajicit alterno qui leue pondus equo.

Supperat^b hoc pisces calamo prædabor: & ibe
Mundus demissis insitor in tunicus.

b hoc, lege

Pastorem ad baculum possum curare, vel idem
Serpiculis metho puluere ferre et rosam.

Nam quid ego adspiciam, de quo mihi maxima fama est,
Horrorum in manibus dona probata meis?

Caruleus cucumis, tumidoque cucurbita ventre
Me notat, & iunco brassica vineta leni.

Nec flos vllus hiat præris, quin ille decenter
Impositus fronti languet ante mea.

At mihi, quod formas vnus vertebat in omnes,
Nomen ab euentu patria lingua dedit.

At tu Roma meis tribuisti præmia Tuscis,
Vnde hodie vicus nomina Tusci habet.

Tempore quo socijs veni Lycomedus armis,
Atque Sabina feri contudit arma Tati.

Vidi ego labentes acies, & tela caduca,
Atque hostes rumpi terga dedisse fuga.

Sed facias diuum sator, ut Romana per enum

H

Transcat

Transseat ante meos turba rogata pedes.
 Sex superant versus. te, qui ad vadimonia curris,
 Non moror. hec spatij ultima meta meis.
 Stipes acenui eram, properantij falce dolatus,
 Ante Numam grata pauper in urbe Dem.
 At tibi Mamuri forma calator ahena
 Tellus artifices ne terat Osea manus,
 Qui me tam ^a dociles potuisti fundere in versus.
 Vnum opus est. operi non datur unus honos.

a sic libr. r. Vt
 sciat indociles
 currere lymph
 vias.

III.

H A E C Arethusa suo mittit mandata Lycote,
 Cum toties absis, si potes esse meus.
 Si qua tamen tibi lecturo pars oblita deenit,
 Hec erit è lacrymis facta litura meis:
 Aut si qua incerto falleret litura tractu,
 Signa mea dextra iam morientis erunt.
 Te modo videntur iteratos Baetra per ortus,
 Te modo munito Scicuis hostis equo,
 Hibernique Gete, pictoque Britannia curru,
 Vstus & Eoa discolor Indus aqua.
 Hec ne marita fides, & pacta sunt mihi noctes,
 Cum rudis videnti brachia victa dedi?
 Que mihi deducta ^b fax omen pretulit, illa
 Traxit ab enerso lumina nigra rogo:
 Et Stygio sum sparsa lacu, nec recta capillis
 Vittata data est. nupsi non comitante Deo.
 Omnibus heu portus pendunt mea noxia vota.
 Textitur hac castris quarta lacerna tuis.
 Occidit, immerita qui carpsit in arbore vallum,

belius:
 Eoo. equo

b nuptialis.

an. v

c Hymenaeo.

pendebant

Et struxit querulas rauca per ossa tubas:
 Dignior obliquo funem qui torquet Oeno,
 Aeternisque tuam pascat a felle famem.
 Dic mihi, num tenens viti lorica lacertos?
 Num grauis imbelles atterit hasta manus?
 Hec noceant potius, quam dentibus vlla puella
 Det mihi plorandas per tua colla notas.
 Diceris & macie vultum tenuasse: sed opto
 E desiderio sit color iste ^a meo.
 At mihi cum noctes induxit vesper amaras,
 Si qua relicta iacent, osculor arma tua.
 Tum quetor in toto non fidere pallia lecto,
 Lucis & auctores non dare carmen aues.
 Noctibus hibernis castrensia pensa laboro,
 Et Tyria in ^b gladios vellera secta suos:
 Et discor, qua parte suat vincendus Araxes,
 Quot sine aqua Partibus milia curtas equus.
 Cogor & è tabula pictos ediscere mundos,
 Qualis & hac docti sit positura dei:
 Que tellus sit lenta gelu, qua puris ab aestu,
 Venus in Italiam qui bene vela ferat.
 Asider una soror, curis & pallida nutrit
 Peierat hiberni temporis ^c esse moras.
 Felix Hippolyte nuda tulit arma papilla,
 Et rexit galea barbara molle caput.
 Romanis vitam paruissent castra puellis:
 Essent militrix sarcina fida tue.
 Nec me tardarent Scythiae iuga, cum pater altas
 Africus in glaciem frigore necit aquas.
 Omnis amor magnus, sed aperto in coniuge maior.
 Hanc Venus, vt vimat, ventilat ipsa facem.

maete. v.

a Pro met

b virgas.

c equus

cura. in magis

a in caussa.

36

Nam mihi, quo Penis tibi purpura fulgeat ostis,
 Crystallusque tuas ornet aquosa manus,
 Omnia surda tacent; rarusque assueta calendis,
 Vix aperit clausos una puella lares.

Gracidos & catula vox est mihi grata querentis.
 Illa tui partem vendicat una tori.

Flore sacella tego, verbenis compita velo,
 Et crepat ad veteres herba Sabina focos,
 Sive in finitimo genuit stans nocturna tigno,
 Seu voluit tangi parca lucerna mero.

Ille dies omnis eadem denuntiat agnis,
 Succinctique calenti ad noua^a lucra popæ.

Ne precor ascensis tanti sit gloria Baetris,
 Raptia ne^b odorato carbasa lina duci,
 Plumbea cum totæ sparguntur pondera fundæ,
 Subdolos & versis increpat arcus equis.

Sed tua sic domitis Parthæ telluris alumnis
 Pura triumphantes hasta sequatur equos:
 Inconrupta mei conserva federa lecti.

Hac ego te sola lege reuoluisse velim.
 Armâq. cum tulero porta vorina Capenæ,
 Subscribam, saluo grata puella vino.

I V.

TARPEIVM nemus, & Tarpeia turpe sepul-
 Fabor, & antiqui lumina capta Iouis.

Iucus erat felix, ederoso^c conditus antro;
 Multaq. nativis obstrepere arbor aquis;
 Siluani ramosa domus, quo dulcis ab æstu
 Fistula poturas ire inbebat oues.

Hunc

Hunc Tatius fontem vallo præcingit acerno,
^a Fictâq. suggesta castra coronat humo.

Quid tunc Roma fuit, tubicen, vicina Curretis
 Cum quæteret lento murrine saxa Iouis?

Atque ubi nunc teris dicuntur iura subactis,
 Stabant Romano pila Sabina foro.

Murus erant montes: ubi nunc est curia septa,
 Bellicus ex illo fonte bibebat equus.

^b Hinc Tarpeia dea fontem libavit, at illi
 Vigebar medum fœdilis vna caput.

Et satis vna male potuit mors esse puelle,
 Que voluit flammæ fallere Vesta tuas?

Vidit arenosis Tatum perludere campis,
 Pictaq. per stellas arma leuare iugas.

Obstupuit regis facie, & regalibus armis;
 Inerque oblitus excidit vna manus.

Sepe illa immerita caussata est omnia Luna,
 Et sibi tingendas dixit in amne comas:

Sepe tulit blandis argentæ lilia nymphis,
 Romula ne faciem laderet hasta Tati.

Dumque subit primo Capitolia nubila sumo,
 Retulit hirsutis brachia secta rubis;

Et sua Tarpeia residens ita fletum ab arce
 Vulnere vicino non patienda Ioui:

Ignes castrorum, & Tatiæ prætoria turmas,
 Et formosa oculis arma Sabina meis,

O vnam ad vestros sedeam captiua penates,
 Dum captiua mei conspicer esse Tati.

Romani montes & montibus addita Roma,
 Et valeat prebro Vesta pudenda meo.

Ille equus ille meos in castra reponet amores,

H 3

Cui

^a Fixâq. malis^b Hunc malis

præcl. vel pro v

lumina v

Compat. v

arma in mont
Adarioglau
toro. v.^a Rodiginus
sacra.

dih. no. 15

^b Arabi

tis. v

^c confusus ma-
kim.

an. ad. dextris. v.
 Cui Tatius dextra collocat ipse iubar. *Comas. v.*
 Quid mirum in patrios Scyllam tenuisse capillos?
 Candidaque in saenos inguinibus versa canes?
 a Minotauri. Proditā quid mirum fratrem cornua monstrā,
 Cum patuit lecto flamine tota via?
 Quāntum ego sum Ausonijs crimen factura puellis,
 Improba virgineo lecta ministra foco.
 Pallados extinctos si quis mirabitur ignes;
 Ignoscat: lacrymis spargitur ara meis.
 Cras, vi rumor ait, tota pugnabitur urbe:
 Tu cape spinosi roseida terga iugi.
 Lubrica tota via est, & perfidas; quippe tacentes
 Fallaci celat limite semper aquas.
 O utinam magica nossem cantamina musa;
 Hec quoque formoso lingua tulisset opem.
 l Romulum. Te toga picta decet, non quem sine matris honore
 Nutrit inhumana dura papilla lupa.
 Sic. v. pariantur
 Si sim, hospes, patiāte tua regina sub aula:
 Dos tibi non humilis proditā Roma venit.
 Si minus, at rapta ne sint impune Sabine,
 Me rape, & alterna lege repende vices.
 Conmissas acies ego postūm solvere, nupte
 Vos medium palla fœdus inite mea.
 Adde Hymenæe modos, tubicen fera murmurā conde.
 Credite, vestra meus moliet arma torus.
 Et iam quarta canit venturam buccina lucem,
 Ipsaque in Oceanum sidera lapsa cadunt.
 Cyclops
 Expectar somnum. de te mihi somnia queram.
 Fac venias oculis umbra benigna meis.
 Dixit, & incerto permisit brachia somno,
 Nescia se flammis accubuisse notis.
 ne feris. v.
 in feris. duo iugis. v.

Nam Vesta Iliacæ felix tutela familla
 Culpam alit, & plures condit in ossa faces. *is. v.*
 Illa vult, qualis celerem prope Thermoodonta
 Strymonis abscessio fertur aperta sinu.
 Urbi festus erat: dixerat Pallia patres.
 Hic primus cepit manibus esse dies.
 Annua pastorum conuiuia, lusus in urbe,
 Cum pagana madent feracula delicijs,
 Cunque super rivos feni, flammantis æternos
 Trajcit immundus ebria turba dapes.
 Romulus excubias decreuit in ocia solui,
 Atque intermissa castra silere tuba.
 Hoc Tarpeia suum tempus rata, conuenit hostem,
 Pacta ligat, pactis ipsa futura comes.
 Mons erat ascensu dubius, festoque remissus.
 Nec mora, vocales occupat ense canes. *lis. v.*
 Omnia prebebant somnos, sed lupperit vnus
 Decreuit panis inuigilare tuis. *uis. v.*
 Prodidit at portæque fidem, patriamque iacentem:
 Nubendique petit, quem velis ipsa diem.
 At Tatius (neque enim scelere dedit hostis honorem)
 Nube, ait, & regni scande cubile mei.
 Dixit, & ingestis comitum superobruit armis.
 Hæc virgo officijs dos erat apta tuis. *ia. n.*
 A duce Tarpeio mons est cognomen adeptus.
 O vigil iniuste premia sortis habes. *no fortidum.*

v.

TERRA inum spinis obducit Lena sepulcrum;
 Et tna, quod non vis, sentiat umbra sitim;

Nec

Nec sedcant cineri manes; & Cerberum ultor
 Turpia tenuino teneat ossa sono;
 Docta vel Hippolytum Veneri mollire negantem,
 Concordique toto pessima semper ausu.
 Penelopen quoque, ne lecto tumore mariti,
 Nubere lasciuo cogeret Antinoo.
 Illa velit, poterit magnes non ducere ferrum,
 Et volucris nidis esse nouerca suis.
 Quippe & Collinas ad fossam mouerit herbas,
 Stagnaq. currenti dilucentur aqua;
 Andax cantata leges imponere Lunæ,
 Et sua nocturno fallere terga lupo.
 Posset & intentos astu cacare maritos.
 Cornicum immeritas eruit ungue genas,
 Consulitque stryges nostro de sanguine, & in me
 Hippomanes fata semina legit eque.
 Exorabat opus verbis, ceu blanda perurat,
 Saxosaniq. terat sedula culpa viam.
 Si te Eoa * Doræ autum aurea ripa,
 Et que sub Tyria concha superbit aqua,
 Eurypyliq. placet Coe textura Mineræ,
 Sectaq. ab Attalicis putria signa toris,
 Sen que palmiferae muntur venalia Thebe,
 Murrheaque in Parrhis pacula cœcta focis:
 Sperne fidem, prouolue deos, mendacia vincant.
 Cedant d. immose iura pulcritia.
 Et simulare^b vitium, pretium facit. utere causis:
 Maior dilata nocte recurret amor.
 Si tibi forte comas vexauerit utilis ira,
 Post modo mercata pace premendus erit.
 Denique ubi amplexu Venerem promiseris empto:

Fac

Fac simules pueros Isthidis esse dies.
 Ingerat Apyles toletibi, & undat Amyele
 Nardem Maÿs idibus esse tuum.
 Supplex ille sedet, postquam scribe carhedra,
 Quid libet, has artes si pauet ille, tenes.
 Semper habe moÿsus cincta tua colla recentes,
 Liribus alternis quos putet esse datos.
 Non te Medee delectent probra sequacis,
 Nempe tulit factus ausa rogare prior;
 Sed potius mundi Thais pretiosa Menandri,
 Cum ferit astutos comica mœcha Getas.
 In mores te verte & tri. si cantica iactas,
 I comes, & voces ebrina iunge tuas.
 Ianitor ad dantes vigilet: si pulset inanis,
 Surdus in obduciam somnet usque seram.
 Nec tibi displiceat miles, modo factus amoris
 Nauta nec, attrita si ferat ira manus;
 Aut quorum titulus per barbata colla pependis,
 Calati medio cum saltere toto.
 Aurum spectato, non que manus asserat aurum.
 Versibus auditis, quid nisi verba feres?
 Qui versus, Coe dedit nec munera vestis,
 Ipsius tibi sit^d surda sine ere lyra.
 Dum veniat sanguis, dum ruzis interer annus, 78
 Viere, ne quis eat liber amore dies.
 Vidi ego odorati victura rosaria Passi
 Sub matutino cœcta iacere noto.
 His animos nostra dum versat Acanthis amica,
 Per tenues ara * sunt numerata cubes. V
 Sed cape torquata Venus o regina columbe
 Qd meritum ante tuos guttura secta focos.

H 5

Vidi

ora in mag.

vignam

* potez Colli
SE.

stamm. V.

exorabitur
peruret. V.

* iuues V.

Murrheaq. V.

* iuues V.

b amicam

sidoris. v.

a de quibus
lib. 1.
b eundem
moueat.

speciosa. v.

* iuues V.

d sic lib. 1. in
extremo surda
iacere situ.

Vidi ego rugoso tuum concretere collo,
 Spumaque pendentes creuit a canos,
 Atque animam in tegetes patrem expirare paternas.
 Horum argenti petica cuncta foco.
 Exequie fuerant vari futina capilli
 Vincula, & immundo palli. la mitra sit,
 Et canis in nostros nimis expectata dolores,
 Cum fallenda meo pollice clatris ferent.
 Sit tumulus lena curto vetus amphora collo:
 Virgeat hunc supra vis capisifica tua.
 Qui quis amas, scabris hoc bustum cadito saxis,
 Mistaque cum saxis adijce verba mala.

VI.

SACRA facit vates, sint ora fauentia sacris,
 Et cadat ante meos ista nuenca focos.
 Cera Phileteis cetera Romana corymbis, Philippicis
 Et Cyrenas vna ministret aquas.
 Costum molle date, & blandi mihi thui honores:
 Terque focum circa lanæus orbis erit.
 Spargite me lymphis, carmenque recentibus aëis
 Tibia Mygdonijs libet eburna radis.
 Ite procul fraudes, alio sint aere noxæ.
 Pura nouum vati laurea mollis iter.
 Misa Palatini referamus Apollinis ædem.
 Resest Calliope digna fauore tuo.
 Cæsaris in nomen ducuntur carmina, Cæsar
 Dum canitur, queso Iuppiter ipse vaces.
 Est Phæbi fugiens Athamana ad littora portus,
 Quæ sinus lonia mutata condit aqua,

Actia

Actia Iuleæ pelagus monumenta carinæ,
 Nautarum votis non operosa via.
 Huc mundi coiere manus. stetit æquore moles
 Pineæ, nec remis aqua fauebat anis.
 Altera classis erat Teucro lamnata Quirino,
 Pylæque feminea turpiter acta manu.
 Hinc Augusta ratis plenis Iouis omne velis,
 Signaque iam patriæ vincere docta sua.
 Tandem acies geminos Nereus lunarat in arcu,
 Armorum & radijs picta tremebat aqua;
 Cum Phæbus linguens flammam se vindice Delon
 (Nam tulit natos mobilis vna notos)
 Assitit Augusti puppem super, & noua flamma
 Luxit in obliquam ter sinuata facem.
 Non ille attulerat crines in colla solutos,
 Aut testudinea carmen inermis lyra,
 Sed quali aspexit Pelopeiæ Agamemnona vultu,
 Egestique avidis Dorica castra rogis,
 Aut qualis flexos soluit Pythona per orbes
 Serpentem, imbelles quem immuere lyra.
 Mox ait, o longa mundi seruator ab Alba
 Auguste, Hælores cogite maior anis,
 Vince mari: iam terra tua est: tibi militat arcus,
 Et fauet ex humeris hoc onus omne meis.
 Solue metu patriam; que nunc te vindice fræta,
 Imposuit prore publica vota tua:
 Quam nisi defendes, ruorum Romulus augur
 Ire Palatinas non bene vidit aues.
 Et nimum remis audent prope turpe Latinis
 Principe te fuctus regia vela pati.
 Nec te, quod classis centenis remiget alis,

Tetræ:

Tetræ: vid. Actia.

pergula. v.

claustra. culta. v.
clustra.

cc. ii. v.

Agamemnon

in mag. pedes. v. v. g.
serba
a Ptolemaio
b Callimachi.

Philippicis

a Cleopatra.

b numero multitudinis.

vnda. v.

quam inuenerat
Apollinis

proph

pergula

Terreat: inuito labitur illa mari:
 Quodque vehunt prore centaurica saxa minantes,
 Tigna cana, & pictos experire metus.
 Frangit, & attollit vires in milite caussa:
 Que nisi iusta subest, excutit arma pudor.
 Tempus adest, committe rates: ego temporis auctor
 Ducam laurigera Iulia rostra manu.
 Dixerat, & pharetra pondus consumit in arcus,
 Proxima post arcus Cæsaris hasta fuit.
 Vincit Roma fide Phæbi dat femina pœnas,
 Sceptra per Ionias fracta vehuntur aquas.
 At pater Idalio miratus Cæsar ab astro,
 Sum deus, & nostri sanguinis ista fides.
 Prosequitur canu Tutor, omnesque marina
 Plauserunt circa libera signa dexæ.
 Illa petit Nilum cymba male nixa fugaci,
 Hoc unum, inisso non moritura die.
 Di melius, quantus mulier foret vna triumphus,
 Ductus erat per quas ante Iugurtha vias.
 Actius hinc traxit Phœbus monumenta, quod eius
 Vna decem vicis mista sagitta rates.
 Bella satis cecini: citbaram iam poscit ^b Apollo *calles*
 Victor, & ad placidos exiit arma choros.
 Candida nunc molli subeant conuiuia luco,
 Blanditiæque: stuant per mea colla rosæ:
 Vinæq; fundantur prælis elisa Falernis,
 Terque lanet nostras spica Cilissa comas.
 Ingenium potis ^d irriter musa poetis.
 Bacchæ soles Phæbo fertilis esse tuo.
 Ille paludosos memores seruire Sicambros,
 Cephæam hic Mæroen, suscipaque regna canat:

Hic

Hic referat sero confessum fœdere Parthum:
 Reddat signa Remi, mox dabit ipse sua.
 Siue aliquid phœtris Augustus parces Eois,
 Differat in pueros ista trophæa suos.
 Gaude Crasse, nigras si quid sapis inter arenas.
 Ire per Eusfraten ad tua busta licet.
 Sic noctem patera, sic ducam carmine, donec
 Injiciat radios in mea vna dies.

VII.

SVNT aliquid manes. letum non omnia finit,
 Luridæq; euictos effugit umbra rogos.
 Cynthia nanque meo visa est incumbere fulcre,
 Mummy ad extrema nuper humata via:
 Cum mihi ab exequijs somnus penderet ambris,
 Et quereret lecti frigida regna mei.
 Eosdem habuit secum, quibus est elata, capillos;
 Eosdem oculos: laceri vestis adusta fuit.
 Et solitum digito beryllon adederat ignis,
 Summæque Letheus inurarat ora liquor:
 Spirantesque animos, & vocem misti, at illi
 Pollicibus fragiles increpuere manus. *v. d. v. l. i. d. d. o. v. v.*
 Perfide, nec cuiquam melior sperande puella,
 In te iam vires somnus habere potest?
 Iam ne tibi exciderant vigilantis furta Suburna, *vigilantis, v. tecta, v.*
 Et mea nocturnis trita fenestra dolis?
 Per quam demisso quoties tibi fume pependi,
 Alterna ^a veniens in tua colla manu.
 Sæpe Venus triuio commissa ^b est pectore misto:
 Fecerunt tepidas pallia nostra vias.

Fœderis

a Cleopatra.

b Apollo, lego.

c G. Fabric.
Blanditiæque
leg.

d irriter lego.

positis v.

Mumion

Ho
Ho > v.H. v
v. d. v. l. i. d. d. o. v. v.

a d fœderis.

b est: lego.

Federis heu taciti, cuius fallacia verba
 Non audituri dissipare noi.
 At mihi non oculos quisquam inclinat² emitis:
 Vnum i' petrassem te reuocante diem.
 Nec crepuit fissa me propter arundine custos,
 Laetit & obiectum² regula curta caput.
 Denique quis nostro curatum te funere vidit?
 Atran quis lacrymis inculuisse rogant?
 Si piguit portas ultra procedere, at illud,
 Insisses lectum lentius ire meum.
 Cur ventos non ipse rogis ingrate petisti?
 Cur nardo flammæ non oluere mea?
 Hoc etiam grane erat, nulla mercede hyacintbos
 Injicere, & fracto busta piare cado.
 Lygdamus curat, candescat lamina vire. *cant lu. 5*
 Sensi egi, cum insidijs pallida vina bibi. *mag.*
 Aut Nomas arcanas tollat uersuta saluas. *verna in mag.*
 Dicit damnatas ignea testa manus.
 Que modo per viles inspecta est publica noctes,
 Hæc nunc aurata cyclade signat humum:
 Et grauiora rependit inquis pensa quasillis.
 Garrula de facie si qua locuta mea est.
 Nostrâq; quod Perale tulit ad monumenta corollas,
 Codicis immundi vincula sentit anus.
 Ceditur & Lalage tortis suspensa capillis,
 Per nomen quoniam est ausi rogare meum.
 Te patiente meæ constauit imaginis aurum,
 Ardenti nostro dotem habitura rogo.
 Non tamen insector, quamuis mereare, Propertii.
 Longa mea in libris regna fuere tuis.
 Largo ego factorum nulli remouibile carmen,

inclamauit. v
a ad rogura.

Prorol. xxi

fixa h. foretri.

quid i' in
trouina.

bibit

est in mag.
Al. v.

Ducet. h. in mag.

h. in mag.

Lygdamus

Ardeat e

*ut Nomas arcanas tollat uersuta saluas
 Dicit, et damnata signa testa manu*

Tergeminusque canis sic mihi molle sonet,
 Me seruasse fidem, si fallo, uisera noctis
 Sibilet in tumultu, & super ossa cubet.
 Nam gemina est sedes turpem² foritica per annum: *a gradatiss.*
 Turbaque diuersa remgat omnis aqua.
 Vna Clytemnestra stuprum velut, altera² Cresse *h Paliphates.*
 Portat mentite lignea monstra bouis.
 Ecce coronato pars altera uicta phaselo,
 Mulcet ubi Elysias aura beata iofus:
 Quâ numerosa fides, quaque erat turba Cybelles,
 Mitratisque sonant lydia plethra choris;
 Andromedeque, & Hypermetre sine fraude marita,
 Narrant historie pectora nota sue.
 Hæc summa æternis queritur luce cæteris
 Brachia, nec meritis frigida saxa uanum.
 Narrat Hypermetre magnum ausas esse² sorores. *a sorores, lego*
 In scelus hoc animum non ualuisse suum.
 Sic mortis lacrymis uita sanauit amores.
 Calo ego perfidia crimina multa tue.
 Sed tibi nunc mandata damus: si forte moueris,
 Si te non totum Chloridos herba tenet, *129*
 Nutrix in tremulis nequid desideret annis,
 Parthenie patuit, nec tibi auara fuit.
 Delicieque meæ Latris, cui nomen ad usum est, *Arabia. denique*
 Ne speculum domine porrigat illa noua.
 Et quoscunque meo fecisti nomine uersus,
 Ire mihi, laudes desine habere meas.
 Pelle ederam tumulo, mihi quæ pugnante corymbæ
 Mollia contortis aligat ossa comis.
 Ramosis Anio quâ pomiferi incubat aruis,
 Et nunquam Herculeo numine pallet ebur,

*repleta
 parte. vi*

*e Turnebus gra
 retunda leg.*

Corpora. v

a sorores, lego

Horidos. v

*Arabia. denique
 anillo m. d.*

Ter-

Hoc

Soreca. *huc equat. lib. 4. Phylas insula est a pira, et vultu
 pira. *in vniuerso cothoris omnib. singulis, qui m.
 128 eius* PROPER.
*nomina ferunt. vrb. nam totam complectitur. Hinc
 dicitur magnum
 meum, suam
 viderem, egypti
 iethiopianam
 arenam. per
 quas, iter ad
 aurora iudici
 maris est,
 praecelabitur.**

Hoc carmen media dignum me scribe columna,
 Sed breue quod cumens vector ab urbe legas.
 Hic Tiburtina iacet aurea Cynthia terra.
 Accedit ripe laus Aniene tuae.
 Nec tu sperne pijs venientia somnia portis.
 Cum pia venerunt somnia, pondus habent.
 Nocte vagemur. nox clausas liberat umbras,
 Errat & abiecta Cerberus ipse sera.
 Luce iubent leges Lethae ad stagna reuerti.
 Nos vehimur. vectum nauata recenset onus.
 Nunc te possideam aliae: mox sola tenebo:
 Mecum eris, & mistis ostibus ostra teram.
 Hec postquam querula mecum sub voce peregit,
 Inter complexus excidit umbra meos.

I I X.

*a quibus habi.
 ab it. Propert.* DISCE quid^a Esquilias hac nocte fugarit agno-
 Cum vicina meis turba cucurrit agris. *(fas,*
nonis. v. *aurora 87* *maia*
 Lamentum annosi vetus est tuclae draconis,
 Hic ubi tam rata non perit hora more,
 Qua sacer abipitur caeco descensus hiatu,
 Qua penetrat virgo, tale iter omne cauet. *vos*
 Ieiuni serpentis honos cum pabula poscit
 Annua, & ex ima sibilat torquet humo.
 Talia demisse pallent ad sacra puella,
 Cum temere angumo creditur ore manus.
 Ille sibi adnotat a virgine corripit escas.
 Virginis in palmis ipsa canistra tremunt.
 Si fuerint caste, redeunt in colla parentum;
 Clamantque agricola, fertilis annus erit.

totis. v. 30

nonis. 87

*ca. v. l. p. in ipis vultu. At. Capob. in vultu
 in Libidine vultu. in Libidine vultu. in Libidine vultu.*

LIBER IIII.

Huc mea detonsis aucta est Cynthia mammis.
 Causa fuit luno, sed mage causa Venus.
 Appia dic quae so, quantum te refert triumphum
 Egerit effusus per tua saxa rotis,
 Turpis in arcana sonuit cum rixa taberna,
 Si sine me, fama non sine labe meae.
 Spectaculum ipsa sedens primo remone pendenti,
 Ausa per impuros frenata mouere locos.
 Seica nam taceo volsi carpenta nepois, *virga nam Iprica*
 Atque armillatos, colla Molossa, canes; *rapto. v.*
 Qui dabit immunda venalia fata sagina,
 Vincet tibi erasas barba pudenda genas.
 Cum fieret nostro toties iniuria lecto,
 Mutato volui castra mouere toro. *multato. v.*
 Phyllis Auentinae quadam est vicinia Diane,
 Sobria grata parum; cum bibit, omne decet.
 Altera Tarpeios est inter Teia lucos,
 Candida, sed pota non satis vnus erit.
 His ego constitui noctem lenire vocatis,
 Et Venere ignotae sancta notare mea.
 Vnus erat tribus in secreta lectulus herbas. *ad m. v.*
 Queris concubitus? inter stranguae sui. *vitruv. G. l. v. 10.*
 Lygdamus ad cyathos, virique estina supellex, *Lib. v. 10.*
 Et Methymnaei grata salina mei. *a virg. da. 10.*
 Nile tuus tibicen erat, coralithria Phyllis, *g. v. coralithria. v.*
 Et facilis stargi munda sine aterosa. *Nilites*
 Nanus & ipse suos breuiter concretus in artus *curat. in artus*
 Iactabat truncas ad caua buxica manus. *curat.*
 Sed neque suppletis constabat flamma lucernis, *Doc. v.*
 Recidit inque suos mensa supina pedes.
 Me quoque per talos Venereum quarente secundos,
 I Sempet

*Nilites tibicen erat, Coralithria Phyllis.
 Nilites.*

Semper damnosi subsilire canes.
 Cantabant furdo, nudabant pectora caeco:
 & apud Cynthiā ¹ Lanuū ad portas heu mihi solus eram:
 Cum subito ranci sonuerunt cardine postes,
 Et leuia ad primos murmurata facta lares.
 Nec mora, cum totas resupinat Cynthia valuas
 Non operosa comis, sed furibunda decens.
 Pocula mi digitos inter cecidere remissos:
 Palluerunt ipso labra soluta mero.
 Fulminat illa oculis, & quantum femina, seuit:
 Spectaculum capta nec minus urbe fuit.
 Phyllidos iratos in vultum coniecit ungues:
 Territa vicinas Teia clamat aquas.
 Lumina sopitos turbant elata Quirites,
 Omnis & insana femina nocte sonat.
 Illas direptisque comis, iuniciisque solutis
 Excipit obscure prima taberna via.
 Cynthia in exunijs gaudet, victrixque recurrit,
 Et mea peruersa sauciat ora manu,
 Imponitque notam collo, morsuque cruenat,
 Præcipueque oculos, qui meruere, ferit.
 Atque ubi iam nostris lassauit brachia plagis,
 Lygdamus ad plutei fulera sinistra latens
 Exiit, geniumque meum prostratus adorat.
 Lygdame nil potui, tecum ego captus eram.
 Supplicibus palmis tum demum ad fœdera veni,
 Cum vix tangendos præbuit illa pedes,
 Atque ait: admisse si vis me ignoscere culpa,
 Accipe qua nostra formula legis erit.
 Tu neque ² Pompeia statiabere cultus in umbra,
 Nec cum lasciuum sternet arena forum.

Colla

Colla caue infleſſas ad ſummum obliqua theatrum,
 Aut lectica tua ſudet aperta mora.
 Lygdamus in primis, omnis mihi cauſa querela,
 Veneat, & pedibus vincula bina trahat.
 Indixit leges, reſpondi ego, legibus urar.
 Riſerat imperio facta ſuperba dato.
 Dein, quemcunque locum externa terigere puelle,
 Sufficit, & pura limina tergi aqua:
 Imperat & totas iterum mutare lacernas,
 Terque meum terigit ſulfuris igne caput.
 Atque ita mutato per ſingula pallia lecto
 Reſpondi; & toto ſolumus ³ arma toto.

IX.

AMPHITRYONIADES qua tempeſtate
 Egerat à ſtabulis ò Erythrea tuis,
 Venit ad inuictos pecoroſa Palatia montes,
 Et ſtatim feſſos feſſus & ipſe boues,
 Quà ⁴ Velabra ſuo ſtagnabant ſummine, quaquē
 Nauta per urbanas veſſicabat aquas.
 Sed non inſido manſerunt hoſpiti Cæco
 Incolumes: furto polluit ille locum.
 Incola Cæcus erat, meruendo raptor ab antro,
 Per tria partitiſ qui dabat ora ſonos.
 Hic, ne certa forent manifeſta ſigna rapine,
 Aueſos cauda traxit in antra boues.
 Nec ſine reſte deo, ſuſurre ſonare inuenci,
 Furis & implacidas dunt ita fores.
 Manalio iacuit pulſus tria tempora ramo
 Cæcus, & Alcides ſic ait, ite boues,

1 2

Herculis

polluerunt .v.

ignis .v. q. c. 83
nostris
iratos

fufca .v.

Cui .v.

b porticus Pō
peiz.

Pennis .v.

operta .v.

Suffocat .v.
non pas
Ody.

a tra aperta

Erythra
(inuencos
Erythra .v.

b traidas.

32 Iouem .v. 24 nov

Herculis ite boues, nostra labor ultime clavis,
Bis mihi quaesita, bis mea preda boues,
Atque mugitus sancite boaria longo.
Nobile erit Roma pastua nostra forum.
Dixerat, & secro torret sitis ora palato,
Terraque non vllas fera ministrat aquas.
Sed procul inclusas audit ridere puellas.
Lucus ab umbrato fecerat orbe nemus,
Femine loca clausa dea, fontisque piandos,
Impune & nullis sacra retecta viris.
Deiua Punicea velabant lymina vitia:
Putris odorato luxerat igne casa:
Populus & longis ornabat frondibus aedem,
Multaque cantantes umbra tegebat aues.
Huc ruit in siccam congesto puluere barbam,
Et iacit ante fores verba minora deo.
Vos precor o lucis sacro qua luditis antro, *si*
Pandite defessis hospita res qua viris, *vix*
Fontis egens erro, circaque sonantia lymphis;
Et caua suscepto flumine palma sat est.
Audistis ne aliquem, tergo qui sustulit orbem?
Ille ego sum: Alciden terra recepta vocat.
Quis facta Herculeae non audit fortis clauae?
Et nunquam ad natas invita tela feras?
Atque vni Strygias hominum luxisse tenebras:
Accipite haec, fesso vix mihi terra pater.
Quod si lunoni sacrum faceretis amara,
Non clausisset aquas ipsa nouerca suas.
Sini aliquam vultuque meus, setaeque leonis
Terrent, & Libyo sole perusta coma;
Idem ego Sidonia feci seruilia palla

3 Boue

lib. v

atro

uana. v

fana

Accipit lego

praecula. v

Officia

Officia, & Lyda pensa diuina colo:
Mollis & hirsutum cepit mihi fascia pectus,
Et manibus duris apta puella fui.
Talibus Alcides, at talibus alma sacerdos
Puniceo canas stramine victa comas. *Davidus pas*
Parce oculis hospes, lucoque abscede vterendo: *pp. h. h. h.*
Cede agedum, & ruita limina linque fuga.
Interdicte viris metuenda lege piatur,
Que se summtota vindicat ara casa.
Magnam Tiresias aspexit Pallada vates,
Fortia dum, posita Gorgone, membra lauau.
Di tibi dent alios fontes: haec lympha puellis *a fuit lego.*
Aua secreti limitis vna a fuit. *fuit*
Sic anus ille humeris postes concussit opacos:
Nec tulit iratam ianua clausa sitim.
At postquam exhausto iam flumine vicerat astum,
Ponit vix siccis tristia iura labris.
Angulus hic mundi nunc me mea fata trahentem
Accipit, haec fesso vix mihi terra pater.
Maxima que gregibus demota est ara repetit,
Ara per has inquit, maxima facta manus,
Haec nullis unquam pateat veneranda puellis,
Herculis eximij ne sit multa siris.
Sancte pater salue, cui iam fauet aspera luno,
Sancte velis libro dexter inesse meo.
Hunc quoniam manibus purgatum sanxerat orbem,
Sic Sanctum Tatiā composuere Cures.

I 3

X. NVNC

opim adposui senex Anori arma ferebris. vii pulchis
134 PROPER.

X.
N VNC Ionis incipiam causas aperire Feretri,
Armæque de ducibus trina recepta tribus.
Magnum iter ascendo, sed dat mihi gloria vires.
Non iuvat ex facili lecta corona iugo.
Imbuis exemplum prima tu Romule palma
Huius, & exuvius plenus ab hoste redis,
Tempore quo portas Ceninum Acrona perentem
Victor in euersum cuspide fundis equum.
Acron Hercules Ceninæ ductor ab arce
Roma tuis quondam sinibus horror erat.
Hic spolia ex humeris ausus sperare Quirini,
Ipse dedit, sed non sanguine sicca suo.
Hunc videt ante cauos vibrantem spicula turres
Romulus, & votis accipat ante raris.
Iuppiter hæc hodie tibi victima conuet Acron.
Vouerat, & spolium comit ille Ioni.
Vrbis virtutisque parens sic vincere suenit,
Qui tulit aprico frigida castra lare.
Idem eques & frenis, idem fuit aptus aratris.
Et galea hirsuta compta lupina iuba;
Picta nec inducto fulgebat panna pyropo.
Præbebant casti balnea lenta boues.
a Cornelius. a Cossus at insequitur Veientis cade Tolunni,
Vincere cum Veios posse laboris erat:
Nec dum ultra Tiberim belli sonus; vltima præda
Nomentum, & captæ iugera pauca Coræ,
Et Veij veteres & vos tum regna fuistis,
Et vestro posita est aurea sella foro.
Nunc intra muros pastoris buccina lenti
Cantat, & in vestris osibus arua metunt.

Acrona. v.
lector. v.
Quirinis. v.
libr

a Cornelius.
berta. q. l.
34

Forte

ignon terra

LIBER IIII.

Fortè super porta dux Veius astiuit arcem,
Colloquiumque sua freus ab urbe dedit.
Dumque axes mirum cornu pulsabat ahenos,
Vineaque inducium longa tegebat opus,
Cossus ait, forti melius concurrere campo.
Nec mora fit, plano sistsit uterque gradu.
Di Latias iunete manus: defecia Tolunni
Cerinx, Romanos sanguine lauit equos.
Claudius à Rheno traiectos arcuit hostes,
Belgica cum vasti parma relata ducis.
Vindomari genus hic Rheno iactabat ab ipso,
Virtomani ubi erectis fundere gesa rotis.
V. Illi virgatis iaculantis ab iugum c brachis
Torquus ab incisa decidi vincta gula.
Nunc spolia in templo tria condita. caussa Feretri,
Omne quod certo dux ferit ante ducem.
Seu quia victa suis humeris hæc arma ferebant,
Hinc Feretri dicta est ara superba Iouis.

XI.

DESINE Palle meū lacrymis vrigere sepulcrum.
Panditur ad nullas iamna nigra preces.
Cum semel infernas intrarum funera leges,
Non exorato stant adamante vis.
Te licet orantem fusca deus audiat aule,
Nempe tuas lacrymas litorea surda bibent.
Vota mouent superos. ubi portitor æra recepit,
Obserat umbrosos lurida porta rogos.
Sic mæste cecimere tubæ, cum subdita nostrum
Detraheret lecto sax inimica caput.

I 4

Quid

Virgatis maculantis sanguine brachis
Claudius a Rheno traiectos arcuit hostes
Belgica. at vasti parma mæstæ ducis Vindomari

Quid mihi contingim Pauli? quid currus aurosum

Profuit: aut fame pignora tanta mee?

Num minus inimites habuit Cornelia Parcas?

En sum quod digitis quinque lenatur onus.

Damnata noctes, & vos vada lenta paludes,

Et quaecunque meos implicat vnda pedes,

Immatura licet, tamen huc non noxia veni.

Det pater hic umbrae mollia iura mee,

Aut si quis posita iudex sedet Aeneas vna,

In mea sortita iudicet ossa pila.

Asideant fratres iuxta Minoia sellam,

Eumenidum intento turba secura foro.

Sisyphæ mole vaces, taceant Ixionis orbes,

Fallax Tamaleo corripitare liquor.

Cerberus & nullas hodie petat improbus umbras,

Et iaceat tacita lapsa catena fera.

Ipsa loquor pro me, si fallo, pœna sororum

Infelix humeros virgeat vna meos.

Si cui fama fuit per auroa trophæa decori,

Vera Numantinos regna loquuntur auros.

Altera maternos exaequat turba Libones,

Et domus est titulis vtraque fulta suis.

Mox ubi iam facibus cœsit preterita maritis,

Vinxit & acceptas altera vira comas,

Ingor Paulle tuo sic discessura cubili.

In lapide hoc vni neptia fuisse legar.

Tector maiorum cineres tibi Roma colendos,

Sub quorum titulis Africa tonsa iaces,

Et Perseu proavi simulantem pectus Achillis,

Quæque tuas proanus fregit Achille domos,

Me neque censura legem moluisse, nec vlla

137 Labe

Labi.

Minoia sella ex.

a sicut Tyndareo

b Reclidum

Alia. v.

c L. Acilius

Labe mea nostros erubuisse focos.

Non fuit exuans tantis Cornelia damnum.

Quin & erat magna pars imitanda domus.

Nec mea mutata est ætas, sine crimine tota est.

Viximus insignes inter viri anque facem.

Mi natura dedit leges à sanguine auctas,

Ne possim melior iudicis esse metu.

Qualiber aucteras de me ferat vna tabellas,

Turpior assessu non erit vlla meo:

Vel tu, quæ tardam monisti sine Cybellam,

Claudia turrita rara ministra decet;

Vel cui, commissos cum Vesta reposceret ignes,

Exhibuit vinos cabafus alba focos.

Nec te dulce caput mater Scii bonia lasi.

In me mutatum quid nisi fata velis?

Materis laudor lacrymis, vrbis que querelis,

Defleta & genui Caesaris ossa mea.

Ille sua nata dignam vixisse sororem

Incepit, & lacrymas vidimus ire deo.

Et tamen emerui generosos vestis honores,

Nec mea de sterili facta rapina domo;

Te Lepide, & te Paulle meum post fata leuamen,

(Conditæ sunt vestro numina nostra sinu.)

Vidimus & fratrem sellam geminasse curulem;

Consule quo factæ tempore rapta soror,

Filia tu speciem censura nacta paternæ

Fac teneas vnum nos imitata virum.

Et serie fulcite genus, mihi cymba volenti

Soluitur, auctoris tot mea fata malis.

Hæc est feminei merces extrema triumphæ,

Laudat ubi emeritum libera fama rogata.

restros. v
crat. v

a nuptiales &
funebrem.

9 assessu.

tabellæ vna

Defleta. v

ne scilicet. b Italia

est bene habet

specimen. v

unturis. v

Nunc

138 PROPER. LIB. IIII. *Alcyp.*

Nunc tibi commendo communia pignora natos.
 Hæc cura & cineri spirat inuisa meo.
 Fungere maternis vicibus pater, illa meorum
 Omnis erit collo turba ferenda tuo.
 Oscula cum dederis tua stentibus, adijce matris.
 Tota domus cepit nunc onus esse tuum.
 Et si quid doliturus eris, sine testibus illis,
 Cum venient, sicis oscula falle genis.
 Sat tibi sum noctes, quas de me Paule fatiges,
 Somniague in faciem credita sepe meam.
 Atque ubi secreto nostra ad simulacra loqueris,
 Vt responsura singula verba iace.
 Seu tamen aduersum mutarit ianua lectum,
 Sederit & nostro cauta nouerca roto:
 Coniugium pueri laudate, & ferre paternum.
 Capta dabit vestris moribus illa manus.
 Nec matrem laudat enim, collata priori
 Vertet in offensas libera verba suas.
 Seu memor ille mea contentus manserit umbra,
 Et tanti cineres duxerit esse meos.
 Discite venturam iam nunc sentire senectam,
 Calibis ad curas nec vacet ulla via.
 Quod mihi detractum est, vestros accedat ad annos.
 Prole mea Paulum sic iuuar esse senem.
 Et bene habet, nunquam mater lugubria sumpsit.
 Venit in exequias rota cæterna meas.
 Causa perorata est, stantes me surgite testes,
 Dum pretium vite grata rependit humis.
 Moribus & calum paruit: sim digna merendo,
 Cuius honoratis ossa vehantur aquis.

ad minus esufa,
 vide Nouar. l. d.
 lib. 3.

teste

h sic sup. Na ge.
 mina est sedes
 turpem sortita
 per auuicem.

sed bene habet bene nunda, lubrica sumptum. v.

SEX. PROPERTII
 ELEGIARVM
 INDEX.

Prior numerus librum, alter elegiam
 indicat.

Ah quantum de me.	2.	23
Amphitro niades qua.	4.	9
Arma deus Cæsar.	3.	4
Affidua multis odium.	2.	18
At vos incertam.	2.	27
Callimachi manes.	3.	1
Clausus ab umbroso.	3.	17
Credis eum iam posse.	3.	19
Cui fuit indocti.	2.	23
Cur quisquam faciem.	2.	34
Cinthia prima suis.	1.	1
Desine Paule meum.	4.	11
Dic mihi de nostra.	3.	5
Dicebam tibi venturos.	1.	9
Disce quid Esquilias.	4.	8
Dulcis ad hesternas.	3.	7
Dum tibi Cadmeæ.	1.	7
Equid te medijs.	1	11
Ergo sollicita tu.	3.	6
Ergo tam doctæ.	3.	22
Eripitur nobis iam pridem.	2.	8
Et merito quoniam potui.	1.	17
Et si me inuito.	2.	19
		Falsa

FINIS.

I N D E X.

Falsa est ista tua. 3.	23
Frigida tam multos. 3.	21
Gauisa est certe. 2.	7
Hæc Arethusa suo. 4.	3
Hæc certo deserta loca. 1.	18
Hæsterna mea lux. 2.	29
Hoc pro continuo. 1.	20
Hoc quodcunque vides. 4.	1
Hoc verum est tota te. 2.	5
Iam tempus lustrare. 2.	10
Inuide tu tandem. 1.	5
Iste quod est. 2.	9
Iupiter affectæ. 2.	28
Liber eram & vacuo. 2.	2
Mæcenas eques Etrusco. 3.	8
Magnum iter ad doctas. 3.	20
Mentiri noctem. 2.	17
Mirabar quidnam misissent. 3.	9
Multa prius dominæ. 2.	4
Multa tuæ Sparte. 3.	13
Non ego nunc Adriæ. 1.	6
Non ego nunc tristes. 1.	19
Non ita complebant. 2.	6
Non ita Dardanio. 2.	14
Non tot Achæmenijs. 2.	13
Nox media & dominæ. 3.	15
Nunc Iouis incipiam. 4.	10
Nunc ô Bacche tuis. 3.	16
O iucunda quies. 1.	10
O me felicem. 2.	15
Obducitur toties à te. 3.	18

Or-

I N D E X.

Orpheute tenuisse. 3.	2
Postume plorantem. 3.	11
Prator ab Illyricis. 2.	16
Quæ fueram magnis. 1.	16
Quæris cur veniam. 2.	3
Quæritis vnde auidis. 3.	12
Quæris vnde mihi. 2.	1
Qualis & vnde genus. 1.	2
Qualis Theſſea iacuit. 1.	3
Qui nullum tibi dicebas. 2.	3
Qui videt is peccat. 2.	32
Quicumque ille fuit. 2.	12
Quid fles abducta. 2.	20
Quid iuuat ornato. 1.	2
Quid mihi deſidię. 1.	12
Quid mihi tam multas. 1.	4
Quid mirare meam. 3.	10
Quid mirare meas. 4.	2
Quo fugis ah demens. 2.	30
Riſus eram poſitis. 3.	24
Sacra facit vates. 4.	6
Sæpe ego multa tuæ. 1.	15
Scis here mi multas. 2.	12
Scribant de te alij. 2.	11
Sic ego non villos. 3.	14
Sunt aliquid manes. 4.	7
Tarpeium nemus. 4.	4
Terra tuum ſpinis. 4.	5
Triftia iam redeunt. 2.	33
Tulicet abiectus. 1.	14
Tu	14

I N D E X.

Tu loqueris cum sis. 2.	24
Tu'ne igitur demens. 1.	8
Tu qui confortem. 1.	21
Tu quod saepe folos. 1.	13
Vidi ego te in foras. 2.	26
Vistis eram molli. 3.	3
Vnica nata meo. 2.	25

Sexti Aurelij Propertij Nautae monobiblos
ad Cynthia feliciter explicat per me
Lactitium Maximum de Asculo in
Sapientia veteri Perusiae. anno 1469.
6. die Februarij.

7. Aemul. Lactitij ad ea nomina posuisse colonis non
colonis.

Apul. 2. porrigit delecta, et infra orationem confirmat
articulorum, in quibus infinis conclusis distictis, ceteris
eminus porrigit, et infra sic postulat de motu
fabrijque ista sic habet.

Si tamen dicitur, Aemul. in milon. 151. et cetera

ἦ δ' ἄν' ἴσως φησὶν ἵνα τ' ὄφρα ὁδ
μαρτυρ. ἰδ. φ. ἴσως. 5. φ.

Αὐτὸς οὐκ οὐκ ἴσως ἄρα ἴσως ἴσως
οὐκ ὄφρα, ἰδ. ὄφρα.

ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.

ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.

ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.

ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.

ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.
ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως. ἴσως.

